

Základy Znovuzřízení

Příručka pro učitele
Kurz náboženství 225

Kurz základních znalostí

Základy Znovuzřízení – příručka pro učitele

Kurz náboženství 225

Ilustrace na obálce: *Znovuzřízení Melchisedechova kněžství*, Walter Rane.

Připomínky a návrhy na opravy jsou vítány. Zasiľte je prosím, včetně nalezených chyb, na adresu:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services
50 E. North Temple St., Floor 8
Salt Lake City, Utah 84150-0008
USA

E-mail: ces-manuals@ldschurch.org

Uved'te prosím své celé jméno, adresu, sbor a kůl.

Nezapomeňte uvést název příručky. Poté napište své připomínky či náměty.

© 2015, 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Všechna práva vyhrazena.

Vytištěno ve Spojených státech amerických

Verze 3, 5/16

Vydání v angličtině schváleno: 8/14

Přeložení schváleno: 8/14

Název v originále: *Foundations of the Restoration Teacher Manual*

Czech

12556 121

Obsah

Úvod: <i>Základy Znovuzřízení – příručka pro učitele</i> (Kurz náboženství 225)	V
1 Podivuhodné dílo a div	1
2 První vidění	6
3 Příchod Knihy Mormonovy	11
4 Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství	16
5 Znovuzřízení kněžství	21
6 Zorganizování Církve	25
7 Hlásejte věčné evangelium	29
8 Shromáždění Izraele posledních dnů	34
9 Následujte žijícího proroka	39
10 Usilujte o poznání pravdy	44
11 Hlas Páně v Nauce a smlouvách	50
12 Další písmo v naší době	54
13 „Vidění“	59
14 Chrám Kirtland a klíče kněžství	64
15 Síla uprostřed protivenství	69
16 Vykoupení mrtvých	74
17 Nauky evangelia v Nauvo	79
18 Pomocné sdružení a Církev	84
19 Nauka o věčném manželství a rodině	90
20 Plurální manželství	96
21 Prorocké poslání Josepha Smitha	103
22 Mučednická smrt Proroka Josepha Smitha	108
23 Následnictví v předsednictvu	113
24 Odchod z Nauvo a putování na západ	119
25 Utažská válka a masakr v Mountain Meadows	127
26 Zjevení o kněžství	134
27 Připravujte svět na Druhý příchod Ježíše Krista	139
28 Urychlování práce na spasení	143
Handouts	149

Úvod: Základy Znovuzřízení – příručka pro učitele (Kurz náboženství 225)

Co se očekává od učitele náboženství?

Při přípravě na výuku je důležité, abyste rozuměli cíli Seminářů a institutů náboženství:

„Naším účelem je pomáhat mládeži a mladým dospělým porozumět učení a Usmíření Ježíše Krista a spoléhat se na ně, stát se způsobilými obdržet požehnání chrámu a připravovat sebe, svou rodinu a ostatní na věčný život s Otcem v nebi.“ (*Výuka a studium evangelia – příručka pro učitele a vedoucí v Seminářích a institutech náboženství* [2012], x.)

Tohoto cíle můžete dosáhnout tím, že budete žít podle evangelia, efektivně vyučovat své studenty evangelium a náležitě se starat o svou třídu nebo program. Jestliže se budete připravovat a budete učit evangelium tímto způsobem, budete hodni vlivu Ducha Svatého. (Viz NaS 42:14.)

Vaší příležitostí je pomoci studentům učit se Duchem, tak aby mohli posílit svou víru a prohloubit obrácení. Tohoto jim můžete pomoci dosáhnout tak, že je povedete k tomu, aby rozpoznávali, chápali a pocítovali pravdu a to, jak je důležitá, a aby uplatňovali důležité nauky a zásady evangelia Ježíše Krista.

Příručka *Výuka a studium evangelia* je základním zdrojem, který vám pomůže porozumět procesu výuky a studia a tomu, jak můžete ve třídě uspět. Z této příručky čerpejte často.

Jaké jsou cíle tohoto kurzu?

Tento kurz – Základy Znovuzřízení (Kurz náboženství 225) – umožňuje účastníkům studovat základní zjevení, nauku, historické události a osoby, které mají vztah k postupnému znovuzřízení Církve Ježíše Krista a které jsou uvedeny ve standardních dílech, v učení proroků posledních dnů a v církevní historii. Kurz poskytne studentům naukový základ a historický kontext potřebný pro správné pochopení církevní nauky a historie. Studenti prohloubí svou schopnost usilovat o pravdu, vyhodnocovat platnost a spolehlivost zdrojových materiálů a rozlišovat mezi pravdou a omylem. Budou studovat písmo, církevní nauku a církevní historii tak, aby mohli získané poznatky vztahovat na osobní život a okolnosti. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) svědčil o tom, že Znovuzřízení je skutečné:

„Toto je znovuzřízená církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů. My jsme Svatí posledních dnů. Svědčíme o tom, že se nebesa otevřela, že opona byla roztažena a že Bůh promluvil a že se zjevil sám Ježíš Kristus a poté byla udělena božská pravomoc. ...

Děkuji Bohu za Jeho nádherný dar svědectví, pravomoci a nauky související s touto znovuzřízenou církví Ježíše Krista.

Toto musí být naším velkým a jedinečným poselstvím světu. Nepředáváme ho s vychloubáním. Svědčíme v pokoře, ale s vážností a naprostou upřímností.“ („Podivuhodný základ naší víry“, *Liahona*, listopad 2002, 78–81.)

Když studenti získají větší víru v Ježíše Krista a silnější svědectví o znovuzřízeném evangeliu, prohloubí tím svůj závazek uzavírat a dodržovat posvátné smlouvy a budou lépe připraveni dělit se o poselství Znovuzřízení s druhými.

Co se očekává od studentů?

Aby mohli studenti obdržet kredity nutné pro absolvování institutu, požaduje se po nich, aby přečetli příslušné pasáže z písem, proslovy z generálních konferencí a další materiály uvedené v části Četba pro studenty v jednotlivých lekcích. Také musí splnit požadavky na docházku a projevit, že se orientují v materiálech ke kurzu.

Jak jsou uspořádány lekce v této příručce?

Tento kurz je určen pro jeden semestr a obsahuje 28 lekcí pro vyučovací hodiny o délce 50 minut. Pokud se vaše třída schází dvakrát týdně, proberte každou hodinu jednu lekci. Pokud se vaše třída schází jen jednou týdně na 90 až 100 minut, na každé hodině proberte lekce dvě. Osnova každé lekce se skládá ze čtyř částí:

- Úvod
- Doplnková četba
- Náměty pro výuku
- Četba pro studenty

Úvod

Tento oddíl obsahuje krátký úvod k tématům a cílům lekce.

Doplnková četba

V tomto oddíle jsou doporučeny zdroje, jako například poselství proroků posledních dnů, které vám mohou pomoci lépe porozumět naukám, zásadám a pravdám evangelia obsaženým v osnově dané lekce.

Náměty pro výuku

Oddíl Náměty pro výuku obsahuje materiál, který vám pomůže poznat, *čemu* učit a *jak* tomu učit. (Viz také oddíly 4.3.3 a 4.3.4 v příručce *Výuka a studium evangelia*.) Cílem doporučených výukových činností je pomoci studentům rozpoznat, pochopit a uplatňovat posvátné pravdy. Můžete se rozhodnout, že použijete některé, nebo

všechny náměty, a zároveň je přizpůsobit tak, aby odpovídaly vašemu osobnímu stylu výuky a vyhovovaly potřebám a situaci vašich studentů. Při zvažování toho, jak přizpůsobit látku uvedenou v lekci, se řiďte touto radou staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů:

„President Packer často učí, že si máme látku nejprve osvojit a pak ji teprve přizpůsobit. Jsme-li ve všech ohledech obeznámeni s předepsanou lekcí, kterou máme učit, můžeme se řídit Duchem a lekci přizpůsobit. Avšak co se týče této možnosti, existuje pokušení, že namísto osvojování začneme hned přizpůsobovat. Jde o vyváženost. Je třeba neustále dávat pozor. Avšak zásada nejdříve si osvojit a pak teprve přizpůsobovat vám pomůže neztratit pevnou půdu pod nohama.“

(„A Panel Discussion with Elder Dallin H. Oaks“ [Seminaries and Institutes of Religion satellite broadcast, Aug. 7, 2012]; lds.org/broadcasts.)

Tento kurz obsahuje citáty od vedoucích Církve, které jsou pravděpodobně dostupné v různých jazycích. Při přípravě na výuku můžete lekce upravovat pomocí dostupných citátů od církevních vedoucích, které se vztahují na probírané téma.

Oddíl Náměty pro výuku obsahuje vždy nejméně jedno prohlášení nauky nebo zásady, které je vyznačeno tučným písmem. Když studenti tyto nauky a zásady objevují a dělí se o to, čemu se naučili, jejich formulace se může lišit od té, která je uvedena v příručce. Jestliže se toto stane, dbejte na to, abyste nevyvolali dojem, že jejich odpověď je špatná. Pokud by však jejich formulace mohla být ještě přesnější či správnější, opatrně jim pomozte ujasnit si, jak danou věc správně chápat.

Tyto výukové materiály jsou vzorem pro to, jak začleňovat základy výuky a studia evangelia do tematických kurzů. (Viz *Výuka a studium evangelia*, 10, 23–31, 38–41.) V blízké budoucnosti vydají Semináře a instituty dokument s názvem „Výuka a studium písem v institutech náboženství“, který dále vysvětlí, jak začleňovat základy výuky a studia evangelia do tematických kurzů.

Starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů popsal některé přínosy plynoucí z tematického studia evangelia:

„Zatímco čtení písma od začátku až do konce nám dává základní záběr poznání, studium jednotlivých témat naše poznání prohlubuje. Hledání pojmů, vzorů a námětů ve zjeveních staví na našem duchovním poznání a prohlubuje ho ...; rozšiřuje náš náhled na plán spasení a naše porozumění tomuto plánu.“

Dle mého soudu je pilná snaha objevit pojítka, vzory a náměty součástí toho, co znamená ‚hodovat‘ na slovech Kristových. Tento přístup může otevřít stavidla duchovního rezervoáru, osvětlit naše chápání skrze Jeho Ducha a může v nás probudit hlubokou vděčnost za svatá písma a určitý stupeň duchovní oddanosti, který nelze získat žádným jiným způsobem. Toto hledání nám umožňuje stavět na skále našeho Vykupitele a odolávat větrům zlovolnosti v těchto posledních dnech.“ („Rezervoár živé vody“ [Fireside na Univerzitě Brigham Younga, 4. února 2007], 3, speeches.byu.edu.)

Některé materiály v této příručce vycházejí z materiálů uvedených v *příručce semináře pro Nauku a smlouvy a historii Církve*.

Četba pro studenty

V tomto oddíle je uveden přehled pasáží z písem, proslovů vedoucích Církve a dalších materiálů, jež studentům pomohou lépe porozumět tématům, která se v lekcích zdůrazňují. Povzbuzujte studenty, aby si tyto materiály přečetli vždy předtím, než přijdou na výuku, a dávejte jim to za úkol. Díky studiu těchto inspirovaných materiálů nejenže budou lépe připraveni zapojit se do diskusí ve třídě, ale také hlouběji porozumějí tématům kurzu. Na začátku semestru dejte studentům celý seznam Četby pro studenty.

Jak se mohu připravit na výuku?

Pán vám bude při přípravě na výuku pomáhat. Při přípravě by mohlo být užitečné položit si tyto otázky:

- Modlil(a) jsem se o to, abych obdržel(a) vedení Ducha Svatého?
- Prostudoval(a) jsem si zadané bloky písem a doplňkovou četbu?
- Pročetl(a) jsem si studijní osnovu a zjistil(a), zda je v ní něco, co je třeba přizpůsobit nebo upravit, aby to odpovídalo potřebám mých studentů?
- Jak průběžně kontrolovat, co a jak studenti čtou, abych zajistil(a), že studenti ze zadané četby získávají co nejvíce?
- Jak mohu pomoci každému studentovi plně se během hodiny zapojovat?

Pomoci vám mohou také následující náměty:

- Povzbuzujte studenty, aby si před každou lekcí přečetli zadané pasáže z písem, články a proslovy.
- Očekávejte od studentů, že budou naplňovat roli žáků.
- Často studentům poskytněte příležitost vysvětlovat nauky a zásady vlastními slovy, dělit se o vhodné zážitky a vydávat svědectví ohledně toho, co vědí a cítí.
- Obměňujte výukové činnosti a přístupy, které používáte v jednotlivých lekcích i v jednotlivých dnech.
- Vytvářejte studijní atmosféru, která přivolává Ducha a dává studentům výsadu i zodpovědnost vyučovat jeden druhého a také se jeden od druhého učit. (Viz NaS 88:78, 122.)

Starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů učil:

„Zajistěte, aby se ostatní hojně zapojovali, protože když student použije svobodu jednání, Ducha Svatého to oprávní k tomu, aby ho poučil. ... Když studenti vlastními slovy pronášejí pravdy, tyto pravdy jim jsou potvrzeny v duši a posilují jejich osobní svědectví.“ („To Understand and Live Truth“ [večer se starším Richardem G. Scottem, 4. února 2005], 3, si.lds.org.)

Jak mohu lekce přizpůsobit studentům s postižením?

Při přípravě na výuku pamatujte na studenty, kteří mají zvláštní potřeby. Přizpůsobte činnosti a svá očekávání tak, abyste jim pomohli dosáhnout úspěchu.

Další náměty a zdroje naleznete na stránce se zdroji pro postižené na adrese disabilities.lds.org a v příručce s pokyny pro Semináře a instituty náboženství v oddíle nazvaném „Adapted Classes and Programs for Students with Disabilities“ [„Třídy a programy přizpůsobené studentům s postižením“].

LEKCE 1

Podivuhodné dílo a div

Úvod

Nebeský Otec v průběhu dějin ukončoval období odpadlictví tím, že povolával proroky, kteří obdrželi Božskou pravomoc znovuzřídit plnost evangelia a založit Církev Ježíše Krista. V naší dispensaci byl takovýmto prorokem Joseph Smith.

Když studenti porozumějí tomu, jak Bůh vede svůj lid a zakládá svou Církev skrze proroky, pomůže jim to hlouběji docenit nutnost Znovuzřízení a ve větší míře rozvíjet své schopnosti učit o Znovuzřízení druhé.

Doplňková četba

- M. Russell Ballard, „Zázrak Bible svaté“, *Liahona*, květen 2007, 80–82.
- Gordon B. Hinckley, „Na vrcholu věků“, *Liahona*, leden 2000, 87–90.
- Neal A. Maxwell, „From the Beginning“, *Ensign*, Nov. 1993, 18–20.
- *Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě* (2005), 31–37.

Náměty pro výuku

Amos 8:11–12; Joseph Smith–Životopis 1:5–10

Velké odpadlictví a potřeba znovuzřízení

Na začátku hodiny napište na tabuli toto:

Hlad =

Požádejte některého studenta, aby přečetl Amose 8:11–12. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, co zde symbolicky označuje slovo *hlad*.

- Jaký druh hladu měl podle Amosova proroctví nastat? (Odpovědi studentů napište na tabuli za „Hlad =“.)
- Co budou podle Amosova proroctví lidé kvůli tomuto hladu dělat?
- Jakých důkazů toho, že ve světě je hlad po „slyšení slov Hospodinových“, jste si povšimli? (Amos 8:11.)

Vysvětlete, že přestože se proroctví z Amose 8:11–12 naplnilo v dějinách pravděpodobně vícekrát, jedno z jeho důležitých naplnění je známo jako Velké odpadlictví. Mohli byste studentům navrhnout, aby si na okraj stránky v písmech vedle Amose 8:11–12 napsali: *Odpadlictví, včetně Velkého odpadlictví*.

Ukažte studentům níže uvedený citát a některého z nich požádejte, aby ho přečetl. Vyzvěte členy třídy, aby vyhledali několik faktorů, které přispěly k Velkému odpadlictví.

„Po smrti Ježíše Krista zlovolní lidé pronásledovali apoštoly a členy Církve a mnohé z nich zabili. Se smrtí apoštolů byly ze země odňaty klíče kněžství a předsedající kněžská pravomoc. Apoštolové udržovali nauku evangelia čistou, zachovávali řád a určovali měřítko způsobilosti. Lidé, kteří již neměli apoštoly, si za čas nauky překroutili a provedli neoprávněné změny v organizaci Církve a v kněžských obřadech, jako jsou křest a předávání daru Ducha Svatého.

Lidé neměli zjevení a kněžskou pravomoc, a tak při výkladu písem a zásad a obřadů evangelia Ježíše Krista spoléhali na lidskou moudrost. Falešné představy vydávali za pravdu. Ztratili velkou část poznání pravých vlastností a pravé povahy Boha Otce, Jeho Syna Ježíše Krista a Ducha Svatého. Nauky o víře v Ježíše Krista, o pokání, křtu a daru Ducha Svatého byly překrouceny nebo zapomenuty. Kněžská pravomoc udělená Kristovým apoštolům se na zemi již nenacházela.“
(*Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě* [2005], 34–35.)

- Jaké faktory podle těchto slov například přispěly k Velkému odpadlictví?
- Proč je nezbytné, abychom rozuměli tomu, že k Velkému odpadlictví opravdu došlo? (Studenti mohou použít různá slova, ujistěte se však, že v jejich odpovědích zazní tato zásada: **Jestliže víme, že Velké odpadlictví existovalo, může nám to pomoci porozumět tomu, proč bylo nutné evangelium znovuzřídit.**)

Vysvětlete, že během tohoto období odpadlictví Nebeský Otec ve světě nadále působil skrze světlo Kristovo, které „je dán[o] každému člověku“ (Moroni 7:16), a skrze moc Ducha Svatého, který svědčí o tom, že evangelium je pravdivé (viz Průvodce k písmům, heslo „Duch Svatý“, scriptures.lds.org). Inspiroval muže a ženy v mnoha kulturách, kteří v té době hledali Jeho pomoc. Křesťanští reformátoři, jako například Martin Luther či William Tyndale, se snažili křesťanům pomoci, aby se v životě přiblížili ideálům, které nacházeli v Bibli. Snahy reformátorů, filozofů, a dokonce i státníků v Evropě a Severní Americe vedly v mnoha částech světa k tomu, že se kladl zvýšený důraz na lidskou důstojnost a náboženskou svobodu. Přestože bylo dosaženo těchto významných pokroků, nedošlo zatím k tomu, že by Bůh již plně znovuzřídl svou církev. (Viz *Kažte evangelium mé*, 45–46.)

Ukažte studentům tento citát presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008) a některého z nich požádejte, aby ho přečetl:

„Po staletí byla nebesa zapečetěna. Dobří muži a ženy, a nebylo jich málo – byli to opravdu skvělí a nádherní lidé, se snažili opravit, posílit a zdokonalit svůj systém uctívání a základní body své nauky. Vzdávám jim čest a vážím si jich. Tento svět je mnohem lepší díky jejich odvážným skutkům! A ač věřím, že jejich dílo bylo inspirováno, nebylo mu požehnáno tím, že by se otevřela nebesa a že by se zjevilo Božství.“ („Podivuhodný základ naší víry“, *Liahona*, listopad 2002, 80.)

Připomeňte studentům, že roku 1820 mladý chlapec Joseph Smith hledal pravou církev, ale nemohl ji nalézt. Vyzvěte je, aby si přečetli Joseph Smith–Životopis 1:5–10 a zaměřili se na části textu, které popisují problémy způsobené Velkým odpadlictvím.

- Jaké výrazy Joseph Smith například použil pro duchovní problémy své doby?

- Jak Joseph popsal své pocity pramenící z tohoto náboženského rozruchu, který ho obklopoval?

Připomeňte studentům, že Josephovo hledání pravdy vedlo k Prvnímu vidění a k jeho povolání prorokem. (Což bude předmětem příští lekce.) Poukažte na to, že povolání Proroka Josepha Smitha a Znovuzřízení evangelia se odehrálo podle vzoru, který zavedl Bůh a který se opakuje v celých dějinách. Podle téhož vzoru také proběhlo například povolání Enocha (viz Mojžíš 6:26–32) a Noéma (viz Mojžíš 8:17–20). Ukažte studentům níže uvedené vysvětlení tohoto vzoru a některého z nich požádejte, aby ho přečetl.

„Biblická historie zaznamenává mnoho případů, kdy Bůh promlouval k prorokům, a hovoří také o mnoha případech odpadlictví. Bůh projevil svou lásku ke svým dětem a každé období všeobecného odpadlictví ukončil tím, že povolal dalšího proroka a předal mu kněžskou pravomoc k opětnému znovuzřízení a výuce evangelia Ježíše Krista. Prorok v podstatě působí jako správce, který zde na zemi dohlíží na Boží rodinu. Časová období, ve kterých je na zemi vykonávána tato prorocká zodpovědnost, se nazývají dispensace.“ (Kažte evangelium mé, 33; viz také Průvodce k písmům, heslo „Dispensace“.)

- Jak Znovuzřízení evangelia skrze Josepha Smitha odpovídá vzoru, který je patrný z dřívějších dispensací? (Studenti mohou použít různá slova, ale ujistěte se, že v jejich odpovědích zazní tato nauka: **Po obdobích všeobecného odpadlictví Bůh povolává proroky a dává jim pravomoc znovuzřídit evangelium a vyučovat mu.** Studenti by měli také rozumět této nauce: **Joseph Smith byl povolán Bohem, aby znovuzřídil evangelium pro naši dispensaci.**)
- Jak by vám porozumění tomuto vzoru mohlo pomoci vysvětlit Znovuzřízení evangelia někomu, kdo je jiného náboženského přesvědčení?

Zdůrazněte, že Joseph Smith se při Prvním vidění dozvěděl, že na zemi neexistuje žádná pravá církev a že je nutné znovuzřídit plnost Kristova evangelia. Přestože Bible obsahuje proroctví o Velkém odpadlictví, nejdůležitějším důkazem toho, že k tomuto odpadlictví došlo, je skutečnost, že Joseph Smith byl povolán prorokem a že byla znovuzřízena plnost evangelia.

2. Nefi 27:25–26; Nauka a smlouvy 1:12–30

Znovuzřízení evangelia je „podivuhodné dílo a div“

Vysvětlete, že písmo líčí některé z Pánových důvodů pro znovuzřízení Jeho evangelia na zemi v posledních dnech.

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Izaiášovo proroctví o Znovuzřízení, které se nachází ve 2. Nefim 27:25–26, a vyhledali, jak Pán popisuje duchovní poměry ve světě v době Znovuzřízení. Mohli byste jim navrhnout, aby si označili slova a části textu, které tyto duchovní poměry popisují. (Poznámka: Označování důležitých slov a částí textu je jedním z nejužitečnějších způsobů, pomocí něhož si studenti mohou zapamatovat to, čemu se naučí z písem.) Po uplynutí přiměřené doby je požádejte, aby se podělili o to, co našli.

- Proč je podle vás Znovuzřízení evangelia nazýváno podivuhodným dílem a divem?
- Co vám připadá na Znovuzřízení podivuhodné a zázračné? (Až budou studenti odpovídat, poukažte na to, že Znovuzřízení evangelia je jakožto „podivuhodné dílo a div“ jedním z témat, která se v Nauce a smlouvách často opakují. „Témata jsou hlavní opakující se a sjednocující zásady nebo myšlenky.“ [David A. Bednar, „Rezervoár živé vody“ (fireside Univerzity Brigham Younga, 4. února 2007), 6, speeches.byu.edu.]

Vyzvěte polovinu studentů, aby si přečetla Nauku a smlouvy 1:12–17 a vyhledala důvody, které Pán uvedl pro Znovuzřízení evangelia. Druhou polovinu studentů vyzvěte, aby si přečetla Nauku a smlouvy 1:18–30 a zjistila, jak mělo Znovuzřízení evangelia požehnat Božím dětem. (*Poznámka:* Nauka a smlouvy 1:30 bude podrobněji probrána v lekci 6.)

Po uplynutí přiměřené doby studenty požádejte, aby se podělili o to, co našli. Ujistěte se, že studenti rozumějí této pravdě: **Znovuzřízení evangelia pomáhá lidem, kteří věří v Krista, posílit svou víru a překonat pohromy posledních dnů.**

Přečtěte níže uvedený citát Proroka Josepha Smitha (1805–1844):

„[Proroci] se zvláštním potěšením [a] s radostným očekáváním vzhlíželi ke dni, ve kterém žijeme; a podníceni nebeským a radostným očekáváním pěli a psali a prorokovali o tomto našem dni.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2007], 184.)

- Proč se asi dřívější proroci těšili na naši dobu? (Jedním důvodem, který studenti zřejmě rozpoznají, je ten, že **Znovuzřízení se rozšíří po celé zeměkouli a připraví svět na Druhý příchod Ježíše Krista.**)

Ukažte studentům tento citát presidenta Gordona B. Hinckleyho a několik z nich požádejte, aby se střídali při jeho čtení:

„Bratři a sestry, uvědomujete si, co máme? Poznáváte naše místo ve velkém dramatu lidské historie? Toto je ústřední bod všeho, co předcházelo. ...

Ono dílo posledních dnů, dílo Všemohoucího, to, o němž mluvili ti zastara a o němž prorokovali proroci a apoštolové, přišlo. Je zde. Z jistého důvodu, nám neznámého, avšak podle moudrosti Boží, se nám dostalo výsady přijít na zemi v této slavné době. ...

Je-li nám dáno to, co máme a co víme, musíme být lepšími lidmi, než jsme. Musíme se více podobat Kristu, musíme více odpouštět, více pomáhat a více se zajímat o všechny kolem sebe.

Stojíme na vrcholu věků, s úctou před velkolepým a slavnostním vědomím historie. Toto je poslední a konečná dispensace, k níž směřovalo vše v minulosti. Vydávám svědectví o skutečnosti a pravdivosti těchto věcí.“ („Na vrcholu věků“, *Liahona*, leden 2000, 89–90.)

- Jaké myšlenky a pocity ve vás vyvolává prohlášení o tom, že „stojíme na vrcholu věků“?
- Pokud to není příliš osobní, podělte se o zkušenost z vlastního života, která posílila vaše svědectví o znovuzřízení evangelium Ježíše Krista.
- Co můžeme dělat, abychom projevovali svou vděčnost za Znovuzřízení evangelia?

Četba pro studenty

- Izaiáš 29:13–14; Amos 8:11–12; 2. Nefi 27:1–5, 25–26; Nauka a smlouvy 1:12–30; Joseph Smith–Životopis 1:5–10.
- Gordon B. Hinckley, „Na vrcholu věků“, *Liahona*, leden 2000, 87–90.

LEKCE 2

První vidění

Úvod

Záznam Prvního vidění Josepha Smitha, který se nachází v Drahocenné perle, byl napsán s úmyslem uvést na pravou míru lživé zprávy o Církvi. Prorok Joseph Smith napsal v průběhu svého života o Prvním vidění několik zpráv. Díky

těmto záznamům můžeme lépe porozumět jeho zážitku a posílit svou víru ve Znovuzřízení. Cílem této lekce je pomoci studentům porozumět tomu, jak je důležité mít svědectví o této jedinečné významné události.

Doplňková četba

- Gordon B. Hinckley, „Podivuhodný základ naší víry“, *Liahona*, listopad 2002, 78–81.
- „First Vision Accounts“, Gospel Topics, lds.org/topics.

Náměty pro výuku

Joseph Smith–Životopis 1:1–2

Prorok psal o Prvním vidění, aby uvedl na pravou míru lživé zprávy

Vysvětlete, že v roce 1838 začal Joseph Smith sepisovat svůj oficiální životopis. Oddíl v Drahocenné perle známý jako Joseph Smith–Životopis je výtahem z tohoto mnohem delšího životopisu.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Joseph Smith–Životopis 1:1–2. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, jaké důvody Joseph Smith uvedl pro přípravu svého životopisu.

- Co podle verše 1 kolovalo mezi lidmi v prvních dnech existence Církve?
- Co měli v plánu lidé, kteří financovali uveřejňování zpráv nepřátelských vůči Církvi?
- V čem je to podobné situaci v dnešní době?

Vysvětlete, že i dnes existují jedinci a skupiny lidí, kteří o Církvi šíří nepravdivé nebo zavádějící informace s úmyslem ničit víru druhých.

- Z jakých důvodů sepsal Joseph svůj životopis? (Aby „vyvedl z omylu veřejné mínění a dal všem, kteří hledají pravdu, k dispozici skutečnosti, jak se přihodily“. [Joseph Smith–Životopis 1:1.]
- Proč je důležité, aby se ti, „kteří hledají pravdu“ ohledně Znovuzřízení, opírali o záznam, jež sepsal Joseph Smith? (Studenti mohou použít různá slova, ale ujistěte se, že rozumějí tomu, že **když se lidé opírají o Prorokův záznam, může jim to pomoci vyvarovat se toho, aby byli svedeni nepravdivými či zavádějícími informacemi.**)

Ukažte studentům níže uvedenou radu staršího Neila L. Andersena z Kvora Dvanácti apoštolů a vyzvěte je, aby si ji přečetli.

„Vždy existovalo několik málo těch, kteří chtějí zostudit církev a zničit víru. Dnes k tomu využívají internet.“

Některé informace o církvi, ať znějí jakkoli přesvědčivě, jsou prostě nepravdivé.“
(„Zkouška vaší víry“, *Liahona*, listopad 2012, 41.)

- Jaké zdroje bychom měli vyhledávat a považovat za důvěryhodné při svém osobním hledání pravdy ohledně Prvního vidění, Znovuzřízení evangelia a dalších událostí v historii církve? Proč? (Pomozte studentům porozumět této zásadě: **Aby se lidé, kteří hledají pravdu, vyvarovali toho, že budou oklamáni nepravdivými či zavádějícími informacemi, mají bádát spíše v důvěryhodných zdrojích informací o církvi a její historii, než aby jen přijímali jakékoli informace, které zaslechnou nebo si přečtou, včetně toho, co jim nabídne internetový vyhledávač.**)

Vysvětlete, že kritici církve vyvracejí pravdivost Prvního vidění tím, že tvrdí, že Joseph Smith zapsal svůj zážitek o vidění až mnoho let poté, co se udál. Vysvětlete, že čtrnáctiletý Joseph Smith se zdráhal mluvit o svém vidění poté, co viděl reakce lidí, kterým o tom na začátku vyprávěl. (Viz Joseph Smith–Životopis 1:21–26.) Svůj zážitek zapsal, až když pocítil, že nastal ten správný čas. Spasitel přikázal Petrovi, Jakubovi a Janovi, aby o svém zážitku na Hoře proměnění nemluvili až do doby po Jeho Vzkříšení (viz Matouš 17:9), a dal tím najevo, že o některé posvátné zážitky je vhodné se podělit pouze tehdy, když k tomu nabádá Duch.

Záznamy o Prvním vidění

Poznámka: Až budete probírat tuto část lekce, nechte si dostatek času na poslední oddíl lekce, který vychází z Joseph Smith–Životopis 1:8–20.

Vysvětlete studentům, že Joseph Smith napsal osobně nebo za pomoci písařů nejméně čtyři různé záznamy o Prvním vidění. Kromě toho několik dalších popisů tohoto vidění vytvořili současníci Josepha Smitha. Každý záznam klade důraz na jiný aspekt Josephova zážitku, ale všechny obsahují shodné základní prvky toho, co Joseph viděl a slyšel. Abyste studentům pomohli pochopit, proč jsou v těchto záznamech rozdíly, požádejte je, aby se zamysleli nad tímto:

- Vzpomeňte si na některý významný zážitek, který jste v životě měli. Jak by se vaše vyprávění mohlo lišit podle toho, kdo by byli vaši posluchači? Jak by se mohlo změnit podle toho, kdy nebo proč o svém zážitku vyprávíte?

Požádejte některého studenta, aby přečetl níže uvedený text, a vyzvěte členy třídy, aby věnovali pozornost tomu, co historici očekávají v případech, kdy je nějaký zážitek líčen vícekrát.

„Různé verze Prvního vidění popisují shodný děj, přestože se přirozeně liší v podrobnostech a v tom, na co kladou důraz. Historici očekávají, že když někdo vypráví svůj zážitek mnoho let opakovaně v různých situacích a různým posluchačům, bude každé vyprávění zaměřeno na jiné aspekty onoho zážitku a bude obsahovat jedinečné podrobnosti. Rozdíly, podobné těm v různých záznamech Prvního vidění, se nacházejí také v písmech v mnoha záznamech Pavlova vidění na

cestě do Damašku nebo v popisech toho, co zažili apoštolové na Hoře proměnění. [Skutkové 9:3–9; 22:6–21; 26:12–18; Matouš 17:1–13; Marek 9:2–13; Lukáš 9:28–36.] Navzdory těmto rozdílům však ve všech záznamech Prvního vidění přetrvává základní shoda. Někteří lidé mylně argumentují tím, že každá odchylka v převyprávění příběhu je důkazem jeho smyšlenosti. Tyto bohaté historické záznamy nám však naopak umožňují dozvědět se o této pozoruhodné události více, než kdyby byla méně zdokumentována.“ („First Vision Accounts“, Gospel Topics, lds.org/topics.)

Jako příklad rozdílu v těchto zprávách můžete uvést, že „zatímco záznam z roku 1832 se zaměřuje spíše na osobní příběh Josepha Smitha jako mladého muže, který usiluje o odpuštění, záznam z roku 1838 zdůrazňuje vidění jako počátek „vzrůstu a pokroku Církve““. („First Vision Accounts“, Gospel Topics, lds.org/topics.) Připomeňte studentům, že součástí jejich zadané četby je článek z Gospel Topics nazvaný „First Vision Accounts“, který obsahuje podrobnější rozbor každého z různých záznamů Prvního vidění. Vyzvěte je, aby si tento článek po vyučování přečetli, aby tak lépe porozuměli tomu, jak každý z těchto záznamů přispívá k našemu poznání Prvního vidění. (Poznámka: Připomeňte studentům, jak je důležité si před hodinou přečíst zadanou četbu uvedenou v části „Četba pro studenty“. To jim pomůže přispívat během výuky do diskuse.)

- Jak může více záznamů Prvního vidění podepřít jeho platnost a obohatit naše porozumění této posvátné události? (Pomozte studentům porozumět tomu, že **vícero záznamů Prvního vidění Josepha Smitha nám umožňuje dozvědět se o tomto posvátném zážitku více, než kdyby byl zdokumentován hůře.**)

Ukažte studentům tento citát presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008) a některého z nich požádejte, aby ho přečetl:

„Skutečnost, že Prorok Joseph Smith poskytl několik verzí Prvního vidění, mě neznepokojuje, stejně jako mě neznepokojuje to, že v Novém zákoně jsou čtyři různí pisatelé evangelií, každý s vlastním pohledem na ony události, přičemž o nich každý vypráví tak, aby to v dané době sloužilo jeho záměru.“ („God Hath Not Given Us the Spirit of Fear“, *Ensign*, Oct. 1984, 5.)

Vydejte svědectví o skutečnosti Prvního vidění a Znovuzřízení evangelia prostřednictvím Proroka Josepha Smitha.

Joseph Smith–Životopis 1:8–20

Pravost Církve spočívá na pravdivosti Prvního vidění

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Joseph Smith–Životopis 1:8–15.

- Co například Joseph Smith udělal pro to, aby získal odpovědi na své otázky?
- Proč se podle vás Satan snažil Josepha Smitha odvrátit od modlitby?

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Joseph Smith–Životopis 1:16–19.

- Jakým důležitým pravdám nás učí verše 16–17? (Až studenti odpovědí, zdůrazněte, že **když se Nebeský Otec a Ježíš Kristus zjevili Josephu Smithovi, byly na zemi znovuzřízeny věčné pravdy.**)

Ukažte studentům níže uvedený citát staršího Tada R. Callistera, který sloužil v předsednictvu Sedmdesáti, a přečtete ho. Až budete tento citát číst, mohli byste jim navrhnout, aby si v písmech označili pravdy, které bratr Callister zdůraznil. Také byste jim mohli navrhnout, aby si *pravdy, které se Joseph dozvěděl*, zapsali na okraj stránky vedle Joseph Smith–Životopis 1:16–19. (Poznámka: Můžete studentům pomoci rozvíjet důležitou dovednost při studiu písem – označování veršů a připojování poznámek. [Viz *Výuka a studium evangelia – příručka pro učitele a vedoucí v Seminářích a institutech náboženství* (2012), 21.]

„Joseph Smith byl pomazaným Páně, aby znovuzřídil Kristovu církev na zemi. Když vyšel z lesnatého háje, znal od té chvíle čtyři základní pravdy, které většina tehdejšího křesťanského světa neučila.

Zprv – poznal, že Otec a Jeho Syn Ježíš Kristus jsou dvě oddělené a odlišné bytosti. ...

Druhou velikou pravdou, kterou Joseph Smith zjistil, bylo to, že Otec i Syn mají oslavené tělo z masa a kostí. ...

Třetí pravda, kterou Joseph Smith zjistil, je, že Bůh mluví k člověku i dnes – že nebesa nejsou uzavřena. ...

Čtvrtou pravdou, kterou Joseph Smith zjistil, bylo, že správná a úplná Církev Ježíše Krista na zemi není.“ („Joseph Smith – Prorok Znovuzřízení“, *Liahona*, listopad 2009, 35–36.)

- Proč je podle vás zcela zásadní znát a chápat tyto pravdy týkající se Nebeského Otce a Ježíše Krista?
- Jak by mohla být potřebnost těchto pravd vysvětlením toho, proč se Satan snažil mladému Josephu Smithovi v modlitbě zabránit?

Abyste zdůraznili důležitost Prvního vidění Josepha Smitha, ukažte studentům tento citát presidenta Gordona B. Hinckleyho a některého z nich požádejte, aby ho přečetl:

„Veškerá naše síla spočívá v pravosti [Prvního] vidění. Buď se to stalo, nebo se to nestalo. Pokud se to nestalo, pak toto dílo je podvod. Pokud se to stalo, pak je toto dílo tím nejdůležitějším a nejnádhernějším dílem pod nebesy. ...

V roce 1820 došlo k onomu slavnému zjevení v odpověď na modlitbu chlapce, který si v rodinné Bibli přečetl slova Jakubova: „Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádej jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu.“ (Jakub 1:5.)

V této jedinečné a nádherné události spočívá pravost této Církve.“ („Podivuhodný základ naší víry“, *Liahona*, listopad 2002, 80.)

- Jak je pravost Církve spojena s Prvním viděním Josepha Smitha?

- Proč je důležité mít svědectví o tom, že Joseph Smith viděl Boha Otce a Jeho Syna Ježíše Krista? (Studenti mohou odpovědět různě, ale ujistěte se, že jasně zazní tato zásada: **Když získáme svědectví, že Joseph Smith viděl Boha Otce a Jeho Syna Ježíše Krista, můžeme také poznat pravdivost Znovuzřízení evangelia.**)

Na závěr této lekce zdůrazněte, jak je důležité mít osobní svědectví o pravdivosti Prvního vidění. Toto osobní svědectví postavené na skále zjevení nám pomůže zůstat silnými ve víře, když se setkáme s nepravdivými informacemi o Proroku Josephu Smithovi a o Církvi. Vydejte svědectví o tom, že způsob, kterým Joseph Smith poznal pravdu, lze použít i v našem případě. Můžeme hledat pravdu, číst písmo, přemítat a nakonec se ptát Boha, a On nám odpoví. (Viz Jakub 1:5.) Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, jak získali svědectví o tom, že se Otec a Syn zjevíli Josephu Smithovi. Dejte jednomu nebo dvěma z nich příležitost podělit se o to, jak obdrželi svědectví o Prvním vidění.

Četba pro studenty

- Joseph Smith–Životopis 1:1–26.
- Gordon B. Hinckley, „Podivuhodný základ naší víry“, *Liahona*, listopad 2002, 78–81.

LEKCE 3

Příchod Knihy Mormonovy

Úvod

Pán poslal anděla Moroniho, aby připravil Josepha Smitha na to, že obdrží a přeloží Knihu Mormonovu. O samotném průběhu překládání toho moc známo není. Joseph Smith řekl, že Kniha Mormonova byla přeložena „darem a mocí Boží“.

(Předmluva ke Knize Mormonově, vydání z roku 1830.) Pán,

v souladu se zákonem svědků (viz 2. Korintským 13:1), dovolil několika dalším lidem, aby se stali svědky tohoto dávného záznamu. Jejich svědectví posiluje věrohodnost Knihy Mormonovy před celým světem.

Doplňková četba

- Neal A. Maxwell, „By the Gift and Power of God“, *Ensign*, Jan. 1997, 36–41.
- „Book of Mormon Translation“, Gospel Topics, lds.org/topics.
- „Coming Forth of the Book of Mormon and Restoration of the Priesthood“, 5. kapitola v příručce *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System manual, 2003), 52–66.

Náměty pro výuku

Joseph Smith–Životopis 1:30–35, 42–54

Přeložena darem a mocí Boží

Požádejte jednoho nebo dva dobrovolníky, aby pro ostatní shrnuli, co si pamatují o tom, jak anděl Moroni navštívil mladého Josepha Smitha v noci 21. září 1823. Bude-li to třeba, podělte se o níže uvedené informace:

„Večer, 21. září 1823, se Joseph odebral do podkrovní ložnice v rodinném roubeném domku v Palmyře ve státě New York. Zůstal však vzhůru, dokud ostatní v místnosti neusnuli, a poté se upřímně modlil, aby poznal, jaké s ním má Bůh další záměry. ...

V odpověď na svou modlitbu Joseph uviděl světlo, které se objevilo v pokoji a které zářilo čím dál tím jasněji, až byl pokoj ‚jasnější než v poledne‘. U jeho lůžka se zjevil nebeský posel, který stál ve vzduchu a měl na sobě roucho ‚nanejvýš pronikavé bělosti‘. (Joseph Smith–Životopis 1:30–31.) Tímto poslem byl Moroni, poslední nefitský prorok, který před mnoha staletími zakopal desky, na nichž byla zapsána Kniha Mormonova, a který nyní držel klíče týkající se tohoto posvátného záznamu (viz NaS 27:5). Byl vyslán, aby Josephovi sdělil, že Bůh mu odpustil hříchy a že pro něj má veliký úkol, který má vykonat. V rámci tohoto úkolu měl jít Joseph k nedalekému pahorku, kde byl uložen posvátný záznam zapsaný na zlatých deskách. Joseph měl ... přeložit tento záznam a vynést ho na světlo světa.

Druhý den se Joseph vydal k pahorku, kde byly desky s Knihou Mormonovou ukryty. Tam se setkal s Moronim a spatřil desky, ale bylo mu řečeno, že je obdrží až za čtyři roky. ...

22. září 1827 se s ním [jeho manželka Emma] vydala k pahorku a čekala poblíž, zatímco Moroni předával Prorokovi desky.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 57–59.)

Vyzvěte studenty, aby si nalistovali úvodní stranu Knihy Mormonovy, prošli si první odstavec a vyhledali informace o tom, jak byl tento dávný záznam vynesena

světlo a přeložen. Až dočtou, požádejte je, aby řekli, co našli. (Studenti by měli rozpoznat tuto pravdu: **Knihy Mormonova byla přeložena darem a mocí Boží.**)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Joseph Smith–Životopis 1:34–35. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali jeden ze způsobů, kterými Pán pomohl Josephu Smithovi Knihu Mormonovu přeložit.

- Můžete uvést jeden příklad toho, jak Pán Josephu Smithovi pomohl při překladu tohoto dávného záznamu? (Pán mu poskytl k překládání Urim a Thumim.)

Vysvětlete, že dalším nástrojem, který Joseph Smith při překládání Knihy Mormonovy používal, byl malý oválný kámen, jemuž se někdy říkalo „videcký kámen“, který objevil několik let předtím, než obdržel zlaté desky. (Viz „Book of Mormon Translation“, Gospel Topics, lds.org/topics.) Z historických záznamů vyplývá, že Prorok používal při překládání někdy Urim a Thumim a jindy videcký kámen.

Přečtete tento citát, abyste studentům pomohli porozumět tomu, že Pán zjevil Prorokovi anglický překlad Knihy Mormonovy skrze Urim a Thumim a videcký kámen:

„Když na Josepha při několika příležitostech naléhali, aby jim řekl o podrobnostech procesu překládání, pokaždé opakoval, že to bylo učiněno ‚darem a mocí Boží‘, a jednou dokonce uvedl, že ‚není záměrem říci světu všechny detaily ohledně vnesení Knihy Mormonovy na světlo‘.

Písaři a další lidé, kteří překlad pozorovali, však zanechali několik záznamů, které umožňují nahlédnout do jeho průběhu. Některé záznamy naznačují, že Joseph zkoumal znaky na deskách. Většina záznamů hovoří o tom, že Joseph používal Urim a Thumim (buď překladatele, nebo videcký kámen), a mnohé záznamy zmiňují, že používal jen samotný kámen. Podle těchto záznamů Joseph vložil překladatele nebo videcký kámen do klobouku, zabořil do něj obličej, aby tak zabránil průniku světla z vnějšku, a nahlas předčítal anglická slova, která se na nástroji objevovala. Tento popsany postup připomíná slova z Knihy Mormonovy, která mluví o tom, že Bůh připraví ‚kámen, který bude vyzařovati v temnotě světlo‘ [Alma 37: 23–24].“ („Book of Mormon Translation“, Gospel Topics, lds.org/topics.)

Vysvětlete, že Pánova pomoc je také zřejmá z toho, v jak krátkém čase Joseph Smith Knihu Mormonovu přeložil. Ukažte studentům následující citát staršího Russella M. Nelsona z Kvora Dvanácti apoštolů a některého z nich požádejte, aby ho přečetl:

„Pomyslete na to, jak krátkou dobu Josephovi trvalo přeložit Knihu Mormonovu. Od dubna do června roku 1828 Joseph přeložil 116 stran, které pak Martin Harris ztratil. Joseph začal znovu překládat v úterý 7. dubna 1829, s Oliverem Cowderym jako písařem. Rukopis byl hotový za osmdesát pět dní, 30. června téhož roku. Samozřejmě, že všichni čas nestrávili překládáním. ... Při opatrném odhadu tedy zbývá šedesát pět nebo méně pracovních dní, během kterých Prorok a jeho písaři přeložili tuto knihu, která obsahuje v současném vydání 531 stran. (Viz John W. Welch, *Ensign*, Jan. 1988, pp. 46–47.) To vychází průměrně na osm stran denně. Vzpomeňte si

na to, až budete překládat nějakou knihu, nebo až budete plánovat svou četbu Knihy Mormonovy.“ („A Treasured Testament“, *Ensign*, July 1993, 61–62.)

- Co například dokazuje, že bylo vynesení Knihy Mormonovy na světlo skutečně „darem a mocí Boží“?
- Když neznáme všechny podrobnosti týkající se vynesení Knihy Mormonovy na světlo, jak můžeme vědět, že je pravdivá? (Můžeme o Knize Mormonově obdržet duchovní svědectví, aniž bychom znali podrobnosti týkající se toho, jak byla přeložena.)
- Co vám pomohlo získat svědectví o Knize Mormonově?

Požádejte některého studenta, aby přečetl tato slova presidenta Gordona B. Hinckleyho:

„Nejprve přišel Moroni s deskami, z nichž byla přeložena Kniha Mormonova. Jak jedinečná a pozoruhodná věc to byla! Josephovo vyprávění o zlatých deskách bylo fantastické. Bylo těžko uvěřitelné a snadno zpochybnitelné. Mohl to napsat svými vlastními schopnostmi? Zde to je, bratři a sestry, každý to může vidět, uchopit a číst. Každý pokus vysvětlit její původ, jiný než ten, který uvedl on, neuspěl. Byl do značné míry nevzdělaný, a přesto ve velmi krátké době připravil překlad, který v tištěné podobě má více než 500 stránek. ...

Během všech těchto let se ji kritici snažili bagatelizovat. Vystupovali proti ní. Zesměšňovali ji. Ale ona je všechny přežila a její dnešní vliv je větší než kdykoli jindy v její historii.“ („Kámen vylomený z hory“, *Liahona*, listopad 2007, 85.)

- Co byste mohli říci někomu, kdo má problém uvěřit tomu, že Kniha Mormonova je pravdivá?

Vydejte svědectví o tom, že Kniha Mormonova vyšla na světlo darem a mocí Boží.

Nauka a smlouvy 17

Svědectví tří svědků a osmi svědků

Vysvětlete, že během překládání Knihy Mormonovy se Joseph Smith dozvěděl, že Pán určí další muže, kteří se mají stát svědky tohoto dávného záznamu. (Viz 2. Nefi 27:12–13; Eter 5:2–5.) Oliver Cowdery, David Whitmer a Martin Harris vyjádřili v té době přání, aby se těmito zvláštními svědky mohli stát oni. Nauka a smlouvy 17 obsahuje Pánovy pokyny určené těmto mužům.

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Nauky a smluv 17:1–6. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, co měli svědkové udělat poté, co spatří desky. Až se studenti podělí o to, co našli, zeptejte se:

- Proč podle vás museli tito muži projevit víru jako proroci za stara, předtím než jim Pán dovolil desky spatřit?
- Jakou zodpovědnost měli podle veršů 3–5 tito svědkové poté, co spatřili desky?

- Jakou zodpovědnost máme my, když nám Pán projeví pravdivost Knihy Mormonovy? (V odpovědích studentů by měla zaznít tato zásada: **Poté, co obdržíme svědectví o pravdě, máme zodpovědnost o ní svědčit.** [Viz také NaS 88:81.]) Mohli byste poukázat na to, že tato zásada je také příkladem vzoru, který se nachází v písmech. „Vzor je postup, model nebo předloha, který lze použít jako pomůcku pro to, abychom něco opakovaně dělali nebo vytvářeli.“ [David A. Bednar, „A Reservoir of Living Water“ (Brigham Young University fireside, Feb. 4, 2007), 5, speeches.byu.edu.]
- V jakém smyslu je vydávání svědectví o pravdě projevem naší víry?

Vyzvěte některého studenta, aby přečetl záznam o zážitku Josepha Smitha se třemi svědky:

„Martin Harris, David Whitmer, Oliver Cowdery a já jsme se odebrali do lesa a snažili jsme se skrze vroucí pokornou modlitbu dosáhnout naplnění zaslíbení. ... [Po] druhém neúspěchu Martin Harris navrhl, že by od nás měl odejít, neboť věřil, jak se vyjádřil, že jeho přítomnost byla příčinou toho, že jsme neobdrželi to, po čem jsme toužili. Opustil nás tedy a my jsme opět poklekli, a nemodlili jsme se mnoho minut, když v tom ... anděl [Moroni] stál před námi. V rukou držel desky. ... Obracel listy, jeden po druhém, takže jsme je viděli a mohli jsme jasně rozeznat rytiny, které na nich byly. ... Slyšeli jsme hlas vystupující z jasného světla nad námi, který pravil: ‚Tyto desky jsou odhaleny mocí Boží a jsou přeloženy mocí Boží. Jejich překlad, který jste viděli, je správný, a já vám přikazuji, abyste vydávali svědectví o tom, co nyní slyšíte a vidíte.‘

Nyní jsem opustil Davida a Olivera a šel jsem hledat Martina Harrise, kterého jsem našel ve značné vzdálenosti, jak se vroucně modlí. Brzy mně však sdělil, že Pána ještě nepřesvědčil, a naléhavě mne požádal, abych se k němu v modlitbě připojil, aby také on mohl dosáhnout stejných požehnání, která jsme právě obdrželi. Spojili jsme se tedy v modlitbě, a nakonec se nám dostalo toho, po čem jsme toužili, neboť ještě než jsme modlitbu stihli dokončit, se nám otevřelo totéž vidění, alespoň mně se znovu otevřelo, a ještě jednou jsem spatřil a slyšel totéž; přičemž ve stejném okamžiku Martin Harris zvolal, zřejmě u vytržení radostí, ‚To stačí; to stačí; mé oči to spatřily; mé oči to spatřily.‘“ (*History of the Church*, 1:54–55.)

Joseph se vrátil do domu Whitmerových a řekl svým rodičům: „Pán umožnil dalším třem mužům kromě mě, aby spatřili desky a také viděli anděla, a oni budou muset vydat svědectví o pravdivosti toho, co jsem řekl, neboť oni nyní vědí sami pro sebe, že mou snahou není oklamat lidi; a já se cítím, jako by ze mě bylo sňato veliké břemeno, které pro mě bylo téměř nesnesitelné; ... a duše má se raduje, že již nemusím být v tomto světě zcela sám.“ (Lucy Mack Smith, *History, 1844–1845*, book 8, page 11, josephsmithpapers.org/paperSummarylucy-mack-smith-history-1844-1845.)

- Proč se podle vás Joseph Smith po tomto zážitku radoval? (Už nebyl jediným svědkem desek a nebeského posla.)

Vysvětlete, že příležitost spatřit desky dostalo ještě osm dalších svědků.

Vyzvěte polovinu studentů, aby si přečetla „Svědectví tří svědků“, a druhou polovinu, aby si přečetla „Svědectví osmi svědků“, která se nacházejí na úvodních stranách Knihy Mormonovy. Vyzvěte studenty, aby se zaměřili na významné prvky toho, co tito svědkové zažili. Po uplynutí přiměřené doby je požádejte, aby se podělili o to, co našli.

- Čím se lišilo to, co prožili tři svědkové, od zážitku osmi svědků? (Tři svědkové slyšeli Boží hlas a viděli anděla, ale nedostali desky do ruky. Osmi svědkům ukázal desky Joseph Smith a směli se jich dotknout. Osm svědků mělo hmatatelnější svědectví o existenci desek, zatímco tři svědkové měli větší duchovní zážitek.)
- Proč bylo podle vás pro vynesení Knihy Mormonovy na světlo důležité, aby chom měli více svědků?

Možná, že někteří studenti nevědí, že všichni tři svědkové a někteří z osmi svědků později opustili Církev. Požádejte některého studenta, aby přečetl následující slova staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Prověříme-li z hlediska všech ... možných námitek svědectví tří svědků Knihy Mormonovy, ukazuje se, že si stojí velmi pevně. ... Jak je dobře známo, kvůli neshodám a řevnivosti, jež vyvstaly mezi nimi a ostatními vedoucími Církve, byli všichni tito tři svědkové přibližně do osmi let po zveřejnění tohoto svědectví z Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů vyloučeni. ... Přesto až do konce svého života ... se ani jeden z těchto svědků od svého zveřejněného svědectví neodchýlil ani neřekl cokoli, co by vrhlo sebemenší stín pochybnosti na jeho pravdivost.

Proti jejich svědectví také nestojí žádné jiné, které by ho popíralo. Můžete ho odmítnout, ale jak vysvětlíte, že tři počestní muži vytrvali sjednoceni na tomto zveřejněném svědectví až do konce svého života, i když kvůli tomu museli čelit mnoha posměškům a dalším osobním nepříjemnostem? Stejně jako v případě Knihy Mormonovy, ani zde neexistuje žádné lepší vysvětlení než to, které je uvedeno právě v tomto svědectví – v posvátném prohlášení řádných a čestných mužů, kteří řekli to, co viděli.“ („Svědék: Martin Harris“, *Liahona*, červenec 1999, 41–42.)

- Jak je podle vás svědectví tří svědků posíleno skutečností, že nikdy nepopřeli své svědectví ani poté, co byli vyloučeni z Církve? (Vysvětlete, že Oliver Cowdery a Martin Harris byli později znovu pokřtěni.)

Vyzvěte studenty, aby si znovu přečetli Nauku a smlouvy 17:6, a zdůrazněte, že tento verš obsahuje jedno z nejúžasnějších svědectví o pravdivosti Knihy Mormonovy. Tento verš obsahuje svědectví samotného Boha, který přísahá na to, že kniha Mormonova je pravdivá.

Vyzvěte studenty, aby si představili, že by jejich osobní svědectví o Knize Mormonově mohlo být přidáno do každého jejího výtisku. Požádejte je, aby řekli, co by do svého svědectví zahrnuli.

Vyzvěte je, aby se do příští hodiny o své svědectví o Knize Mormonově s někým podělili.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 17; Joseph Smith–Životopis 1:29–54.
- Neal A. Maxwell, „By the Gift and Power of God“, *Ensign*, Jan. 1997, 36–41.

LEKCE 4

Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství

Úvod

Kniha Mormonova je závěrným kamenem našeho náboženství a důkazem toho, že Bůh v dnešní době znovuzřídil evangelium Ježíše Krista na zemi. President Ezra Taft Benson (1899–1994) učil tomu, že Kniha Mormonova „je závěrným kamenem při vydávání našeho svědectví o Kristu.

Je závěrným kamenem naší nauky. Je závěrným kamenem svědectví.“ („Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství“, *Liahona*, říjen 2011, 54.) Když budou studenti prohlubovat své svědectví o Knize Mormonově, mohou se tím posílit před těmi, kteří se snaží vyvrátit její pravdivost.

Doplňková četba

- Ezra Taft Benson, „Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství“, *Liahona*, říjen 2011, 53–58.
- Jeffrey R. Holland, „Bezpečí pro naši duši“, *Liahona*, listopad 2009, 88–90.
- „Book of Mormon and DNA Studies“, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 17:6; 19:26; 20:5–12

Kniha Mormonova je důkazem toho, že Bůh znovuzřídil pravdu v dnešní době

Před začátkem hodiny napište na tabuli následující data a události.

1820 První vidění

1823 Počátek Moroniových návštěv

1829 Znovuzřízení kněžství

Červen 1829 Dokončení překladu *Knihy Mormonovy*

6. dubna 1830 Zorganizování *Církve*

- Čemu se můžeme naučit z pořadí těchto událostí o roli *Knihy Mormonovy* při Znovuzřízení evangelia? (*Kniha Mormonova* musela být dokončena ještě předtím, než mohla být znovuzřízena *Církev*. Hraje významnou roli při šíření evangelia.)

Vysvětlete, že když byla *Církev* v dubnu 1830 zorganizována, byl právě dokončen tisk *Knihy Mormonovy* a její prodej byl inzerován necelé dva týdny předtím. Vyzvěte studenty, aby si přečetli *Nauku a smlouvy* 20:8–12 a zjistili, co *Kniha*

Mormonova obsahuje a čeho je důkazem. Mohli byste studentům navrhnout, aby si to, co najdou, označili. (*Poznámka:* V průběhu tohoto kurzu můžete studenty povzbuzovat k tomu, aby si označovali důležité pravdy, které v písmech objeví.) Až budou studenti číst, napište na tabuli tuto neúplnou větu:

Kniha Mormonova dokazuje světu, že ...

Po uplynutí dostatečné doby položte studentům tyto otázky:

- Jak byste na základě toho, co jste četli, dokončili větu na tabuli? (Studenti mohou použít různá slova, ale ujistěte se, že v jejich odpovědích zazní tato pravda: **Kniha Mormonova dokazuje světu, že písma jsou pravdivá, že Bůh inspiruje a povolává lidi, aby v dnešní době konali Jeho dílo, a také, že Bůh je neměnný.**)
- Jak Kniha Mormonova dokazuje, že Bůh inspiruje a povolává lidi, aby v dnešní době konali Jeho dílo?
- Když člověk pozná, že je Kniha Mormonova pravdivá, co tím zjistí o Proroku Josephu Smithovi?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 17:6 a 19:26 a zjistili, co mají tyto dva verše společného.

- Co mají tyto dva verše společného? (Pánovo prohlášení ohledně pravdivosti Knihy Mormonovy.)
- Jakou hodnotu má pro vás to, že víte, že Pán vydal vlastní svědectví o pravdivosti Knihy Mormonovy?

Kniha Mormonova je závěrným kamenem našeho náboženství

Napište na tabuli tuto pravdu: **Kniha Mormonova je závěrným kamenem našeho náboženství.**

- Co podle vás tato slova znamenají?

Ukažte tento citát presidenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994) a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Kniha Mormonova je závěrným kamenem našeho náboženství hned ve třech ohledech. Je závěrným kamenem při vydávání našeho svědectví o Kristu. Je závěrným kamenem naší nauky. Je závěrným kamenem svědectví.“ („Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství“, *Liahona*, říjen 2011, 54.)

Rozdělte studenty do skupinek. Dejte jednotlivým skupinkám studentů za úkol diskutovat o těchto tématech: v jakém smyslu je Kniha Mormonova „závěrným kamenem při vydávání našeho svědectví o Kristu“, „závěrným kamenem naší nauky“ a „závěrným kamenem svědectví“. (Možná budete muset

tato jednotlivá témata zadat více skupinám.) Dejte každé skupině níže uvedený materiál na rozdání a řekněte studentům, aby použili tu část, která se týká jejich tématu pro diskusi.

Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství

„Závěrný kámen při vydávání svědectví o Kristu“

„Kniha Mormonova je závěrným kamenem při vydávání našeho svědectví o Ježíši Kristu, který sám je úhelným kamenem všeho, co děláme. Vydává svědectví o tom, že On skutečně žije. ... Její svědectví o Mistru je jasné, nezřetěněné a plné moci. ... Většina křesťanského světa dnes zavrhuje božskou podstatu Spasitele. Zpochybňují Jeho zázračné narození, Jeho dokonalý život a to, že skutečně došlo k Jeho slavnému Vzkříšení. Kniha Mormonova učí jasnými a nezpochybnitelnými slovy, že toto vše je pravdivé. Poskytuje také nejúplnější vysvětlení nauky o Usmíření.“ (Ezra Taft Benson, „Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství“, *Liahona*, říjen 2011, 54–55.)

„Závěrný kámen naší nauky“

„V Knize Mormonově nalezneme plnost těch nauk, které jsou nutné pro naše spasení. A ty jsou vyučovány jasně a prostě, aby se i děti mohly učit cestám spasení a oslavení. Kniha Mormonova nabízí mnohé, co rozšiřuje naše pochopení nauk spasení. Bez ní by většina toho, čemu se učí v jiných písmech, nebyla zdaleka tak jasná a drahocenná.“ (Ezra Taft Benson, „Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství“, *Liahona*, říjen 2011, 55.)

„Závěrný kámen svědectví“

„Kniha Mormonova je závěrným kamenem svědectví. Právě tak, jako se zřítí klenba, je-li odstraněn závěrný kámen, tak celá Církev stojí nebo padá s pravdivostí Knihy Mormonovy. ... Je-li Kniha Mormonova pravdivá ..., potom musí člověk přijmout tvrzení o Znovuzřízení a vše, co ho doprovází.“ (Ezra Taft Benson, „Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství“, *Liahona*, říjen 2011, 55.)

Po uplynutí dostatečné doby studenty ve skupinách požádejte, aby se s ostatními podělili o to, o čem diskutovali.

Na závěr této části lekce požádejte studenty, aby se podělili o své pocity ohledně Knihy Mormonovy a řekli, v jakém smyslu je tato kniha závěrným kamenem jejich vlastního svědectví.

Nepřátelé se snaží prokázat nepravdivost Knihy Mormonovy

Požádejte některého studenta, aby přečetl následující slova staršího Jeffreyho R. Hollanda z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Již [více než] 180 let je tato kniha zkoumána a napadána, popírána a analyzována, kritizována a rozebírána jako snad žádná jiná kniha v novodobé náboženské historii – jako snad žádná jiná kniha v *celé* náboženské historii. A přesto zde dál zůstává. Vznikají a opakují se a zanikají neúspěšné teorie o jejím původu – od Ethana Smitha k Solomonovi Spauldingovi, od pomateného paranoika ke lživé genialitě. Žádná z těchto zjevně žalostných odpovědí ohledně vzniku této knihy nikdy při podrobném zkoumání neobstála, protože *žádná jiná odpověď* než ta, kterou Joseph, jako její mladý a neučený překladatel, uvedl, neexistuje. Toto zastávám se svým prapradědečkem, který jednoduše řekl: „Žádný zlovolný člověk by takovou knihu napsat nemohl, a žádný dobrý člověk by ji nenapsal, ledaže by byla pravdivá a bylo mu přikázáno Bohem, aby tak učinil.“ („Bezpečí pro naši duši“, *Liahona*, listopad 2009, 89.)

- Proč je důležité pamatovat na to, že novodobí nepřátelé Církve se často snaží Knihu Mormonovu znevěrohodnit?
- Jak slova pradědečka staršího Hollanda podporují pravdivost Knihy Mormonovy?

Jedním z příkladů toho, jak se novodobí nepřátelé Církve snaží Knihu Mormonovu znevěrohodnit, je to, že pomocí důkazů na základě DNA se snaží popřít jakoukoli spojitost mezi lidem z Knihy Mormonovy a původním americkým obyvatelstvem. Pokud budou mít studenti k tomuto tématu dotazy, doporučte jim, aby si přečetli článek z Gospel Topics s názvem „Book of Mormon and DNA Studies“, který najdou na adrese [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Pevně se držte toho, o čem víte, že je pravdivé

Vyzvěte studenty, aby si představili, že nějaký jejich přítel řekne, že slyšel něco, co zdánlivě popírá pravdivost Knihy Mormonovy.

- Co byste tomuto příteli poradili?
- Jak vám může vaše svědectví o tom, že je Kniha Mormonova pravdivá, pomoci, když čelíte kritice Knihy Mormonovy?

Požádejte některého studenta, aby přečetl následující slova staršího Jeffreyho R. Hollanda z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Ve chvílích ... pochybností či těžkostí se držte pozice, kterou jste již dobyli, i tehdy, kdy je tato pozice omezená. ... Až nastanou tyto okamžiky a přijdou tyto situace, jejichž řešení není ihned zřejmé, *držte se pevně toho, co již víte, a zůstaňte silní, dokud nepřijde dodatečné poznání.*“ („Věřím, Pane“, *Liahona*, květen 2013, 93–94.)

- Jak byste mohli použít slova staršího Hollanda ve chvílích, kdy čelíte otázkám ohledně pravdivosti Knihy Mormonovy? (Studenti mohou uvést různé

odpovědi, mohli byste však zdůraznit tuto zásadu: **Když čelíme otázkám či pochybnostem o evangeliu, máme se pevně držet toho, o čem již víme, že je pravdivé, a důvěřovat v to, že buď najdeme odpověď skrze další studium, nebo že Bůh zjeví odpověď v budoucnu.)**

- Jaké pravdy o Knize Mormonově a o zásadách, které obsahuje, již nyní znáte? Jak jste došli k tomuto poznání?

Na závěr lekce ukažte tento citát presidenta Ezry Tafta Bensona a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Každý Svatý posledních dnů má učinit ze studia Knihy Mormonovy celoživotní záležitost. Jinak zanedbává to, co by mohlo dát duchovní a intelektuální jednotu jeho celému životu, a vystavuje svou duši riziku. Existuje rozdíl mezi obráceným, který je postaven na skále Kristově skrze Knihu Mormonovu a pevně se drží oné železné tyče, a tím, kdo to nedělá.“ („The Book of Mormon Is the Word of God“, *Ensign*, Jan. 1988, 5.)

- Jak vás pravidelné studium Knihy Mormonovy chrání před těmi, kteří chtějí vaši víru zničit?

Vydejte svědectví o pravdivosti Knihy Mormonovy. Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, jaký vliv má Kniha Mormonova na jejich život. Řekněte jim, aby se zamysleli nad tím, jak mohou dávat studiu Knihy Mormonovy větší přednost. Připomeňte jim Moroniův slib, který se nachází v Moronim 10:3–5 – že ti, kteří si přejí posílit své svědectví o Knize Mormonově, tak mohou učinit tím, že budou tuto knihu studovat a modlit se ohledně její pravdivosti.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 17:6; 19:26; 20:5–12.
- Jeffrey R. Holland, „Bezpečí pro naši duši“, *Liahona*, listopad 2009, 88–90.

LEKCE 5

Znovuzřízení kněžství

Úvod

15. května 1829 se Jan Křtitel ukázal Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu a znovuzřídil Aronovo kněžství. Krátce nato se Josephovi a Oliverovi zjevili dávní apoštolové – Petr, Jakub a Jan – a znovuzřídili Melchisedechovo kněžství.

Melchisedechovo kněžství má pravomoc nad všemi úřady v Církvi a řídí všechny duchovní věci. Tato lekce pomůže studentům porozumět tomu, jak Církev funguje pod vedením Melchisedechova kněžství.

Doplňková četba

- Thomas S. Monson, „Kněžství – posvátný dar“, *Liahona*, květen 2007, 57–60.
- Dallin H. Oaks, „Klíče a pravomoc kněžství“, *Liahona*, listopad 2014, 49–52.
- Larry C. Porter, „The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods“, *Ensign*, Dec. 1996, 30–47.

Náměty pro výuku

Joseph Smith–Životopis 1:68–71; Nauka a smlouvy 13:1

Jan Křtitel znovuzřídil Aronovo kněžství

Ukažte obrázek křtu (viz Křest mladého muže [*Kniha obrázků z evangelia* (2009), č. 103; viz také LDS.org]) a obrázek, který znázorňuje obřad svátosti (viz Požehnání svátosti [*Kniha obrázků z evangelia*, č. 107; viz také LDS.org]).

Požádejte studenty, aby popsali, jak by se jejich život lišil, kdyby neměli přístup k těmto posvátným obřadům.

Připomeňte studentům, že tyto obřady představují některá z požehnání, která získáváme díky znovuzřízení Aronova kněžství.

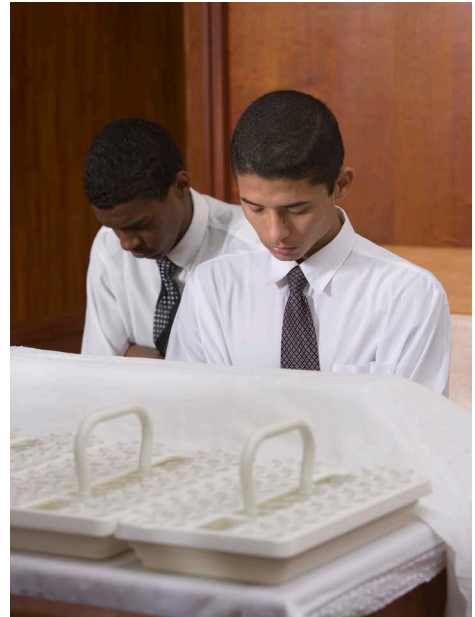
Požádejte některého studenta, aby přečetl Joseph Smith–Životopis 1:68. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, co vedlo Josepha Smitha a Olivera Cowderyho k tomu, aby se dotázali Pána ohledně křtu. Požádejte je, aby uvedli, co našli.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Joseph Smith–Životopis 1:69. Poukažte na to, že slova posla, kterým byl Jan Křtitel, jsou také zaznamenána v Nauce a smlouvách 13. Zeptejte se členů třídy:

- Proč bylo nutné, aby Joseph Smith a Oliver Cowdery obdrželi kněžství od nebeského posla? (Na zemi nebyl v té době nikdo, kdo by držel klíče kněžství. [Viz Články víry 1:5.]

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Joseph Smith–Životopis 1:70–71. Vysvětlete, že tyto verše objasňují, že Prorok Joseph byl prvním, kdo používal kněžství v této dispenzaci. Někteří lidé se pozastavují nad tím, proč Jan Křtitel nepokřtil Josepha Smitha a Olivera Cowderyho a proč bylo těmto dvěma mužům přikázáno, aby si vzájemně znovu předali kněžství. Mohli byste vysvětlit, že přestože bylo nutné, aby nebeský posel nesoucí řádnou pravomoc znovuzřídil kněžskou pravomoc na zemi v nové dispenzaci, jakmile byla tato pravomoc znovuzřízena, všechny pozemské obřady, jako například křest nebo vysvěcení, měly být vykonávány smrtelnými bytostmi. To, že Jan Křtitel řekl Josephovi a Oliverovi, aby si znovu vzájemně předali kněžství, navíc uvádí „vysvěcení a křest do řádného vztahu [neboli správného řádu]“. (Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:91.)

Na tabuli napište tuto otázku:

Jak nám Aronovo kněžství pomáhá získat přístup k požehnáním plynoucím z Usmíření Ježíše Krista?

Povzbuďte studenty, aby nad touto otázkou přemýšleli, zatímco budete číst tato slova staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Co to znamená, že Aronovo kněžství drží ‚klíč služby andělů‘ a ‚evangelia pokání, křtu a odpuštění hříchů‘? Význam se nachází v obřadu křtu a ve svátosti. Křest je na odpuštění hříchů a svátost je obnovení smluv a požehnání křtu. Obojímu má předcházet pokání. ...

Ani jeden z [nás] nežije od svého křtu bez hříchu. Bez určitého opatření pro další očišťování po křtu by každý z nás byl pro duchovní věci ztracen. ...

Je nám přikázáno, abychom činili pokání z hříchů a přicházeli k Pánu se zlomeným srdcem a zkroušeným duchem a přijímali svátost v souladu s jejími smlouvami. Když tímto způsobem obnovujeme smlouvy křtu, Pán obnovuje očistný účinek našeho křtu. ...

Nemůžeme přecenit význam Aronova kněžství. Všechny tyto nezbytné kroky týkající se odpuštění hříchů jsou vykonávány prostřednictvím spásného obřadu křtu a obnovujícího obřadu svátosti.“ („The Aaronic Priesthood and the Sacrament“, *Ensign*, Nov. 1998, 37–38.)

Požádejte studenty, aby se podělili o své odpovědi na otázku napsanou na tabuli. Vydejte svědectví o tom, že **díky obřadům Aronova kněžství jsou dostupná mnohá požehnání plynoucí z Usmíření Ježíše Krista, včetně křtu na odpuštění hříchů.**

Joseph Smith–Životopis 1:72; Nauka a smlouvy 84:19–22; 107:8, 18–19

Petr, Jakub a Jan znovuzřídili Melchisedechovo kněžství

Požádejte některého studenta, aby přečetl Joseph Smith–Životopis 1:72, a členy třídy vyzvěte, aby text sledovali. Abyste studentům pomohli prohloubit porozumění kontextu této pasáže, vysvětlete jim, že krátce po navštívení Janem Křtitelem obdržel Joseph Smith a Oliver Cowdery Melchisedechovo kněžství od Petra, Jakuba a Jana. Toto se stalo v květnu roku 1829 poblíž řeky Susquehanna. (Viz Larry C. Porter, „The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods“, *Ensign*, Dec. 1996, 30–47.) Po zorganizování Církve Prorok obdržel další zjevení ohledně nauky o kněžství a jeho účelu. Kněžství je v Nauce a smlouvách častým tématem.

Vyzvěte studenty, aby si prostudovali Nauku a smlouvy 84:19 a 107:8, 18–19 a zjistili, jak tyto verše popisují pravomoc Melchisedechova kněžství. Mohli byste studentům doporučit, aby si mezi těmito verši vytvořili křížový odkaz. (*Poznámka:* Vytváření křížových odkazů je nástroj pro studium písem, který pomůže získat další informace a náhledy týkající se studované pasáže.) Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby se podělili o to, co se o Melchisedechovu kněžství dozvěděli. Zatímco budou studenti odpovídat, napište na tabuli toto:

Spravuje evangelium

Drží klíče tajemství království

Drží klíč poznání Boha

Drží klíče všech duchovních požehnání Církve

Drží klíče k přijímání zjevení

Drží klíče k rozmlouvání s nebeskými zástupy a prodlévání v přítomnosti

Otce a Syna

Mohli byste shrnout odpovědi na tabuli tím, že zdůrazníte tuto pravdu:

Melchisedechovo kněžství drží klíče všech obřadů a duchovních požehnání Církve. Abyste pomohli studentům lépe porozumět větám na tabuli, diskutujte s nimi o odpovědích na následující otázky (všechny, nebo jen některé):

- Jak Melchisedechovo kněžství například „spravuje evangelium“? (NaS 84:19.) (Odpovědi mohou zahrnovat vykonávání konkrétních obřadů, předsedání Církvi a její řízení.)
- Co podle vás znamená to, že Melchisedechovo kněžství „drží klíč tajemství království“? (NaS 84:19.) (Mohli byste vysvětlit, že „tajemství Boží jsou duchovní pravdy poznávané pouze skrze zjevení“. [Průvodce k písmům, „Tajemství Boží“, scriptures.lds.org.] Tento verš se týká mimo jiné chrámových

obřadů, které byly brzy na to zjeveny Josephu Smithovi, a skutečnosti, že musejí být vykonány pravomocí Melchisedechova kněžství. V chrámu mohou způsobit členové Církve poznat některá „tajemství Boží“, když se účastní obřadů, které jsou tam vykonávány, a dodržují smlouvy s nimi spojené.)

- Jak nám Melchisedechovo kněžství pomáhá získat „poznání Boha“? (NaS 84:19.) (Znalost Boha získáváme, když se účastníme obřadů, které jsou vykonávány Melchisedechovým kněžstvím.)

Abyste studentům pomohli porozumět výrazu „poznání Boha“, mohli byste přečíst tato slova presidenta Jamese E. Fausta (1920–2007) z Prvního předsednictva:

„Co je to klíč poznání Boha, a může ho někdo získat? Úplné poznání Boha není možné bez kněžství. Prorok Joseph Smith řekl, že ‚Melchisedechovo kněžství ... je cestou, skrze niž veškeré poznání, nauka, plán spasení a každá důležitá záležitost je zjevována z nebe‘. [Učení presidentů Církve: Joseph Smith (2007), 107]“ („The Key of the Knowledge of God“, *Ensign*, Nov. 2004, 52.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 84:20–22. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zaměřili se na to, jak se může každý člen Církve těšit z duchovních požehnání dostupných skrze Melchisedechovo kněžství. Poté položte tyto otázky:

- Jaké obřady mohou být vykonány jedině pravomocí Melchisedechova kněžství? (Konfirmace, předání Melchisedechova kněžství, chrámové obřady, žehnání dítěte, přísluhování nemocným, patriarchální požehnání, ustanovování k povolání.)
- Jak mohou kněžské obřady někomu pomoci pocítit „moc božskosti“, čímž je myšlena moc stát se takovým, jako je Bůh?
- Jak nás mohou obřady Melchisedechova kněžství připravit na to, abychom mohli vidět tvář Boží?
- Jak vám obřady kněžství pomohly stát se více takovými, jako je Bůh?
- Jaké další zážitky přispěly k vaší vděčnosti za kněžství a svědectví o něm?

Zvažte možnost podělit se o své svědectví o požehnáních kněžství. Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, co by mohli dělat pro to, aby žili více v souladu s pokyny, jež jim dávají jejich vedoucí kněžství.

Četba pro studenty

- Joseph Smith–Životopis 1:68–72; Nauka a smlouvy 13:1; 84:18–22; 107:1–19.
- Thomas S. Monson, „Kněžství – posvátný dar“, *Liahona*, květen 2007, 57–60.

LEKCE 6

Zorganizování Církve

Úvod

Ve zjevení daném Proroku Josephu Smithovi Pán přikázal, aby byla Jeho Církev zorganizována 6. dubna roku 1830. (Viz NaS 20, záhlaví oddílu; NaS 20:1.) Toto zjevení také poskytlo členům větší porozumění poslání a učení Spasitele. Ve zjevení

zaznamenaném v Nauce a smlouvách 1:30 Pán hovořil o znovuzřízené Církvi jako o jediné pravé a živé církvi na tváři celé země, což zdůrazňuje důležitou roli, kterou Církev v posledních dnech a v našem životě hraje.

Doplňková četba

- Henry B. Eyring, „Pravá a živá Církev“, *Liahona*, květen 2008, 20–24.
- „Organization of the Church of Jesus Christ“, kapitola 6 v příručce *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System manual, 2003), 67–68.
- Boyd K. Packer, „The Only True Church“, *Ensign*, Nov. 1985, 80–83.
- Jeffrey G. Cannon, „„Build Up My Church‘: D&C 18, 20, 21, 22“, Revelations in Context series, Jan. 3, 2013, history.lds.org.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 20:1–3

Znovuzřízení Církve Ježíše Krista

Na začátku hodiny požádejte studenty, aby popsali, co vědí o Církvi, kterou založil Ježíš Kristus v dobách Nového zákona. Poté se zeptejte:

- Co se podle naší nauky stalo s Církví Ježíše Krista následně po smrti apoštolů?
- Co tato skutečnost vysvětluje o potřebě znovuzřízení Církve Ježíše Krista?

Požádejte některého studenta, aby přečetl níže uvedený citát, zatímco členové třídy se zaměří na to, jak zorganizování Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů znovuzřídilo důležité znaky Církve, kterou založil Ježíš Kristus v dobách Nového zákona.

„6. dubna 1830, pouhých jedenáct dní poté, co byla Kniha Mormonova veřejně nabízena k prodeji, se skupina asi 60 lidí shromáždila v roubeném domku Petera Whitmera st. ve Fayette ve státě New York. Tam Joseph Smith oficiálně zorganizoval Církev, která byla později na základě zjevení pojmenována jako Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů. (Viz NaS 115:4.) Byla to radostná událost doprovázená mocným vylitím Ducha. Byla požehnána svátostí, věřící byli pokřtěni, byl jim udělen dar Ducha Svatého a muži byli vysvěceni ke kněžství. Ve zjevení přijatém během shromáždění Pán jmenoval Josepha Smitha vedoucím Církve – ‚vidoucím, překladatelem, prorokem, apoštolem Ježíše Krista, starším církve skrze vůli Boha Otce a milost [jeho] Pána Ježíše Krista‘. (NaS 21:1.) Církev Ježíše Krista byla opět zřízena na zemi.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 8.)

Požádejte studenty, aby popsali některé znaky znovuzřízené Církve Ježíše Krista, které se podobaly znakům Církve v novozákonní době.

Vysvětlete, že když čteme Nauku a smlouvy, může být užitečné číst i záhlaví oddílů. To nám pomůže zasadit daná zjevení do historického kontextu. Požádejte některého studenta, aby přečetl záhlaví ke 20. oddílu Nauky a smluv. (Mohli byste poukázat na to, že ve vydání Nauky a smluv z roku 2013 [pouze v angličtině] byly k záhlaví tohoto oddílu přidány určité historické informace, které nebyly zahrnuty ve vydání z roku 2004.) Požádejte dalšího studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 20:1–3. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zaměřili se na postřehy týkající se Znovuzřízení evangelia. Zeptejte se:

- Jakým pravdám týkajícím se Znovuzřízení evangelia tyto verše učí? (Jednou z pravd, které by studenti měli rozpoznat, je to, že **Joseph Smith byl povolán Bohem a bylo mu přikázáno zorganizovat Církev Ježíše Krista.**)

Přečtěte následující slova presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008):

„Joseph Smith a jeho společníci [se] setkali v prostém srubu na farmě Petera Whitmera v tiché vesnici Fayette ve státě New York a zorganizovali Kristovu Církev. ...

Z původních šesti členů vyrostla ohromná rodina věřících. ... Z této tiché vesnice vyrostlo hnutí, které je dnes rozšířeno ve 160 národech země. ... To je pozoruhodný rozvoj. Mimo Spojené státy žije více členů Církve než v nich. To je také pozoruhodné. Žádná jiná církev vzešlá z americké půdy neroste tak rychle ani se tolik nerozšířila. ... Je to bezprecedentní úkaz.“ („Církev jde kupředu“, *Liahona*, červenec 2002, 4.)

- Co vám připadá pozoruhodné na rychlém růstu Církve v posledních dnech?
- Jak můžeme jako jednotlivci napomáhat tomu, aby Pánova Církev v dnešní době neustále rostla?

Nauka a smlouvy 20:17–37, 68–69

Nauka Církve Ježíše Krista a povinnosti pokřtěných členů

Vysvětlete, že 20. oddíl Nauky a smluv byl prvním členům Církve znám jako Články a smlouvy Církve. Tento oddíl obsahuje řadu Pánových pokynů týkajících se nauky Církve Ježíše Krista a povinností jejích členů. Toto zjevení bylo předčítáno na několika prvních konferencích Církve.

Vyzvěte studenty, aby si představili, že jsou novými členy Církve v roce 1830 a pilně se snaží poznat, čemu mají jako členové Církve Ježíše Krista věřit. Vyzvěte polovinu studentů ve třídě, aby si přečetli Nauku a smlouvy 20:17–28, a druhou polovinu, aby si přečetli verše 29–36. Ať při tom obě skupiny vyhledají nauku, kterou má znát každý člen Pánovy znovuzřízené Církve. Mohli byste navrhnout, aby si to, co najdou, označili.

Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby se podělili o pravdy, které rozpoznali, a aby vysvětlili, proč každou tuto pravdu považují osobně za důležitou. Zvažte možnost napsat na tabuli tuto pravdu: **Pán skrze zjevení vysvětlil nauku a zásady, na kterých je založeno Jeho evangelium.**

Zvažte možnost vyzvat polovinu studentů ve třídě, aby si přečetli Nauku a smlouvy 20:37 a zjistili, co se vyžaduje od těch, kteří chtějí být pokřtěni. Druhou polovinu studentů vyzvěte, aby si přečetli Nauku a smlouvy 20:68–69 a zjistili, co od nás Pán po křtu očekává. Poukažte na to, že pokyny uvedené v těchto verších jsou pro členy Církve jasným vzorem, kterým se mají řídit.

Diskutujte se členy třídy o těchto otázkách:

- Co musí člověk projevovat, než může být pokřtěn? (Studenti by měli rozpoznat toto: **Než mohou být lidé pokřtěni, musí být pokorní, činit pokání a být ochotni vzít na sebe jméno Ježíše Krista a být odhodláni sloužit Mu až do konce.**)
- Co od nás Pán očekává poté, co se dáme pokřtít? (Odpovědi studentů se mohou lišit, ale měla by v nich zaznít tato pravda: **Po křtu prokazujeme Pánu svou způsobilost zbožným kráčením a řečí.**)
- Co podle vás znamená projevovat něco „zbožným kráčením a řečí“? (NaS 20:69.)
- Proč se dostává požehnání těm členům Církve, kteří „[krácejí] ve svatosti před Pánem“? (NaS 20:69.)

Pokud to čas dovolí, mohli byste studenty upozornit na to, že nauky a církevní postupy zaznamenané v Nauce a smlouvách 20 jsou popsány také v Knize Mormonově a pomáhají nám pochopit, že Církev Ježíše Krista je v zásadě stejná ve všech dispensacích. Například nauky popsané v Nauce a smlouvách 20:17–36 jsou popsány i v Knize Mormonově. Podobně jsou v Knize Mormonově zaznamenaný i obřady a náboženské praktiky uvedené v Nauce a smlouvách 20:73–80.

Nauka a smlouvy 1:30

Jediná pravá a živá církev

Vysvětlete, že mnozí lidé v dnešní době věří tomu, že všechny církve jsou pravé a že jsou si v očích Božích rovny. Avšak asi rok a půl poté, co byla Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů zorganizována, poskytl Pán důležitý popis své Církve.

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 1:30. Poté se zeptejte:

- Jak Pán popsal znovuzřízenou Církev? (V odpovědích studentů by měla zaznít tato pravda: **Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je jediná pravá a živá církev na zemi.**)
- Co pro vás znamená skutečnost, že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je „jedinou pravou a živou círk[vi]“ na zemi? (Než studenti odpovědí, mohli byste jim připomenout, že záměrem této nauky není to, abychom si mysleli, že jsme lepší než druzí.)

Ukažte následující citáty presidenta Henryho B. Eyringa z Prvního předsednictva a staršího Davida A. Bednara z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby je přečetl. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zaměřili se na to, proč je Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů považována za „jedinou pravou a živou církev“.

„Toto je pravá Církev, jediná pravá Církev, protože v ní jsou klíče kněžství. Pouze do této Církve Pán vložil moc pečeti na zemi a pečeti na nebi, jako to učinil v době apoštola Petra. Tyto klíče byly znovuzřízeny Josephu Smithovi, který byl pak oprávněn předat je členům Kvora Dvanácti.“ (Henry B. Eyring, „Pravá a živá Církev“, *Liahona*, květen 2008, 20.)

„Pán prohlásil, že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je ‚jedinou pravou a živou církv[ív] na tváři celé země‘. (NaS 1:30.) Tato znovuzřízená Církev je pravdivá, neboť je to Spasitelova Církev; On je ‚ta cesta, i pravda, i život‘. (Jan 14:6.) A díky působení Ducha Svatého a Jeho darů je to církev živoucí.“ (David A. Bednar, „Přijmi Ducha Svatého“, *Liahona*, listopad 2010, 97.)

- Jak činí pravdy, o kterých hovořili president Eyring a starší Bednar, Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů odlišnou od všech ostatních církví na zemi? (Je to Spasitelova Církev, ve které se nachází působení Ducha Svatého a Jeho dary a klíče kněžství. Mohli byste studentům navrhnout, aby si tyto myšlenky napsali na okraj stránky v písmech vedle Nauky a smluv 1:30.)

Vysvětlete, že president Boyd K. Packer z Kvora Dvanácti apoštolů citoval Nauku a smlouvy 1:30 a poté vysvětlil, proč je tento božsky daný popis Církve tak důležitý. Požádejte některého studenta, aby přečetl následující slova presidenta Packera:

„Pokud se této nauky vzdáte, již nebudete moci Znovuzřízení ospravedlnit. ...

Nauku jediné pravé církve jsme nevyalezli my. Byla dána Pánem. Ač na nás druzí pohlížejí jakkoli, ač se možná zdá, že jsme směli, ač čelíme jakékoli kritice namířené proti nám, musíme této nauce učit všem, kteří budou naslouchat. ...

Netvrdíme, že druzí nemají pravdu. Pán je popsal jako ty, kteří mají „podobu božskosti“. Obrácení do Církve si mohou přinést veškerou pravdu, kterou mají, a k té může být přidáno.“ („The Only True Church“, *Ensign*, Nov. 1985, 82.)

- Jak tato nauka objasňuje potřebu Znovuzřízení?

Požádejte studenty, aby vysvětlili, jak mohou lidé poznat sami pro sebe, že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je pravdivá.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 1:30; 20:1–3, 17–37, 68–69.
- Henry B. Eyring, „Pravá a živá Církev“, *Liahona*, květen 2008, 20–24.

LEKCE 7

Hlásejte věčné evangelium

Úvod

Nauka a smlouvy obsahuje zjevení, která Pán dal skrze Proroka Josepha Smitha některým členům Církve a ve kterých jim přikázal, aby hlásali pokání a shromažďovali Jeho vyvolené. Zatímco byli misionáři povoláváni Prorokem Josephem Smithem a stávali se nástrojem v Pánových rukou,

Církve se rychle rozrůstala. Když si členové Církve v dnešní době uvědomují svou zodpovědnost pomáhat při sdílení evangelia a tuto zodpovědnost naplňují, získávají pozhnání z misionářské práce.

Doplňková četba

- Neil L. Andersen, „Je to zázrak“, *Liahona*, květen 2013, 77–80.
- L. Tom Perry, „Přivádějte duše ke mně“, *Liahona*, květen 2009, 109–112.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 29:4–7; 33:2–7

Pán povolává služebníky, aby pomáhali shromáždit Jeho děti

Ukažte následující citát presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008) a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Misionářská práce je životodárnou silou Církve. Je základním prostředkem, díky němuž Církve roste. Právě díky této službě dosáhla Církve své nynější velikosti.“
(„Misionářská služba“, *První celosvětové školení vedoucích*, 11. ledna 2003, 17.)

- V jakém smyslu může být podle vašeho názoru misionářská práce považována za „životodárnou síl[u] Církve“?

Vysvětlete, že v prvních dnech Znovuzřízení lidé často žádali Proroka, aby v jejich zastoupení usiloval o zjevení, které by jim pomohlo poznat, jak by mohli přispět k Pánovu dílu. Někdy byla zjevení dána pro jednoho člověka, jindy pro více lidí. Vysvětlete, že Nauka a smlouvy 33 je příkladem zjevení, které bylo přijato ve prospěch dvou osob: Ezry Thayera (nebo Thayrea) a Northropa Sweeta.

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Nauky a smluv 33:2–7. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali slova, části textu nebo symboly, které Pán použil a které se týkají naší role v misionářské práci a zdůrazňují důležitost hlásání evangelia v posledních dnech.

- Jaké symboly Pán použil? (Zatímco budou studenti odpovídat, mohli byste jejich odpovědi psát na tabuli.)
- Jak tyto symboly znázorňují naši roli v misionářské práci a zdůrazňují důležitost hlásání evangelia?

Vyzvěte studenty, aby si pečlivě prostudovali verš 6 a zaměřili se na to, čeho je dosaženo, když hlásáme evangelium druhým. Poté je požádejte, aby vlastními slovy uvedli, co našli. (Studenti mohou použít různá slova, ale v jejich odpovědích by měla zaznít tato zásada: **Když hlásáme evangelium Ježíše Krista druhým, pomáháme shromažďovat Pánovy vyvolené.** Mohli byste uvést, že poté, co bylo dáno toto zjevení, zaplnil Ezra Thayer svou stodolu lidmi, aby si vyslechli Josepha Smitha a další, jak káží evangelium. [*Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, vol. 1 of the Documents series of *The Joseph Smith Papers* (2013), 206.]

Podělte se se studenty o následující definici shromažďování Izraele od staršího Bruce R. McConkieho (1915–1985) z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Ke shromažďování Izraele patří to, že věříme ve vše, co Pán kdysi poskytl svému vyvolenému národu, přijímáme to a žijeme podle toho. ... Patří k tomu to, že uvěříme v evangelium, vstoupíme do Církve a přijdeme do království.“ (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 515.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl níže uvedený příběh o několika prvních misionářích, kteří byli povoláni krátce po zorganizování Církve. Vyzvěte členy třídy, aby se zaměřili na to, jaký měli tyto první misionáři úspěch při shromažďování některých Pánových vyvolených.

„Na podzim [roku 1830] Pán zjevil Josephu Smithovi, že Oliver Cowdery, Peter Whitmer ml., Parley P. Pratt a Ziba Peterson mají jít „k Lamanitům a ... kázat [jim] evangelium mé“. (NaS 28:8; 30:5–6; 32:1–3.) Tito misionáři urazili zhruba 2 400 kilometrů a krátce kázali evangelium mezi různými indiánskými kmeny. ... Největší úspěch však misionáři zaznamenali, když se zastavili v oblasti kolem Kirtlandu ve státě Ohio. Zde pokřtili asi 130 obrácených, z nichž většina pocházela ze skupiny reformovaných baptistů, kterou vedl Sidney Rigdon. Tím se vytvořila příležitost pro to, aby se tato oblast následujícího roku stala shromažďovacím místem pro stovky členů Církve. Misionáři také získali několik obrácených mezi osadníky v kraji Jackson ve státě Missouri, kde bude později založeno město Zion.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 147–148; viz také Richard Dilworth Rust, „A Mission to the Lamanites: D&C 28, 30, 32“, *Revelations in Context* series, Feb. 22, 2013, history.lds.org.)

Vysvětlete, že tato obrácení v severním Ohio tehdy vedla k tomu, že se počet členů Církve více než zdvojnásobil.

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 29:4–7 a vyhledali popis Pánových vyvolených.

- Jak Spasitel popsal své vyvolené?

Vysvětlete studentům, že k práci prvních misionářů, kteří sloužili mimo území Severní Ameriky, patří i pozoruhodný příklad toho, jak Pán používá své služebníky při shromažďování svých vyvolených. Požádejte některého studenta, aby přečetl následující shrnutí. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zaměřili se na radu Proroka Josepha Smitha určenou staršímu Heberu C. Kimballovi (1801–1868).

„Heber C. Kimball, člen Kvora Dvanácti, vzpomínal: ‚Asi prvního dne června roku 1837 ke mně přišel Prorok Joseph, když jsem seděl v ... chrámu v Kirtlandu, a pošeptal mi: ‚Bratře Hebere, Duch Páně mi našeptal: ‚Nechť můj služebník Heber odjede do Anglie a hlásá mé evangelium a otevře dveře spasení tomuto národu.‘“ Starší Kimball byl při pomýšlení na tento úkol ohromen: ‚Pokládal jsem se za jednoho z nejslabších Božích služebníků. Zeptal jsem se Josepha, co mám říkat, až se tam dostanu; a on mi řekl, abych se obrátil na Pána, a On mne povede a bude skrze mne promlouvat tímtež duchem, který [vede] i jeho.‘

Prorok také povolal Orsona Hyda, Willarda Richardse a Josepha Fieldinga z Kirtlandu a Isaaca Russella, Johna Snydera a Johna Goodsona z Toronta v Kanadě. Tito bratři se měli připojit ke staršímu Kimballovi na jeho misií do Anglie. Sešli se v New Yorku a 1. července 1837 vypluli na lodi *Garrick* do Velké Británie. Tato první misie mimo území Severní Ameriky přivedla do Církve během prvního roku působení těchto misionářů v Anglii asi 2 000 obrácených. Starší Kimball napsal radostně Prorokovi: ‚Buď Bohu sláva, Josephe, Pán je mezi národy s námi!‘

Druhé apoštolské misie do Británie, kterou Prorok řídil z Nauvoa, se pod vedením Brighama Younga zúčastnila většina členů Dvanácti. Na cestu se členové Dvanácti vydali na podzim roku 1839 a do Anglie dorazili v roce 1840. Pustili se do práce a do roku 1841 přivedli do Církve více než 6 000 obrácených.“ (Učení: *Joseph Smith*, 325, 327.)

- Jakou radu obdržel Heber C. Kimball od Proroka Josepha Smitha?
- Popište nějaký svůj zážitek, kdy jste byli svědky Pánovy pomoci ve své snaze dělit se o evangelium.

Nauka a smlouvy 4:1–7; 18:10–16; 31:1–12; 34:5–6; 39:20–23; 88:81

Ti, kteří byli varováni, mají varovat své bližní

Vysvětlete, že Nauka a smlouvy opakovaně členům Církve připomíná zodpovědnost a požehnání plynoucí z vykonávání misionářské práce. Naše zodpovědnost dělit se o evangelium s druhými je opakujícím se vzorem a tématem zjevení, která jsou zaznamenána v Nauce a smlouvách. Učit se rozpoznávat vzory a témata umožňuje čtenářům hodovat ve větší míře na slovech Kristových. (Viz David A. Bednar, „Rezervoár živé vody“ [fireside Univerzity Brighama Younga, 4. února 2007], speeches.byu.edu.)

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 88:81 a poté vlastními slovy shrnuli, jak se vztahuje na dnešní členy Církve. (Jednou z možných odpovědí je to, že **všichni ti, kteří přijali evangelium Ježíše Krista, mají povinnost se o ně dělit s druhými.**)

Ukažte následující tabulku nebo ji překreslete na tabuli. Rozdělte třídu do tří skupin a každé skupině zadejte jednu pasáž z písem. Vyzvěte studenty, aby si zadané pasáže přečetli a vyhledali zodpovědnosti a zaslíbená požehnání, která plynou z toho, když se dělíme o evangelium.

	<i>Zodpovědnosti</i>	<i>Požehnání</i>
<i>Nauka a smlouvy 4:1–7</i>		
<i>Nauka a smlouvy 18:10–16</i>		
<i>Nauka a smlouvy 31:1–12</i>		

Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby se o to, co zjistili, podělili s ostatními členy třídy.

Ukažte následující citát staršího Davida A. Bednara z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl. Vyzvěte členy třídy, aby se zaměřili na to, jak starší Bednar popsal naši individuální zodpovědnost dělit se o evangelium.

„Oddaní učedníci Ježíše Krista vždy byli, jsou a budou odvážnými misionáři. Misionář je následovník Krista, který o Něm svědčí jakožto o Vykupiteli a hlásá pravdy Jeho evangelia.

Církev Ježíše Krista vždy byla, je a bude misionářskou církví. Jednotliví členové Spasitelovy Církve přijali posvátný závazek pomáhat naplňovat božské pověření, které dal Pán svým apoštolům, jak je to zaznamenáno v Novém zákoně:

„Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Učíte je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa. Amen.“ (Matouš 28:19–20.)

Svatí posledních dnů berou tuto zodpovědnost učit všechny lidi ve všech národech o Pánu Ježíši Kristu a Jeho znovuzříženém evangeliu vážně. ...

Vskutku pocítujeme posvátnou zodpovědnost za to, abychom přinesli toto poselství každému národu, pokolení, jazyku a lidu.“ („Pojďte a vizte“, *Liahona*, listopad 2014, 107.)

- Proč mají členové Spasitelovy Církve pohlížet na misionářskou práci jako na posvátný závazek?

Ukažte následující citát staršího L. Toma Perryho z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a přemítali o tom, proč by se mohli chtít stát pilněji, pokud jde o sdílení evangelia.

„Ústředním bodem evangelia je Usmíření našeho Pána a Spasitele. Usmíření poskytuje moc ke smytí hříchů, k uzdravení a k získání věčného života. Všechna nedocenitelná požehnání plynoucí z Usmíření mohou být udělena pouze těm, kteří žijí podle zásad evangelia a přijímají jeho obřady – jsou to víra v Ježíše Krista, pokání, křest, přijetí Ducha Svatého a vytrvání do konce. Naše velkolepé misionářské poselství sděluje světu, že veškeré lidstvo může být zachráněno a může vstoupit do stáda Dobrého Pastýře, a to Ježíše Krista.

Naše misionářské poselství je umocněno znalostí týkající se Znovuzřízení. Víme, že Bůh promlouvá ke svým prorokům dnes, stejně jako to činil v dávných dobách. Víme také, že Jeho evangelium je spravováno mocí a pravomocí znovuzřízeného kněžství. Žádné jiné poselství nemá tak obrovský a věčný význam pro každého, kdo dnes žije na zemi.“ („Přivádějte duše ke mně“, *Liahona*, květen 2009, 110–111.)

- Proč by se podle vašeho názoru měl každý z nás stát pilnějším, když se dělíme o evangelium? (V odpovědích studentů by mělo zaznít toto: **Když se dělíme o evangelium s druhými, nabízíme jim přístup k požehnáním plynoucím z Usmíření Ježíše Krista.**)

Vyzvěte studenty, aby si prostudovali Nauku a smlouvy 34:5–6; 39:20–23 a vyhledali další důležitý důvod toho, proč nám Pán přikázal, abychom se dělili o poselství evangelia s druhými. (Studenti mohou použít různá slova, ale v jejich odpovědích by měla zaznít tato pravda: **Když se dělíme o poselství evangelia s druhými, pomáháme jim připravit se na Druhý příchod Ježíše Krista.**)

- Jak vás porozumění věčnému významu evangelia motivuje k tomu, abyste se o ně dělili s těmi, kteří nejsou naší víry?
- Popište nějaký vlastní zážitek, kdy jste se podělili o poselství evangelia s druhými.

Dejte studentům několik minut na to, aby přemítali o tom, co mohou dělat, aby se podíleli na šíření evangelia, a vyzvěte je, aby si své podněty zapsali. Mohli by si například napsat jméno někoho, koho znají a kdo není v současné době členem Církve, a zavázat se, že se s ním podělí o evangelium. Požádejte několik studentů, aby se podělili o to, co plánují udělat. Vyzvěte studenty, aby jednali na základě každého vnuknutí, které obdrží, a denně se modlili za příležitosti dělit se s druhými o evangelium.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 4:1–7; 18:10–16; 29:4–7; 31:1–12; 33:2–7; 34:5–6; 39:20–23; 88:81.
- Neil L. Andersen, „Je to zázrak“, *Liahona*, květen 2013, 77–80.

LEKCE 8

Shromáždění Izraele posledních dnů

Úvod

Jeden rok po zorganizování Církve přikázal Pán Svatým, aby se shromáždili v oblasti Ohia. (Viz NaS 37:3.) Od té doby se Svatí posledních dnů, zatímco se snažili následovat žijícího proroka a zajistit si bezpečné místo k životu, shromažďovali

na různá místa. V této lekci se studenti naučí tomu, že Pán shromažďuje svůj lid proto, aby ho posílil a připravil na přijetí větších požehnání, včetně požehnání chrámu. (Viz NaS 84:4.)

Doplňková četba

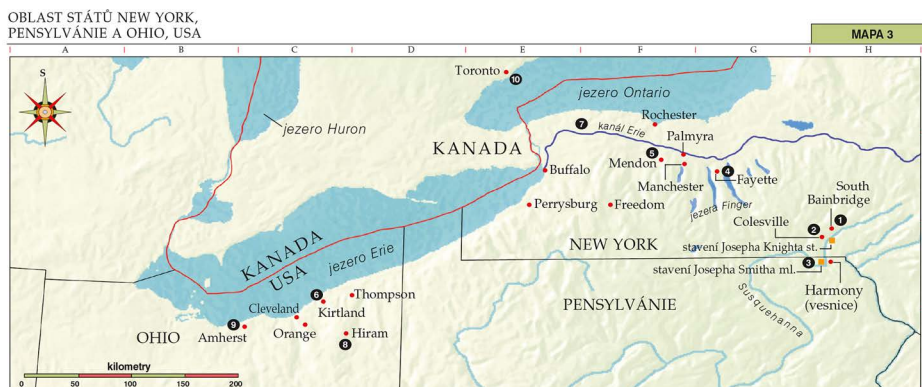
- Russell M. Nelson, „Shromažďování rozptýleného Izraele“, *Liahona*, listopad 2006, 79–82.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 38:31–33; 39:15; 95:8; 110:9

Výzva shromáždít se v Ohiu

Ukažte mapu „Oblast států New York, Pensylvánie a Ohio, USA“ (Mapy míst z historie Církve, č. 3) v zadní části trojkombinace, nebo nějakou jinou mapu této oblasti.

Vyzvěte studenty, aby jmenovali hlavní místa, kde se odehrály tyto významné události Znovuzřízení: První vidění (Manchester ve státě New York); znovuzřízení kněžství (Harmony v Pensylvánii); a zorganizování Církve (Fayette ve státě New York).

Poté požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení tohoto citátu:

„Sidney Rigdon, nově pokřtěný člen z kirtlandské oblasti, který byl původně duchovním, a jeden z jeho přátel, Edward Partridge, který dosud nebyl členem Církve, se velmi chtěli setkat s Prorokem, aby se mohli dozvědět více o učení Církve. V prosinci roku 1830 cestovali více než 400 kilometrů do Fayette ve státě New York, aby navštívili Josepha Smitha. Požádali ho, aby se dotázal na Pánovu vůli týkající se jich samotných a Svatých v Kirtlandu. V odpověď Pán zjevil, že Svatí ze státu New York se mají ‚shromáždi[ti] v Ohiu‘. (NaS 37:3.) Na třetí a zároveň poslední konferenci Církve ve státě New York, která se konala 2. ledna 1831 na farmě Whitmerových, Pán tuto výzvu zopakoval. [Aby se členové Církve přestěhovali do Ohia.] ... Toto byla první výzva ke shromáždění Svatých v této dispensaci. ...

Asi 68 členů z Colesville bylo do poloviny dubna 1831 na cestě do Ohia. Pánův příkaz uposlechlo stejným způsobem 80 Svatých z odbočky Fayette a 50 z odbočky Manchester; tito Svatí opustili své domovy na počátku května 1831. ... Do poloviny května se všem odbočkám Církve ze státu New York podařilo na lodi přeplout po Erijském jezeře do přístavu Fairport v Ohiu, kde je očekávali Svatí, kteří jim pomohli přesunout se do cíle, do okresů Kirtland a Thompson. Velké shromáždění Izraele začalo.“ (*Naše dědictví – stručná historie Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů* [2002], 17–19.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 38:31–33. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zaměřili se na to, jak měli být Svatí požehnáni, pokud uposlechnou přikázání shromáždit se v Ohiu. Studenti by měli rozpoznat čtyři požehnání: 1) budou moci „uniknouti moci nepřitele“; 2) budou „shromážděni [k Bohu] jako spravedlivý lid“; 3) obdrží Boží zákon a 4) budou „obdarováni mocí z výsosti“. Mohli byste studentům navrhnout, aby si tato čtyři požehnání v písmech očíslovali. (*Poznámka*: Vyhledávání seznamů v písmech může studentům pomoci rozpoznat klíčové body, na které Pán nebo prorok klade důraz.)

Na tabuli napište toto: **Pán shromáždí svůj lid, aby ho chránil a duchovně posiloval.** Mohli byste poukázat na to, že v písmech je nauka o shromáždění často spojována s ochranou. „Pojítka je vztah nebo spojující článek mezi myšlenkami, lidmi, věcmi nebo událostmi, a písmata jsou pojítek plná.“ (David A. Bednar, „Rezervoár živé vody“ (fireside Univerzity Brigham Younga, 4. února 2007), 4, speeches.byu.edu.)

Vysvětlete, že tak jako přivedl Pán dávný Izrael k hoře Sinai a poskytl jim svůj zákon, nařídil i Svatým posledních dnů, aby se shromáždili v Ohiu, aby mohli obdržet Jeho zákon v této dispensaci. (Viz NaS 38:32.) V Ohiu začal Pán zjevovat svůj zákon Církvi. (Viz záhlaví ke 42. oddílu NaS.) Poté se zeptejte:

- Jak vám shromáždění se s těmi, kteří sdílejí vaše přesvědčení a měřítka, pomáhá, abyste byli ochraňováni před mocí Satana?
- Jak nám přijímání Božích zákonů pomáhá duchovně se posilovat?
- Co podle vás znamená, že v Ohiu budou Svatí „obdarováni mocí z výsosti“?

Vysvětlete, že zaslíbené požehnání – být obdarován mocí z výsosti – se začalo naplňovat tehdy, když byl pět let poté, co se Svatí shromáždili v Ohiu, dokončen chrám Kirtland. Dokončený chrám navštívili nebeští poslové, aby Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu znovuzřídili klíče pravomoci nutné k vykonávání posvátných obřadů. V době, kdy byl chrám zasvěcen, byly na mnohé Svaté vylévány duchovní projevy. Malá skupinka Svatých také v chrámu obdržela chrámové omývání

a pomazání. O několik let později se v Nauvoovi zaslíbení být obdarováni mocí z výsosti dále naplnilo tím, když byly Svatým předloženy obřady chrámového obdarování. Ukažte následující citát Proroka Josepha Smitha, který pronesl v Nauvoovi, a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Co bylo cílem shromažďování ... lidu Božího v kterémkoli věku světa? ... Hlavním cílem bylo postavit Pánu dům, ve kterém by mohl zjevovat svému lidu obřady svého domu a slávy svého království, a učit lid cestě spasení.“ (Učení presidentů Církve: Joseph Smith [2008], 412.)

- Jak podle vás žehná Bůh Svatým posledních dnů, když se shromažďují a budují chrámy podle Jeho nařízení?

Nauka a smlouvy 45:62–67

Pán popisuje Nový Jeruzalém neboli Sion

Vysvětlete, že nedlouho poté, co se Svatí ze státu New York shromáždili v Ohio, byla Církev nesprávně popisována a očeňována mnoha falešnými novinovými zprávami a pomluvami. Během onoho období obdržel Prorok Joseph Smith zjevení týkající se místa určeného ke shromáždění, kde bude vládnout pokoj a bezpečí.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 45:62–67. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, jaké měl Pán záměry, když Svatým přikázal, aby se shromáždili a šli do „západních zemí“. (NaS 45:64.) Zvažte možnost položit tyto otázky:

- Co bylo podle Pánových slov „v dveřích vašich“? Co znamenají slova „v dveřích vašich“ konkrétně pro vás?
- Co si Pán přál, aby Svatí dělali, zatímco se shromažďovali do západních zemí?
- Proč měli shromažďovat své bohatství? (Vysvětlete, že slovo *dědictví* se týká země, kterou si měli koupit a ve které by mohli žít a uctívat Pána.)
- Jak se měla země dědictví Svatých jmenovat?

Vysvětlete, že slovo *Sion* může mít v písmech několik významů. Někdy se toto slovo týká lidu Sionu a popisuje ho jako „čistí v srdci“. (NaS 97:21.) Jindy se slovo *Sion* týká celé Církve a jejích kůlů. (Viz NaS 82:14.) Slovo *Sion* se také může týkat konkrétních zeměpisných míst. V Nauce a smlouvách 45:66–67 se *Sion* týká města, které Svatí založí a v němž se shromáždí, někdy také nazývaného Nový Jeruzalém. (Viz také 3. Nefi 20:22; 21:23; Eter 13:1–8; Průvodce k písmům, „Sion“.) Diskutujte o těchto otázkách:

- Jak Pán popsal Nový Jeruzalém neboli Sion? (V odpovědích studentů by měla zaznít tato nauka: **Nový Jeruzalém bude místem pokoje, útočiště a bezpečí a bude v něm sláva Páně.**)
- V jakém smyslu vám skutečnost, že jste členem Církve, poskytuje bezpečí a pokoj, který lze nalézt v Sionu?

Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Shromažďování do Sionu se v prvních letech této poslední dispensace uskutečňovalo na různých místech Spojených států: v Kirtlandu, Missouri, Nauvoo a na vrcholcích hor. Vždy to byla shromažďování k předvídaným chrámům. V souvislosti s vytvářením kůlů a výstavbou chrámů ve většině zemí, kde je značný počet věrných, současným příkázáním není shromažďovat se na jednom místě, ale shromažďovat se v kůlech ve své vlasti. Tam mohou věrní v domě Páně přijmout plná požehnání věčnosti. Kůly Sionu jsou tak ‚ochran[ou] a ... [útočištěm] před bouří a před hněvem, až bude vylit bez zředění na celou zem‘. (NaS 115:6.)“ („Příprava na Druhý příchod“, *Liahona*, květen 2004, 8.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl následující citát presidenta Spencera W. Kimballa (1895–1985):

„Shromažďování Izraele spočívá v tom, že lidé vstupují do pravé církve a docházejí k poznání pravého Boha. ... Tudíž každý člověk, který přijal znovuzřížené evangelium a který se nyní snaží uctívat Pána ve svém jazyce a se Svatými v národě, kde žije, je v souladu se zákonem shromažďování Izraele a je dědicem všech požehnání zaslíbených Svatým v těchto posledních dnech.“ (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 439.)

- Čeho jste svědky ohledně počtu chrámů, které Církev během vašeho života postavila?
- Jak jste požehnání díky svému členství v kůlu nebo v okrsku Sionu? Jak jste požehnání díky svatému chrámu?

Na závěr hodiny studenty vyzvěte, aby se zamysleli nad tím, co mohou udělat pro to, aby pomohli druhým získat duchovní ochranu a sílu pocházející z věrné účasti v kůlech Sionu a z uctívání Boha ve svatém chrámu. Vyzvěte studenty, aby se řídili nabádáními Ducha, která možná obdrželi.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 37:1–3; 38:31–33; 39:15; 45:62–67; 95:8; 110:9; 115:5–6
- Russell M. Nelson, „Shromažďování rozptýleného Izraele“, *Liahona*, listopad 2006, 79–82.

LEKCE 9

Následujte žijícího proroka

Úvod

V den, kdy byla zorganizována Církev, slíbil Pán duchovní bezpečí těm, kteří budou dbát slov proroka. (Viz NaS 21:4–6.) Krátce poté Pán ve snaze pomoci členům Círky vyvarovat se toho, aby byli oklamáni, rovněž zjevil, že jedině

prorok je oprávněn přijímat zjevení pro celou Církev. (Viz NaS 28:1–7.) Prorok má také pravomoc vysvětlovat písmo. Porozumění těmto pravdám přináší v těchto posledních dnech dodatečné duchovní bezpečí.

Doplňková četba

- Russell M. Nelson, „Podporujeme proroky“, *Liahona*, listopad 2014, 74–77.
- Kevin R. Duncan, „Samotné naše přežití“, *Liahona*, listopad 2010, 34–36.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 21:1–6

Dbejte slov proroka

Zeptejte se studentů, jaké tituly někdy používáme, když hovoříme o presidentovi Círky. Jejich odpovědi pište na tabuli. Poté některého z nich požádejte, aby přečetl Nauku a smlouvy 21:1, zatímco členové třídy budou text sledovat. Napište na tabuli všechny další tituly. Poté se zeptejte:

- Jak každý z titulů uvedených v tomto verši popisuje práci presidenta Círky?

Pomozte studentům porozumět kontextu Nauky a smluv 21 tím, že vysvětlíte, že zjevení, které je zde zaznamenáno, bylo zjeveno v den, kdy byla zorganizována Církev. (*Poznámka:* Když se studenti naučí porozumět kontextu písem, s největší pravděpodobností porozumí i významu a důležitosti toho, co čtou.) Poté se zeptejte:

- Proč mělo být důležité, aby první členové Círky poznali, že povolání Josepha Smitha jako proroka se významně liší od role vedoucích v jiných církvích?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 21:4–5, zatímco členové třídy budou text sledovat. Poté diskutujte o tomto:

- Proč je někdy zapotřebí trpělivosti a víry, abychom dokázali dbát rady proroka?

Podle potřeby zvažte možnost podělit se se studenty o tento citát od presidenta Harolda B. Leeho (1899–1973):

„Musíme se naučit dbát slov a příkázání, která nám Pán dá skrze svého proroka. ... To, co přichází od autorit Círky, se vám nemusí líbit. Může se to přičít vašim politickým názorům. Může se to přičít vašim společenským názorům. Může to do určité míry nabourávat váš společenský život. Nasloucháte-li ale tomu, jako kdyby to vyšlo z úst samotného Pána, s trpělivostí a vírou, máte slib, že „vás brány pekelné nepřemohou; a Pán Bůh rozptýlí před vámi moci temnoty a způsobí, aby

se nebesa zachvěla pro vaše dobro a slávu Jeho jména' (NaS 21:6)." (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 84.)

V souladu s nabádáním Ducha byste mohli vysvětlit toto:

1. Jako Svatí posledních dnů nevěříme, že proroci jsou dokonalí. Pán však nikdy nedopustí, aby svedli Církev z cesty. (Viz Oficiální prohlášení 1, „Výňatky ze tří proslovů presidenta Wilforda Woodruffa týkající se Manifestu“.)
2. Věříme v pokračující zjevení a radujeme se z něj. V historii Církve byly případy, kdy jeden prorok objasnil určité minulé prorocké rady nebo určil nauky či praktiky, které, ač byly kdysi obecně přijímány, bylo později potřeba změnit. V prvních letech Církve byli členové například nabádáni, aby se shromažďovali na jednom ústředním místě – například v Kirtlandu v Ohiu nebo v kraji Jackson v Missouri. V dnešní době jsou členové Církve nabádáni k tomu, aby se shromažďovali ve svých místních kůlech nebo okrscích.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 21:6. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali zaslíbení daná těm, kteří dbají slov proroka. Mohli byste studentům navrhnout, aby si to, co najdou, označili. Poté se zeptejte:

- Jak byste shrnuli sliby dané těm, kteří dbají slov proroka? (Ačkoli mohou studenti použít různá slova, v jejich odpovědích by měla zaznít tato zásada: **Budeme-li dbát slov proroka, budeme ochraňováni před protivníkem.** Zatímco budou studenti odpovídat, mohli byste vysvětlit, že jedním z významů slova *zachvěť* je zatřást, a tím něco uvolnit nebo odněkud vysypat. Jedním z výkladů verše 6 může být tedy to, že když se nebesa chvějí „pro [n]aše dobro“, jsou „uvolněna“ zjevení a požehnání a jsou na nás vylita.)

Ukažte studentům následující citát presidenta Henryho B. Eyringa z Prvního předsednictva a některého z nich požádejte, aby ho přečetl:

„Pro ty, kteří mají silnou víru, je pochopitelné, že cestu do bezpečí je třeba hledat v radách proroků. Ti, kteří mají víry málo, se při proslovu proroka mohou domnívat, že naslouchají jen jakémusi moudrému muži, který dává dobrou radu. ...

Rozhodnutí neuposlechnout radu proroka totiž mění samotné základy, na nichž stojíme. A tyto základy se stávají riskantnějšími. Odmítneme-li se řídit radou proroka, snižuje to naši schopnost přijímat inspirované rady v budoucnosti.“ („Finding Safety in Counsel“, *Ensign*, May 1997, 25.)

- Proč by se měly „samotné základy, na nichž stojíme“, stát „riskantnějšími“, odmítneme-li se řídit radami proroků? Jaké příklady poukazují na to, že je toto tvrzení pravdivé?
- Kdy jste vy nebo někdo, koho znáte, obdrželi požehnání díky tomu, že jste dbali rad žijících proroků?
- Jak se může zásada dbát prorockých rad vztahovat na náboženské, morální a sociální otázky v dnešním světě?

Povzbudte studenty, aby přemítali o tom, co mohou dělat pro to, aby získali požehnání slíbená v Nauce a smlouvách 21:6. Ujistěte je, že když budou upřímně dbát slov žijících proroků, obdrží velká požehnání nyní i na věčnostech. Vysvětlete, že když dbáme rad proroků, neznamená to, že jsme slepě poslušní jejich slov.

Přečtěte následující slova presidenta Harolda B. Leeho:

„Pro nás jako pro Svaté posledních dnů není samo o sobě dostačující následovat naše vedoucí a přijímat jejich rady, my máme větší závazek, a to získat sami pro sebe neotřesitelné svědectví o tom, že tito muži jsou božsky pověřeni, a svědectví o tom, že to, co nám sdělují, je vůle našeho Nebeského Otce.“ (*Teachings: Harold B. Lee*, 45.)

Nauka a smlouvy 28:2, 6–7; 43:1–7

Pán udílí zjevení spořádaným způsobem

Vysvětlete, že brzy poté, co byla zorganizována Církev, byli někteří její členové oklamáni snahami protivníka udílet falešné proročké pokyny. Požádejte některého studenta, aby přečetl zhlaví k 28. oddílu Nauky a smluv, zatímco členové třídy budou text sledovat. (Viz také Jeffrey G. Cannon, „All Things Must Be Done in Order: D&C 28, 43“, *Revelations in Context series*, Apr. 4, 2013, history.lds.org.) Poté se zeptejte:

- Pokud by členové Církve dál věřili v domnělá zjevení, která měl Hiram Page, jaké mohly nastat problémy?

Dejte studentům chvíli na to, aby si prostudovali Nauku a smlouvy 28:2, 6–7. Poté se zeptejte:

- Jak toto poselství od Pána objasnilo roli presidenta Církve? (Studenti by měli porozumět této nauce: **President Církve drží klíče k přijímání zjevení pro Církev**.)

Abyste studentům pomohli prohloubit porozumění této nauce, požádejte některého z nich, aby přečetl tyto informace o historickém pozadí týkající se Nauky a smluv 43:

V únoru 1831 přišla mezi Svaté v Kirtlandu ve státě Ohio jistá paní Hubbleová. Tvrdila, že je prorokyně a že získává zjevení pro Církev, že ví, že *Knihy Mormonova* je pravdivá, a že se má stát v Církvi učitelkou. Podařilo se jí oklamat několik Svatých. Joseph Smith a další byli znepokojeni jejím působením a dalšími falešnými zjeveními mezi Svatými. Prorok se rozhodl zeptat se Pána, co se s tím má udělat, a obdržel zjevení, které je nyní zaznamenáno v Nauce a smlouvách 43. (Viz *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, vol. 1 of the Documents series of *The Joseph Smith Papers* [2013], 257.)

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 43:1–7 a vyhledali nauky, které Pán v té době objasnil. Mohli byste jim navrhnout, aby si to, co najdou, označili. Mohli byste jim také navrhnout, aby si tyto verše propojili křížovým odkazem s Naukou a smlouvami 28:2. Poukažte na to, že zjevení zaznamenané v 28. oddíle

bylo určeno Svatým ve státě New York a zjevení zaznamenané v 43. oddíle bylo určeno Svatým v Kirtlandu. Poté se zeptejte:

- Kdo byl v době, kdy bylo dáno zjevení zaznamenané v Nauce a smlouvách 43, určen, že bude přijímat příkázání a zjevení pro celou Církev?
- Jakým naukám se můžeme z těchto veršů naučit? (Studenti mohou použít různá slova, ale v jejich odpovědích by měly zaznít tyto nauky: **Existuje pouze jediný člověk, který je v danou dobu určen přijímat zjevení pro celou Církev. Ti, kteří budou dbát slov presidenta Církve, nebudou oklamáni.**)

Zvažte možnost podělit se o následující slova staršího L. Toma Perryho z Kvora Dvanácti apoštolů:

„V tom, jak Pán zjevuje svou vůli lidstvu, existuje řád. Všichni máme právo prosit Pána a obdržet inspiraci skrze Jeho Ducha v rámci svého správcovství. Rodiče mohou obdržet zjevení pro svou rodinu, biskup pro svou určenou kongregaci a tak dále až k Prvnímu předsednictvu, které může obdržet zjevení pro celou Církev. ... Prorok Joseph Smith prohlásil:

„Je v rozporu se způsobem, jímž pracuje Bůh, aby nějaký člen Církve, nebo někdo jiný, obdržel pokyny pro ty, již mají vyšší pravomoc než on sám.“ [Učení presidentů Církve: Joseph Smith (2008), 195.] („Věříme všemu, co Bůh zjevil“, *Liahona*, listopad 2003, 85–86.)

- Jak vám vědomí toho, že zjevení od Boha přichází vždy skrze uznané kněžské postupy, pomáhá vyvarovat se toho, abyste byli oklamáni? Jak vám může tato znalost přinést do života pokoj?
- Jak zajišťuje tento Pánův vzor, který se týká zjevení v Církvi, řád?

Nauka a smlouvy 90:1–6

Pán zavedl v Církvi řád

Vysvětlete, že když se Církev začala rozrůstat, Pán nařídil Proroku Josephu Smithovi, aby kněžství a členy Církve zorganizoval.

Přečtěte nebo shrňte tento citát:

„Tak jak rostl počet členů Církve, získával Prorok další zjevení týkající se úřadů v kněžství. První předsednictvo se skládalo z něho jako presidenta a Sidneyho Rigdona a Fredericka G. Williamse jako rádců. Zorganizoval také Kvorum Dvanácti apoštolů a První kvorum Sedmdesáti. Povolal a vysvětil biskupy a jejich rádce, vysoké kněze, patriarchy, vysoké rady, sedmdesátníky a starší. Zorganizoval první kůly Církve.“ (*Naše dědictví: Stručná historie Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů* [1996], 26.)

Vysvětlete, že První předsednictvo zastává v Církvi jedinečné postavení. Vyzvěte studenty, aby si prostudovali Nauku a smlouvy 90:1–6 a zjistili, jaké konkrétní povinnosti má První předsednictvo. (První předsednictvo „[nese] klíče království“ [verš 2] a je prostředkem, skrze který jsou Církvi „[dána] zjevení“ [verš 4].)

Požádejte některého studenta, aby přečetl následující slova staršího D. Todda Christoffersona z Kvora Dvanácti apoštolů. Vyzvěte členy třídy, aby se zaměřili na dva různé způsoby, podle nichž se v Církvi ustanovuje nauka.

„V roce 1954 prezident J. Reuben Clark ml., tehdejší rádce v Prvním předsednictvu, vysvětlil, jak se v Církvi zveřejňuje nauka a jak významnou roli zastává prezident Církve. Když mluvil o členech Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů, prohlásil: ‚[Máme mít] na paměti, že některým generálním autoritám bylo dáno zvláštní povolání; mají zvláštní dar; je jim vyjádřena podpora jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům, což jim dává zvláštní duchovní dar ve vztahu k výuce druhých. Mají právo, moc a pravomoc hlásat mysl a vůli Boží Jeho lidu, přičemž jsou podřízeni všeobecné moci a pravomoci prezidenta Církve. ...‘

Prezident Církve může oznamovat nebo vykládat nauky na základě zjevení, které mu bylo dáno. (Viz např. NaS 138.) Výklad nauky může také vyjít ze spojené rady Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů. (Viz např. Oficiální prohlášení 2.)“ („Nauka Kristova“, *Liahona*, květen 2012, 86–88.)

- Proč je důležité pamatovat na to, kdo má pravomoc hlásat světu „mysl a vůli Boží“?

Na závěr vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, čemu se naučili z poselství žijících proroků a apoštolů. Požádejte je, aby se podělili o svědectví ohledně toho, jak jim tato poselství požehnala.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 21:1–6; 28:2, 6–7; 43:1–7; 90:1–6, 16
- Russell M. Nelson, „Podporujeme proroky“, *Liahona*, listopad 2014, 74–77.

LEKCE 10

Usilujte o poznání pravdy

Úvod

Boží děti jsou povzbuzovány k tomu, aby „usil[ovaly] o vědomosti, ... studiem a také vírou“. (NaS 88:118.) Když se lidé řídí tímto vzorem, pomáhá jim to stát se ve vzdělávacím procesu způsobilými obdržet pomoc od Ducha Svatého. Internet a další zdroje nabízejí v dnešní době velké množství informací – některé jsou pravdivé, jiné nepravdivé a další

jsou zavádějící – o nauce Církve, její historii a církevních stanoviscích týkajících se společenských témat, a tak je pro nás důležité spoléhat se na Ducha Svatého, aby nám pomohl rozlišit pravdu od omylu. Součástí tohoto procesu je naučit se rozpoznávat a používat vhodné zdroje informací.

Doplňková četba

- Dieter F. Uchtdorf, „Co je pravda?“ (Proslov na zasvěcujícím shromáždění Církevního vzdělávacího systému, 13. ledna 2013), [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).
- „Gospel Learning“, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 88:118, 121–126

Vzor učení

Přečtěte tento popis Školy proroků, která se konala v Kirtlandu ve státě Ohio:

„V roce 1833 měli Prorok a skupina Svatých v Kirtlandu jedinečnou příležitost studovat evangelium. V lednu onoho roku Prorok zorganizoval, v souladu s příkazem Páně (viz NaS 88:127–141), Školu proroků, aby školil nositele kněžství v jejich církevních zodpovědnostech a aby je připravil na kázání evangelia. Výuka se konala v prvním patře obchodu Newela K. Whitneyho, kde Prorok bydlel. Účastnilo se jí asi 25 bratří, přičemž někteří cestovali stovky kilometrů, aby měli příležitost studovat evangelium v místnosti, která nebyla o moc větší než 3 x 4 metry. Mnozí z nich se později stali apoštoly, sedmdesátníky a dalšími církevními vedoucími. Ačkoli se Prorok a ostatní bratří občas věnovali studiu jazyka, zaměřovali se především na studium nauk evangelia – učili se pilně od časného rána až do pozdního odpoledne. Tato škola trvala čtyři měsíce, a podobné školy, kterých se účastnily stovky lidí, se později konaly v Kirtlandu a také ve státě Missouri.“ (Učení presidentů Církve: Joseph Smith [2008], 261.)

Vysvětlete, že Nauka a smlouvy 88 obsahuje Pánovy pokyny těm, kteří se měli Školy proroků účastnit. Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 88:118 a vyhledali vzor učení předepsaný Pánem. Poté diskutujte o těchto otázkách:

- Co podle vás znamenají slova „usilujte o vědomosti, ... studiem a také vírou“?
- Jak by mohl tento vzor posílit naši schopnost učit se? (Odpovědi studentů se mohou lišit, ale mělo by být zřejmé, že **když zahrneme do vzdělávacího procesu víru, máme právo na Pánovu pomoc.**)

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Nauky a smluv 88:121–126, kde jsou zaznamenány další Pánovy pokyny ohledně Školy proroků. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali zásady, které nám pomáhají porozumět tomu,

jak se učit vírou. Mohli byste studentům navrhnout, aby si to, co najdou, označili. Zatímco budou tyto zásady zmiňovat, zvažte možnost psát je na tabuli. Mohli byste také studentům navrhnout, aby si na okraj stránky v písmech vedle těchto veršů napsali slova „zásady, které učí tomu, jak se vzdělávat vírou“. (*Poznámka:* Psaní poznámek na okraje v písmech může studentům pomoci snadněji nacházet důležité zásady a pamatovat si je.) Pokud to čas dovolí, mohli byste studenty vyzvat, aby vyhledali další zásady, a to v Almovi 32:28, 41–43 a v Janovi 7:17.

- Jak nám může dodržování těchto zásad, kterým tyto verše učí, pomáhat učit se studiem a také vírou? (Zatímco budou studenti odpovídat, mohli byste zdůraznit, že když se budeme řídit těmito zásadami, pomůže nám to být způsobilými obdržet pomoc od Ducha.)
- Když jsme způsobilými k tomu, aby s námi byl Duch Páně, jak tento Duch ovlivňuje naše hledání pravdy?

Nauka a smlouvy 91:1–6

Rozlišování pravdy od omylu

Ukažte následující citát presidenta Dietera F. Uchtdorfa z Prvního předsednictva a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Máme mnohem snadnější přístup k mnohem většímu množství informací než kdy jindy v historii – některé informace jsou pravdivé, jiné nepravdivé a většina jich je částečně pravdivých.

V důsledku toho nebylo nikdy v celé historii důležitější naučit se správně rozlišovat mezi pravdou a omylem.“ („Co je pravda?“ [proslov na zasvěcujícím shromáždění Církevního vzdělávacího systému, 13. ledna 2013], 3, lds.org/

broadcasts.)

- Jaké jsou možné důsledky toho, když se nenaučíme rozlišovat mezi pravdou a omylem?

Na tabuli napište tuto otázku:

Jak můžeme správně rozlišovat mezi pravdou a omylem?

Vysvětlete, že ve zjevení zaznamenaném v Nauce a smlouvách 91 se Josephu Smithovi dostalo poučení ohledně toho, jak rozlišit, zda to, co čte v apokryfech, je pravda. Požádejte některého studenta, aby přečetl záhlaví 91. oddílu, zatímco ostatní studenti budou text sledovat. Poté studenty vyzvěte, aby se při studiu Nauky a smluv 91 společně jako třída zamysleli nad otázkou na tabuli.

Vysvětlete, že apokryfy jsou sbírkou posvátných knih Židů. Tyto knihy nebyly původně zahrnuty v hebrejské Bibli (Starý zákon), ale byly začleněny do řeckého překladu Bible krátce před Kristovou dobou. Když o několik století později první křesťané sestavovali knihy Bible, apokryfy do ní začlenili jako dodatek. Některé křesťanské církve považují knihy apokryfů za písmo, avšak jiné církve nevěří tomu,

že jsou tyto spisy inspirované. Ve výtisku Bible, kterou používal Joseph Smith, aby sestavil svůj inspirovaný překlad, byly apokryfy obsaženy. Joseph se tázal Pána, zda má jeho překlad Bible tyto knihy obsahovat.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 91:1–3.

- Co se Joseph Smith o apokryfech dozvěděl? (Možná bude potřeba vysvětlit, že *doplňky* jsou texty, které byly vloženy do rukopisu a kvůli nimž někdy došlo ke zkreslení původního textu.)

Požádejte jiného studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 91:4–6.

- Jak nám mohou rady uvedené ve verších 4–6 pomoci rozlišovat pravdu od omylu a vyhodnotit hodnověrnost toho, co čteme? (Studenti mohou použít různá slova, ale ujistěte se, že v jejich odpovědích zazní tato pravda: **Duch Svátý nám může pomoci poznat, zda to, co čteme, je pravdivé.**)

Vysvětlíte, že vzhledem k velkému množství informací dostupných na internetu potřebujeme o to více mít duchovní dar rozlišování (viz NaS 46:23), abychom věděli, jak správně rozlišit pravdu od omylu. (Další informace týkající se toho, proč je dar rozlišování v životě tak důležitý, najdete v článku staršího Davida A. Bednara „Quick to Observe“, *Ensign*, Dec. 2006, 31–36.)

Dejte každému studentovi výtisk následujícího citátu staršího Stevena E. Snowa ze Sedmdesáti. Vyzvěte studenty, aby v prvních dvou odstavcích vyhledali rady, které starší Snow uvedl ohledně toho, jak vyhodnocovat informace, na které můžeme o historii Církve a o jejím učení narazit.

Vyvážený přístup k historii Církve

Starší Steven E. Snow ze Sedmdesáti řekl:

„Internet nám na dosah ruky nabízí nepřehledné množství informací – dobrých, špatných, pravdivých, nepravdivých – včetně informací o historii Církve. O naši historii si toho můžete přečíst vskutku mnoho, avšak je důležité o ní číst v kontextu a chápat ji v kontextu. U některých informací dostupných on-line spočívá potíže v tom, že jsou vytrženy z kontextu, a vy ve skutečnosti nejste schopni vidět celek.“

Informace, které se snaží naši Církev zahanbit, jsou obvykle velmi subjektivní a nespravedlivé. Máme vyhledávat takové zdroje, které popisují naši víru a naši historii objektivněji. Některé internetové stránky jsou plné zášti a vzhledem ke způsobu prezentování informací mohou být senzacechtivé. Vyhledávejte takové zdroje, které pocházejí od uznávaných a respektovaných historiků, ať již jsou členy Církve, či nikoli.

Někteří mladí lidé jsou na internetu překvapeni a šokováni protimormonskými materiály, protože se proti nim dostatečně neopevnili. Možná nevěnovali dostatečný čas duchovní přípravě, která by je připravila a posílila na vše, s čím se mohou setkat. Když pak přijdou životní zkoušky a podlomí jim kolena, je důležité, aby dělali ony základní věci, o kterých vždy mluvíme: pokračovali ve studiu písem a pronášeli smysluplné modlitby k našemu Nebeskému Otci. Právě tyto základní věci připravují lidi na každý druh protivenství, a připraví je i na protimormonské články, s nimiž se na internetu setkají.“ („Balancing Church History“, *New Era*, June 2013, 21–22.)

- Jelikož musíme pečlivě vyhodnocovat hodnověrnost zdrojů, z nichž pocházejí informace o historii a učení Církve, jak byste při tomto hodnocení toho, co o Církvi čtete, mohli použít učení staršího Snowa?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli třetí odstavec citátu staršího Snowa. Poté diskutujte o této otázce:

- Jak vám pomohou rady staršího Snowa, až narazíte na informace, které možná budou zpochybňovat vaši víru?

Zůstaňte věrní, když vyvstanou otázky

Vysvětlete, že členové Církve možná mají někdy otázky, či dokonce jisté pochybnosti ohledně církevní nauky, historie nebo stanovisek týkajících se společenských témat. Podělte se se svými studenty o tato slova presidenta Dietera F. Uchtdorfa:

„Je přirozené mít otázky – seménko upřímného dotazu často klíčí a vyroste ve velký strom porozumění. Je jen málo členů Církve, kteří by čas od času nezapomněli s vážnými či citlivými otázkami. Jedním z účelů Církve je vyživovat seménko víry a pečovat o něj – i když je někdy zasazeno v písčité půdě pochybností a nejistoty.“ („Pojďte, přidejte se k nám“, *Liahona*, listopad 2013, 23.)

Dejte každému studentovi výtisk části proslovu „Rozlišování pravdy od omylu“, který obsahuje rady církevních vedoucích tým, kteří mají otázky či pochybnosti. Vyzvěte studenty, aby si citát, který jste jim rozdali, přečetli a vyhledali zásady, které by někomu mohly pomoci přistupovat k otázkám a pochybnostem s vírou. Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby vysvětlili, jak by mohlo něco z toho, co si v citátu přečetli, pomoci někomu, kdo má otázky či pochybnosti ohledně církevní nauky, historie nebo stanovisek týkajících se společenských témat.

Na závěr této lekce zdůrazněte, že ačkoli mohou existovat otázky, na které se nám nepodaří najít během tohoto života odpovědi, **můžeme najít odpovědi na ty nejdůležitější otázky tím, že budeme dodržovat přikázání, studovat vhodné zdroje informací (zejména slova žijících proroků), usilovat o vedení skrze modlitbu a projevat trpělivost a víru.**

Požádejte studenty, aby se podělili o nějaký zážitek, kdy pocíťovali, jak jim Pán pomáhá a vede je k tomu, aby našli pravdu a odpovědi na své otázky.

Povzbudte studenty, aby si přečetli citát, který jste jim rozdali, a vyzvěte je, aby se řídili radami z této lekce a usilovali o vědomosti studiem a vírou.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 88:118–126; 91:1–6.
- Dieter F. Uchtdorf, „Co je pravda?“ (Proslov na zasvěčujícím shromáždění Církevního vzdělávacího systému, 13. ledna 2013), [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).

Rozlišování pravdy od omylu

Ve všech dispensacích evangelia stojí síly zla proti Bohu a Jeho dílu. Avšak Boží dílo nebude zmařeno. V těchto posledních dnech se bude kámen, který je vylomen z hory bez rukou, „valiti . . . , až naplní celou zemi“. (NaS 65:2.) Jelikož však každý jednotlivý člen Církve může být oklamán, musí každý z nás „bdíti a modliti se vždy“. (3. Nefi 18:18.)

„V tomto osvěceném věku, kdy byla znovuzřízena plnost evangelia, není nutné, abychom, vy nebo já, při hledání pravdy pluli po nezmapovaných mořích nebo cestovali nevyznačenými cestami. Milující Nebeský Otec nám stanovil směr a poskytl nám bezpečného průvodce – a to *poslušnost*. Poznání pravdy i odpovědi na naše nejhlubší otázky k nám přicházejí, jsme-li poslušni příkázání Božích.“ (Thomas S. Monson, „Poslušnost přináší požehnání“, *Liahona*, květen 2013, 89.)

„Draží přátelé, prosím nejprve zpochybněte své pochybnosti, než zpochybníte svou víru. Nikdy nesmíme dopustit, aby nás pochybnosti držely jako rukojmí a oddělovaly nás od božské lásky, pokoje a darů, které přicházejí skrze víru v Pána Ježíše Krista.“ (Dieter F. Uchtdorf, „Pojďte, přidejte se k nám“, *Liahona*, listopad 2013, 23.)

„Satan je velký podvodník, „žalobník bratří“ [Zjevení 12:10], otec všech lží [viz Jan 8:44], který neustále usiluje o to, aby nás oklamal, aby nás tak mohl svrhnout [viz NaS 50:3]. . . .

U těch, kteří již pravdu přijali, je jeho hlavní taktikou rozsévat seménka pochyb. Například způsobil, aby mnozí členové Církve klopýtli, když objevili informace o Církvi, které se zdají být v rozporu s tím, co již poznali.

Pokud se do takové situace dostanete, pamatujte na to, že v této informační době je mnoho těch, kteří vytvářejí pochybnosti o čemkoli a o všem, kdykoli a kdekoli. . . .

A je vždy dobré mít na paměti, že něco není nutně pravda jen kvůli tomu, že je to vytištěno na papíře, je to na internetu, je to často opakováno, nebo to má velkou skupinu následovníků.

Někdy jsou nepravdivá tvrzení či informace prezentovány takovým způsobem, že se zdají být celkem důvěryhodné. . . .

To, co se nám nyní může zdát protichůdné, může být zcela pochopitelné, když budeme usilovat o důvěryhodnější informace a když tyto informace získáme.“ (Dieter F. Uchtdorf, „Co je pravda“ [proslav na zasvěcujícím shromáždění Církevního vzdělávacího systému, 13. ledna 2013], lds.org/broadcasts.)

„Když začneme poměřovat novodobé zvyklosti a názory na základě toho, co víme o Božím plánu, a na základě předpokladů daných ve slově Božím a v učení Jeho žijících proroků, ... [budeme vědět], že z hlediska věčnosti stojíme na bezpečné půdě.“ (Dallin H. Oaks, „As He Thinketh in His Heart“ [večer se starším Dallinem H. Oaksem, 8. února, 2013], lds.org/broadcasts.)

„Ve chvílích obav, pochybností či těžkostí se držte pozice, kterou jste již dobyli, i tehdy, kdy je tato pozice omezená. ... Až nastanou tyto okamžiky a přijdou tyto situace, jejichž řešení není ihned zřejmé, *držte se pevně toho, co již víte, a zůstaňte silní, dokud nepřijde dodatečné poznání.*“ (Jeffrey R. Holland, „Věřím, Pane“, *Liahona*, květen 2013, 93–94.)

„Mohli bychom upřímnému tazateli připomenout, že informace na internetu neprocházejí ‚pravdivostním‘ filtrem. Některé informace, ať znějí jakkoli přesvědčivě, zkrátka nejsou pravdivé.“ (Neil L. Andersen, „Joseph Smith“, *Liahona*, listopad 2014, 29.)

„Odpovědi na duchovní otázky jsou dány jedincům, kteří nezatvrzují srdce; kteří žádají s vírou a věří, že obdrží; a kteří pilně dodržují příkázání.“ (Paul V. Johnson, „A Pattern for Learning Spiritual Things“ [proslov k učitelům náboženství Církevního vzdělávacího systému, 7. srpna, 2012], si.lds.org.)

„Zkoumat Církev ... očima jejích odpadlíků je jako dotazovat se Jidáše, abychom porozuměli Ježíšovi.“ (Neal A. Maxwell, „All Hell Is Moved“ [zasvěčující shromáždění Univerzity Brighama Younga, 8. listopadu 1977], 3; speeches.byu.edu.)

LEKCE 11

Hlas Páně v Nauce a smlouvách

Úvod

Nauka a smlouvy je důkazem toho, že Bůh promlouvá k prorokům v posledních dnech a že připravuje svět na Druhý příchod Ježíše Krista. Když čteme zjevení, která se nacházejí v

Nauce a smlouvách, můžeme slyšet hlas Ježíše Krista. Když porozumíme důležitosti Nauky a smluv, budeme si jejího učení vážit nad všechny poklady světa.

Doplňková četba

- Ezra Taft Benson, „The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants“, *Ensign*, Jan. 2005, 24–28.

Náměty pro výuku

Úvod k Nauce a smlouvám

Hlas Páně v Nauce a smlouvách

Ukažte studentům níže uvedený citát od presidenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994). Některého z nich požádejte, aby ho přečetl, zatímco členové třídy budou text sledovat.

„Kniha Mormonova přivádí lidi ke Kristu. Nauka a smlouvy přivádí lidi do Kristova království, a to do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, do jediné pravé a živé církve, na tváři celé země.“ [NaS 1:30.] Víím to.

Kniha Mormonova je „závěrným kamenem“ našeho náboženství a Nauka a smlouvy je krycím kamenem obsahujícím pokračující zjevení posledních dnů. Pán vložil svou pečeť schválení na závěrný kámen i na kámen krycí.“ („The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants“, *Ensign*, May 2005, 26.)

- Co z toho, co jste v Nauce a smlouvách našli, ukazuje, jak je tato kniha pro Církev a jednotlivé členy důležitá?

Vyzvěte členy třídy, aby si v písmech nalistovali úvod k Nauce a smlouvám, který se nachází na začátku dané knihy. Několik z nich požádejte, aby se střídali ve čtení prvního a třetího odstavce, zatímco ostatní budou text sledovat. Vyzvěte je, aby se zaměřili na to, jak se Nauka a smlouvy liší od ostatních knih písmech, a všimli si, že v úvodu je kladen důraz na naslouchání hlasu Páně. Poté se zeptejte:

- Jak se Nauka a smlouvy liší od ostatních standardních děl?
- Co se v úvodu píše o „hlasu Pána Ježíše Krista“? (Pomozte studentům porozumět tomu, že **když studujeme Nauku a smlouvy, můžeme se naučit rozpoznat hlas Pána Ježíše Krista**. Vysvětlete, že slova „hlas Páně“ nebo jejich varianty se v Nauce a smlouvách vyskytují více než 40krát [viz např. NaS 1:2; 18:35–36; 76:30]; slova „tak praví Pán“ se v Nauce a smlouvách vyskytují více

než 60krát [viz např. NaS 36:1; 56:14].) V Nauce a smlouvách je naslouchání hlasu Páně důležitým tématem.

Ukažte studentům následující citát od staršího Neala A. Maxwella (1926–2004) z Kvora Dvanácti apoštolů. Některého z nich požádejte, aby ho přečetl, zatímco členové třídy budou text sledovat.

„Kdybychom se zeptali, která kniha písem nám nejčastěji dává příležitost ‚slyšet‘ Pána promlouvat, většina jednotlivců by nejdříve pomyslela na Nový zákon. Nový zákon je úžasnou sbírkou skutků a mnohých nauk Mesiáše. Ale díky Nauce a smlouvám přijímáme jak hlas, tak slovo Páně. Téměř Ho ‚slyšíme‘ promlouvat.“
(„The Doctrine and Covenants: The Voice of the Lord“, *Ensign*, Dec. 1978, 4.)

- Jaký vliv může mít na váš život snaha učit se slyšet a rozpoznávat hlas Páně skrze studium Nauky a smluv?

Dejte studentům několik minut na prostudování osmého odstavce z úvodu k Nauce a smlouvám. Vyzvěte je, aby rozpoznali nauky, které jsou v Nauce a smlouvách zaznamenány. Po uplynutí dostatečné doby se zeptejte:

- Proč má Nauka a smlouvy „pro Církev cenu bohatství celé země“?

Zvažte možnost podělit se o to, co o zjeveních nacházejících se v Nauce a smlouvách řekl starší Steven E. Snow ze Sedmdesáti:

„Skrze tato inspirativní a povznášející zjevení nás Nauka a smlouvy učí důležitým naukám a opakovaně je zdůrazňuje. ... Starší John A. Widtsoe (1872–1952) napsal: ‚Každá nauka vyučovaná Církví Ježíše Krista Svatých posledních dnů se nachází v knize Nauky a smluv – buď je v ní popsána, nebo nastíněna. Pokud vím, tak Církev neučí žádné nauce, která by se nějakým způsobem nebo v nějaké formě v této knize nenacházela.‘ Dodal, že Nauka a smlouvy je nezbytná, protože ‚žádná jiná z našich posvátných knih si nemůže činit tentýž nárok na to, že by obsahovala úplný přehled všech nauk Církve‘. [*The Message of the Doctrine and Covenants* (1969), 117.]“
(„Treasuring the Doctrine and Covenants“, *Ensign*, Jan. 2009, 52.)

Vyzvěte studenty, aby se podělili o to, jaká požehnání jim do života přináší studium Nauky a smluv.

Nauka a smlouvy 1:1–17; 5:10

Historické pozadí Nauky a smluv

Vysvětlete studentům, že zjevení zaznamenané v Nauce a smlouvách 1 bylo původně dáno Pánem jako předmluva ke Knize přikázání, která byla první sbírkou zjevení Josepha Smitha. Tato sbírka zjevení byla spolu s mnoha dalšími Prorokovými zjeveními a přednáškami *Lectures on Faith* [Přednášky o víře] později vydána jako Nauka a smlouvy. 1. oddíl pojednává o tom, jak je tato kniha písem v dnešní době potřebná. Požádejte některého studenta, aby přečetl záhlaví 1. oddílu Nauky a smluv. Pomozte studentům rozebrat záhlaví tohoto oddílu tím, že jim položíte tuto otázku:

- Co bylo rozhodnuto na oné zvláštní konferenci starších? (Zjevení, která Joseph Smith do té doby obdržel, měla být vydána jako kniha. Připomeňte studentům, že ačkoli se tato kniha původně nazývala Kniha přikázání, byla později nazvána Nauka a smlouvy.)

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Nauky a smluv 1:1–5. Poté se členů třídy zeptejte:

- Ke komu Ježíš Kristus v těchto verších promlouval?
- Jak byste shrnuli ústřední poselství zaznamenané v těchto verších?
- Jak Pán řekl, že bude varovat všechen lid? (Studenti by měli rozpoznat tuto nauku: **Pán svá varování sděluje všem lidem prostřednictvím svých vyvolených učedníků.**)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 1:12. Poté se zeptejte:

- Na jakou událost Pán chce, abychom se podle verše 12 připravili?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 1:14–16 a zjistili, jak Pán popisuje svět, ve kterém žijeme. Poté, co se podělí o to, co zjistili, je vyzvěte, aby si přečetli verš 17 a vysvětlili, co Pán učinil, aby vyřešil problém popsany ve verších 14–16.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 5:10, zatímco členové třídy budou text sledovat. Poté diskutujte o těchto otázkách:

- Co se z těchto veršů dozvídáme o jedinečném povolání Josepha Smitha? (Studenti by měli rozpoznat tuto pravdu: **Pán povolal Josepha Smitha, aby přinesl Jeho slovo světu.**)

Požádejte některého studenta, aby přečetl tato slova staršího Jeffreyho R. Hollanda z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Kromě všeho jiného, čeho Joseph [Smith] dosáhl ..., nám především zanechal pevné dědictví božského zjevení – nikoli jediného, izolovaného zjevení bez důkazu či významu a nikoli ‚jakousi běžnou inspiraci, která proniká do mysli všech dobrých lidí‘ všude kolem, ale konkrétní, zdokumentované, pokračující pokyny od Boha. Jak to jeden dobrý přítel a věrný vzdělanec z řad Svatých posledních dnů stručně a jasně vyjádřil: ‚V době, kdy byly kořeny křesťanství napadeny silami osvícené racionálnosti, Joseph Smith vrátil [jednoznačně a vlastnoručně] novodobé křesťanství k jeho kořenům spočívajícím ve zjevení.‘ [Richard L. Bushman, „A Joseph Smith for the Twenty-First Century“, in *Believing History* (2004), 274.]“ („Proroci, vidoucí a zjevovatelé“, *Liahona*, listopad 2004, 8.)

- Jak tato lekce prohloubila vaše porozumění účelu a významu Nauky a smluv?
- Jak Nauka a smlouvy posiluje vaše svědectví ohledně božského povolání Josepha Smitha jako proroka Božího?

Na závěr se zeptejte, zda by se některý student chtěl podělit o svědectví týkající se nauk, zásad a pravd zaznamenaných v Nauce a smlouvách.

Četba pro studenty

- Úvod k Nauce a smlouvám; Nauka a smlouvy 1:1–39; 5:10.
- Ezra Taft Benson, „The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants“, *Ensign*, Jan. 2005, 24–28.

LEKCE 12

Další písmo v naší době

Úvod

Pán nám nadále poskytuje božské pokyny prostřednictvím toho, že své slovo a svou vůli zjevuje skrze Ducha Svatého svým služebníkům. Díky tomu, že Bůh nadále hovoří k novodobým prorokům, kánon písmo zůstává otevřený. Další

písmo, která přišla v naší době – jako například překlad Bible od Josepha Smitha a Kniha Abrahamova – potvrzují, objasňují a prohlubují naše porozumění evangeliu.

Doplňková četba

- Jeffrey R. Holland, „Slova má ... nikdy neustávají“, *Liahona*, květen 2008, 91–94.
- „Translation and Historicity of the Book of Abraham“, *Gospel Topics*, lds.org/topics.
- Elizabeth Maki, „Joseph Smith’s Bible Translation: D&C 45, 76, 77, 86, 91“, *Revelations in Context* series, Mar. 20, 2013, history.lds.org.

Náměty pro výuku

Písmo posledních dnů

Vyzvěte studenty, aby si představili, že se jich nějaký přítel upřímně zeptá: „Proč mají mormoni více písem než jen Bibli? Myslel jsem, že Bible obsahuje veškeré slovo Boží.“ Vybídněte studenty, aby se přihlásili, pokud jim někdy někdo podobnou otázku položil. Požádejte několik z nich, aby se podělili o to, jak na tuto otázku odpověděli a jaké měli pocity, když druhým svědčili o písmech.

Na tabuli napište slovo *kánon*. Ukažte následující citáty staršího Jeffreyho R. Hollanda a staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte dva studenty, aby se vystřídali při jejich čtení. Vyzvěte členy třídy, aby se zaměřili na význam slova *kánon* v kontextu těchto citátů.

„Někteří křesťané prohlašují, do značné míry díky své upřímné lásce k Bibli, že kromě Bible nemůže existovat další autorizované písmo. Tímto prohlášením, že kánon zjevení je uzavřen, naši přátelé v některých dalších církvích zavírají dveře před božskými slovy, která my, v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů, chováme v lásce a mezi něž patří Kniha Mormonova, Nauka a smlouvy, Drahocenná perla a pokračující vedení, které přijímají Bohem pomazaní proroci a apoštolové.“ (Jeffrey R. Holland, „Slova má ... nikdy neustávají“, *Liahona*, květen 2008, 91.)

„Mnozí křesťané věří, že Bůh uzavřel kánon písem – směrodatnou sbírku posvátných knih používaných jako písmo – krátce po smrti Krista a že od té doby již nebyla přijata žádná srovnatelná zjevení. Joseph Smith učil a ukázal, že kánon písem je otevřený. [Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 193.] ...

Joseph Smith učil, že Bůh své děti povede tím, že ke kánonu písem bude přidávat další. Takto byla přidána Kniha Mormonova. A právě tak byla přidána i zjevení

v Nauce a smlouvách a v Drahocenné perle.“ (Dallin H. Oaks, „Fundamental to Our Faith“, *Ensign*, Jan. 2011, 29.)

- Co znamená výraz „kánon písem“? (Je to „uznaná, směrodatná sbírka posvátných knih. V Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů se kanonickými knihami nazývají standardní díla.“ [Průvodce k písmům, „Kánon“, scriptures.lds.org.]
- Co to znamená, že Svatí posledních dnů věří v otevřený kánon? (Ačkoli studenti mohou použít různá slova, ujistěte se, že rozumějí této pravdě: **Směrodatné slovo Boží není obsaženo pouze v Bibli.** [Viz Články víry 1:9.]
- Co vyplývá z toho, že věříme, že Pán nadále zjevuje písmo prorokům posledních dnů?

Nauka a smlouvy 42:56; 45:60–62; 76:15–19; 93:53; 94:10

Překlad Bible od Josepha Smitha

Na tabuli napište tuto pravdu:

Pán skrze Proroka Josepha Smitha zjevil další písma, která potvrzují, objasňují a prohlubují naše poznání pravdy.

Požádejte některého studenta, aby přečetl záhlaví 35. oddílu Nauky a smluv. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, co Prorok Joseph Smith a Sidney Rigdon dělali, když obdrželi zjevení obsažené v tomto oddílu.

- Na čem Prorok Joseph Smith a Sidney Rigdon pracovali, když obdrželi toto zjevení?

Abyste snáze vysvětlili, co je překlad Bible od Josepha Smitha, požádejte některého studenta, aby přečetl tyto dva odstavce:

Někdy v létě roku 1830 Pán Josephu Smithovi přikázal, aby přeložil Bibli. Joseph Smith Bibli nepřekládal z jednoho jazyka do druhého ani neměl původní biblický rukopis, se kterým by mohl pracovat. Místo toho Joseph pročetl a studoval pasáže z Bible krále Jakuba a následně prováděl opravy a přidával text tak, jak byl inspirován Duchem Svatým. A tak se jednalo spíše o inspirovanou revizi než o klasický překlad.

Překlad Josepha Smitha se v Bibli krále Jakuba dotkl více než 3 000 veršů. Tyto rozdíly zahrnují přidaný text (pro vysvětlení významu nebo kontextu nebo k znovuzřízení prorockých zápisů, jako je například kniha Mojžíšova), vynechaná slova nebo části textu, jiné uspořádání veršů a celkové přepracování určitých kapitol. Více informací o překladu Josepha Smitha naleznete v Průvodci k písmům pod heslem „Překlad Josepha Smitha (PJS)“.

Na tabuli překreslete tuto tabulku:

<i>Nauka a smlouvy 45:60–62</i> <i>Nauka a smlouvy 42:56,</i> <i>poznámka pod čarou a</i> <i>Nauka a smlouvy 76:15–19</i> <i>Nauka a smlouvy 93:53</i>	<i>Záhlaví oddílů k Nauce a smlouvám 35;</i> <i>76; 77; 86; 91</i> <i>Nauka a smlouvy 94:10, poznámka pod</i> <i>čarou b</i>
--	---

Rozdělte studenty ve třídě do dvou skupin. Obě skupiny vyzvěte, aby si prostudovaly materiály uvedené v jednom ze sloupců a vyhledaly informace o překladu Bible od Josepha Smitha. Po uplynutí přiměřené doby studenty požádejte, aby se podělili o to, co zjistili. Pak jim položte tuto otázku:

- Jak podle vás práce na překladu ovlivnila duchovní vzdělání Josepha Smitha a znovuzřízení pravd evangelia?

Abyste studentům pomohli vážít si toho, jak práce Josepha Smitha na překladu Bible ovlivnila Církev, vyzvěte studenty, aby si nalistovali „Chronologický pořádek obsahu“ (nachází se na začátku Nauky a smluv), a vysvětlíte, že Prorok na překladu pracoval především od června roku 1830 do července roku 1833. Poté se jich zeptejte:

- Kolik oddílů Nauky a smluv bylo přijato od června roku 1830 do července roku 1833? (Prorok obdržel v této době 74 zjevení, která se stala součástí Nauky a smluv.)

Mohli byste také poukázat na to, že kniha Mojžíšova a Joseph Smith – Matouš, které se obě nacházejí v Drahocenné perle, jsou také součástí překladu Bible od Josepha Smitha a byly přijaty v této době. Knihu Mojžíšovu tvoří prvních osm kapitol Genesis, tak jak je přeložil Joseph Smith. Joseph Smith si uvědomil, kolik toho v Bibli chybí, když překládal verše o Enochovi. Bible krále Jakuba obsahuje 109 slov o Enochovi, ale kniha Mojžíšova se o něm zmiňuje 5 240 slovy.

- Co by mohl velký počet zjevení přijatých během tohoto časového období naznačovat o úloze, kterou překlad Josepha Smitha zastával při Znovuzřízení?
- Když se podíváte na oddíly Nauky a smluv přijaté v tomto časovém období, které důležité nauky byly v této době zjeveny? (Příklady důležitých nauk, které byly zjeveny v tomto časovém období, se nacházejí v oddílech 29, 42, 45, 76, 88 a 93.)

Ukažte studentům tento citát a požádejte některého z nich, aby ho přečetl:

„Prorokův překlad Bible byl důležitou součástí jeho osobního duchovního školení i postupného znovuzřízení pravdy evangelia. Při revizi Starého a Nového zákona získával často zjevení, která objasňovala nebo vykládala určité biblické pasáže. Tímto způsobem Prorok od Pána obdržel mnohé nauky, včetně těch, které se nyní nacházejí v oddílech 74, 76, 77, 86 a 91 Nauky a smluv a v částech mnoha dalších oddílů.“ (*Učení: Joseph Smith, 206.*)

Vydejte svědectví o tom, že Pán zjevil značnou část Nauky a smluv v přímém důsledku práce Josepha Smitha na překladu Bible. Mohli byste také vysvětlit, že část překladu Josepha Smitha byla přidána k Bibli krále Jakuba vydané Církví Ježíše Krista Svatých posledních dnů v roce 1979, díky čemuž se tato důležitá zjevení stala dostupnějšími, a mohou tak do života členů Církve přinášet požehnání.

Kniha Abrahamova

Vyzvěte studenty, aby si zběžně prošli záhlaví kapitol knihy Abrahamovy. Ve stručnosti se členy třídy proberte její obsah. Poté vysvětlete, že muž jménem Michael Chandler přivezl v létě roku 1835 do Kirtlandu ve státě Ohio čtyři egyptské mumie a několik papyrových svitků se starodávnými egyptskými spisy. Členové Církve tyto mumie a papyrové svitky koupili. Přestože přesný způsob překladu není znám, Prorok Joseph Smith během několika měsíců poté, co zmíněné egyptské papyry získal, některé z těchto spisů přeložil. Od března roku 1842 byly části knihy Abrahamovy vydávány v církevních novinách s názvem *Times and Seasons*. Kniha Abrahamova byla později vydána v rámci Drahocenné perly.

Podělte se o následující shrnutí příchodu knihy Abrahamovy. Vyzvěte studenty, aby se zaměřili na to, co víme o postupu při překladu.

Obvyklá námitka vůči pravosti knihy Abrahamovy spočívá v tom, že rukopisy (papyry) nejsou natolik staré, aby je mohl napsat Abraham, který žil téměř 2 000 let před Ježíšem Kristem. Joseph Smith nikdy netvrdil, že papyry napsal samotný Abraham, ani to, že pocházejí z Abrahamovy doby. „Dávné záznamy se často předávají jako kopie nebo jako kopie kopií. Abrahamův záznam byl možná upraven ... pozdějšími pisateli do značné míry tak, jak Mormon a Moroni, proroci a dějepisci Knihy Mormonovy, přepracovali spisy dřívějších národů.“ („Translation and Historicity of the Book of Abraham“, Gospel Topics, Ilds.org/topics.)

Prorok Joseph Smith možná při překladu pracoval s částmi papyrů, které byly později zničeny. Je tudíž „zřejmě zbytečné hodnotit, jak byl Joseph schopen papyry překládat, když nyní máme pouze zlomek těch, které měl ve svém vlastnictví“. („Translation and Historicity of the Book of Abraham“.) Je také možné, že Joseph Smith na základě svého pečlivého zkoumání daných spisů obdržel „zjevení o hlavních událostech a učení z Abrahamova života tak, jak dříve obdržel zjevení o životě Mojžíše, zatímco studoval Bibli“. („Translation and Historicity of the Book of Abraham“.) Přestože přesně nevíme, jak Joseph Smith knihu Abrahamovu přeložil, víme, že překlad byl učiněn darem a mocí Boží.

- Jaké jsou některé příklady toho, jak další písma, která máme k dispozici díky Proroku Josephu Smithovi, přispívají k tomu, abychom mohli porozumět plánu, který má Bůh pro své děti?

Můžete studentům vydat svědectví, že když budou studovat knihu Abrahamovu, která je z naukového hlediska důležitá, Duch Svatý jim vydá svědectví o její důležitosti a pravosti.

Nauka a smlouvy 1:38; 68:3–5

Pokračující zjevení přichází skrze žijící proroky

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 1:38, a jiného studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 68:4. Zeptejte se členů třídy, co se z těchto veršů

dozvěděli. (Studenti by měli rozpoznat tuto zásadu: **Když Pánovi služebníci promlouvají mocí Ducha Svatého, jejich slova vyjadřují vůli Páně.**)

- Máte nějakou zkušenost, díky které jste pocítili vděčnost za to, že Pán v dnešní době nadále vylévá zjevení?

Vysvětlete studentům, že v Církvi jsou určitá zjevení, jichž se dostalo prorokům posledních dnů, kanonizována (přijata jako písmo) prostřednictvím zákona všeobecného souhlasu. (Viz NaS 26:1–2.) Když se k písmům přidává nějaké zjevení, jsou členové Církve vyzváni, aby prorokovi a apoštolům vyjádřili podporu. Například na generální konferenci v říjnu roku 1978 členové Církve vyjádřili podporu prorokovi a apoštolům při tom, když bylo ke kánonu písem přidáno Oficiální prohlášení 2, které uděluje kněžství všem způsobilým mužským členům.

Vyzvěte studenty, aby se obrátili k někomu, kdo sedí poblíž, a stručně probrali, co by mohli říct někomu, kdo věří, že kánon písem je uzavřený a že nemůžeme od Boha obdržet další písma.

Na závěr studenty požádejte, aby se zamysleli nad tím, co mohou udělat, aby posílili své svědectví o tom, že nebesa jsou otevřená a že Pán v dnešní době i nadále zjevuje své slovo.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 1:38; 42:56; 45:60–62; 68:3–5; 76:15–19; 93:53; 94:10.
- Jeffrey R. Holland, „Slova má ... nikdy neustávají“, *Liahona*, květen 2008, 91–94.

LEKCE 13

„Vidění“

Úvod

Vidění dané Proroku Josephu Smithovi, které je nyní zaznamenáno v Nauce a smlouvách 76, nám poskytuje základní porozumění životu po smrti, včetně stupňů slávy.

Také se z něho dozvídáme, co musíme udělat pro to, abychom mohli znovu žít v přítomnosti Nebeského Otce a Ježíše Krista.

Doplňková četba

- L. Tom Perry, „Plán spasení“, *Liahona*, listopad 2006, 69–72.
- Matthew McBride, „The Vision: D&C 76“, *Revelations in Context series*, Mar. 11, 2013, history.lds.org.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 76

Základní porozumění životu po smrti

Vysvětlíte, že ve 30. letech 19. století se mnozí křesťané drželi jednoho ze dvou přesvědčení o nebi a pekle; tato přesvědčení se někdy nazývají názorem „tradičním“ a „všeobecným“. Podle „tradičního“ názoru bylo zkrátka nebe určeno pro spravedlivé a peklo pro neposlušné. Podle „všeobecného“ názoru by Bůh hříšníky nepotrestal na věky, protože nakonec by všichni byli zachráněni v království Božím. Členové Církve Ježíše Krista toho v té době nevěděli o nebi a pekle o moc víc než ostatní křesťané. V únoru roku 1832 měli Joseph Smith a Sidney Rigdon vidění, které pro Svaté posledních dnů významně změnilo porozumění posmrtnému životu a víru v něj. Toto vidění, které je zaznamenáno v Nauce a smlouvách 76, zjevilo spletité propojení Boží lásky, milosrdenství, spravedlnosti a soudu a nabízí nám dokonalejší porozumění plánu Nebeského Otce. První členové Církve toto zjevení po mnoho let nazývali prostě „Viděním“. (Viz Matthew McBride, „The Vision: D&C 76“, *Revelations in Context series*, Mar. 11, 2013, history.lds.org.)

Požádejte některého studenta, aby stručně popsal to, co je zaznamenáno v Nauce a smlouvách 76. Ukažte tento citát presidenta Wilforda Woodruffa (1807–1898) a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Myslím, že Nauka a smlouvy [obsahuje] nanejvýš božská prohlášení, jaká kdy byla lidské rodině dána. Zmíním se o samotném ‚Vidění‘ [v 76. oddíle] jako o zjevení, které poskytuje více světla, více pravdy a více zásad než kterékoli zjevení obsažené v jakékoli jiné knize, kterou jsme kdy četli. Objasňuje našemu chápání náš současný stav, odkud jsme přišli, proč jsme zde a kam jdeme. Každý člověk může skrze toto zjevení vědět, jaká bude jeho úloha a jaký jeho stav.“

(*Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* [2004], 120–121.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl záhlaví 76. oddílu Nauky a smluv. Požádejte jiného studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 76:15–19.

- Co Joseph a Sidney dělali, že to mělo za následek obdržení tohoto zjevení?
- Čemu se z jejich zkušenosti můžeme naučit o důležitosti studování písem a přemítání o nich? (Ujistěte se, že studenti rozumějí spojení mezi přemítáním o písmech a obdržáním zjevení.)

Poznámka: Zdůrazněte, že když se naučíme přemítat o písmech, získáme cennou dovednost týkající se studia písem, která poskytuje Duchu Svatému více příležitostí k tomu, aby nám zjevoval pravdy.

Nauka a smlouvy 76:1–10

Zaslíbení věrným

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 76:1–4. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali slova a části textu, jež popisují Ježíše Krista. Mohli byste jim navrhnout, aby si to, co najdou, označili. Vysvětlete, že Spasitelovy vlastnosti popsané v těchto verších jsou příkladem seznamu v písmech. Seznamy v písmech „obsahují řadu vzájemně souvisejících myšlenek, námětů nebo pokynů. Vyhledávání seznamů v písmech může učitelům a studentům pomoci rozpoznat klíčové body, na které pisatel klade důraz.“ (*Výuka a studium evangelia* [2012], 23.) Poukažte na to, že Nauka a smlouvy 76 obsahuje řadu seznamů.

- Které vlastnosti Ježíše Krista zmíněné ve verších 1–4 mají pro vás největší význam? Proč?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 76:5–10 a zjistili, jaká zaslíbení dal Pán věrným. Vyzvěte studenty, aby si všimli seznamu zaslíbení ve verších 6–10. Mohli byste jim navrhnout, aby si položky z tohoto seznamu označili, aby uvedená Pánova zaslíbení zdůraznili.

- Co musíme podle verše 5 dělat, abychom zakusili Pánovo milosrdenství, milost a poctu?

Pomozte studentům rozpoznat při studiu těchto veršů tuto zásadu: **Pokud se budeme Pána bát a budeme Mu sloužit ve spravedlivosti, poctí nás a bude k nám milosrdný.** Připomeňte studentům, že bát se Pána v tomto kontextu znamená mít Ho v úctě.

Abyste studentům pomohli prohloubit porozumění těmto zásadám, položte jim tyto otázky:

- Které ze zaslíbení nacházejících se ve verších 5–10 byste obzvláště rádi obdrželi? Proč?
- Co byste podle vás museli udělat, abyste toto požehnání obdrželi?

Dejte studentům čas, aby se zamysleli nad tím, proč by stálo za to o tato požehnání usilovat, a aby zhodnotili, jak se jim daří ctít Pána a sloužit Mu ve spravedlivosti a pravdě.

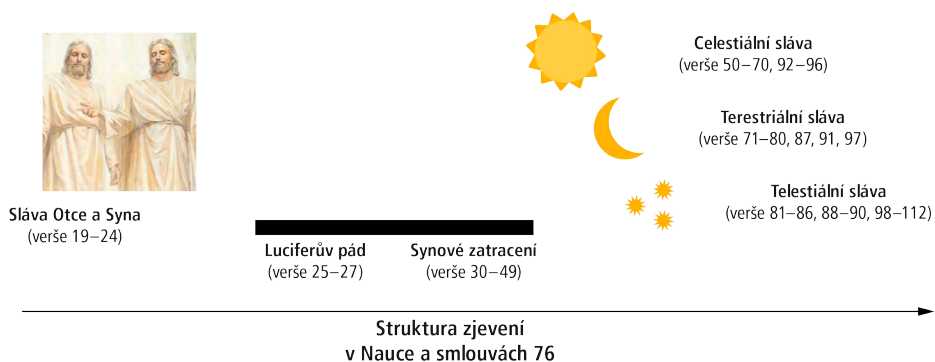
Upozorněte studenty na to, že zbytek 76. oddílu, počínaje veršem 11, zaznamenává Pánovo zjevení o „tajemství[ch] království jeho“, která „přesahují veškeré chápání

ve slávě“ (verš 114). Toto zjevení otevírá našemu porozumění divy věčnosti, učí nás o životě, který přijde, a oznamuje to, co dříve nebylo známo.

Nauka a smlouvy 76:19–24

Vidění Otce a Syna

Vysvětlete, že Nauka a smlouvy 76 obsahuje řadu vidění. Abyste studentům poskytli přehled toho, co Joseph Smith a Sidney Rigdon v těchto viděních spatřili, ukažte níže uvedené schéma nebo ho pro každého studenta okopírujte. Vysvětlete, že každý bod schématu se zaměřuje na jedno vidění.

Poukažte na to, že jedním z vidění, která se Josephu Smithovi a Sidneymu Rigdonovi toho dne otevřela, bylo vidění Otce a Jeho Syna, Ježíše Krista. Ukažte tyto otázky nebo je napište na tabuli:

*Jaké pravdy týkající se Ježíše Krista se z tohoto zjevení dozvídáme?
O kterých pravdách můžete vydat svědectví? Jak víte, že jsou pravdivé?*

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 76:19–24 a přemítali o tom, jak by odpověděli na otázky uvedené na tabuli. Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby se podělili o odpovědi na tyto otázky. Ačkoli odpovědi studentů se mohou lišit, ujistěte se, že studenti rozumějí následujícím zásadám. **Ježíš Kristus je žijící, oslavená bytost. Ježíš Kristus je Jednorozený Otcův. Ježíš Kristus je Stvořitel tohoto světa a dalších světů. Obyvatelé tohoto světa a dalších světů jsou Bohu zplozenými syny a dcerami.**

Zvažte možnost vydat svědectví o Spasiteli.

Nauka a smlouvy 76:25–113

Plán spasení

Vysvětlete, že verše 25–113 v 76. oddíle učí nádherným pravdám o plánu spasení. Vyzvěte studenty, aby si vybrali jednu skupinu veršů uvedených ve schématu a rychle si je přečetli. Rozdělte studenty do dvojic a požádejte je, aby diskutovali

o tom, čemu se naučili nebo o tom, co bylo ve verších, které četli, inspirující. Poté diskutujte společně jako třída o této otázce:

- Jakým základním naukám o životě a smrti nám Nauka a smlouvy 76 pomáhá porozumět? (Studenti mohou použít různá slova, ale ujistěte se, že rozumějí tomu, že **v Nauce a smlouvách 76 získáváme základní porozumění životu po smrti a tomu, co musíme dělat pro to, abychom mohli znovu žít v přítomnosti Nebeského Otce a Ježíše Krista.**)

Vysvětlete, že jedním z nejdůležitějších vidění, která byla Josephu Smithovi a Sidneymu Rigdonovi dána, bylo vidění celestiálního království. Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 76:50–53 a vyhledali seznam požadavků pro vstup do celestiálního království. Mohli byste studentům navrhnout, aby si tyto požadavky ve svých písmech označili nebo očíslovali. Poté, co se některý student podělí o to, co našel, položte otázky podobné těmto:

- Co podle vás znamená „prij[mouti] svědectví o Ježíšovi“? (Mít víru ve Spasitelovo vykupující poslání a žít podle Jeho přikázání.)
- Co to znamená „přemáha[ti] vírou“? (Přemáhat pokušení a hříchy používáním víry v Ježíše Krista a věrně vytrvat do konce.)
- Co to znamená být „zpečetěni Svatým Duchem zaslíbení“? (Duch Svatý, který je také Svatým Duchem zaslíbení, dosvědčuje Otcí, že jsme náležitě přijali spásné obřady Jeho evangelia a že věrně dodržujeme smlouvy, které jsme uzavřeli.)

Shrňte Nauku a smlouvy 76:54–70 vysvětlením, že tyto verše uvádějí mnohá požehnání, která získají oslavení obyvatelé celestiálního království. Dejte studentům čas na to, aby si tyto verše přečetli a vyhledali zaslíbená požehnání nebo podmínky, které pro ně mají nějaký zvláštní význam.

- Které požehnání zaslíbené věrným má pro vás nějaký zvláštní význam? Proč?
- Jak nám verš 69 pomáhá porozumět Spasitelově roli v životě těch, kteří zdědí celestiální království? (Nikdo z nás, bez ohledu na to, jak moc se snažíme, nedokáže udělat vše, co je nutné pro to, aby zdědil celestiální království. Jedině skrze Spasitelovu smírnou oběť můžeme být očištěni od hříchů a učiněni dokonalými.)
- Jak nám může poznání pravd o plánu spasení, jak jsou zaznamenány v Nauce a smlouvách 76, pomáhat lépe se v životě rozhodovat?

Ukažte tento citát presidenta Boyda K. Packera a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Bez poznání plánu evangelia se přestupky zdají přirozené, nevinné, a dokonce i oprávněné. Před protivníkem neexistuje žádná lepší ochrana než to, že poznáme pravdu – že poznáme plán!“ (*Our Father's Plan* [1994], 27.)

- Jak nám může poznání pravd, které se nacházejí v Nauce a smlouvách 76, pomoci, abychom byli chráněni před vlivem Satana?
- Jak vás poznání plánu Nebeského Otce chrání a žehná vám?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 76:114–117. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali slib daný těm, kteří se očišťují. Požádejte studenty, aby slib v těchto verších popsali.

Poté, co studenti odpovědí, ukažte tato slova Proroka Josepha Smitha (1805–1844) týkající se vidění zaznamenaného v Nauce a smlouvách 76:

„O slávě království, jež mi byla ukázána v onom vidění, bych toho mohl ve srovnání s tím, co jsem již řekl, objasnit ještě stokrát více, kdyby mi to bylo dovoleno a kdyby byli lidé připraveni to přijmout.“ (*History of the Church*, 5:402.)

Abyste studentům pomohli uplatňovat to, čemu se v hodině naučili, ukažte jim tyto nedokončené věty nebo je napište na tabuli:

Po prostudování Nauky a smluv 76:

Vím, že ...

Rád/a bych ...

Budu ...

Vyzvěte studenty, aby tyto věty dokončili na listu papíru. Povzbudte je, aby uvažovali o tom, zda je rozhodnutí, která činí, učiní způsobilými zdědit celestiální království a zda jim pomohou stát se způsobilými k získání dalších požehnání slíbených v Nauce a smlouvách 76. Vydejte svědectví o pravdách, o kterých jste v této lekci diskutovali.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 76.
- L. Tom Perry, „Plán spasení“, *Liahona*, listopad 2006, 69–72.

LEKCE 14

Chrám Kirtland a klíče kněžství

Úvod

Po téměř třech letech těžkostí a finančních obětí byl 27. března 1836 zasvěcen chrám Kirtland. Zasvěcení doprovázely zázračné události a o týden později nebeští

poslové znovuzřídili klíče kněžství Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu. Tyto klíče jsou tím, co tuto církev odlišuje od jiných, a žehnají milionům lidí, kteří se v ní shromažďují.

Doplňková četba

- Jeffrey R. Holland, „Náš nejcharakterističtější rys“, *Liahona*, květen 2005, 43–45.
- David A. Bednar, „Uchovávejte jméno a postavení úctyhodně“, *Liahona*, květen 2009, 97–100.
- „Glorious Days in Kirtland, 1834–1836“, kapitola 13 v příručce *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System manual, 2003), 153–168.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 109:1–28

Svatí přinášeli při stavbě chrámu Kirtland velké oběti

Ukažte studentům obrázek „Chrám Kirtland“. (Viz *Kniha obrázků z evangelia* [2009], č. 117; viz také LDS.org.) Vysvětlete, že Svatí pracovali a přinášeli oběti téměř tři roky, aby chrám Kirtland postavili. Díky tomu se stali svědky naplnění Pánova slibu, že budou-li dodržovat Jeho přikázání, budou „míti moc ho postavit“. (NaS 95:11.) Zasvěcení, které se konalo 27. března 1836, se zúčastnilo téměř 1 000 lidí. Zasvěcovací modlitba, kterou Joseph Smith obdržel skrze zjevení, je zaznamenána v Nauce a smlouvách 109.

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Nauky a smluv 109:1–5. Vybídněte členy třídy, aby text sledovali a všímali si zvláště slov, která popisují oběti, které Svatí při stavbě chrámu přinesli. Poté položte tyto otázky:

- Jakými slovy Joseph Smith popsal oběti Svatých?

Abyste studentům pomohli lépe pochopit oběti, které přinesli Svatí, požádejte některého z nich, aby přečetl toto shrnutí:

Od června roku 1833 do března roku 1836 pracovali muži a ženy bok po boku na stavbě a dokončení domu Páně. Někteří prováděli zednické práce, další přepravovali kamení, jiní předli přízi a pletli oděvy pro dělníky a někteří pracovali na závěsech pro dům Páně. To vše dělali proto, „aby Syn Muže mohl mít místo, kde by se projevoval lidu svému“. (NaS 109:5.) Někteří Svatí posledních dnů, například John Tanner, věnovali na stavbu chrámu velkou část svého bohatství. Celkem mohla stavba chrámu stát až 40 000 amerických dolarů – což byla na onu dobu velmi

vysoká částka. Navzdory nákladům a obětím Svatí věrně pracovali na tom, aby tohoto přikázání Páně uposlechli. (Viz NaS 95:11.) Chrám Kirtland byl dílem lásky a projevem poslušnosti, oběti a víry.

- Jaké oběti máme přinášet v dnešní době, abychom se těšili požehnáním chrámu?
- Jakých požehnání se nám v životě dostává, když při vykonávání díla Páně přinášíme oběti?

Abyste studentům pomohli tuto otázku zodpovědět, ukažte jim následující citát sestry Carol B. Thomasové z generálního předsednictva Mladých žen. Požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

© Busath.com

„Oběť je úžasná zásada. Když ochotně věnujeme svůj čas, talenty a vše, co vlastníme, stává se jednou z nejryzejších forem uctívání. Může v nás rozvinout hlubokou lásku k sobě navzájem i k našemu Spasiteli Ježíši Kristu. Skrze oběť se může proměnit naše srdce, žijeme blíže Duchu a méně toužíme po věcech světa.“
(„Oběť – věčná investice“, *Liahona*, červenec 2001, 79.)

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 109:12–13 a 20–21 a vyhledali, jak je v této modlitbě popsána posvátná povaha chrámu. Požádejte je, aby se podělili o to, co je v těchto verších nejvíce zaujalo.

Řekněte studentům, že Joseph Smith v zasvěcovací modlitbě prosil Pána o konkrétní požehnání. Několik z nich požádejte, aby se střídali při čtení Nauky a smluv 109:12–15, 22–28. Povzbudte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali požehnání, jež mohou obdržet ti, kteří způsobí uctívají Boha v chrámu. Mohli byste studentům navrhnout, aby si označili důležitá slova a části textu, jež je zaujmou. Poté diskutujte o těchto otázkách:

- Které z vámi nalezených požehnání má pro vás největší význam? Proč?
- Jaké nauce nebo zásadě se můžeme z těchto veršů naučit? (Ujistěte se, že studenti rozpoznají tuto zásadu: **Když věrně uctíváme Boha v chrámu, můžeme získat větší ochranu a moc před zlovolnostmi světa.**)

Ukažte studentům tento citát od staršího Davida A. Bednara z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého z nich, aby ho přečetl:

„Zamyslete se prosím nad [Naukou a smlouvami 109:24–28] ve světle současného běsnění protivníka a ... ochoty vzít na sebe jméno Ježíše Krista a ... požehnání ochrany slíbené těm, kteří úctyhodně uchovávají jméno a postavení ve svatém chrámu. Je příznačné, že tato požehnání plynoucí ze smluv jsou určena všem pokolením a pro celou věčnost. Vyzývám vás, abyste opakovaně hloubali a s modlitbou přemítali, jaké důsledky mají tyto pasáže z písem pro váš život i pro vaši rodinu.

Neměli bychom být překvapeni Satanovou snahou mařit nebo hanět chrámové uctívání a chrámovou práci. Ďábel opovrhuje čistotou a mocí, která se nachází v domě Páně. A ochrana dostupná pro každého z nás v chrámových obřadech a smlouvách a skrze tyto obřady a smlouvy je velkou překážkou pro zlovolné záměry Luciferovy.“ („Uchovávejte jméno a postavení úctyhodně“, *Liahona*, květen 2009, 99–100.)

- V jakém smyslu jste pocítili nárůst duchovní moci díky tomu, že jste uctívali Boha v chrámu?

Vyzvěte studenty, aby přemítali o tom, co mohou dělat, aby obdrželi více požehnání slíbených těm, kteří věrně uctívají Boha v chrámu. Připomeňte studentům, že když budou přemítat o písmech a slovech proroků, jejich srdce a mysl bude více otevřena inspiraci od Pána.

Nauka a smlouvy 110

Ježíš Kristus, Mojžíš, Eliáš a Elias se zjevili v chrámu Kirtland

Vysvětlete, že Bůh odměnil oběť, kterou Svatí přinesli při stavbě chrámu Kirtland, tím, že na ně v době zasvěcení vylil duchovní projevy. Pokud vám to čas dovolí, stručně se podělte o několik příběhů, které se nacházejí ve 13. kapitole („Glorious Days in Kirtland, 1834–1836“) příručky *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System manual, 2003), obzvláště v oddíle nazvaném „A Pentecostal Season“ (strany 164–167). Řekněte studentům, že možná ta nejdůležitější z těchto událostí se odehrála 3. dubna 1836, týden po zasvěcení chrámu.

Požádejte některého z nich, aby přečetl úvod ke 110. oddílu Nauky a smluv, a ostatní členy třídy vyzvěte, aby text sledovali. Poté se zeptejte:

- Komu bylo toto vidění dáno? Co Joseph Smith a Oliver Cowdery dělali předtím, než toto vidění obdrželi?

Vysvětlete studentům, že prvních deset veršů Nauky a smluv 110 je založeno na slavném vidění, které dal Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu Spasitel, který se jim zjevil, aby oznámil, že chrám Kirtland přijímá. Vyzvěte studenty, aby si tyto verše přečetli a vyhledali důležité pravdy týkající se Spasitele i chrámu. Po uplynutí dostatečné doby se zeptejte:

- Co v těchto verších má pro vás nějaký zvláštní význam? Proč?
- Ve verši 6 Spasitel prohlásil: „Necht' se raduje srdce všech lidí mých.“ Proč podle vás měli Svatí v oné době důvod k radosti?

Vysvětlete, že poté, co skončilo vidění Spasitele, následovala vidění další. V těchto viděních se Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu postupně zjevili Mojžíš, Elias a Eliáš.

Na tabuli napište toto:

Mojžíš: Nauka a smlouvy 110:11

Elias: Nauka a smlouvy 110:12

Eliáš: Nauka a smlouvy 110:13–15

Rozdělte studenty do tří skupin. Každé skupině přiřadte jedno jméno z tabule. Vyzvěte studenty, aby si prostudovali příslušné verše z písem, aby se tak dozvěděli, jaké konkrétní klíče kněžství byly znovuzřízeny. Po uplynutí přiměřené doby je požádejte, aby se podělili o to, co zjistili.

Níže uvedená vysvětlení mohou studentům pomoci hlouběji porozumět tomu, co četli. Požádejte některého studenta, aby poté, co proberete odpovídající verše z písem, přečetl tyto citáty:

Mojžíš: Klíče shromáždění Izraele dávají pravomoc řídit kázání evangelia ve čtyřech koutech země. „Je vhodné, aby Mojžíš, který jako první vedl Boží děti do země jejich dědictví, byl tím, kdo předal klíče shromáždění Izraele znovuzřízené Církvi.“ (Russell M. Nelson, „Shromáždování rozptýleného Izraele, *Liahona*, listopad 2006, 82, odkaz č. 28.)

Elias: „Muž jménem Elias, který zřejmě prožil svůj smrtelný život za dnů Abrahamových, předal 3. dubna 1836 Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu v chrámu Kirtland (stát Ohio) dispensaci Abrahamova evangelia.“ (Bible Dictionary, „Elias“.) „Elias [přinesl] zpět ‚evangelium Abrahamovo‘, velkou Abrahamovu smlouvu, skrze kterou věrní obdrží zaslíbení věčného rozrůstání; zaslíbení, že skrze celestiální manželství bude jejich věčné potomstvo početné jako zrnka písku na břehu mořském nebo jako množství hvězd nebeských.“ (Bruce R. McConkie, „The Keys of the Kingdom“, *Ensign*, May 1983, 22.)

Eliáš: „Tato pečetící moc udělená Eliášovi je mocí, která spojuje manžela a manželku a děti k rodičům na čas a věčnost. Je to spojující moc spočívající v každém obřadu evangelia. ... Právě touto mocí jsou všechny obřady týkající se spasení svázány neboli zpečetěny a Eliášovou úlohou bylo přijít a tuto moc znovuzřídit.“ (Joseph Fielding Smith, *Elijah the Prophet and His Mission* [1957], 5.)

Přečtěte Nauku a smlouvy 110:16 a povzbud'te studenty, aby text sledovali. Vyzvěte studenty, aby zjistili, co bylo v té době svěřeno Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu. („Klíče této dispensace.“) Poté se zeptejte:

- Co můžeme podle verše 16 poznat díky tomu, že tyto klíče byly znovuzřízeny? (Že se blíží Druhý příchod.)
- Zamyslíte-li se nad veršem 16, proč musely být klíče předané Mojžíšem, Eliášem a Eliášem znovuzřízeny před velikým a hrozným dnem Páně?

- Jaká požehnání vám přináší znovuzřízení těchto klíčů kněžství? (Poté, co studenti odpovědí, shrňte důležitost znovuzřízení těchto klíčů kněžství tím, že uvedete tuto zásadu: **Klíče misionářské práce, věčných rodin a chrámové práce nám pomáhají připravit sebe a celý svět na Druhý příchod Ježíše Krista.**)

Ukažte studentům tento citát staršího Jeffreyho R. Hollanda z Kvora Dvanácti apoštolů a některého z nich požádejte, aby ho přečetl:

„Kněžství Boží, se svými klíči, obřady, božským původem a schopností svázat v nebi to, co je svázáno na zemi, je pro pravou církev Boží stejně *nepostradatelné*, jako je pro ni *specifické*, a ... bez něj by církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů neexistovala.“ („Náš nejcharakterističtější rys“, *Liahona*, květen 2005, 43.)

Podělte se o to, jak jste díky znovuzřízení klíčů kněžství v životě požehnáni. Vydejte svědectví o tom, že klíče kněžství jsou jedinečným prvkem církve; odlišují církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů od všech ostatních církví na zemi.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 109:1–28; 110:1–16.
- David A. Bednar, „Uchovávejte jméno a postavení úctyhodně“, *Liahona*, květen 2009, 97–100.

LEKCE 15

Síla uprostřed protivenství

Úvod

V letech 1837 a 1838 se mezi některými vedoucími a členy Církve v Kirtlandu ve státě Ohio a v severním Missouri rozmohl duch sváru, hledání chyb na druhých a odpadlictví. Problémy se vyostřily, když někteří vystoupili v otevřené

vzpouře proti Proroku Josephu Smithovi. Ze zkušeností prvních Svatých se můžeme naučit tomu, že když čelíme protivenství, obdržíme duchovní sílu tehdy, když žijeme spravedlivě a podporujeme Pánovy služebníky.

Doplňková četba

- „Vyvarujte se hořkých plodů odpadlictví“, kapitola 27 v příručce *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 313–324.
- Jeffrey R. Holland, „Poučení z žaláře v Liberty“ (fireside Církevního vzdělávacího systému, 7. září 2008), lds.org/broadcasts.
- Neil L. Andersen, „Zkouška vaší víry“, *Liahona*, listopad 2012, 39–42.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 112:10–15

Odpadlictví v Kirtlandu ve státě Ohio

Na tabuli napište tato slova: *hněv, uraženost, žárlivost*. Vyzvěte studenty, aby si vzpomněli na nějaké chvíle, kdy měli v životě takovéto pocity.

Ukažte níže uvedené vyprávění a požádejte některého studenta, aby ho přečetl. Vyzvěte studenty, aby zjistili, jaká situace vedla Thomase B. Marshe k tomu, že měl pocity uvedené na tabuli.

Krátce poté, co byl Thomas B. Marsh v roce 1835 povolán apoštolem, byl ustanoven presidentem Kvora Dvanácti apoštolů. Na jaře roku 1837 se president Marsh dozvěděl, že jeden z Dvanácti apoštolů, starší Parley P. Pratt, má v plánu uskutečnit cestu na misií do Anglie, aniž by k tomu on sám dal pokyn. President Marsh, který byl v Missouri, staršímu Prattovi a ostatním členům Kvora Dvanácti napsal a pozval je, aby se s ním 24. července 1837 setkali v Kirtlandu v Ohiu, aby se mohli sjednotit ve svých záměrech ohledně misií. Měsíc před plánovanou schůzkou však další dva členové Kvora Dvanácti, starší Heber C. Kimball a Orson Hyde, odjeli do Anglie poté, co obdrželi povolání na misií od Proroka Josepha Smitha. President Marsh byl očividně rozladěn, že členové Dvanácti odjžděli kázat evangelium do Anglie bez jeho přičinění.

- Co mohl v této situaci president Marsh udělat, aby se vyvaroval pocitů uvedených na tabuli?
- Jaká nebezpečí plynou z toho, když dopustíme, aby takové pocity ovládaly naše myšlenky a činy? (Řekněte studentům, že tyto pocity urážejí Ducha Svatého a často vedou k vážnějším hříchům.)

Požádejte některého studenta, aby pokračoval ve čtení:

President Marsh se se svým znepokojením svěřil Proroku Josephu Smithovi a požádal ho o radu. V odpověď na to dal Pán zjevení, které je zaznamenáno v Nauce a smlouvách 112.

V červenci 1837, kdy Pán dal toto zjevení, Církev zažívala nejednotnost, sváry a odpadlictví. Pýcha a chamtivost vedly některé členy Církvě k otevřené kritice Proroka Josepha Smitha a ke zpochybňování jeho pravomoci. Někteří členové Církvě, včetně některých členů Kvora Dvanácti apoštolů, dokonce chtěli Josepha Smitha odstranit z pozice presidenta Církvě.

- Jaké pocity vedly některé členy Církvě k tomu, že ignorovali své svědectví o pravdě a otevřeně se stavěli proti Proroku Josephu Smithovi?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 112:10–12, 15 a zjistili, co z toho, co Pán poradil presidentu Marshovi a dalším členům Kvora Dvanácti, může členům Církvě pomoci vyhnout se tomu, aby kritizovali své vedoucí.

Požádejte studenty, aby se podělili o to, co zjistili. Poté se jich zeptejte:

- Jak mohou rady uvedené v těchto verších pomoci členům Církvě vyvarovat se kritizování církevních vedoucích? (Až budou studenti odpovídat, pomozte jim porozumět těmto zásadám: **Jsme-li pokorní, Pán nás povede a dá nám odpovědi na naše modlitby. Pán požaduje, abychom podporovali vedoucí, kteří drží klíče předsednictví nad Církví.** Mohli byste studentům navrhnout, aby si k verši 15 napsali křížový odkaz na Nauku a smlouvy 84:35–38. Mohli byste také upozornit na to, že rada napomínat členy Dvanácti byla dána presidentovi Kvora Dvanácti apoštolů a není určena jednotlivým členům Církvě.)

Dejte každému studentovi výtisk materiálu na rozdání, který se nachází na konci lekce. Zvažte možnost rozdělit studenty do malých skupinek a vyzvat je, aby si ve skupince přečetli část nazvanou „Odpadlictví v Kirtlandu – potřeba věrně následovat církevní vedoucí“. Vyzvěte studenty, aby ve skupince diskutovali o otázkách uvedených na konci této části.

Na závěr této části lekce můžete ukázat tento citát presidenta Hebera C. Kimballa (1801–1868) z Prvního předsednictva a společně o něm diskutovat:

„Dám vám klíč, který bratr Joseph Smith kdysi dal v Nauvo. Řekl, že skutečný krok k odpadlictví začíná ztrátou důvěry ve vedoucí této církve a království a že kdykoli tohoto ducha postřehnete, můžete vědět, že toho, který tohoto ducha má, to povede na cestu k odpadlictví.“ (*Učení presidentů Církvě: Joseph Smith* [2008], 316.)

Abyste zdůraznili, jak je důležité věrně následovat proroka a další církevní vedoucí, přečtěte níže uvedený zážitek ze života Brigham Younga (1801–1877), který byl v té době členem Kvora Dvanácti apoštolů:

„Při pobytu v Kirtlandu president Brigham Young čelil skupině odpadlíků, kteří strojili úklady proti Proroku Josephu Smithovi uvnitř samotných stěn chrámu. Prohlásil: „Postavil jsem se a zřetelně a důrazně jsem jim řekl, že Joseph je Prorok, a že to vím a že mu mohou spílat a pomlouvat ho, jak chtějí, a přesto nemohou zničit ustanovení Prorokem Božím, mohli by pouze zničit svou vlastní pravomoc, přetrhnout vlákno, které je váže k Prorokovi a k Bohu, a klesnout do pekla.““

(Učení presidentů Církve: Brigham Young [2004], 79.)

Nauka a smlouvy 121:1–10, 16–17; 122:1–9

Protivenství v severním Missouri

Zvažte možnost ponechat studenty ve skupinkách a vyzvat každou skupinku, aby si přečetla druhou část materiálu na rozdání nazvanou „Konflikt v severním Missouri – jak se naučit vytrvat v protivenství“. Vysvětlete, že v této části jsou popsány některé činy, které vedly k tomu, že Svatí byli vyhnáni ze severního Missouri a že Prorok byl uvězněn v žaláři v Liberty. Vyzvěte studenty, aby ve skupině diskutovali o otázkách uvedených na konci této části.

Až studenti práci s tímto materiálem dokončí, vysvětlete jim, že Nauka a smlouvy 121–123 obsahuje výňatky z dopisu, který Prorok Joseph Smith napsal Svatým ke konci svého věznění v žaláři v Liberty.

Požádejte studenty, aby se střídali při čtení Nauky a smluv 121:1–6. Vyzvěte je, aby našli otázky, které Prorok Pánovi přednesl.

- Jaké otázky jste našli?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 121:7–10, 16–17; 122:7–9. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zamysleli se nad tím, jak mohly Josepha Smitha posílit Pánovy odpovědi na jeho prosby a pomoci mu čelit neustálému protivenství ze strany nepřátel.

Požádejte studenty, aby uvedli, kterým naukám a zásadám se naučili z veršů, které četli. (Možné odpovědi: **Když dobře vytrváme v protivenství ve smrtelnosti, Bůh nám bude žehnat nyní i na věky. Ti, kteří obviňují Pánovy služebníky, jsou služebníky hříchu. Když se spoléháme na Spasitelovo Usmíření a pamatujeme na Jeho příklad věrné vytrvalosti, může nás to posílit v našich strastech.**)

Ukažte následující citát staršího Neila L. Andersena z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Jak již název napovídá, zkoušky nás zkoušejí. Můžeme zažívat úzkost, zmatení a bezesné noci a smáčet polštář slzami. Naše zkoušky však nemusí být z duchovního hlediska smrtelné. Nemusí nás odvádět od našich smluv nebo od domácích Božích. ...“

Tak jako intenzivní oheň přeměňuje železo v ocel, i v našem případě, zůstaneme-li věrní během ohnivých zkoušek své víry, budeme duchovně zušlechťeni a posíleni.“ („Zkouška vaší víry“, *Liahona*, listopad 2012, 41–42.)

Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, co dělají nebo udělají, aby pamatovali na to, že je Bůh může posílit, když zažívají zkoušky nebo protivenství kvůli své víře. Dejte studentům čas na to, aby se mohli podělit o své zážitky nebo myšlenky týkající se spoléhání se na Boha v obtížných chvílích.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 112:10–15; 121:1–10, 16–17; 122:1–9.
- Neil L. Andersen, „Zkouška vaší víry“, *Liahona*, listopad 2012, 39–42.

Zůstaňte silní v dobách protivenství

Odpadlictví v Kirtlandu – potřeba věrně následovat církevní vedoucí

Roku 1837 měli Svatí v Kirtlandu určité finanční problémy. Aby mohli být Svatí finančně soběstačnějšími, Joseph Smith a další založili církevní společnost podobnou bance a nazvali ji Kirtland Safety Society [Kirtlandská pojistná společnost]. Kvůli rozšířené hospodářské krizi zkrachovalo v té době v celých Spojených státech mnoho bankovních institucí. Společnost Kirtland Safety Society na podzim roku 1837 také zkrachovala. Dvě stě investorů v této bance přišlo téměř o všechno, přičemž Joseph Smith utrpěl největší ztráty. I když společnost Kirtland Safety Society nebyla financována Církví, někteří Svatí ji považovali za církevní či Prorokovu banku a ze svých finančních problémů obviňovali Josepha Smitha. Někteří ho dokonce začali nazývat padlým prorokem. Mnozí další, kteří přišli o peníze, si však víru uchovali a zůstali Prorokovi věrní, přestože banka zkrachovala.

Mezi mnoha Svatými se začal šířit duch odpadlictví a hledání chyb na druhých. Do června 1838 opustilo Církev přibližně 200 až 300 odpadlíků, včetně čtyř apoštolů, tří svědků Knihy Mormonovy a jednoho člena Prvního předsednictva. Většina Svatých však reagovala na toto období zkoušky s vírou – podobně jako Brigham Young. Pán je posílil a oni zůstali věrní svému svědectví. Několik členů, kteří opustili Církev v tomto období odpadlictví, se později vrátilo a požádalo o opětovné přijetí do Pánovy Církeve. Byli mezi nimi také Oliver Cowdery, Martin Harris, Luke Johnson a Frederick G. Williams.

Během tohoto problematického období v Kirtlandu chtělo několik odpadlíků Josepha Smitha zabít. Joseph Smith byl varován Duchem a v noci 12. ledna 1838 odjel spolu se Sidneyem Rigdonem z města. Nepřátelé je pronásledovali několik dní, ale Pán je ochraňoval. 14. března 1838 dorazili se svými rodinami do Far Westu ve státě Missouri.

Diskutujte ve skupině o těchto otázkách:

- Jakým zásadám se můžeme z těchto událostí naučit ohledně toho, jak máme v životě reagovat na protivenství? Čemu se můžeme naučit z těchto událostí ohledně toho, jak máme reagovat na protivenství vůči Církvi?
- Co můžeme dělat pro to, abychom zůstali věrní církevním vedoucím i tehdy, když je druzí kritizují?
- Jak jste požehnáni za to, že následujete proroka?

Konflikt v severním Missouri – jak se naučit vytrvat v protivenství

V letech 1837 a 1838 začali někteří členové žijící mezi Svatými ve Far Westu, kteří se Církví odcizili a byli vyloučeni, vést proti Církvi a jejím vedoucím soudní procesy a pronásledovat Církev. V červnu roku 1838 pronesl Sidney Rigdon rozhořčený proslov, který se stal známým jako „Salt Sermon“ [„Kázání o soli“]. Odkazoval se na Matouše 5:13 a řekl, že když sůl ztratí svoji chuť, není už k ničemu a má být vyhozena, čímž naznačoval, že ti, kteří opustili Církev, by měli být z prostředku Svatých vyhnáni. O dva týdny později, 4. července, Sidney Rigdon při dalším proslovu přísahal, že Svatí se budou bránit, i kdyby došlo na „vyhlazovací válku“. Přestože obě tato kázání zjevně protirečila

Pánovu nabádání „vznesťe prosbu míru“ (NaS 105:38), byla zveřejněna a vyvolala mezi nečleny velké znepokojení.

V této době vytvořil jistý obrácený člen jménem Sampson Avarď loupeživou tlupu zvanou Danité, jejíž členové museli složit tajné přísahy. Avarď jim přikázal, aby okrádali obyvatele státu Missouri a rabovali, a tvrdil, že tím pomohou budovat království Boží. Avarď přesvědčoval své stoupence, že pokyny k tomuto jednání přicházely od Prvního předsednictva. Později se však zjistila pravda, a Avarď byl z Církve vyloučen. Avarďovo jednání významně poškodilo pověst Církve a přispělo k Prorokovu uvěznění v žaláři v Liberty.

V říjnu 1838 zemřelo při přestřelce mezi několika členy Církve a příslušníky missourské milice několik mužů na obou stranách. Zveličená zpráva o přestřelce se dostala ke guvernérovi státu Missouri Lilburnu W. Boggsovi, který vydal nařízení, jež se později stalo známé jako vyhlazovací dekret: „S mormony se musí zacházet jako s nepřáteli a *musejí být vyhlazeni* nebo vyhnáni ze státu, bude-li to nutné pro veřejné dobro.“ (Citováno v *History of the Church*, 3:175.) Město Far West bylo brzy poté obklopeno milicí, která svým počtem pětinašobně převyšovala síly Svatých. Joseph Smith a další vedoucí Církve byli uvězněni v žaláři v Liberty, kde strávili celou zimu. Ostatní Svatí byli donuceni ze státu odejít.

Diskutujte ve skupině o těchto otázkách:

- Které zásady, jež můžeme objevit v těchto událostech, nám mohou pomoci lépe vytrvat v protivenství?
- Proč je pro každého z nás důležité řídit se v dobách krize či protivenství příkladem Spasitele? Co se stalo v severním Missouri kvůli tomu, že toto někteří Svatí nečinili?
- Kdy jste byli svědky toho, jak něčí slova či skutky ovlivnily někoho jiného, aby měl vůči Církvi pozitivní postoj?

LEKCE 16

Vykoupení mrtvých

Úvod

V rámci Znovuzřízení všech věcí v dispensaci plnosti časů Pán skrze Proroka Josepha Smitha znovuzřídil i nauku o vykoupení mrtvých. Tato nauka byla znovuzřízena „řádku za řádkou“. Dílo vykoupení mrtvých je nezbytné pro spasení jak živých, tak mrtvých, a Prorok Joseph Smith učil tomu, jak

je důležité se na tomto díle podílet: „Tou největší zodpovědností, kterou nám Bůh na tomto světě uložil, je vyhledávat své mrtvé.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 471.)

Doplňková četba

- Richard G. Scott, „Radost z přinášení vykoupení mrtvým“, *Liahona*, listopad 2012, 93–95.
- D. Todd Christofferson, „Vykoupení mrtvých a svědectví o Kristu“, *Liahona*, leden 2001, 10–13.
- „Staňte se spasiteli na hoře Sion“, kapitola 41 v *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 465–474.
- Matthew S. McBride, „Letters on Baptism for the Dead: D&C 127, 128“, *Revelations in Context* series, May 29, 2013; history.lds.org.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 137

Vidění Proroka Josepha Smitha o celestiálním království

Popište studentům toto historické pozadí:

„V listopadu 1823 Alvin Smith, nejstarší dítě Lucy Mack Smithové a Josepha Smitha st., náhle vážně onemocněl a ocitl se blízko smrti. Alvinovi bylo 25 let a byl to silný a schopný mladík, jehož usilovná práce byla velkým přínosem pro finanční stabilitu rodiny. Jeho matka ho popsala jako ‚mladíka, který měl jedinečně dobrotivou povahu‘, jehož ‚ušlechtilost a velkomyslnost‘ žehnala lidem kolem něho ‚každou hodinu jeho života‘. ...

Alvin věděl, že umírá, a tak k sobě svolal své bratry a sestry a s každým sourozencem promluvil. Josephovi, kterému bylo téměř 18 let a který tehdy ještě neobdržel zlaté desky, Alvin řekl: ‚Chci, abys byl dobrým chlapcem a udělal vše, co je v tvé moci, abys ony záznamy obdržel. Věrně přijímej pokyny a dodržuj každé přikázání, které ti je dáno. ...‘

Když Alvin zemřel, rodina požádala presbyteriánského duchovního v Palmyře ve státě New York, aby vykonal pohřeb. Vzhledem k tomu, že Alvin nebyl členem kazatelovy kongregace, tento duchovní ve svém kázání prohlásil, že Alvin nemůže být spasen. William Smith, Josephův mladší bratr, vzpomínal: ‚[Kněz] ... velmi jasně naznačil, že [Alvin] odešel do pekla, neboť nebyl členem církve – ale byl dobrým chlapcem, a mému otci se to nelíbilo.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 399.)

- Vzhledem k tomu, že nauka o vykoupení mrtvých nebyla v době Alvinovy smrti dosud znovuzřížena, jaké starosti mohla rodina Smithových ohledně Alvinova spasení mít?

Řekněte studentům, že tato lekce jim pomůže porozumět tomu, že Pán zjevoval nauku o vykoupení mrtvých postupně – řádku za řádkou. Vyzvěte studenty, aby si přečetli záhlaví k 137. oddílu Nauky a smluv. Vysvětlete, že toto zjevení bylo dáno pouhých několik měsíců před zasvěcením chrámu Kirtland. (Mohli byste poukázat na to, že ve vydání Nauky a smluv z roku 2013 byly v záhlaví k 137. oddílu provedeny určité změny.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 137:1–6, a vyzvěte členy třídy, aby text sledovali. Diskutujte o tomto:

- Koho Joseph Smith viděl v celestiálním království? (Pro studenty by mohlo být zajímavé vědět, že v době přijetí tohoto vidění byli Josephův otec i matka naživu; Josephův otec byl dokonce s Josephem ve stejné místnosti, když bylo toto vidění přijato.)
- Proč se podle verše 6 Joseph podívoval nad tím, že svého bratra Alvina spatřil v celestiálním království? (Mohli byste studentům připomenout, že Joseph Smith obdržel toto vidění několik let předtím, než se dozvěděl o nauce o vykoupení mrtvých.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 137:7–9. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, která nauka pomohla Svatým posledních dnů lépe porozumět Božímu plánu spasení pro Jeho děti.

- Jaké opatření má Bůh ve svém plánu pro ty, kteří podobně jako Alvin Smith umírají, aniž měli příležitost přijmout evangelium Ježíše Krista nebo obřad křty? (Až se budou studenti dělit o své myšlenky, pomozte jim rozpoznat tuto nauku: **Všichni lidé, kteří zemřou bez znalosti evangelia, ale kteří by jinak tuto znalost přijali, kdyby ji slyšeli, zdědí celestiální království.**)
- Čemu vás tato nauka učí o povaze Nebeského Otce a o tom, jakou lásku chová ke svým dětem?
- Kdy vám v životě tato nauka dodala útěchu? Kdy jste byli svědky toho, jak porozumění této nauce přineslo útěchu druhým lidem – například těm, které jste učili na misi?

Nauka a smlouvy 124:30–34; 127:5–8; 128:1–18; 138:28–37

Zástupné obřady za mrtvé

Prorok Joseph Smith mluvil o nauce o křtu za mrtvé poprvé na pohřbu Seymoura Brunsona 15. srpna 1840 krátce poté, co se Svatí usadili v Nauvoe ve státě Illinois. Členové Církve byli překvapeni a nadšeni, když se o této zjevené nauce dozvěděli. Několik měsíců po tomto oznámení vykonávali Svatí v nedaleké řece Mississippi křty v zastoupení svých zesnulých blízkých. (Viz *Učení: Joseph Smith*, 400; *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. [Church Educational System manual, 2003], 251.)

- Jak toto kázání přispělo k lepšímu porozumění plánu Nebeského Otce pro spasení Jeho dětí? (Až budou studenti odpovídat, napište na tabuli tuto pravdu:

Spásný obřad křtu lze vykonat i za ty, kteří nepřijali evangelium ve smrtelnosti.)

- Jak byste asi reagovali, kdybyste slyšeli Proroka Josepha Smitha poprvé v této dispensaci promlouvat o nauce o křtu za mrtvé?

Vysvětlete, že na generální konferenci Církve v Nauvo v státě Illinois v říjnu 1841 Prorok Joseph Smith prohlásil, že Pán si přeje, aby Svátí přestali vykonávat křty za mrtvé, dokud je nebude možné vykonávat v Jeho domě. (Viz NaS 124:29–34.)

8. listopadu 1841 zasvětil Brigham Young, který byl tehdy presidentem Kvora Dvanácti apoštolů, křtitelnicí v suterénu nedokončeného chrámu Nauvo, a členové Církve začali vykonávat zástupné křty za mrtvé.

Vyzvěte studenty, aby si přečetli záhlaví 127. oddílu Nauky a smluv, ve kterém je vysvětleno, že 127. oddíl je dopis Proroka Josepha Smitha Svátým, v němž je nabádá, aby o vykonaných zástupných křtech za mrtvé vedli záznamy. Vysvětlete, že přibližně o týden později napsal Joseph další dopis na téma křtů za mrtvé a tento dopis se nachází v Nauce a smlouvách 128.

Napište na tabuli níže uvedené odkazy na písmo. (Text v závorkách však neuvádějte – je určený pro vás jakožto učitele.)

Nauka a smlouvy 127:5–7; 128:8 (Když je obřad vykonán skrze kněžskou pravomoc a je pořízen řádný záznam, je obřad závazný na zemi i v nebi.)

Nauka a smlouvy 128:6–7 (Záznamy o zástupných obřadech budou zahrnuty mezi knihy, které budou otevřeny, až budou souzeni mrtví.)

Nauka a smlouvy 128:15, 17–18 (Spasení našich zesnulých předků je nezbytné pro naše vlastní spasení.)

Dejte studentům za úkol přečíst si všechny odkazy uvedené na tabuli. Řekněte jim, aby našli nauky, které přispěly k našemu porozumění Božímu plánu pro vykoupění mrtvých. Vyzvěte je, aby shrnuli nauku o vykoupění mrtvých, o které tyto jednotlivé pasáže z písem pojednávají. Požádejte několik studentů, aby jednotlivé nauky napsali na tabuli vedle příslušných pasáží. Poukažte na to, že ve zjeveních zaznamenaných v Nauce a smlouvách 127 a 128 je patrný určitý vzor, který se objevuje při Znovuzřízení evangelia často – Pán zjevuje pravdy řádku za řádkou, nikoli všechny najednou.

Vysvětlete studentům, že mnoho let poté, co byla tato zjevení přijata, poskytl Pán další vysvětlení svého plánu pro vykoupění mrtvých. Roku 1918 obdržel prezident Joseph F. Smith zjevení o vykoupění mrtvých. Toto zjevení získal, když truchlil nad ztrátou svého syna Hyruma M. Smitha, který toho roku zemřel během své služby jako člen Kvora Dvanácti apoštolů.

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 138:28–37 a našli pravdy, které byly presidentu Josephu F. Smithovi ohledně vykoupění mrtvých zjeveny.

- Kterým pravdám o vykoupění mrtvých tyto verše učí? (Až budou studenti mluvit o pravdách, které našli, ujistěte se, že rozumějí této pravdě: **Pod**

vedením Ježíše Krista učí spravedliví poslové evangeliu duchy v duchovním vězení.)

- Jak nám tyto další pravdy pomáhají porozumět tomu, jak může někdo, kdo – podobně jako Alvin Smith – zemřel bez přijetí obřadů evangelia, získat dědictví v celestiálním království?

Přečtěte tato slova staršího Davida A. Bednara z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Jako členové Kristovy znovuzřízené Církve máme smluvní zodpovědnost vyhledávat své předky a zajišťovat pro ně spásné obřady evangelia. ‚Oni [by] bez nás nepřišli k dokonalosti.‘ (Židům 11:40; viz také *Učení: Joseph Smith, 472.*) A ‚ani my nemůžeme bez mrtvých svých býti učiněni dokonalými‘. (NaS 128:15.)“ („Srdce dětí se obrátí“, *Liahona*, listopad 2011, 25.)

- Proč by měla být práce na vykoupění mrtvých v našem životě prioritou?
- Jak vykonávání spásných obřadů za naše zemřelé příbuzné pomáhá jim i nám stát se dokonalými?

Přečtěte tato slova staršího Russella M. Nelsona z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Ačkoli má chrámová práce a práce na rodinné historii moc žehnat těm, kteří jsou za závojem, má stejnou moc žehnat i žijícím. Má očišťující vliv na ty, kteří se do ní zapojují. Ti pak doslovně pomáhají přinést oslavení své rodině.“ („Generace spojené láskou“, *Liahona*, květen 2010, 93.)

- Jak nauka o vykoupění mrtvých svědčí o nekonečném dosahu Usmíření Ježíše Krista?

Přečtěte tato slova staršího Richarda G. Scotta z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Pán zjevil Proroku Josephu Smithovi nádhernou nauku týkající se posvátného obřadu křtu. Toto osvětlení přišlo v době, kdy ostatní křesťanské církve učily, že smrt určuje neodvolatelně a na věky osud duše. Učily, že pokřtění lidé jsou odměňováni nekonečnou radostí, zatímco všechny ostatní čekají věčná muka bez naděje na vykoupění. ...“

Tato nádherná nauka je dalším svědectvím o všezahrnující podstatě Usmíření Ježíše Krista. On učinil spasení dostupným pro každou kající se duši. Jeho Usmíření přemohlo smrt, a On způsobilým zesnulým umožňuje, aby všechny spásné obřady přijali v zastoupení.“ („Radost z přinášení vykoupění mrtvým“, *Liahona*, listopad 2012, 93.)

- Díky jakým zkušenostem jste poznali, jak je důležité účastnit se práce na vykoupění mrtvých?
- Jak podílení se na práci pro vykoupění mrtvých posílilo nebo posiluje vaše svědectví? (Požádejte několik studentů, aby se podělili o své svědectví.)

Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, jak by se mohli podílet na velkém díle vykoupení mrtvých, ať již bádáním v rodinné historii, nebo tím, že budou sloužit jako zástupci při vykonávání chrámových obřadů. Vydejte svědectví o tom, že skrze práci prováděnou v novodobých chrámech mohou všechny děti Nebeského Otce obdržet veškeré obřady, které jsou nutné pro spasení.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 124:30–41; 127:1–9; 128:1–18; 137:1–10; 138:28–37.
- Richard G. Scott, „Radost z přinášení vykoupení mrtvým“, *Liahona*, listopad 2012, 93–95.

LEKCE 17

Nauky evangelia v Nauvo

Úvod

Prvních několik let, které Svatí strávili v Nauvo ve státě Illinois, bylo poklidných a Svatým se dařilo. Během této doby obdržel Joseph Smith několik zjevení a poté představil a objasnil několik nauk, které jsou jedinečné a charakteristické pro Církev Ježíše Krista Svatých posledních

dnů. Patří mezi ně účel chrámů, náš božský potenciál stát se takovými, jako je Nebeský Otec, a několik dalších nauk, kterým učí Články víry. Tato lekce pomůže studentům porozumět významu Proroka Josepha Smitha a našemu božskému potenciálu.

Doplňková četba

- „Bůh, Věčný Otec“, kapitola 2 v *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 37–44.
- „Doctrinal Developments in Nauvo“, kapitola 20 v *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System manual, 2003), 251–262.
- „Becoming Like God“, Gospel Topics, lds.org/topics.

Náměty pro výuku

Články víry

Významná prohlášení nauk evangelia

Vysvětlete, že Joseph Smith sepsal v Nauvo ve státě Illinois dopis určený redaktorovi novin *Chicago Democrat*, Johnu Wentworthovi, který ho předtím požádal o informace o mormonech. Joseph v dopise popsal historii Svatých posledních dnů spolu se stručným seznamem nauk, který se později stal známý jako Články víry. (Celý dopis je přetištěn v knize *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 431–441.)

Ukažte následující citát staršího L. Toma Perryho z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„[Články víry] patří k nejdůležitějším a zcela jistě i nejvýstižnějším prohlášením nauky v Církvi. Budete-li je používat jako průvodce při studiu evangelia Ježíše Krista, zjistíte, že budete připraveni na to, abyste světu hlásali své svědectví o znovuzřížené pravdě. Budete schopni jednoduše, přímočaře a mocně formulovat základní body víry, která je vám jakožto členům Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů drahá.“ („Nauky a zásady obsažené v Článcích víry“, *Liahona*,

listopad 2013, 48.)

- Jak byste shrnuli to, čemu učil starší Perry? (Zatímco se studenti dělí o své myšlenky, pomozte jim porozumět této pravdě: **Když poznáme nauky, kterým učí Články víry, budeme lépe připraveni na to, abychom mohli druhým říci, v co věříme.**)

- Kdy jste například použili Články víry k tomu, abyste druhým lidem pomohli porozumět evangeliu?

Vyzvěte členy třídy, aby si nalistovali Články víry a pročtení si je. Po uplynutí dostatečné doby diskutujte o těchto otázkách:

- Kterého článku víry si obzvláště vážíte a proč?
- Jak vám Články víry pomáhají získávat vedení a posilovat svědectví o tom, že Joseph Smith byl prorok Boží?

Nauka a smlouvy 124:25–28, 37–42

Znovuzřízení chrámových obřadů

Vysvětlete, že poté, co se Svatí usadili v Nauvoe ve státě Illinois, obdržel Prorok Joseph Smith příkázání, aby postavili chrám. Stejně jako stavba chrámu Kirtland v Ohiu vyžadoval i tento úkol od Svatých posledních dnů velké oběti.

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Nauky a smluv 124:25–28 a 37–42. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zaměřili se na to, čemu Pán učil o tom, proč Svatí potřebují chrám. Než začnete tyto verše rozebírat, vysvětlete, že se týkají stánku, který postavil Mojžíš a jeho lid. Mojžíšův lid nevykonával křty za mrtvé. Veškerá práce za mrtvé začala být vykonávána až poté, co ji Spasitel po své smrti zřídil v duchovním světě. Poté se zeptejte:

- Proč podle těchto veršů potřebovali Svatí v Nauvoe chrám? (Až budou studenti odpovídat, zdůrazněte tuto nauku: **Některé spásné obřady jsou pro Pána přijatelné pouze tehdy, pokud jsou vykonány v chrámu.**)

Vysvětlete, že chrám Kirtland „byl postaven *především* za účelem znovuzřízení klíčů pravomoci“. (Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 2:242.) V chrámu Nauvoe byly tyto klíče kněžství používány k vykonávání spásných obřadů pro žijící a zástupných obřadů za mrtvé. Joseph Smith představil v posledních dvou letech svého života malé skupině věrných členů chrámové obdarování. Také představil obřad pečetení manžela a manželky na věčnost.

- Které chrámové obřady jsou zmíněny v Nauce a smlouvách 124:39?

Požádejte některého studenta, aby přečetl níže uvedená slova. Vyzvěte členy třídy, aby se zaměřili na to, proč jsou chrámové obřady v plánu Nebeského Otce důležité:

„Prorok a Svatí, v odpověď na Pánův příkaz [aby postavili chrám v Nauvoe], začali co nejrychleji budovat dům Páně. Prorok si však uvědomoval, že stavba bude trvat roky, a věděl, že Svatí potřebují úplná požehnání chrámu. Z tohoto důvodu 4. května 1842, i když chrám ještě nebyl dostavěn, vykonal Joseph Smith obřad obdarování pro malou skupinu věrných bratří.

Tato skupina se sešla v prostorné horní místnosti Prorokova červeného cihlového obchodu. ...

V Prorokově životopise se píše: „Dnešek jsem strávil v horní části obchodu ... na schůzce s generálem Jamesem Adamsem ze Springfieldu, patriarchou Hyrumem Smithem, biskupy Newelem K. Whitneym a Georgem Millerem a presidentem Brighamem Youngem a staršími Heberem C. Kimballem a Willardem Richardsem a učil jsem je zásadám a řádu kněžství, vykonal jsem omytí, pomazání, obdarování a předání klíčů příslušejících k Aronovu kněžství, a tak dále

až k nejvyššímu řádu Melchisedechova kněžství, vyložil jsem řád příslušející ke Starému Dnu a všechny záměry a zásady, kterými je kdokoli schopen si zajistit plnost oněch požehnání, která jsou připravena pro Církev Prvorozeného, a vystoupit a přebývat v přítomnosti Eloheima ve věčných světech.“ (Učení: Joseph Smith, 409–410.)

Zeptejte se studentů:

- Proč bylo nezbytné znovuzřízení chrámových obřadů?

Až budou studenti odpovídat, prohlubte jejich porozumění tím, že jim přečtete tento citát staršího Roberta D. Halese z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Základním účelem chrámu je zajistit obřady, které jsou nezbytné pro naše oslavení v celestiálním království. Chrámové obřady nás vedou ke Spasiteli a přinášejí nám požehnání, která k nám přicházejí skrze Usmíření Ježíše Krista.“
(„Požehnání chrámu“, *Liahona*, říjen 2009, 12.)

- Jak je váš život požehnan díky znovuzřízení chrámových obřadů?

Vyzvěte studenty, aby během příštího týdne přemítali o tom, jak by mohli v životě klást větší důraz na uctívání v domě Páně.

Žalm 82:6; Matouš 5:48; Jan 10:32–34; Římanům 8:16–17; 2. Petrova 1:3–4; 1. Janova 3:2–3; Nauka a smlouvy 93:11–20; 132:20

Náš božský potenciál

Vysvětlete, že v Bibli jsou zaznamenána slova dávných proroků, kteří psali o našem božském potenciálu. Napište na tabuli tyto odkazy na verše z písem a vyzvěte studenty, aby si několik z nich přečetli a zjistili, čemu nás učí o našem věčném potenciálu: Žalm 82:6; Matouš 5:48; Jan 10:32–34; Římanům 8:16–17; 2. Petrova 1:3–4; 1. Janova 3:2–3. Mohli byste studenty povzbudit, aby si mezi těmito verši vytvořili křížové odkazy neboli aby si je propojili, až je budou studovat.

Po uplynutí dostatečné doby se zeptejte:

- Čemu se můžeme z těchto veršů naučit o svém potenciálu? (Studenti sice mohou použít různá slova, ale měli by rozumět této nauce: **Jako děti Nebeského Otce máme potenciál stát se takovými, jako je On.**)
- Která slova v těchto verších popisují náš božský potenciál?

Vysvětlete, že o našem božském potenciálu učí také novodobá písmo. Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 93:11–13, 19–20 a Nauku a smlouvy 132:20. Pomozte studentům porozumět této nauce: **Stejně jako Spasitel můžeme i my růst od milosti k milosti, dokud neobdržíme z plnosti Otcovy.**

Vysvětlete, že jedno z nejvýznamnějších kázání Proroka Josepha Smitha zaznělo na generální konferenci Církve v dubnu 1844. Během tohoto kázání vzdal Prorok hold bratru Kingu Follettovi, který nedlouho předtím zemřel.

Tento proslav se stal známým jako projev o Kingu Follettovi (King Follett discourse). Dejte každému studentovi materiál na rozdání nadepsaný slovy „Výtažky z projevu o Kingu Follettovi“. Vyzvěte je, aby si tyto výtažky přečetli a podtrhali si slova a části textu, které vysvětlují, proč máme usilovat o to, abychom poznali povahu Boha.

Výtažky z projevu o Kingu Follettovi

Prorok Joseph Smith (1805–1844) učil:

„Pokud se člověk nenaučí nic jiného než jen jíst, pít a spát a neporozumí žádným úmyslům Božím, pak zvíře rozumí témuž. Ono jí, pije, spí a o Bohu neví nic více; a přesto toho ví tolik, co my, pokud nejsme schopni chápat skrze inspiraci Všemohoucího Boha. Pokud lidé nerozumějí povaze Boha, nerozumějí sami sobě. ...

Mým prvním záměrem je zjistit povahu jediného moudrého a pravého Boha, a jakou bytostí On je. ...

Bůh sám byl kdysi takový, jako jsme my nyní, a je oslaveným člověkem, a sedí na trůnu tam na nebesích! To je to veliké tajemství. Kdyby se dnes roztrhl závoj, a velký Bůh, který udržuje tento svět na jeho dráze a který udržuje všechny světy a všechny věci svou mocí, byl učiněn viditelným – pravím vám, kdybyste Ho dnes spatřili, viděli byste Ho v podobě člověka – jako jste vy sami, v celé osobě, obrazu a v naprosté podobě, jako člověka; neboť Adam byl stvořen v naprosté podobě, obrazu a v podobnosti Boží, a obdržel od Něho poučení, a kráčel, hovořil a rozmlouval s Ním tak, jako jeden člověk hovoří a rozmlouvá s druhým.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith [2008], 40–41.*)

„Toto je tudíž život věčný – poznat jediného moudrého a pravého Boha; a musíte se naučit, jak se sami stát bohy a jak být králi a kněžími Boha ... tím, že postupujete od jednoho malého stupně k dalšímu a od jedné malé schopnosti k větší; od milosti k milosti, od oslavení k oslavení, dokud nedospějete ke vzkříšení z mrtvých a nejste schopni dlít ve věčných plamenech a zasednout ve slávě jako ti, kteří sedí na trůnu s věčnou mocí.“ (*Učení: Joseph Smith, 219.*)

Pomozte studentům rozebrat tuto nauku tím, že se jich zeptáte:

- Proč je důležité, abychom se učili o Božím charakteru a povaze a o svém vztahu s Ním jakožto s naším Nebeským Otcem?
- Jak se můžeme stát takovými, jako je Nebeský Otec?

Abyste studentům pomohli prohloubit porozumění jejich božskému potenciálu, ukažte jim níže uvedený citát presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008). Požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Celé evangelium je navrženo tak, aby nás vedlo dále a výše k větším úspěchům, a nakonec i k samotnému božství. Tuto úžasnou možnost oznámil Prorok Joseph Smith při kázání o Kingu Follettovi [viz *History of the Church*, 6:302–317] a znovu ji zdůraznil president Lorenzo Snow. Je to tato velkolepá a jedinečná představa: *Takovým, jako je dnes Bůh, se člověk může jednou stát!* [Viz *The Teachings of Lorenzo Snow*, comp. Clyde J. Williams (1984), 1.]

Naši nepřátelé nás kritizují za to, že tomu věříme. Naše odpověď zní, že tato vznešená představa nijak nesnižuje Boha, Věčného Otce. On je Všemohoucí. Je Stvořitel a Vládce vesmíru. Je největší ze všech a vždy bude. Stejně jako si každý pozemský otec přeje, aby jeho synové a dcery byli v životě úspěšní, tak věřím, že i náš Otec v nebi si přeje, aby se Jeho děti mohly přiblížit Jeho velikosti a stát po Jeho boku se skvějící božskou silou a moudrostí.“ („Don't Drop the Ball“, *Ensign*, Nov. 1994, 48.)

Abyste shrnuli tuto část lekce, položte studentům následující otázky:

- Jaký vliv může mít v našem životě to, že známe tyto důležité pravdy o Nebeském Otci a o svém božském potenciálu?
- Když se zamyslíte nad tím, o čem jsme dnes mluvili (Články víry, chrámové obřady a náš božský potenciál), jak si můžete díky pochopení těchto pravd více vážit Proroka Josepha Smitha? Jak vám porozumění těmto pravdám může pomoci rozumět povaze Boha a vašemu vztahu s Ním jakožto s vaším Otcem v nebi? (Dejte studentům čas, aby si mohli zapsat své dojmy.)

Požádejte studenty, aby vydali svědectví nebo aby se podělili s ostatními členy třídy o dojmy, které si zapsali, pokud nejsou příliš osobní. Na závěr se podělte o své svědectví o naukách, které jste v této lekci probírali, a o Proroku Josephu Smithovi jakožto mocném zjevovateli.

Četba pro studenty

- Žalm 82:6; Matouš 5:48; Jan 10:32–34; Římanům 8:16–17; 2. Petrova 1:3–4; 1. Janova 3:2–3; Nauka a smlouvy 93:11–22; 124:25–28, 37–42; 132:20–24.
- „Bůh, Věčný Otec“, kapitola 2 v *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 37–44.

LEKCE 18

Pomocné sdružení a Církev

Úvod

„Pomocné sdružení připravuje ženy na získání požeňání věčného života tím, že jim pomáhá prohlubovat víru a osobní spravedlivost, posilovat rodinu a domov a pomáhat potřebným.“ („The Purpose of Relief Society“, *lds.org/callings/relief-society/purposes.*) Tato lekce pomůže

studentům lépe porozumět tomu, proč bylo založeno Pomocné sdružení a jaký je jeho účel. Studenti také poznají, že ženy mají při budování Božího království velké příležitosti a zodpovědnosti, které jsou pro ně jedinečné.

Doplňková četba

- Dallin H. Oaks, „Klíče a pravomoc kněžství“, *Liahona*, květen 2014, 49–52.
- M. Russell Ballard, „Men and Women and Priesthood Power“, *Ensign*, Sept. 2014, 28–33.
- Julie B. Becková, „Vize proroků ohledně Pomocného sdružení – víra, rodina, pomoc“, *Liahona*, květen 2012, 83–85.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 25

Pánovy pokyny pro Emmu Smithovou

Ukažte tento citát presidenta Spencera W. Kimballa (1895–1985) a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Velká část onoho velkého růstu, který nastává v Církvi v posledních dnech, bude nastávat proto, že mnoho dobrých žen na tomto světě ... bude ve velkých počtech přiváděno do Církve. To nastane do té míry, do jaké budou ženy Církve ve svém životě odrážet spravedlivost a schopnost dobře mluvit, a do té míry, do jaké budou ženy Církve považovány za pozoruhodné a odlišné – v dobrém slova smyslu – od žen světa.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer*

W. Kimball [2006], 222–223.)

- Jaké myšlenky vás napadají, když přemítáte o těchto slovech?
- Znáte nějaké ženy, které jsou příkladem šťastného spravedlivého způsobu života? Jak ovlivňují život lidí, kteří je znají?

Vysvětlete, že tato lekce se zaměřuje na to, jak Pomocné sdružení žehná dcerám a synům Nebeského Otce ve znovuzřízené Církvi Ježíše Krista.

Vyzvěte studenty, aby si nalistovali Nauku a smlouvy 25 a podívali se na záhlaví oddílu, aby zjistili, ke komu Pán v tomto zjevení promlouval. Poté přečtete verš 3. Vysvětlete studentům, že v Pánových očích byla Emma Smithová „vyvolenou paní“. Na prvním shromáždění Pomocného sdružení žen v Nauvo Joseph Smith vysvětlil, že být „vyvolený znamená být vyvolen k určité práci“. Také řekl, že zjevení dané Emmě Smithové se „vyplnilo, když byla sestra Emma vybrána do

předsednictva [Pomocného] sdružení“. (*History of the Church*, 4:552–553.) Rozdělte studenty na dvě poloviny a vyzvěte jednu polovinu, aby si přečetla Nauku a smlouvy 25:4–9, a druhou polovinu, aby si přečetla Nauku a smlouvy 25:10–15. Vyzvěte je, aby zjistili, jaké úkoly nebo jaká povolání dal Pán Emmě Smithové. Mohli by si udělat seznam těchto zodpovědností nebo si je v písmech označit. Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby se podělili o to, co našli.

- Jak mělo plnění těchto zodpovědností přispívat k růstu Církve?
- Jaká požehnání slíbil Pán Emmě Smithové, pokud bude poslušna Jeho přikázání?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 25:16.

- Ačkoli toto zjevení bylo dáno Emmě Smithové, jak můžeme tato Pánova slova vztáhnout na sebe? (Nauky o poslušnosti a další zásady evangelia, kterým učí toto zjevení, jsou platné pro všechny. [*Poznámka*: Vysvětlete, že vztahování písem na sebe je důležitá dovednost při studiu písem, která nám pomáhá vidět podobnosti mezi našimi zkušenostmi a zkušenostmi lidí z písem.]

Až budou studenti říkat své odpovědi na tuto otázku, pomozte jim porozumět této pravdě: **Budeme-li věrně dodržovat přikázání a plnit své úkoly od Pána, obdržíme korunu spravedlivosti.** O této pravdě byste mohli vydat vlastní svědectví.

Pomocné sdružení je významnou součástí znovuzřízené Církve Ježíše Krista

Řekněte studentům, že Pán zjevoval uspořádání Církve postupně, řádku za řádkou. Součástí tohoto procesu bylo i velmi důležité povolání, které dal Emmě Smithové. Požádejte některého studenta, aby přečetl níže uvedené shrnutí zorganizování Pomocného sdružení. Vyzvěte studenty, aby věnovali pozornost tomu, jak vize Pomocného sdružení, kterou měl Prorok Joseph Smith, rozšířila původní vizi žen.

V Nauvo o byly ženy Svatých posledních dnů požehnány vlastní organizací v Církvi. Vše začalo, když se několik žen pod vedením Sarah Granger Kimballové zorganizovalo, aby ušilo košile pro muže, kteří pracovali na stavbě chrámu. Tyto ženy se rozhodly, že se formálně zorganizují, a požádaly Elizy R. Snowovou, aby pro jejich skupinu sepsala stanovy. Když se radily s Prorokem Josephem Smithem, řekl jim, že jejich stanovy jsou znamenité, ale navrhl jim, že ženy zorganizuje lepším způsobem. 17. března 1842 se Prorok, doprovázen staršími Johnem Taylorem a Willardem Richardsem, setkal s dvaceti ženami v horní místnosti červeného cihlového obchodu a zorganizoval Pomocné sdružení žen v Nauvo o. Emma Smithová byla vybrána jako presidentka této organizace, čímž se naplnilo zjevení, ve kterém byla označena za „vyvolenou paní“. (NaS 25:3.) Prorok později prohlásil, že účelem této organizace je „ulehčit chudým“ a „spasit duše“. (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 449.)

28. dubna 1842 se Prorok se sestrami setkal znovu. Řekl jim, že budou získávat pokyny skrze řád kněžství, a poté prohlásil: „Nyní vám předávám klíč ve jménu Božím, a toto Sdružení se bude radovat, a poznání a inteligence od nynějška bude plynout shůry.“ (*Učení: Joseph Smith*, 447.)

Mohli byste studentům říci, že zápisy z prvních setkání Pomocného sdružení si mohou přečíst na stránkách josephsmithpapers.org/paperSummary/Nauvoo-relief-society-minute-book.

- Jak Prorokova vize potenciálu Pomocného sdružení dále rozšířila původní návrh Sarah Kimballové?
- Co podle vás znamenají tato slova Proroka Josepha Smitha: „Nyní vám předávám klíč ve jménu Božím“? (Pomocné sdružení bylo zorganizováno pod vedením kněžství těmi, kteří byli držiteli klíčů kněžství.)

Ukažte níže uvedené citáty sester Ziny D. H. Youngové (1821–1901) a Julie B. Beckové, bývalých generálních presidentek Pomocného sdružení, a požádejte tři studenty, aby tyto citáty přečetli. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zamysleli se nad tím, čemu tyto citáty učí o účelu Pomocného sdružení.

„Pomocné sdružení ... bylo zorganizováno téměř před půl stoletím Prorokem Josephem Smithem; po vzoru svatého kněžství a pod jeho vedením, aby udílelo časná požehnání chudým a potřebným – a aby dodávalo povzbuzení zesláblým, přivádělo zpět zbloudilé; a přispívalo k lepšímu rozvoji a využívalo ženský soucit a dobročinnost, aby měla každá sestra příležitost obdržet duchovní sílu a moc k uskutečnění většího dobra v díle vykopení lidské rodiny.“ (Zina D. H. Young, „First General Conference of the Relief Society“, *Woman's Exponent*, Apr. 15, 1889, 172.)

„Prorok Joseph Smith definoval účel Pomocného sdružení a poučil sestry o jejich účelu. ... Naše organizace je i dnes dál vedena proroky, vidoucími a zjevovateli.“ (Julie B. Becková, „Pomocné sdružení – posvátné dílo“, *Liahona*, listopad 2009, 110–111.)

„Právě tak, jak Pánovi proroci stále učí starší a vysoké kněze jejich úkolům a povinnostem, mluví i o své vizi pro sestry v Pomocném sdružení. Z jejich rad je jasné, že účelem Pomocného sdružení je prohlubovat víru a osobní spravedlivost, posilovat rodiny a domovy a vyhledávat potřebné a pomáhat jim. *Víra, rodina a pomoc* – tato tři jednoduchá slova jsou tím, co vyjadřuje vizi proroků pro sestry v Církvi.“ (Julie B. Becková, „Vize Proroků ohledně Pomocného sdružení – víra, rodina, pomoc“, *Liahona*, květen 2012, 83.)

- Jak jsou cíle Pomocného sdružení požehnáním pro celou Církev? (Studenti by měli rozpoznat tuto pravdu: **Pomocné sdružení usiluje o prohlubování víry a osobní spravedlivosti, o posilování rodiny a domova a o poskytování pomoci tím, že vyhledává potřebné a pomáhá jim.** Když ženy naplňují tyto cíle, je požehnána celá Církev.)
- Kdy jste byli svědky toho, jak Pomocné sdružení naplňovalo své cíle?

Ukažte tento citát a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Prorok Joseph Smith řekl: ‚Církev nebyla dokonale zorganizována, dokud nebyly takto zorganizovány ženy.‘ [Učení: *Joseph Smith*, 447.] ...

Kromě Josepha Smitha vydali i další proroci posledních dnů svědectví o tom, že organizace Pomocného sdružení je inspirovanou součástí Znovuzřízení, díky které jsou ženy v Církvi povolávány do církevních vedoucích pozic, aby si vzájemně sloužily a aby žehnaly celé Církvi. President Joseph F. Smith ... prohlásil: „Tato organizace byla božsky vytvořena, božsky oprávněna, božsky ustavena, božsky ustanovena Bohem, aby sloužila pro spasení duší žen i mužů.“ [Učení presidentů Církve: Joseph F. Smith (2003), 184.]“ (*Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* [2011], 7.)

- Čemu učí tato slova o roli, kterou hraje Pomocné sdružení při Znovuzřízení evangelia? (Až budou studenti odpovídat, ujistěte se, že rozumějí této pravdě, i když ji možná vyjádří jinými slovy: **Pomocné sdružení je božsky inspirovanou součástí Znovuzřízení Církve Ježíše Krista.** Napište tuto pravdu na tabuli.)
- Jaký vliv má na váš život poznání toho, že zorganizování Pomocného sdružení je součástí Znovuzřízení?
- Jak skutečnost, že ženy mají v Církvi povolání, pomáhá Církvi být „dokonale zorganizována“?

Ženy a kněžství

Vysvětlete studentům, že někteří lidé se ptají, proč nejsou ženy vysvěcovány do kněžských úřadů. Zdůrazněte, že ačkoli nevíme, proč nejsou ženy vysvěcovány do kněžských úřadů, tak víme, že se podílejí na kněžství ve svých církevních povoláních a v domově.

Rozdejte studentům kopie níže uvedeného citátu staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého z nich, aby ho přečetl. Vyzvěte studenty, aby zjistili, jakými způsoby mohou ženy používat kněžskou pravomoc:

Ženy a kněžství

Starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů řekl:

„Když byl president Joseph Fielding Smith presidentem Kvora Dvanácti apoštolů, řekl v proslovu k Pomocnému sdružení toto: ‚I když sestry nezískávají kněžství, není jim předáváno, neznamená to, že jim Pán nedává pravomoc. ... Některé osobě či sestře může být dána pravomoc vykonávat v Církvi určité věci, které jsou závazné a naprosto nezbytné pro naše spasení, jako je například práce, kterou naše sestry vykonávají v domě Páně. Je jim dána pravomoc vykonávat některé veliké a úžasné věci, které jsou pro Pána posvátné a které jsou naprosto stejně závazné jako požehnání, jež jsou udílěna skrze muže, kteří jsou nositeli kněžství.‘ [‚Relief Society – An Aid to the Priesthood‘, *Relief Society Magazine*, Jan. 1959, 4.]

V tomto význačném proslovu president Smith několikrát zopakoval, že ženy získávají pravomoc. Řekl jim: ‚Můžete hovořit s pravomocí, protože vám ji Pán udělil.‘ Uvedl také, že Pomocnému sdružení ‚byla dána moc a pravomoc vykonávat mnohé věci. Dílo, které jeho členky vykonávají, je konáno s božskou pravomocí.‘ A dílo Církve, ať již ho vykonávají muži či ženy, ať již v chrámu či ve sborech nebo odbočkách, je samozřejmě vykonáváno pod vedením těch, kteří drží klíče kněžství. A tak, když president Smith hovořil o Pomocném sdružení, vysvětlil: ‚[Pán] jim dal tuto skvělou organizaci, v níž mají pravomoc sloužit pod vedením biskupa sboru ... a pečovat o zájmy našich členů z hlediska duchovního i časného.‘ [‚Relief Society – An Aid to the Priesthood‘, 4–5.] ...

Obvykle nehovoříme o tom, že by ženy měly ve svých církevních povoláních pravomoc kněžství, ale o jakou jinou pravomoc se tedy může jednat? Když je žena – mladá či starší – ustanovena, aby kázala evangelium jako misionářka na plný úvazek, je jí dána kněžská pravomoc, aby plnila úlohu kněžství. Totéž platí, když je žena ustanovena, aby sloužila jako úřednice nebo učitelka v Církvi pod vedením někoho, kdo drží klíče kněžství. Kdokoli slouží v úřadu nebo v povolání, které přijal od někoho, kdo drží klíče kněžství, používá při plnění úkolů, které mu byly svěřeny, kněžskou pravomoc.“ („Klíče a pravomoc kněžství“, *Liahona*, květen 2014, 50–51.)

- Kterým pravdám o rolích a zodpovědnostech žen v Církvi se můžeme naučit ze slov staršího Oakse? (Až budou studenti říkat své odpovědi, ujistěte se, že rozumějí této pravdě: **Když jsou ženy ustanoveny ke službě v Církvi, získávají kněžskou pravomoc, aby mohly vykonávat své zodpovědnosti.**)

Abyste prohloubili porozumění studentů a jejich pocity ohledně pravd, které jste v této lekci probírali, rozdělte je do dvojic a vyzvěte je, aby diskutovali o této otázce:

- Jak můžeme zlepšit to, jak mluvíme o ženách v Církvi, aby to odráželo opravdový význam jejich přínosu?

Požádejte studenty, aby se podělili o své pocity ohledně vlivu žen a práce, kterou vykonávají jako učednice v Pánově království. Povzbud'te studenty, aby jednali na základě toho, co během této lekce pocí'tovali, a obzvláš't' aby ve svém životě povznegli význam Pomocného sdružení na vyšší úroveň.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 25.

- Julie B. Becková, „Vize proroků ohledně Pomocného sdružení – víra, rodina, pomoc“, *Liahona*, květen 2012, 83–85.

LEKCE 19

Nauka o věčném manželství a rodině

Úvod

Evangelium Ježíše Krista zdůrazňuje nauku o tom, že manželství a rodina jsou ustanoveny Bohem. Prorok Joseph Smith učil, že manželské páry mohou pokračovat jako manžel a manželka i po vzkříšení. Zjevení od Pána vysvětluje, že

„nová a věčná smlouva manželství“ (NaS 131:2) je nezbytná pro dosažení oslavení. Tato lekce studentům objasní zásadu, že aby manželství trvalo na věčnost, musí být pár zpečetěn někým, kdo drží klíče kněžství, a poté musí žít spravedlivě.

Doplňková četba

- Russell M. Nelson, „Celestiální manželství“, *Liahona*, listopad 2008, 92–95.
- David A. Bednar, „Marriage Is Essential to His Eternal Plan“, *Ensign*, June 2006, 82–87.
- Joshua J. Perkey, „Why Temple Marriage?“ *New Era*, Aug. 2013, 30–32.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 49:15–17; 131:1–4

„Nová a věčná smlouva manželství“

Poznámka: Při probírání této lekce mějte na paměti, že někteří vaši studenti možná doma žijí v nelehkém prostředí nebo že ve spojitosti s manželstvím či plozením dětí pocítí ujit zklamání či bolest. Při přípravě lekce i při výuce mějte na paměti potřeby těchto studentů.

Řekněte studentům, že v roce 1831 vstoupil do Církve v Kirtlandu ve státě Ohio Leman Copley. Předtím byl členem Sjedenocené společnosti věřících v Kristovo druhé zjevení se, jejíž členové byli často nazýváni shakery kvůli svému způsobu uctívání, při kterém se třásli (anglicky shake), když zpívali, tancovali a tleskali do rytmu. Přestože Leman Copley věřil v evangelium, stále věřil také některým naukám shakerů. Poté, co 7. května 1831 navštívil Josepha Smitha, dal Pán Josephovi zjevení, které je nyní známo jako Nauka a smlouvy 49. (V dřívějších vydáních Nauky a smluv bylo v záhlaví tohoto oddílu uváděno jako datum březen 1831. Historici však přednedávnm zjistili, že přesnější datum je 7. května 1831.)

Shakeři odmítali manželství a věřili v život v úplném celibátu (zdržování se sexuálních vztahů). Pán v onom zjevení tuto mylnou nauku opravil a také přikázal Lemanovi Copleymu a dalším, aby shakerům kázali evangelium.

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 49:15–17 a zjistili, co Pán řekl o důležitosti manželství a rodiny. Zeptejte se:

- Čemu podle těchto veršů učí Pán o manželství? (Studenti by měli rozpoznat tuto nauku: **Manželství mezi mužem a ženou je ustanoveno Bohem.**)

- Co podle vás znamená, že manželství je ustanoveno Bohem, „aby země mohla naplnit účel svého stvoření“? (Mezi odpovědi studentů mohou patřit tyto pravdy: **Manželům a manželkám je přikázáno mít děti. Země byla stvořena tak, aby existovalo místo, kde by Boží děti mohly žít jako rodiny.**)
- Jak nám může porozumění pravdám, kterým učí tyto verše, pomoci vysvětlit nauky Církve o manželství?

Vysvětlete, že o několik let později získali Svatí mnohem hlubší porozumění důležitosti nauky o věčném manželství a rodině. 16. května 1843 jel Joseph Smith do Ramusu ve státě Illinois. Když byl Prorok v domě Benjamina a Melissy Johnsonových, učil je o věčném manželství. Některé z Prorokových pokynů předaných v Ramusu jsou zaznamenány v Nauce a smlouvách 131. Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 131:1–4, a poté se zeptejte:

- Co musíme udělat, abychom obdrželi nejvyšší stupeň celestiálního království? (Studenti by měli rozpoznat tuto nauku: **Abychom dosáhli nejvyššího stupně celestiálního království, musíme vstoupit do nové a věčné smlouvy manželství.** Vysvětlete, že slovo *nová* v tomto kontextu znamená, že tato smlouva byla nově znovuzřízena v naší dispensaci. Pojem *věčná* znamená, že tato smlouva vždy existovala a bude trvat po celou věčnost. Mohli byste studentům navrhnout, aby si tyto definice napsali na okraj stránky v písmech.)
- Jak vstupují v dnešní době muži a ženy do této nové a věčné smlouvy manželství?

Zdůrazněte, že muži a ženy mohou do nové a věčné smlouvy manželství vstoupit pouze ve svatém chrámu. Lidé, kteří uzavřou sňatek mimo chrám, mohou do svého manželského slibu zahrnout slova „na čas a na věčnost“, avšak Bůh taková manželství na věčnosti neuznává.

Ukažte níže uvedený citát staršího Russella M. Nelsona z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl. Vyzvěte studenty, aby zjistili, čemu starší Nelson učil o tom, proč je věčné manželství tak důležité:

„O tématu manželství se diskutuje všude po celém světě, kde existují různé formy manželského soužití. Když mluvím o tomto tématu, mým záměrem, jakožto apoštola Páně, je prohlásit, že manželství mezi mužem a ženou je posvátné – že je ustanoveno Bohem. Rovněž potvrzuji vznešenost chrámového manželství. Je to ten nejvyšší a nejtrvalejší typ manželství, které náš Stvořitel může nabídnout svým dětem.“

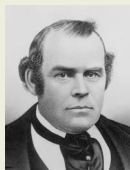
Zatímco spasení je osobní záležitostí, oslavení je záležitostí rodinnou. ...

Abychom byli hodni získat věčný život, musíme uzavřít věčnou a trvalou smlouvu s Nebeským Otcem. [Viz NaS 132:19.] To znamená, že chrámové manželství není jen mezi manželem a manželkou; zahrnuje i partnerství s Bohem. [Viz Matouš 19:6.] („Celestiální manželství“, *Liahona*, listopad 2008, 92–93.)

- Co podle vás znamená věta: „Zatímco spasení je osobní záležitostí, oslavení je záležitostí rodinnou“?

- Co to znamená přijmout „partnerství s Bohem“ ve věčném manželství? Proč je podle vás tak důležité mít v manželství partnerství s Bohem? (Pouze v manželství uzavírá člověk smlouvu s další osobou a zároveň s Bohem. Všechny ostatní smlouvy evangelia jsou uzavírány jen mezi daným jednotlivcem a Bohem.)
- Jak může znovuzřízená nauka o věčném manželství a rodině prohloubit něčí touhu budovat láskyplné a trvalé manželství?

Starší Parley P. Pratt (1807–1857) z Kvora Dvanácti apoštolů popsal, jaký vliv na něj mělo poznání této znovuzřízené nauky. Požádejte některého studenta, aby přečetl tento citát:

„Právě od [Josepha Smitha] jsem se dozvěděl, že lze zajistit, aby žena mého srdce byla se mnou na čas a na celou věčnost. ... Právě od něho jsem se dozvěděl, že tyto náklonnosti můžeme pěstovat a že v nich můžeme růst a stoupat po celou věčnost; přičemž výsledkem našeho nekonečného spojení bude potomstvo tak početné jako hvězdy nebeské nebo jako písek na břehu mořském. ... Miloval jsem již předtím, ale nevěděl jsem proč. Nyní jsem však miloval – s ryzostí – s intenzitou povznesených, oslavených citů.“ (*Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Parley P. Pratt Jr. [1938], 297–298.)

Než budete v lekci pokračovat, bude možná dobré, když stručně prodiskutujete toto:

„Někteří členové Církve zůstávají svobodní, aniž by udělali nějakou chybu, i když po manželství velmi touží. Týká-li se to vás, buďte ujištěni, že ‚milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému‘ (Římanům 8:28). Pokud toho zůstanete hodni, jednoho dne, v tomto životě nebo v životě příštím, vám budou udělena všechna požehnání věčného rodinného vztahu.“ (*Věrní víře – slovník evangelia* [2004], 61.)

Nauka a smlouvy 132:1–21

Celestiální manželství je nezbytné pro oslavení

Vysvětlete, že téměř dva měsíce poté, co Joseph Smith představil pokyny zaznamenané v Nauce a smlouvách 131, nadiktoval zjevení dnes známé jako Nauka a smlouvy 132. Požádejte některého studenta, aby přečetl záhlaví 132. oddílu Nauky a smluv. Vysvětlete, že praktikování plurálního manželství bude tématem příští lekce. Jiného studenta požádejte, aby přečetl Nauku a smlouvy 132:3–6. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali slova a části textu, které uvádějí, proč je důležité vstoupit do nové a věčné smlouvy manželství. Diskutujte o těchto otázkách:

- Která slova a části textu v těchto verších popisují důležitost věčného manželství?
- Jaké jsou následky odmítnutí této nauky? (Mohli byste vysvětlit, že slovo *zatraceni* znamená, že lidé jsou zastaveni ve svém věčném pokroku.)

Poznámka: Věnujte několik minut tomu, abyste studenty upozornili na důležitou dovednost při studiu písem – všímání si klíčových slov a částí textu. Tuto dovednost

právě použili u Nauky a smluv 132:3–6. Je důležité všimnout si při studiu písem jednotlivých slov a částí textu a rozumět jim. Ve verších 3–6 je důležité rozumět těmto částem textu: „abys přijal pokyny ... a byl jich poslušen“, „musejí být poslušni“, „nebudete-li se řídit touto smlouvou, potom jste zatraceni“, „nikdo nemůže zavrhnouti“, „musí a bude“. Některé z těchto částí textu jsou také příkladem spojení mezi různými myšlenkami a náměty v písmech. Spojení značí určitou souvislost či vazbu mezi uvedenými myšlenkami či náměty. Ve verši 3 jsou například patrná spojení mezi těmito náměty: připravování, přijetí a poslušnost.

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 132:7–8 a vyhledali podmínky Pánova zákona, které umožňují manželovi a manželce žít jako sezdaný manželský pár i po tomto životě.

- Jaké podmínky jsou podle těchto veršů nezbytné pro to, aby manželství trvalo na věčnost? (Až budou studenti odpovídat, napište na tabuli tuto pravdu: **Pokud je smlouva uzavřena náležitou kněžskou pravomocí a je zpečetěna Svatým Duchem zaslíbení, bude trvat věčně.**)

Podělte se o tuto definici Svatého Ducha zaslíbení: „Duch Svatý je Svatý Duch zaslíbení (Skut. 2:33). Stvrzuje jako přijatelné pro Boha spravedlivé skutky, obřady a smlouvy lidí. Svatý Duch zaslíbení dosvědčuje Otcí, že spásné obřady byly vykonány správně a že smlouvy s nimi spojené jsou zachovávány.“ (Průvodce k písmům, „Svatý Duch zaslíbení“, scriptures.lds.org.)

Abyste studentům pomohli lépe porozumět této zásadě, zvažte možnost ukázat tento citát staršího Bruce R. McConkieho (1915–1985) z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Zpečetit něco znamená *potvrdit to, oprávnit* nebo *schválit*. Úkon zpečetěný Svatým Duchem zaslíbení je tudíž úkon potvrzený Duchem Svatým, je to úkon schválený Pánem; a ten, kdo na sebe bere daný závazek, je ospravedlněn Duchem v tom, co učinil. Určitý úkon získá potvrzující a schvalující pečeť jen tehdy, jsou-li ti, kteří danou dohodu uzavírají, díky své osobní spravedlivosti způsobilí obdržet božský souhlas.“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 361–362.)

Pán sdělil ještě další nutné podmínky pro věčné manželství a požehnání s ním spojená, jak je to zaznamenáno v Nauce a smlouvách 132:19–21. Vyzvěte studenty, aby si tyto verše prostudovali ve dvojicích. Řekněte dvojicím, aby vytvořily dva seznamy: 1) podmínky pro to, aby bylo manželství věčné, a 2) požehnání, která přináší splnění těchto podmínek. Hotové seznamy mohou obsahovat například toto:

Podmínky pro to, aby bylo manželství věčné

Manželství musí být uzavřeno podle Pánova zákona a podle nové a věčné smlouvy.

Manželství musí být zpečetěno Svatým Duchem zaslíbení.

Sňatek musí být vykonán někým, kdo má klíče kněžství.

Manželský pár musí setrvat v Boží smlouvě.

Požehnání, která to přinese

Manželský pár vyjde v prvním vzkříšení.

Manželský pár zdědí trůny, království, knížectví, moci, panství, veškeré výšiny a hlubiny.

Manželství bude po fyzické smrti v plné platnosti.

Manželský pár projde kolem andělů.

Manželský pár bude oslaven a bude mít slávu ve všech věcech.

Manželský pár bude mít „[pokračování] semene na věky věků“ (jejich rodina a potomstvo bude pokračovat po celou věčnost; budou mít věčné rozrůstání).

Manžel a manželka budou bohy a nebudou mít žádného konce.

Manželský pár bude nade všemi věcmi, bude mít veškerou moc a všechny věci mu budou poddány.

Abyste studentům pomohli lépe porozumět nezbytným podmínkám a slíbeným požehnáním věčného manželství, prodiskutujte tyto otázky:

- Co podle vás znamená „setrvat“ v manželské smlouvě? (Mohli byste vysvětlit, že jedním z významů slova *setrvat* je zůstat či pokračovat. Znamená to také žít v souladu s touto smlouvou.)
- Proč k dosažení věčného manželství nestačí samotné zpečetění v chrámu?
- Jaké myšlenky a pocity ve vás vyvolává to, když přemýšlíte nad tím, co všechno vám Nebeský Otec slibuje?

Ukažte tento citát staršího Russella M. Nelsona z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Celestiální manželství je stěžejní součástí přípravy na věčný život. K tomu je nutné, aby člověk byl oddán s tou správnou osobou, na správném místě, správnou pravomocí a aby věrně dodržoval onu posvátnou smlouvu. Poté může být ujištěn o oslavení v celestiálním království Božím.“ („Celestiální manželství“, *Liahona*, listopad 2008, 94.)

- Jak byste vysvětlili někomu, kdo není členem Církve, proč je důležité být oddán „na správném místě, správnou pravomocí“?
- Vezmeme-li v potaz důležitost nauky o věčném manželství a rodině, co můžete již nyní dělat pro to, abyste se připravili na věčné manželství a budovali silné vztahy?

Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, co by měli ve svém životě změnit, aby byli lépe připraveni na chrámové pečetění nebo aby zachovávali smlouvy spojené s tímto pečetěním. Vydejte svědectví o tom, že snaha o dosažení věčného manželství stojí za naše oběti a námahu.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 49:15–17; 131:1–4; 132:1–24.

- Russell M. Nelson, „Celestiální manželství“, *Liahona*, listopad 2008, 92–95.

LEKCE 20

Plurální manželství

Úvod

Manželství, které spojuje jednoho muže s jednou ženou, je Pánův zákon, vyjma případu, kdy Pán přikáže jinak. (Viz Jákob 2:27–30.) Proroku Josephu Smithovi bylo přikázáno, aby znovuzřídil plurální manželství, které se pak v Církvi praktikovalo po více než půl století, dokud president Wilford Woodruff neobdržel od Pána inspiraci, aby tuto praxi ukončil.

Plurální manželství bylo pro Josepha Smitha a pro většinu těch, kteří ho praktikovali, velkou zkouškou víry. Budou-li studenti používat víru, mohou poznat, že praktikování plurálního manželství v posledních dnech bylo součástí Znovuzřízení všech věcí.

Doplňková četba

- „Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints“ [„Plurální manželství v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů“], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).
- „Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo“ [„Plurální manželství v Kirtlandu a v Nauvoo“], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).
- „Plural Marriage and Families in Early Utah“ [„Plurální manželství a rodiny v počátcích Utahu“], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).
- „The Manifesto and the End of Plural Marriage“ [„Manifest a konec plurálního manželství“], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Poznámka: Tyto články z Gospel Topics vám poskytnou mnohem více látky, než kolik lze v daném čase probrat. Mějte to prosím na paměti během přípravy a výuky této lekce.

Náměty pro výuku

Jákob 2:27–30; Nauka a smlouvy 132:1–2, 34–48, 54, 63

Pán zjevil praktikování plurálního manželství

Vysvětlete, že když v roce 1831 Joseph Smith pracoval na inspirovaném překladu Starého zákona, který je dnes znám jako Překlad Josepha Smitha, četl o tom, že někteří dávní proroci praktikovali plurální manželství (které se rovněž nazývá polygamie). Těmito proroky byli například Abraham, Jákob, Mojžíš či David. Joseph Smith studoval tyto verše v písmech a přemítal o nich ve snaze zjistit, jak byli tito proroci v této věci ospravedlněni. (Viz NaS 132:1–2.) Pán mu na tyto otázky odpověděl ve zjevení, které je dnes známé jako Nauka a smlouvy 132. I když je toto zjevení datováno 12. července 1843, Joseph Smith přijímal zjevení ohledně zásad zaznamenaných v tomto oddíle pravděpodobně během delší doby, a to již od roku 1831.

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Nauky a smluv 132:34–36. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, proč Abraham a Sára začali praktikovat plurální manželství.

- Proč podle verše 34 dala Sára Abrahamovi další manželku? Čemu nás toto učí o praktikování plurálního manželství? (Zatímco budou studenti odpovídat, napište na tabuli tuto zásadu: **Plurální manželství je přípustné jedině tehdy, když ho přikáže sám Pán.**)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Jákoba 2:27, 30. Zdůrazněte tuto zásadu: **Manželství, které spojuje jednoho muže s jednou ženou, je Božím standardem, vyjma případu, kdy Bůh přikáže jinak.** Zdůrazněte, že tyto verše také obsahují důvod, který Pán udává pro praktikování plurálního manželství – „vzbuditi [Pánovi] símě“ tím, že se zvýší počet dětí narozených věrným rodičům. (Viz také NaS 132:63.)

Vysvětlete, že Pán zjevil Josephu Smithovi, jak je to zaznamenáno v Nauce a smlouvách 132:37–43, že když Jeho lid praktikuje plurální manželství, protože jim to On sám přikázal, nejsou vinni hříchem cizoložství. Jestliže však někdo praktikuje plurální manželství, aniž by k tomu obdržel přikázání od Pána skrze Jeho proroka, proviňuje se cizoložstvím. Upozorněte studenty na to, že slovo *zničena* ve verších 41 a 54 znamená, že ti, kteří poruší své posvátné smlouvy, včetně smlouvy manželství, budou odděleni od Boha a od Jeho lidu smlouvy. (Viz také Skutkové 3:22–23 a 1. Nefi 22:20.)

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 132:40 a zjistili, jaký další důvod pro praktikování plurálního manželství Pán uvádí.

- Co se podle verše 40 chystal Pán v poslední dispensaci udělat? („Znovuzřídit všechny věci.“)

Vysvětlete, že slova „všechny věci“ se vztahují na zákony a obřady evangelia, které byly zjeveny v předešlých dispensacích. Napište na tabuli tuto pravdu: **Přikázání žít v těchto posledních dnech podle zákona plurálního manželství bylo součástí Znovuzřízení všech věcí.** (Viz také Skutkové 3:20–21.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 132:45, 48. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, co Josephu Smithovi umožnilo podílet se na uskutečňování Znovuzřízení všech věcí. Pomozte studentům porozumět této zásadě: **Plurální manželství může být schváleno jedině skrze klíče kněžství dané presidentovi Církve.**

Každému studentovi předejte kopii materiálu na rozdání, který se nachází na konci této lekce. Některého z nich požádejte, aby přečetl první část nazvanou „Plurální manželství“.

- Jak vám znalost toho, že zásada plurálního manželství byla Proroku Josephu Smithovi předána zjevením, pomáhá lépe porozumět jeho praktikování v začátcích Církve?

Zásada plurálního manželství byla zkouškou víry

Vyzvěte jednu polovinu třídy, aby si přečetla část materiálu na rozdání nazvanou „Obtížné přikázání“. Druhou polovinu třídy vyzvěte, aby si přečetla část nazvanou „Zkouška víry“. Poté diskutujte o těchto otázkách:

- Z jakých důvodů mohl Prorok Joseph Smith a další lidé váhat se zavedením praktiky plurálního manželství?

- Jaké zkušenosti nakonec pomohly Josephu Smithovi, Lucy Walkerové a dalším lidem překonat ony velké těžkosti, které se zákonem plurálního manželství měli, takže ho dokázali přijmout a začít podle něj žít?

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení části materiálu na rozdání nazvané „Joseph Smith a plurální manželství“.

Vysvětlete jim, že je mnoho toho, co o praktikování plurálního manželství v začátcích Církve nevíme. Například výraz *pečetění* nechápeme v současné době úplně stejně, jak byl tento výraz chápán ve 40. letech 19. století, kdy pečetění bylo poměrně nové a některé jeho aspekty nebyly ještě zcela známy. Když slyšíme výraz *pečetění*, automaticky nás napadne *manželství*, ale pro Josepha Smitha a první Svaté neznamenovalo *pečetění* pokaždé *manželství* v plném slova smyslu, tedy společný život manžela s manželkou. Mnoho podrobností ohledně praktikování plurálního manželství bylo zachováno v důvěrnosti a historické záznamy jednoduše neodpovídají na všechny naše otázky. Vybidněte studenty, aby si prostudovali Četbu pro studenty uvedenou na konci lekce, v níž najdou další informace ohledně praktikování plurálního manželství.

Mohli byste jim připomenout, že při studiu plurálního manželství mají pamatovat na vzor, kterým se při svém poznávání evangelia řídil Prorok Joseph Smith. Studoval, přemítal a modlil se, aby získal poznání. Také mají pamatovat na to, že na internetu a v řadě tištěných zdrojů existuje o plurálním manželství mnoho nedůvěryhodného materiálu. Někteří autoři, kteří píší o Církvi a o její historii, prezentují informace vytržené z kontextu nebo uvádějí částečné pravdy, které mohou být zavádějící. Cílem některých těchto spisů je zničit víru druhých.

Oficiální prohlášení 1

Pán zjevil, že Svatí posledních dnů mají ukončit praktikování plurálního manželství

Vysvětlete, že praktikování plurálního manželství se rozšířilo poté, co Svatí dorazili do oblasti Utahu, a později bylo v souladu se zjevením ukončeno. Požádejte studenty, aby se střídali při čtení částí materiálu na rozdání nazvaných „Odpor vůči plurálnímu manželství“ a „Druhý manifest“.

- Jakým důsledkům čelili první Svatí posledních dnů kvůli tomu, že uposlechli Pánova přikázání a praktikovali plurální manželství?

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení posledních dvou odstavců Oficiálního prohlášení 1 v Nauce a smlouvách a prvního a sedmého odstavce „Výňatků ze tří proslovů presidenta Wilforda Woodruffa týkajících se Manifestu“, které jsou uvedeny za Oficiálním prohlášením 1. Poté se zeptejte:

- Čemu president Woodruff učil Svaté? (Mezi zásady, kterým učil, patří toto: **Pán nikdy nedovolí presidentovi Církve, aby svedl Církev na scesti. Pán vede svou Církev skrze zjevení dávané presidentovi Církve.**)

Následující informace by vám mohly pomoci dále vysvětlit, proč došlo k rozhodnutí ukončit praktikování plurálního manželství:

„President George Q. Cannon se zamyslel nad procesem zjevení, jehož prostřednictvím vznikl Manifest: ‚Předsednictvo Církve musí postupovat přesně tak, jako postupujete vy,‘ řekl. ‚Musí podniknout stejné kroky, jaké podnikáte vy. Musí se spoléhat na Boží zjevení, tak jak se jim jich dostává. Nedokáží vidět konec od počátku, tak jako ho vidí Pán.‘ ‚Vše, co můžeme dělat,‘ řekl president Cannon ohledně Prvního předsednictva, ‚je usilovat o poznání úmyslů a vůle Boží, a když se nám tohoto dostane, a ačkoli to může být v rozporu se vším, co jsme dosud pocítili, nezbyvá nám nic jiného než učinit tento krok, na který Bůh poukazuje, a důvěřovat Mu.“ („The Manifesto and the End of Plural Marriage“ [„Manifest a konec plurálního manželství“], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).)

Na závěr hodiny položte studentům tuto otázku:

- Jak byste na základě toho, co jste se dozvěděli, reagovali, kdyby se vás někdo zeptal, zda Svatí posledních dnů praktikují plurální manželství?

Zvažte možnost podělit se o tato slova presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008):

„Pokud se zjistí, že někteří naši členové praktikují plurální manželství, jsou vyloučeni, což je nejtěžší trest, který Církev může udělit. ... Před více než stoletím Bůh jasně zjevil svému proroku Wilfordu Woodruffovi, že praktikování plurálního manželství má být zastaveno, což znamená, že nyní je proti Božímu zákonu. I v zemích, kde občanský nebo náboženský zákon dovoluje polygamii, Církev učí, že manželství musí být monogamní, a nepřijímá mezi své členy ty, kteří praktikují plurální manželství.“ („Co o nás lidé chtějí vědět?“ *Liahona*, leden 1999, 84.)

Až budete hovořit o současné situaci v Církvi, mohl by vám být užitečný také tento odstavec:

„V souladu s učením Josepha Smitha Církev dovoluje, aby muž, jehož manželka zemřela, byl zpečetěn s další ženou, když se znovu ožení. Kromě toho je členům dovoleno provádět obřady v zastoupení za zesnulé muže a ženy, kteří na zemi uzavřeli více než jeden sňatek, a zpečetit je se všemi jejich manželskými partnery, s nimiž byli právoplatně oddáni. Povaha těchto vztahů v příštím životě není přesně známa a o podobě mnohých rodinných vztahů se rozhodne až v životě, který přijde. Svatí posledních dnů jsou vybízeni k tomu, aby důvěřovali našemu moudrému Nebeskému Otci, který své děti miluje a dělá vše pro jejich růst a spasení.“ („Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo“ [„Plurální manželství v Kirtlandu a v Nauvoo“], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).)

Před ukončením výuky by mohlo být moudré studentům říci, že plurální manželství v dnešní době praktikují někteří lidé, kteří od Církve odpadli. Naléhají na lidi, aby se modlili a přemítali, aby zjistili, zda je správné praktikovat plurální manželství v dnešní době. Nemáme se snažit získat zjevení, které je v rozporu s tím, co Pán zjevil skrze své proroky. Pán skrze své proroky zjevil, že praktikování plurálního manželství v Církvi skončilo. Nikdo, kdo obhazuje praktikování plurálního manželství v současné době, není Pánovým služebníkem.

Podělte se o své svědectví ohledně Proroka Josepha Smitha. Mohli byste vydat svědectví o tom, že obdržel zjevení od Boha a uposlechl ho, tak jako dávní proroci Abraham, Izák a Jákob. (Viz NaS 132:37.)

Četba pro studenty

- Jákob 2:27–30; Nauka a smlouvy 132:1–3, 34–48, 54, 63; Oficiální prohlášení 1.
- „Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints“ [„Plurální manželství v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů“], Gospel Topics, lds.org/topics.

Porozumění plurálnímu manželství

Plurální manželství

„Svatí posledních dnů věří, že manželství, které spojuje jednoho muže s jednou ženou, je Pánův stálý zákon. V biblických dobách Pán některým lidem přikázal, aby praktikovali plurální manželství – manželství, které spojuje jednoho muže s více než jednou ženou. Na začátku 40. let 19. století Pán skrze zjevení přikázal Josephu Smithovi, aby praktikování plurálního manželství zavedl mezi členy Církve. Pod vedením presidenta Církve praktikovali někteří Svatí posledních dnů plurální manželství po dobu více než padesáti let.“ („Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints“ [„Plurální manželství v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů“], Gospel Topics, lds.org/topics.)

Obtížné přikázání

Eliza R. Snowová (1804–1887), druhá generální presidentka Pomocného sdružení, byla připečetěna k Proroku Josephu Smithovi. Při příležitosti, kdy Prorok Joseph Smith učil zásadě plurálního manželství jejího bratra Lorenza Snowa, si zaznamenala tento zážitek:

„Prorok Joseph otevřel srdce [Lorenzu Snowovi] a popsal mu, jak vyčerpávajícími duševními mukami procházel, když překonával svůj odpor – přirozený důsledek vlivu vzdělání a společenských zvyklostí – při nastolování plurálního manželství. Znal hlas Boží – věděl, že podle přikázání Všemohoucího s tím měl začít – být příkladem a založit celestiální plurální manželství. Věděl, že neměl za úkol bojovat jen s vlastní zaujatostí a předsudky a překonat je, ale i se zaujatostí a s předsudky celého křesťanského světa, který na něho hleděl; ale Bůh, který je nade vším, dal přikázání, a člověk Ho musí uposlechnout. Přesto se Prorok čas od času zdráhal a otálel, dokud vedle něj nestál anděl Boží s taseným mečem a neřekl mu, že pokud nepřikročí k činu a nezřídí plurální manželství, kněžství mu bude odňato a on bude zničen! Toto svědectví nevydal jen mému bratrovi, ale i dalším – je to svědectví, které nelze popřít.“ (*Biography and Family Record of Lorenzo Snow* [1884], 69–70.)

Zkouška víry

Mnozí, kteří měli se zásadou plurálního manželství těžkosti, byli požehnáni potvrzujícím duchovním svědectvím o její pravdivosti.

„Podle Helen Mar Kimballové Joseph Smith prohlásil, že ‚uplatňování této zásady bude tou nejtěžší zkouškou, jejímž prostřednictvím budou Svatí kdy muset vyzkoušet svou víru‘. I když to byla jedna z ‚nejnáročnějších‘ zkoušek jejího života, vydala svědectví o tom, že byla zároveň ‚jedním z největších požehnání‘. ...

Lucy Walkerová vzpomínala na vnitřní zmatek, který pocítila, když ji Joseph Smith vybídl, aby se stala jeho manželkou. ‚Vše se proti tomu ve mně do hloubi duše vzbouřilo,‘ napsala. Po několika neklidných nocích, které strávila na kolenou v modlitbě, však pocítila úlevu, když se její pokoj ‚naplnil svatým vlivem‘, který se podobal ‚zářivému svitu slunce‘. Napsala: ‚Mou duši naplnil klidný příjemný pocit pokoje, jaký jsem dosud nepocítila,‘ a ‚celou mou bytost zaplavilo nejvyšší štěstí.‘ (‚Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo“ [‚Plurální manželství v Kirtlandu a v Nauvoo“], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).)

Joseph Smith a plurální manželství

K Josephu Smithovi bylo přiřčeno mnoho žen, přesný počet však není znám.

„Během doby, kdy bylo praktikováno plurální manželství, rozlišovali Svatí posledních dnů mezi pečetěním na čas a na věčnost a pečetěním pouze na věčnost. Součástí pečetění na čas a na věčnost byly závazky a vztahy během tohoto života, do nichž obecně patřila možnost sexuálních vztahů. Pečetění pouze na věčnost naznačovalo vztah pouze v příštím životě.

... Některé ženy, které byly přiřčeny k Josephu Smithovi, později dosvědčily, že jejich manželství bylo na čas i na věčnost, zatímco jiné naznačily, že jejich vztah byl pouze na věčnost.

Většinu žen, které byly přiřčeny k Josephu Smithovi, bylo v době, kdy k pečetění došlo, mezi 20 a 40 lety. Nejstarší z nich, Fanny Youngové, bylo 56 let. Nejmladší byla Helen Mar Kimballová, ... která byla k Josephu Smithovi přiřčena několik měsíců před svými 15. narozeninami. Manželství v takovém věku, podle dnešních měřítek nevhodné, bylo v té době zákonné a některé ženy se vdávaly kolem 15. roku. Helen Mar Kimballová o svém přiřčeni k Josephovi řekla, že bylo ‚pouze na věčnost‘, čímž naznačila, že součástí tohoto poměru nebyly sexuální vztahy. ...

Joseph Smith byl přiřčen i k několika ženám, které byly již vdané. Ani tyto ženy, ani Joseph neposkytli o těchto pečetěních mnoho informací, i když několik žen prohlásilo, že šlo jen o zpečetění na věčnost. Další ženy nezanechaly žádný záznam, takže není známo, zda jejich pečetění bylo na čas a na věčnost, nebo pouze na věčnost.

Pro tento postup existuje několik možných vysvětlení. Tato pečetění mohla poskytnout možnost, jak vytvořit věčné pouto neboli spojení mezi Josephovou rodinou a dalšími rodinami v Církvi. Tyto svazky se šířily jak vertikálně, od rodiče k dítěti, tak horizontálně, od jedné rodiny k druhé. V dnešní době taková věčná pouta vznikají, když sňatek v chrámu uzavřou lidé, kteří jsou zpečetěni i s rodinou, do níž se narodili, čímž dochází ke vzájemnému spojování rodin.“ (‚Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo“ [‚Plurální manželství v Kirtlandu a v Nauvoo“], Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).)

Po Prorokově smrti k němu bylo přiřčeno mnoho žen, které s ním ve smrtelnosti neměly žádný vztah.

Odpor vůči plurálnímu manželství

V USA vystoupilo proti systému plurálního manželství mnoho náboženských a politických představitelů, neboť ho považovali za nemorální a nekulturní. Svatí posledních dnů byli zesměšňováni ve veřejných projevech, v knihách, v časopisech a v novinách. Kongres Spojených států přijal zákony, které omezily svobodu členů Církve a měly na Církev i hospodářský dopad kvůli tomu, že omezovaly množství majetku, který Církev mohla vlastnit. „Na základě těchto zákonů státní úředníci zatkli a uvěznilo muže, kteří měli více manželek, a odepřeli jim právo volit, právo na soukromí v jejich domově a další občanská práva.“ (*Naše dědictví – stručná historie Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů* [2002], 97.) Do roku 1890 kvůli tomu stovky věrných Svatých posledních dnů strávily nějakou dobu ve vězení. Jiní se zatčení a uvěznění vyhýbali tím, že se skrývali. V těchto podmínkách trpělo mnoho rodin stresem, zármutkem, chudobou a hladem.

I když svět Svaté posledních dnů kvůli praktikování plurálního manželství zesměšňoval, mnozí věrní členové tuto zásadu veřejně obhajovali a vydávali svědectví o tom, že vědí, že ji zjevil Bůh skrze Proroka Josepha Smitha.

Tyto obtížné podmínky vedly presidenta Wilforda Woodruffa k tomu, aby s modlitbou usiloval o vedení od Pána ohledně toho, zda mají Svatí plurální manželství praktikovat. V roce 1889 prezident Woodruff vydal pokyn, že církevní vedoucí mají přestat zásadě plurálního manželství učit. Než nadešel rok 1890, bylo uzavřeno jen velmi málo plurálních manželství a tyto sňatky byly provedeny v rozporu s radou presidenta Woodruffa. Někteří lidé však zveřejňovali zprávy, že Církev praktikování plurálního manželství nadále podporuje. Tyto zprávy vyvolaly další odpor vůči Církvě. V září roku 1890 prezident Woodruff vydal Manifest, který je nyní znám jako Oficiální prohlášení 1 v Nauce a smlouvách.

Druhý manifest

„Manifest [Oficiální prohlášení 1] vyjadřoval záměr presidenta [Wilforda] Woodruffa podvolit se zákonům Spojených států. O zákonech jiných zemí zde nebyla zmínka. Od založení kolonií v Mexiku a v Kanadě církevní vedoucí v těchto zemích plurální sňatky prováděli a v období od října 1890 zde byla plurální manželství v tichosti uzavírána i nadále. ... Za výjimečných podmínek bylo v letech 1890 až 1904 uzavřeno ve Spojených státech menší množství plurálních manželství, i když není jisté, zda tyto sňatky měly oprávnění být uzavřeny na území USA.“ („The Manifesto and the End of Plural Marriage“ [„Manifest a konec plurálního manželství“], Gospel Topics, lds.org/topics.)

„Na generální konferenci v dubnu 1904 vydal president [Joseph F.] Smith důrazné prohlášení, známé jako Druhý manifest, podle něhož mohlo být uzavření nového plurálního manželství potrestáno vyloučením z Církve.“ („Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints“ [„Plurální manželství v Církvě Ježíše Krista Svatých posledních dnů“], Gospel Topics, lds.org/topics.)

LEKCE 21

Prorocké posláni Josepha Smitha

Úvod

Starší John Taylor, který byl s Josephem Smithem, když byl zabit, mu po jeho mučednické smrti (možná společně s jedním nebo s více Svatými) vzdal hold těmito slovy: „Joseph Smith, Prorok a Vidoucí Páně, učinil, kromě Ježíše samotného, pro spasení lidí na tomto světě více, než kterýkoli

jiný člověk, jenž na něm kdy žil.“ (NaS 135:3.) Tato lekce pomůže studentům poznat, v jakém smyslu byla Prorokova služba naplněním dávných proroctví. Tato lekce se bude také zabývat tím, jak Joseph Smith přispěl ke spasení všech Božích dětí.

Doplňková četba

- Neil L. Andersen, „Joseph Smith“, *Liahona*, listopad 2014, 28–31.
- Tad R. Callister, „Joseph Smith – Prorok Znovuzřízení“, *Liahona*, listopad 2009, 35–37.
- „NaS 135:3. Joseph Smith učinil kromě Ježíše pro spasení lidí více než kdokoli jiný“, *Doctrine and Covenants Student Manual* (Church Educational System manual, 2001), 349–350.

Náměty pro výuku

2. Nefi 3:1–21

Předustanovené posláni Josepha Smitha

Požádejte studenty, aby se podělili o to, co je jako první napadne, když si vzpomenou na Josepha Smitha. Několik z nich požádejte, aby se krátce podělili o nějakou osobní zkušenost, kdy pocítili za Proroka Josepha Smitha vděčnost.

Řekněte studentům, že prorok Nefi zaznamenal několik rad, které Lehi udělil svému synu Jozefovi. Tyto rady jsou zaznamenány ve 2. Nefim 3 a je mezi nimi i proroctví, které pronesl Jozef z Egypta ohledně Lehiovy rodiny a posledních dnů. Lehi se o těchto proroctvích dozvěděl pravděpodobně při četbě mosazných desek. Ve 2. Nefim 3 se dozvídáme, že Jozef z Egypta prorokoval o posláni Josepha Smitha v posledních dnech. Požádejte některého studenta, aby přečetl 2. Nefiho 3:6–9. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, jak Jozef z Egypta popsal Josepha Smitha.

- Kterými slovy například Jozef z Egypta popsal Josepha Smitha? (Možné odpovědi: vyvolený vidoucí; vysoce ceněn; veliký v očích mých; a veliký jako Mojžíš. Mohli byste studentům navrhnout, aby si tato slova označili v písmech; na okraj stránky vedle veršů 6–9 by si také mohli napsat *Joseph Smith*.)
- V jakém smyslu byl Joseph Smith jako Mojžíš a Jozef z Egypta? (Viz také Překlad Josepha Smitha, Genesis 50:24–35 [v Průvodci k písmům].)

- Co podle veršů 7–8 Jozef z Egypta předpověděl ohledně služby Josepha Smitha? (Ujistěte se, že studenti rozumějí této pravdě: **Pán vzbudí Josepha Smitha, aby přivedl lidi k poznání Jeho smluv a aby vykonal Jeho dílo.**)

Vyzvěte studenty, aby si ve dvojicích prostudovali 2. Nefiho 3:7, 11–15, 18–21. Požádejte každou dvojici, aby si z písem vypsala seznam toho, co Joseph Smith udělá, aby pomohl uskutečnit Pánovo dílo. Mohli byste studentům navrhnout, aby si tento seznam vytvořili tak, že si označí důležité části textu, které v těchto verších najdou. Po uplynutí dostatečné doby několik dvojic požádejte, aby se podělily o to, co zjistily. (V odpovědích by mělo zaznít toto: přivede lidi k poznání smluv [verš 7]; vynese na světlo Knihu Mormonovu [verše 13, 18–21]; přesvědčí lidi o pravdivosti Bible [verš 11]; bude učiněn silným [verš 13]; a přivede lidi ke spasení [verš 15].)

Ukažte studentům tento citát presidenta Brigham Younga (1801–1877) a některého z nich požádejte, aby ho přečetl:

„V radách věčnosti bylo rozhodnuto, dlouho předtím, než byly položeny základy světa, že Joseph Smith bude tím mužem, který v poslední dispensaci tohoto světa přinese lidem slovo Boží. ... Pán na něho upíral zrak, i na jeho otce, a na otce jeho otce, a na jejich předky, až přímo ... k Adamovi. Sledoval onu rodinu a onu krev, jak obíhá ze svého pramene až k narození onoho muže. Byl předustanoven ve věčnosti, aby předsedal této poslední dispensaci.“ (Učení presidentů Církve:

Brigham Young [2004], 343.)

Abyste studentům pomohli pocítit pravdivost a důležitost předustanoveného poslání Josepha Smitha, diskutujte o tomto:

- Proč je důležité, abyste věděli, že Joseph Smith byl v předsmrtném životě předustanoven a připravován na to, aby byl prorokem Znovuzřízení?

Nauka a smlouvy 135:3

Joseph Smith „učinil, kromě Ježíše samotného, pro spasení lidí ... více“

Požádejte studenty, aby se podělili o to, co by řekli o Josephu Smithovi nebo jaké svědectví by o něm vydali, kdyby mohli říct jen několik vět. Vysvětlete, že po smrti Josepha Smitha byl na jeho počest sepsán text, který byl pro nás později uchován v Nauce a smlouvách. Požádejte některého studenta, aby přečetl první větu z Nauky a smluv 135:3. Zeptejte se:

- Jaká pravda o Josephu Smithovi je vyjádřena v této větě? (V odpovědích studentů má zaznít tato pravda: **Joseph Smith toho udělal na tomto světě pro spasení lidí více než kterýkoli jiný člověk, s výjimkou Ježíše.**)

Abyste si zopakovali, co Prorok Joseph Smith vykonal a co bylo jeho přínosem, rozdělte studenty do skupinek. Vyzvěte je, aby si prolistovali Nauku a smlouvy a zamysleli se nad lekcemi, které jste doposud v tomto kurzu probrali. Požádejte je, aby si napsali přehled požehnání a nauk, které byly znovuzřízeny skrze Proroka Josepha Smitha a které přispívají k našemu spasení. Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby si ze svého seznamu vybrali jeden bod a podělili se se svou skupinkou o to, jak ovlivňuje jejich život a vede je ke spasení.

Abyste shrnuli odpovědi studentů, ukažte jim níže uvedený citát staršího Tada R. Callistera, který sloužil v Předsednictvu Sedmdesáti. Některého z nich požádejte, aby ho přečetl, zatímco ostatní budou text sledovat:

„Skrze Josepha Smitha byly znovuzřízeny všechny moci, klíče, učení a obřady nutné pro spasení a oslavení. Nemůžete jít na tomto světě někam jinam, abyste to získali. Nelze to najít v žádné jiné církvi. Nelze to najít v žádné lidské filosofii ani ve vědeckém pojednání ani vlastním putováním, ač se může jevit sebevíc intelektuální. Spasení lze najít pouze na jednom místě, které označil sám Pán, když řekl, že toto je ta ‚[jediná pravá a živá] církev na tváři celé země‘ (NaS 1:30).“ („Joseph Smith – Prorok Znovuzřízení“, *Liahona*, listopad 2009, 37.)

Dejte studentům chvíli na to, aby se zamysleli nad tím, jak služba Josepha Smitha přispívá k jejich vlastnímu spasení, a pak se jich zeptejte:

- Jak konkrétně by byl váš život možná odlišný, kdyby nebylo služby Proroka Josepha Smitha?

Nauka a smlouvy 122:1–2; Joseph Smith–Životopis 1:33

Josephovo jméno bude „pokládáno za dobré i zlé mezi všemi národy“

Řekněte studentům, že přes všechno to dobré, co Joseph Smith učinil, ho mnoho lidí pomlouvalo, zvláště na sklonku jeho života. Tento aspekt jeho života rovněž předvíдали dávní proroci. (Viz například 3. Nefi 21:10.) Požádejte některého studenta, aby přečetl, co řekl Moroni Josephu Smithovi o těch, kteří se budou stavět proti němu, jak je to zaznamenáno v Joseph Smith–Životopis 1:33. Požádejte jiného studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 122:1–2. Pomozte studentům formulovat pravdu obsaženou v těchto verších tím, že se jich zeptáte:

- Jak byste shrnuli to, co se dozvídáme z těchto dvou pasáží z písem ohledně toho, jak budou lidé na Josepha Smitha reagovat? (Až se studenti budou dělit o své návrhy shrnutí, pomozte jim pochopit tuto pravdu: **I když mnozí lidé ve světě se budou Josephu Smithovi posmívat, spravedliví lidé budou usilovat o požehnání, jež se stala dostupná díky jeho službě.**)
- Proč má podle vás Prorok Joseph Smith tolik kritiků a nepřátel, i když od jeho smrti uplynulo již mnoho let? (Svědectví o Znovuzřízení závisí na tom, zda Joseph Smith byl, nebo nebyl prorok, který uskutečňoval Boží dílo. Proto se ho Satan i nadále snaží zdiskreditovat.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl tato slova staršího Neila L. Andersena z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Mnozí z těch, kteří dílo Znovuzřízení odmítají, zkrátka nevěří, že k lidem na zemi promlouvají nebeské bytosti. Říkají, že je nemožné, aby anděl doručil zlaté desky a ty pak byly mocí Boží přeloženy. Kvůli této nevěře rychle zavrhnou Josephovo svědectví a několik z nich se naneštěstí snižuje k tomu, že zostuzuje Prorokův život a haní jeho charakter.

Zvláště nás mrzí, když někdo, kdo měl kdysi Josepha Smitha v úctě, od svého přesvědčení ustupuje a poté Proroka pomlouvá.

Starší Neal A. Maxwell kdysi řekl, že „zkoumat Církev ... očima jejich odpadlíků je jako dotazovat se Jidáše, abychom porozuměli Ježíšovi. Odpadlíci nám toho vždy říkají více o sobě než o tom, od čeho odešli.“ [„All Hell Is Moved“ (Brigham Young University devotional, Nov. 8, 1977), 3; speeches.byu.edu.] ...

Tak jak se budeme přibližovat Druhému příchodu Spasitele, negativní komentáře o Proroku Josephu Smithovi se budou šířit čím dál více. Polopravdy a zákeřné klamy se nevytratí. Členové vaší rodiny a přátelé budou potřebovat vaši pomoc. Nyní je ta chvíle [na přípravu], abyste [mohli] pomoci ostatním, kteří hledají pravdu.“ („Joseph Smith“, *Liahona*, listopad 2014, 28–30.)

Diskutujte o těchto otázkách:

- Proč je užitečné pamatovat na to, že i když od smrti Josepha Smitha uplynulo již mnoho let, nepřátelé Církve i nadále útočí na jeho pověst?
- Jak můžeme pomoci těm, kteří se snaží poznat pravdu ohledně toho, zda byl Joseph Smith prorok Boží?

Ukažte studentům tento citát staršího Neila L. Andersena a některého z nich požádejte, aby ho přečetl:

„Upřímný tazatel by měl na šíření znovuzřízeného evangelia nahlížet jako na ovoce Pánova díla skrze tohoto Proroka. ...

Ježíš řekl:

„Nemůžeť dobrý strom zlého ovoce nésti, ani strom zlý ovoce dobrého vydávati. ...

Po ovocích jejich poznáte je.“ [Matouš 7:18, 20.]

Tato vysvětlení jsou přesvědčivá, ale upřímný tazatel by se při svém hledání pravdy neměl spoléhat jen na ně.

Je třeba, aby každý věřící získal duchovní potvrzení o božském poslání a charakteru Proroka Josepha Smitha. To platí pro každou generaci. Duchovní otázky si zasluhují duchovní odpovědi od Boha.“ („Joseph Smith“, *Liahona*, listopad 2014, 29–30.)

Poskytněte studentům příležitost vydat svědectví o Proroku Josephu Smithovi tím, že jim položíte tyto otázky:

- V jakých ohledech je podle vás Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů důkazem prorockého poslání Josepha Smitha?
- Jaké zážitky z vašeho života přispěly k vašemu svědectví o Proroku Josephu Smithovi?

Na závěr ukažte níže uvedené citáty od Bathsheby W. Smithové (1822–1910), která sloužila jako čtvrtá generální presidentka Pomocného sdružení, a od presidenta Brigham Younga (1801–1877). Sestra Smithová i president Young znali Josepha Smitha ve smrtelnosti. Požádejte některého studenta, aby tyto citáty přečetl:

„Když jsem uslyšela evangelium, věděla jsem, že to je pravda; když jsem poprvé četla Knihu Mormonovu, věděla jsem, že je inspirovaná Bohem; když jsem poprvé uviděla Josepha Smitha, věděla jsem, že stojím tváří v tvář proroku živého Boha, a neměla jsem v mysli jakoukoli pochybnost o jeho pravomoci.“ (Bathsheba W. Smithová, citováno v: *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* [2011], 34.)

„Vždy, když pomyslím na to, že jsem vůbec kdy poznal Josepha Smitha, Proroka, kterého Pán vzbudil a vysvětil a kterému dal klíče a moc vybudovat království Boží na zemi a podporovat ho, se mi chce volat aleluja.“ (Citováno v: *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 491.)

Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad svým svědectvím o Proroku Josephu Smithovi a nad tím, jak se o něj mohou dělit s druhými, ať již osobně, nebo prostřednictvím sociálních sítí. Vybídněte je, aby si určili někoho, s kým by se rádi o toto svědectví podělili, a aby pak podle svého přání jednali.

Četba pro studenty

- 2. Nefi 3:1–21; Nauka a smlouvy 122:1–2; 135:3; Joseph Smith–Životopis 1:33.
- Neil L. Andersen, „Joseph Smith“, *Liahona*, listopad 2014, 28–31.

LEKCE 22

Mučednická smrt Proroka Josepha Smitha

Úvod

Odštěpenci uvnitř Církve a odpůrci mimo ni způsobili, že Prorok Joseph Smith a jeho bratr Hyrum Smith zemřeli mučednickou smrtí. Jejich smrt se stala mocným zpečetěním jejich svědectví o Knize Mormonově, Nauce a smlouvách a znovuzřízeném evangeliu Ježíše Krista. Díky studiu života

a mučednické smrti Proroka Josepha Smitha si studenti budou moci více uvědomit ona mnohá požehnání, která jim Pán dal a dává skrze službu tohoto muže, jehož prostřednictvím v posledních dnech znovuzřídil své evangelium.

Doplňková četba

- Thomas S. Monson, „Prorok Joseph Smith – učitel příkladem“, *Liahona*, listopad 2005, 67–70.
- „The Martyrdom“, kapitola 22 v příručce *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System manual, 2003), 273–285.
- „Mučednická smrt – Prorok pečeti své svědectví vlastní krví“, kapitola 46 v *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 525–536.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 135:4–5; 136:36–39

Nepřátelé se snažili Josepha Smitha zabít

Ukažte studentům obrázek žaláře v Carthage. Vysvětlete jim, že 27. června 1844 Prorok Joseph Smith a jeho bratr Hyrum, který byl patriarchou Církve, zemřeli mučednickou smrtí v tomto žaláři v Carthage ve státě Illinois. Josephovi bylo v době smrti 38 let a Hyrumovi 44 let.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 136:36–39, zatímco členové třídy budou text sledovat. Povzbudte je, aby při čtení zjistili, jak Pán shrnul život Josepha Smitha a dílo, které vykonal. Poté diskutujte o této otázce:

- Jak Pán popsal život a dílo Proroka Josepha Smitha? (V odpovědích studentů by mohly zaznít tyto pravdy: **Joseph Smith položil základ Božího díla v této dispensaci evangelia. Prorok Joseph Smith byl v době své smrti nevinný a věrně naplnil poslání, které mu Bůh uložil.**)

Abyste studentům pomohli porozumět některým vlivům, které způsobily Prorokovu smrt, vysvětlete jim, že Svátí žili ve státě Illinois asi tři roky v relativním

klidu, avšak v roce 1842 znovu začali zažívat protivenství. Mezi odpůrce Církve patřili i občané Illinois, kteří se obávali politického vlivu Svatých. Jiní lidé začali městu Nauvoo závidět jeho hospodářský růst a nelibě nesli moc, kterou měli vedoucí představitelé města a jejich domobrana. Někteří nepochopili určité jedinečné mormonské nauky a zvyklosti. Odštěpenci uvnitř Církve a odpůrci mimo ni se spojili ve svém úsilí, aby bojovali proti Prorokovi a Církvi.

Každému studentovi předejte kopii materiálu na rozdání, který se nachází na konci této lekce. Některého z nich požádejte, aby přečetl část nazvanou „Odpor vůči Prorokovi a Církvi“.

Vysvětlete, že podle zákonů, které platily v době Prorokovy smrti, nepředstavovalo zničení tiskařského lisu porušení žádného zákona. Ukažte studentům tato slova staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Dodatek k Ústavě Spojených států, který rozšířil záruku svobody tisku tak, že ji chránil i před zákroky místní nebo státní správy, byl přijat až v roce 1868 a v rámci federálního zákona vstoupil v platnost až v roce 1931. ... Činy našich předchůdců bychom měli posuzovat na základě zákonů, příkázání a okolností jejich doby, ne naší.“ („Joseph, the Man and the Prophet“, *Ensign*, May 1996, 72.)

- Proč je důležité pamatovat na poslední větu z citátu od staršího Oakse, když zkoumáme činy prvních církevních vedoucích? (Mohli byste zdůraznit, že většinu členů městské rady Nauvoo tvořili členové Církve, ale když vydali příkaz ke zničení tiskařského lisu, jednali z pozice své funkce zvolených zástupců města. Církev jakožto organizace nepodnikla v záležitosti tiskařského lisu žádné opatření – provedla ho městská rada, „aby zastavila ... nepřístojnosti“. [*History of the Church*, 6:432.]

Požádejte některého studenta, aby v materiálu na rozdání přečetl část nazvanou „Joseph a Hyrum Smithovi byli falešně obviněni“. Požádejte jiného studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 135:4. Vyzvěte ostatní členy třídy, aby text sledovali a zaměřili se na proroctví, které pronesl Joseph Smith na cestě do Carthage.

- I když každý smrtelník je nedokonalý, co je podle vás zapotřebí k tomu, aby člověk mohl mít „svědomí bez provinění vůči Bohu a vůči všem lidem“? (NaS 135:4.)

Vysvětlete, že když se Hyrum Smith připravoval na cestu do žaláře v Carthage, četl Etera 12:36–38 a pak tuto stránku přehnul. Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 135:5, kde se přímo cituje z těchto veršů z Etera, zatímco členové třídy budou text sledovat. Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, proč tato pasáž z písem asi měla pro Hyruma zvláštní význam. Mohli byste jim navrhnout, aby si označili slova a části textu, které je zaujmou.

- Která konkrétní slova a části textu v těchto verších z knihy Eter podle vás mohly mít pro Hyruma zvláštní význam, když čelil uvěznění a možné smrti?
- Co podle vás znamená věta: „Všichni lidé budou vědět, že můj šat není poskvrněn vaší krví“? (Zvažte možnost vyzvat studenty, aby si verš 5 propojili

křížovým odkazem s Jákobem 1:19 a Mosiášem 2:27, aby tak zjistili, co tato věta znamená. Naučit se propojit verš z písem křížovým odkazem s jinými verši z písem, které poskytují na danou věc další náhled, je pro studium písem důležitou dovedností.)

Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, jak se asi Joseph a Hyrum cítili, když věděli, že splnili své poslání a povinnosti vůči Bohu tak, jak nejlépe dovedli.

- Čemu se můžeme naučit z příkladu Josepha a Hyruma Smithových, co by nám pomohlo plnit zodpovědnosti, které od Boha dostáváme?

Nauka a smlouvy 135:1–3, 6–7

Mučednická smrt v žaláři v Carthage a pocty vzdané Josephu Smithovi

Požádejte některého studenta, aby přečetl záhlaví 135. oddílu Nauky a smluv. (Mohli byste zdůraznit, že rozdíly mezi záhlavím ve vydání písem z roku 1981 a z roku 2013 odrážejí nejnovější vědecké poznatky.) Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Nauky a smluv 135:1–2 a části materiálu na rozdání nazvané „Mučednická smrt v žaláři v Carthage“. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali, zatímco tito studenti budou číst.

- Co podle vás znamenají slova „zpečetit svědectví o této knize a o Knize Mormonově“?

Až se budou studenti dělit o své myšlenky, zvažte možnost napsat na tabuli tuto definici: „*Zpečetit*“ znamená něco *trvale potvrdit, například svědectví*. Mohli byste studentům navrhnout, aby si tuto definici napsali do písem vedle verše 1.

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 135:3, 6–7 a zaměřili se na některé pravdy, které se dozvídáme z tohoto oznámení o mučednické smrti Josepha a Hyruma Smithových.

- Jaké pravdy se dozvídáme z tohoto oznámení o mučednické smrti Josepha a Hyruma Smithových? (V odpovědích studentů může zaznít mnoho pravd, včetně této: **Joseph Smith toho udělal na tomto světě pro spasení lidí více než kterýkoli jiný člověk, s výjimkou Ježíše Krista. Knize Mormonově a Nauce a smlouvám bylo dáno vzniknout pro spasení světa.**)
- Jak konkrétně by podle vás byl váš život možná odlišný, kdyby nebylo služby Proroka Josepha Smitha?

Požádejte některého studenta, aby přečetl citát staršího Dallina H. Oakse, který se nachází v materiálu na rozdání v části nazvané „Pocty vzdané Josephu Smithovi“.

- Proč je důležité si uvědomit, že podle blízkých přátel byl Joseph Smith prorok a „úctyhodný [a] ctnostný muž“?

Na závěr se studentů zeptejte, zda by někdo z nich chtěl o Josephu Smithovi vydat svědectví. Vybidněte je, aby během několika příštích dnů vyhledávali příležitosti podělit se s druhými o svědectví o Proroku Josephu Smithovi a o jeho roli při znovuzřízení evangelia Ježíše Krista.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 135:1–7; 136:36–39.

- Thomas S. Monson, „Prorok Joseph Smith – učitel příkladem“, *Liahona*, listopad 2005, 67–70.

Mučednická smrt Proroka Josepha Smitha

Odpor vůči Prorokovi a Církvi

V červnu 1844 již bylo nepřátelství vůči Církvi velmi silné. Někteří obyvatelé Illinois zvažovali vyhnání Svatých ze státu, jiní osnovali, jak zabít Proroka. Někteří lidé, kteří se spikli proti Prorokovi a Církvi, byli bývalí členové Církve, kteří odpadli. 7. června 1844 William Law, který předtím sloužil jako druhý rádce v Prvním předsednictvu, spolu s dalšími odpadlíky vytiskl první vydání novin nazvaných *Nauvoo Expositor*. Tito lidé ve své snaze popudit veřejnost proti Prorokovi a Církvi pomocí těchto novin pomlouvali Josepha Smitha a další vedoucí Církve. Joseph Smith, který byl starostou Nauvoo, si spolu s většinou městské rady Nauvoo uvědomoval, že tyto pomlouvačné noviny by mohly způsobit, že rozlícené davy rozpoutají ve městě násilnosti. Obvinili noviny *Nauvoo Expositor* z ohrožování veřejného zájmu a přikázali zničit jejich tiskařský lis.

Joseph a Hyrum Smithovi byli falešně obviněni

„V důsledku tohoto zákroku starosty a městské rady [zničení novin *Nauvoo Expositor*] představitelé veřejné správy státu Illinois obžalovali bezdůvodně Proroka, jeho bratra Hyruma a další představitelé města Nauvoo z výtržností. Guvernér státu Illinois, Thomas Ford, nařídil, aby se tito muži podrobili soudu ve městě Carthage ve státě Illinois, které bylo administrativním střediskem kraje, a slíbil jim ochranu. Joseph věděl, že když půjde do Carthage, jeho život bude vážně ohrožen nepřáteli, kteří proti němu brojili a vyhrožovali mu.

Joseph a Hyrum byli přesvědčeni o tom, že rozlícení nepřátelé mají zájem pouze o ně, a tak se rozhodli uprchnout na západ, aby si zachránili život. 23. června se dostali přes řeku Mississippi, ale později téhož dne bratři z Nauvoo Proroka vyhledali a řekli mu, že pokud se nevzdá představitelům veřejné správy v Carthage, napadnou město Nauvoo vojenská jednotky. Prorok s tím souhlasil v naději, že tím vládní představitelé i rozlícené nepřátele upokojí. 24. června se Joseph a Hyrum Smithovi rozloučili s rodinami a odjeli spolu s dalšími představiteli města Nauvoo do Carthage, kde se následujícího dne dobrovolně vydali představitelům kraje. Poté, co byli bratři z původního obvinění propuštěni na kauci, byli křivě obžalováni z vlastizrady státu Illinois, byli zatčeni a uvězněni v žaláři v Carthage, kde měli čekat na soudní líčení. Starší John Taylor a Willard Richards, jediní členové Dvanácti, kteří v oné době nesloužili na misi, se k nim dobrovolně připojili.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 525–526.)

Mučednická smrt v žaláři v Carthage

Jeden z lidí, kteří Josepha 27. června 1844 navštívili, dal Josephovi revolver. Když se dav snažil proniknout do místnosti, kde byl Prorok s ostatními muži zadržován, byl Hyrum při snaze ochránit ostatní v místnosti zastřelen. Joseph přiskočil ke dveřím, vystrčil ruku za zárubeň a vystřelil z pistole do chodby. Střely vyšly jen ze tří komor ze šesti a zranily několik útočnicků z rozlíceného davu. Útočníci napůl zavřenými dveřmi prostrčili pušky a John Taylor se pokusil jejich hlavně odrážet vycházkovou holí.

Když se konflikt u dveří vypuňoval, John Taylor se pokusil uprchnout z místnosti oknem. Když se pokusil vyskočit z okna, byl zasažen výstřelem od dveří do stehna a také na něj vystřelil někdo zvenčí. Padl k zemi, a když se pokusil odplazit se pod postel vedle okna, byl vážně zraněn dalšími třemi výstřely. Mezitím vždy, když se ve dveřích objevily pušky, je Willard Richards odrážel holí.

Joseph Smith se poté rozhodl uprchnout tímtéž oknem. Willard Richards dál odrážel útočníky u dveří a Prorok skočil k otevřenému oknu. V té chvíli ho zasáhly kulky jak z vnitřku vězení, tak zvenčí. Vypadl z okna se zvoláním: „Ó Pane, můj Bože!“ a dopadl na zem pod ním. Útočníci, kteří byli uvnitř vězení,

se vyhrnuli ven, aby se ujistili, že je Joseph mrtev. I když nikdo z členů Církve do Carthage nemířil, někdo zakřičel: „Mormoni přicházejí!“ a dav se rozprchl.

Pocty vzdané Josephu Smithovi

Starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů řekl:

„Ti, kteří Josepha znali nejlépe a stáli mu ve vedení Církve nejbližší, ho měli velmi rádi a podporovali ho jako proroka. Jeho bratr Hyrum se rozhodl po jeho boku zemřít. John Taylor, který byl také s Josephem, když byl zavražděn, řekl: ‚Svědčím před Bohem, anděly a lidmi, že [Joseph] byl dobrý, úctyhodný [a] ctnostný muž – ... že jeho charakter v soukromí i na veřejnosti byl bezúhonný – a že žil a zemřel jako muž Boží.‘ (*The Gospel Kingdom* [1987], 355; viz také NaS 135:3.) Brigham Young prohlásil: ‚Nemyslím si, že na zemi žije člověk, který by [Josepha Smitha] znal lépe než já; a já se nebojím říci, že s výjimkou Ježíše Krista na této zemi nikdy nežil ani nežije lepší člověk.‘ [*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 459.]“ („Joseph, the Man and the Prophet“, *Ensign*, May 1996, 73.)

LEKCE 23

Následnictví v předsednictvu

Úvod

Joseph Smith ke konci svého života předal klíče kněžství této dispensace členům Kvora Dvanácti apoštolů. Po Prorokově mučednické smrti se mnohým Svatým na shromáždění, které se konalo 8. srpna 1844, dostalo určitého duchovního projevu, který jim potvrdil, že Církev má vést Brigham Young,

kteřý byl presidentem Kvora Dvanácti apoštolů. Když studenti porozumějí zásadám spojeným s následnictvím v předsednictvu Církve, budou se moci spolehnout na to, že Pán vybírá a připravuje jednotlivé muže, kteří se stávají presidentem Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Doplňková četba

- „Succession in the Presidency“, kapitola 3 v příručce *Teachings of the Living Prophets Student Manual* (Church Educational System manual, 2010), 28–41.
- „The Twelve to Bear Off the Kingdom“, kapitola 23 v příručce *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System manual, 2003), 286–296.
- Brent L. Top a Lawrence R. Flake, „The Kingdom of God Will Roll On‘: Succession in the Presidency“, *Ensign*, Aug. 1996, 22–35.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 107:33; 112:30–32

Apoštolové jsou držiteli klíčů této dispensace

Zeptejte se studentů:

- Jak se proces, při kterém se vybírá nový prezident Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, liší od toho, jak jsou vybírání vedoucí v jiných organizacích?

Sdělte studentům, že tato lekce se bude zabývat změnou ve vedení Církve po smrti Proroka Josepha Smitha. Vysvětlete, že Prorok několik let před svou smrtí obdržel zjevení, která se týkala Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů. Vyzvěte studenty, aby si prostudovali Nauku a smlouvy 107:33 a 112:30–32 a zaměřili se na to, jak Pán popsal kněžskou pravomoc, jejímiž držiteli jsou členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti.

- Jak Pán popsal pravomoc Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů? (Ujistěte se, že studenti rozumějí této zásadě: **Členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů jsou držiteli klíčů kněžství této dispensace a členové Dvanácti působí pod vedením Prvního předsednictva.**)

Každému studentovi předejte výtisk materiálu na rozdání, který se nachází na konci této lekce. Vysvětlete, že Joseph Smith se během posledních měsíců svého života často setkával se členy Kvora Dvanácti apoštolů, aby je připravil na vedení Církve. Požádejte některého studenta, aby přečetl část materiálu na rozdání nazvanou „Setkání s Dvanácti apoštolů, březen 1844“. Sdělte

studentům, že toto je stručná zpráva o setkání Proroka Josepha Smitha s apoštolů a s dalšími církevními vedoucími, tak jak ji popsal Wilford Woodruff, který byl v té době apoštolem. Po přečtení se zeptejte:

- Jak předání klíčů členům Kvora Dvanácti apoštolů napomohlo k tomu, aby se apoštolové připravili na dobu, kdy s nimi Prorok Joseph Smith již nebude? (Obdrželi tytéž klíče kněžství, které držel Prorok Joseph.)
- Proč bylo důležité, aby Joseph Smith tyto klíče kněžství apoštolům předal před svou smrtí? (V té době byl Joseph Smith jediným člověkem, který vlastnil všechny klíče kněžství této dispensace. Kdyby tyto klíče druhým nepředal, na zemi by museli znovu přijít andělé, aby je znovuzřídili.)

Nauka a smlouvy 124:127–128

Po Josephu Smithovi se presidentem Církve stal Brigham Young

Vysvětlete, že když bylo v roce 1835 poprvé zorganizováno Kvorum Dvanácti apoštolů, určoval se služební věk podle stáří dané osoby. Thomas B. Marsh, který byl v té době pokládán za věkem nejstaršího apoštola, byl považován za služebně nejstaršího apoštola. (Později se však zjistilo, že věkem nejstarším apoštolem byl David W. Patten.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 124:127–128.

Vysvětlete, že v říjnu 1838 president Marsh od Církve odpadl a odešel z ní a David W. Patten zemřel. Poté se služebně nejstarším apoštolem stal Brigham Young, jak je vysvětleno v těchto verších. Od této první volby až dodnes se pořádá v Kvoru Dvanácti apoštolů určuje podle data vysvěcení.

Vysvětlete, že když 27. června 1844 zemřeli Joseph a Hyrum Smithovi mučednickou smrtí, všech Dvanáct kromě Johna Taylora a Willarda Richardse sloužilo na misiích na východě Spojených států. Během tří týdnů se však všichni apoštolové o této tragické zprávě dozvěděli a urychleně se vrátili do Nauvo. Když apoštolové dorazili, zjistili, že mezi členy Církve vládne zmatek ohledně toho, kdo Církev povede. Někteří členové Církve byli toho názoru, že vedení právem náleží Kvoru Dvanácti apoštolů. Během několika následujících měsíců několik mužů vystoupilo s tvrzením, že na vedení Církve mají právo oni. Požádejte dva studenty, aby přečetli část materiálu na rozdání nazvané „Nárok Sidneyho Rigdona“ a „Nárok Jamese Stranga“. Vyzvěte členy třídy, aby se při poslechu zamysleli nad tím, jak by je vznesení těchto nároků možná znepokojilo, kdyby v té době žili v Nauvo.

Položte studentům doplňující otázky:

- Proč nároky, které vznesli tito muži, nebyly oprávněné? (Možná bude třeba zdůraznit, že i když byl Sidney Rigdon členem Prvního předsednictva, Joseph mu nepředal klíče kněžství.)

Požádejte některého studenta, aby z materiálu na rozdání přečetl část nazvanou „7. srpen 1844“. Diskutujte se členy třídy o této otázce:

- Proč bylo důležité svědectví Brighama Younga ohledně klíčů apoštolství? (Až studenti odpovědí, napište na tabuli tuto nauku: **Apoštolové jsou držiteli všech klíčů kněžství nezbytných pro předsedání Církvi.**)

Požádejte některého studenta, aby z materiálu na rozdání přečetl část nazvanou „8. srpen 1844, 10 hodin“.

- Jak Pán Svatým požehnal, aby poznali, koho pověřil vedením Církve?
- Jak můžeme v dnešní době poznat, zda jsou vedoucí Církve povoláni Bohem? (Až studenti odpovědí, napište na tabuli tuto zásadu: **Skrze Ducha Svatého můžeme obdržet svědectví, že ti, kteří vedou Církve, byli povoláni Bohem.**)
- Kdy jste například pocítili, jak vám Duch dosvědčuje, že současný prezident Církve je povolán Bohem?

Vysvětlete, že na shromáždění, které se uskutečnilo 8. srpna ve 14 hodin, promluvili Brigham Young a další apoštolové. Požádejte některého studenta, aby z materiálu na rozdání přečetl část nazvanou „8. srpen 1844, 14 hodin“.

Vysvětlete, že když Joseph Smith zemřel, Brigham Young byl jako služebně nejstarší apoštol okamžitě schopen používat všechny klíče kněžství. Více než tři roky po Prorokově mučednické smrti přisedalo Církvi Kvorum Dvanácti apoštolů pod vedením Brigham Younga. Poté, 5. prosince 1847, byla Brigham Youngovi vyjádřena podpora jako presidentovi Církve a První předsednictvo bylo reorganizováno.

Sidney Rigdon odešel do Pittsburghu ve státě Pensylvánie, kde zorganizoval církev s názvem Church of Christ [Církev Kristova] s apoštolů, proroky, kněžími a králi. Tato církev zanikla v roce 1847. Ačkoli byl nárok vznesený Jamesem Strangem neoprávněný, podpořili ho tři bývalí členové Dvanácti – William E. McLellin, John E. Page a William Smith. Strang byl v roce 1856 zavražděn nespokojenými následovníky.

Abyste studentům pomohli porozumět procesu následnictví v předsednictvu Církve, ukažte jim níže uvedená slova presidenta Boyda K. Packera z Kvora Dvanácti apoštolů ohledně toho, co se dělo po smrti presidenta Gordona B. Hinckleyho. Některého ze studentů požádejte, aby tato slova přečetl.

„Nebylo žádných otázek ohledně toho, co se má učinit – žádné váhání. Věděli jsme, že presidentem Církve je služebně nejstarší apoštol. Na oné posvátné schůzce Kvorum Dvanácti apoštolů vyjádřilo podporu Thomasi Spenceru Monsonovi jako presidentovi Církve. Jak se uvádí v písmech, je nyní jediným mužem na zemi, který má právo používat všechny tyto klíče. My všichni apoštolové jsme však jejich držitelé. Jeden z nás je povolán a vysvěcen, a ten se stává presidentem Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.“ („Dvanáct“, *Liahona*, květen 2008, 83.)

- Kdo se po smrti presidenta Církve vždy stává dalším presidentem Církve? (Služebně nejstarší apoštol, který je presidentem Kvora Dvanácti apoštolů.)

Někteří studenti možná nevědí, kdy prezident Církve dostává klíče nezbytné k předsedání Církvi. Vysvětlete, že každému apoštolovi jsou dány všechny klíče ve chvíli, kdy je ustanoven apoštolem. Požádejte některého studenta, aby přečetl tato slova presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008):

„Avšak pravomoc používat tyto klíče je omezena na presidenta Církve. Když zemře, možnost používat tuto pravomoc přechází na služebně nejstaršího apoštola, který je pak svými spolupracovníky v Radě Dvanácti jmenován, ustanoven a vysvěcen prorokem a presidentem.“ („Come and Partake“, *Ensign*, May 1986, 47.)

- Jaké pocity ve vás vyvolává to, když si uvědomíte, že Pánovo království na zemi bude vždy po smrti presidenta Církve jen s krátkou přestávkou postupovat dál kupředu?

Na závěr lekce byste mohli vydat svědectví, že tytéž klíče a moci kněžství, které Joseph Smith předal Brighamů Youngovi a členům Kvora Dvanácti apoštolů, vlastní v dnešní době president Církve, jeho rádci v Prvním předsednictvu a členové Kvora Dvanácti apoštolů. Také byste se mohli podělit o to, jak jste získali vlastní svědectví, že církevní vedoucí jsou povoláni Bohem. Vyzvěte studenty, aby s modlitbou usilovali o to, aby získali nebo posílili své svědectví o pravdách, které dnes probírali.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 107:33; 112:30–32; 124:127–128.
- Boyd K. Packer, „Dvanáct“, *Liahona*, květen 2008, 83–87.

Následnictví v předsednictvu

Setkání s Dvanácti apoštolů, březen 1844

President Wilford Woodruff (1807–1898) vzpomínal:

„Pamatuji si na vůbec poslední řeč, kterou k nám [Joseph Smith] pronesl před svou smrtí. ... Stál přítom na nohou asi tři hodiny. Místnost byla naplněna jakoby stravujícím ohněm, jeho tvář byla jasná jako jantar a byl oděn mocí Boží. Předložil nám naše povinnosti. Předložil nám plnost tohoto velikého díla Božího; a ve své řeči k nám řekl: ‚Mám na svou hlavu zpečetěn každý klíč, každou moc, každou zásadu života a spasení, kterou kdy Bůh dal komukoli, kdo kdy žil na tváři země. A tyto zásady a toto kněžství a moc přináležejí této veliké a poslední dispensaci, kterou Bůh nebes svou rukou ustanovil na zemi. Nyní,‘ řekl mluvě k Dvanácti, ‚jsem na vaši hlavu zpečetil každý klíč, každou moc a každou zásadu, kterou Pán zpečetil na hlavu mou.‘ ...

Poté, co k nám takto promlouval, řekl: ‚Pravím vám, že břímě tohoto království nyní spočívá na vašich bedrech; musíte ho nést po celém světě, a pokud to neuděláte, budete zatraceni.‘“ (Citováno v *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 529.)

Nárok Sidneyho Rigdona

Sidney Rigdon, první rádce v Prvním předsednictvu, dorazil do Nauvo z pensylvánského Pittsburghu 3. srpna 1844. Vyžádal si, aby v úterý 6. srpna bylo svoláno mimořádné shromáždění, na němž by si členové Církve mohli zvolit poručníka Církve. Zdálo se, že Sidney Rigdon se snažil svolat toto

shromáždění tak, aby právě jeho členové Církve schválili do funkce poručníka Církve ještě předtím, než se z misí na východě Spojených států vrátí všech Dvanáct apoštolů. Naštěstí díky úsilí staršího Willarda Richardse a staršího Parleyho P. Pratta bylo shromáždění přesunuto na čtvrtek 8. srpna, kdy se již do Nauvoo vrátila většina apoštolů.

Sidney Rigdon vystoupil s tvrzením, že kvůli tomu, že byl předtím povolán a ustanoven mluvčím Josepha Smitha (viz NaS 100:9), je jeho zodpovědností „dohlížet na to, aby Církev byla řízena řádným způsobem“. (*History of the Church*, 7:229.)

Nárok Jamese Stranga

James Strang, který byl pokřtěn v únoru 1844, po smrti Josepha Smitha tvrdil, že od Josepha obdržel dopis, v němž ho ustanovil svým nástupcem. I když byl tento dopis padělaný, vypadal, že je opravdu podepsán Josephem Smithem, a když ho Strang ukázal členům Církve, některé tím oklamal. Strang také řekl, že ho navštívil anděl a že mu předal klíče.

7. srpen 1844

Starší John Taylor, Willard Richards, Parley P. Pratt, a George A. Smith již byli v Nauvoo, když tam dorazil Sidney Rigdon. Většina zbývajících apoštolů, včetně Brighama Younga, se do Nauvoo vrátila večer 6. srpna 1844. Druhý den ráno, 7. srpna, se apoštolové setkali na radě v domě Johna Taylora. Téhož dne odpoledne se Dvanáct apoštolů sešlo s vysokou radou a s vysokými kněžími. President Young požádal Sidneyho Rigdona, aby oznámil, jaké má pro Svaté poselství. Sidney Rigdon směle prohlásil, že měl vidění a že nikdo nemůže zastoupit Josepha Smitha v jeho roli presidenta Církve. Pak navrhl, aby byl jmenován poručníkem členů Církve.

Když Sidney Rigdon domluvil, Brigham Young (1801–1877) řekl:

„Nezáleží mi na tom, kdo vede církev, ... ale jedno vědět musím, a to, co k tomu říká Bůh. Mám klíče a prostředky k tomu, abych zjistil, jaké má Bůh ohledně této věci úmysly. ...“

Joseph předal na naši hlavu všechny klíče a moci přináležející apoštolství, které on sám vlastnil, než byl odňat ze země, a žádný člověk ani skupina lidí se nemohou v tomto světě ani ve světě, který přijde, dostat mezi

Josepha a členy Dvanácti.

Joseph velmi často říkal Dvanácti: „Já jsem položil základy, a vy na nich musíte stavět, neboť království spočívá na vašich bedrech.“ (*History of the Church*, 7:230.)

8. srpen 1844, 10 hodin

8. srpna 1844 v 10 hodin se Svatí v Nauvoo shromáždili a vyslechli Sidneyho Rigdona a jeho nárok na to, aby se stal poručníkem Církve. K tisícům shromážděných Svatých hovořil hodinu a půl a během této doby jim vysvětloval, proč by měl být poručníkem Církve. Několik lidí o jeho proslovu řeklo, že nebyl inspirující.

President Brigham Young promluvil krátce a řekl, že raději by se do Nauvoo vrátil z toho důvodu, aby truchlil kvůli Prorokovi, než aby musel jmenovat nového vedoucího. Oznámil, že téhož dne ve 14 hodin se sejde shromáždění vedoucích a členů. Několik členů Církve později vydalo svědectví, že když Brigham Young mluvil, viděli, jak se změnil jeho vzhled, a slyšeli, jak se mu změnil hlas, takže se vzhledem a hlasem podobal Proroku Josephu Smithovi.

Emily Smith Hoytová vzpomínala: „Ten způsob argumentace, výraz obličeje a tón hlasu mi rozechvěly celou duši. ... Věděla jsem, že Joseph je mrtvý. A přesto jsem se několikrát překvapeně a mimoděk

podívala na stupínek, abych se přesvědčila, že to není Joseph. Nebyl to on, byl to Brigham Young.“ (Citováno v: Lynne Watkins Jorgensen, „The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness“, *BYU Studies*, vol. 36, no. 4 [1996–1997], 142.)

Wilford Woodruff napsal: „Kdybych ho na vlastní oči neviděl, nikdo by mě nemohl přesvědčit, že to nebyl Joseph Smith, a každý, kdo tyto dva muže znal, o tom může vydat svědectví.“ (*History of the Church*, 7:236.)

8. srpen 1844, 14 hodin

Ve 14 hodin se sešly tisíce Svatých na shromáždění, které, jak věděli, mělo být důležité. Brigham Young hovořil otevřeně o navrhovaném poručnictví Sidneyho Rigdona a o tom, jak se Sidney Rigdon Josephu Smithovi během dvou předchozích let odcizil, a pak řekl:

„Pokud si lidé přejí, aby je vedl president Rigdon, mohou ho mít; ale já vám říkám, že klíče království Božího na celém světě má Kvorum Dvanácti.“

Dvanáct je určeno prstem Božím. Zde je Brigham, ochabla někdy jeho kolena? Zachvěly se někdy jeho rty? Zde je Heber [C. Kimball] a ostatní z Dvanácti, nezávislého orgánu, který má klíče kněžství – klíče království Božího, které má předat celému světu: a to je pravda, k čemuž mi dopomáhej Bůh. Stojí vedle Josepha a jsou jako První předsednictvo Církve.“ (*History of the Church*, 7:233.)

Mnoho Svatých se zmínilo o tom, že když Brigham Young onoho odpoledne hovořil, vypadal a zněl jako Joseph Smith. Kromě tohoto zázraku mnoho Svatých také pocítilo svědectví Ducha Svatého, které jim dosvědčovalo, že Brigham Young a Kvorum Dvanácti byli povoláni Bohem, aby vedli Církev. Na závěr tohoto shromáždění Svatí v Nauvoovi jednohlasně vyjádřili podporu Kvoru Dvanácti apoštolů, s Brighamem Youngem v čele, aby tak Církev vedli oni. Ne všichni členové se však nakonec rozhodli, že budou následovat apoštoly. Někteří se místo toho rozhodli následovat jiné jednotlivce, jako byli Sidney Rigdon nebo James Strang, kteří založili každý svou vlastní církev.

LEKCE 24

Odchod z Nauvoo a putování na západ

Úvod

Pod inspirovaným vedením Brigham Younga dokončili Svátí stavbu chrámu Nauvoo, kde uzavřeli posvátné smlouvy před tím, než vyrazili na svou namáhavou pouť do nového domova ve Skalistých horách. Tyto chrámové smlouvy poskytovaly

Svatým sílu a inspiraci během těžkostí, jimž cestou čelili. Jako dědici odkazu těchto věrných Svátých se můžeme učit z jejich příkladu a připravovat cestu pro druhé, aby se i oni mohli těšit z požehnání evangelia.

Doplňková četba

- Gordon B. Hinckley, „True to the Faith“, *Ensign*, May 1997, 65–67.
- M. Russell Ballard, „You Have Nothing to Fear from the Journey“, *Ensign*, May 1997, 59–61.
- *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System manual, 2003), 302–314, 329–336.

Náměty pro výuku

Dokončení chrámu Nauvoo

Ukažte obrázek původního chrámu Nauvoo nebo použijte obrázek nového chrámu Nauvoo Illinois. (Viz *Kniha obrázků z evangelia* [2009], č. 118.) Řekněte studentům, že poté, co Svatí posledních dnů odešli z Nauvoo, byl v roce 1848 chrám, který postavili, uvnitř zničen požárem a pak v roce 1850 téměř srovnán se zemí tornádem. Po téměř 150 letech byl postaven chrám nový, který se vzhledem velmi podobá tomu původnímu a který byl zasvěcen v červnu 2002.

Vysvětlete, že po mučednické smrti Josepha Smitha pracovali Svatí pod vedením Kvora Dvanácti apoštolů na tom, aby původní chrám Nauvoo dokončili co nejrychleji. Ukažte níže uvedené citáty a požádejte některého studenta, aby je přečetl. Vyzvěte členy třídy, aby si povšimli obětí, které Svatí přinesli, aby vybudovali chrám Nauvoo:

„Více než 1 000 mužů zasvětilo každý desátý den práci na stavbě. Na Louisu Deckerovou, mladou dívku, udělalo velký dojem, když její matka prodala čínský porcelán a krásné prošívané přikrývky a peníze věnovala na chrám. Jiní Svatí posledních dnů věnovali koně, vozy, krávy, vepřové maso a obilí, aby vypomohli při stavbě chrámu. Ženy v Nauvo o byly požádány, aby do chrámového fondu darovaly své drobné mince.“ (*Naše dědictví – stručná historie Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů* [2002], 59.)

Elizabeth Terry Kirby Hewardová věnovala to jediné, co mohla dát – hodinky svého manžela, který nedlouho předtím zemřel. „Dala jsem je proto, abych pomohla chrámu Nauvo o, i vše ostatní, bez čeho jsem se mohla obejít, a několik posledních dolarů, které jsem na celém světě měla, což dohromady vydalo na téměř 50 dolarů.“ (Citováno v: Carol Cornwall Madsen, *In Their Own Words: Women and the Story of Nauvo o* [1994], 180.)

Vysvětlete, že kvůli rostoucímu pronásledování Svatých a výhrůžkám ze strany nepřátel Církve oznámili 24. září 1845 vedoucí Církve, že Svatí na jaře příštího roku z Nauvo o odejdou. Zeptejte se studentů:

- Jak podle vás rozhodnutí odejít z Nauvo o mohlo ovlivnit snahu Svatých dokončit chrám?

Vysvětlete studentům, že i když Svatí věděli, že budou muset ze státu Illinois odejít, zvýšili své úsilí, aby před odchodem stihli chrám dokončit. Místnosti v chrámu byly zasvěceny, jakmile byly dokončeny, tak aby co možná nejdříve mohly být vykonávány příslušné obřady. Prorok Joseph Smith před svou smrtí vykonal chrámový obřad obdarování pro malou skupinu mužů a žen. 10. prosince 1845 začali tito muži a ženy v zasvěcených místnostech chrámu vykonávat chrámové obřady pro další členy. Požádejte některého studenta, aby přečetl dva níže uvedené odstavce, které popisují snahu Svatých a jejich vedoucích zajistit, aby před odchodem z Nauvo o mohlo chrámové obřady přijmout co nejvíce lidí:

Od roku 1844 do roku 1846 učinili president Brigham Young a Dvanáct apoštolů naléhavou prioritou dokončení chrámu Nauvo o. Ještě před dokončením stavby tam byla vykonávána obdarování a pečetění. Brigham Young (1801–1877) zaznamenal: „Svatí projevovali takovou dychtivost po přijetí obřadů [chrámu], a my jsme tak dychtili jim posloužit, že jsem se zcela oddal dílu Páně v chrámu ve dne i v noci, spánku jsem nevěnoval více než průměrně čtyři hodiny denně a domů jsem přicházel jednou týdně.“ (*History of the Church*, 7:567.)

Kromě mužů, kteří pracovali v chrámu, „se pracovníci pro obřady v chrámu Nauvo o stalo třicet šest žen, a během zimy 1845–1846 pracovali všichni 24 hodin denně, aby stihli vykonat obřady pro co nejvíce lidí před jejich hromadným odchodem. „Pracovala jsem v chrámu každý den bez přestávky až do jeho uzavření,“ vzpomínala Elizabeth Ann Whitneyová, jedna z oněch třiceti šesti žen. „Věnovala jsem tomuto poslání sama sebe, svůj čas a pozornost.“ Desítky dalších žen praly oblečení a připravovaly jídlo, aby fyzicky podpořily tento pozoruhodný úkol.“ (Carol Cornwall Madsen, „Faith and Community: Women of Nauvo o“, v *Joseph Smith: The Prophet, The Man*, ed. Susan Easton Black and Charles D. Tate Jr. [1993], 233–234.)

Vysvětlete, že mezi 10. prosincem 1845 a 7. únorem 1846 – dnem, kdy Svatí začali odcházet na svou pout' na západ – obdrželo v chrámu Nauvoo obřad obdarování přibližně 5 615 Svatých a také tam bylo zpečetěno mnoho rodin.

- Čemu se můžeme naučit z toho, jak se Svatí obětovali pro dokončení chrámu, i když věděli, že brzy Nauvoo opustí? (Studenti mohou rozpoznat různé zásady, jako například tuto: **Přijetí chrámových obřadů stojí za všechno naše spravedlivé úsilí a oběti.** Zvažte možnost napsat to na tabuli pro zdůraznění.)
- Jak podle vás mohlo přijetí chrámových obřadů připravit ty, kteří odcházeli z Nauvoo na cestu dlouhou více než 1 600 km, při níž se snažili najít útočiště na západě Spojených států?

Abyste studentům pomohli odpovědět na tuto otázku, ukažte níže uvedené citáty sestry Sarah Richové a staršího Roberta D. Halese z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby je přečetl:

„Kdybychom neměli tu víru a znalost, které jsme obdrželi v tomto chrámu vlivem a pomocí Ducha Páně, naše cesta by pro nás byla jako krok do temnoty.“ (Sarah Rich, citováno v příručce *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* [2011], 30.)

„Naši pionýrští předci byli spolu v Nauvoo zpečetěni jako rodiny. Jejich smlouvy s Pánem v chrámu Nauvoo byly pro ně ochranou během jejich cesty na západ, tak jako jsou ochranou i pro každého z nás v dnešní době a po celý náš život. ...

Pro tyto první Svaté byla jejich účast na chrámových obřadech zásadní pro jejich svědectví, když čelili těžkostem, rozzlobenému davu, vyhánění z pohodlných domovů v Nauvoo a dlouhé a obtížné cestě, která je čekala. Ve svatém chrámu byli obdarováni mocí. Manžel a manželka byli navzájem zpečetěni. Děti byly připečetěny k rodičům. Během cesty mnohým zemřeli členové rodiny, ale oni věděli, že to pro ně neznamená konec. V chrámu byli zpečetěni pro celou věčnost.“ (Robert D. Hales, „Temple Blessings“, *New Era*, Feb. 2014, 4.)

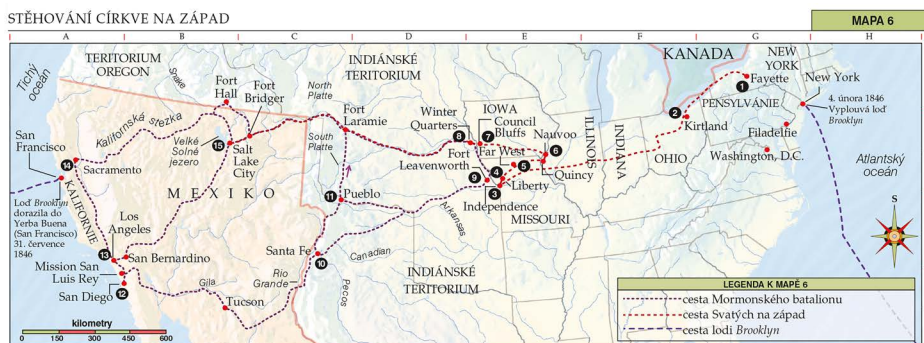
Zeptejte se studentů:

- Jaký vliv mělo přijetí chrámových obřadů na první Svaté posledních dnů, kteří byli nuceni vydat se na dlouhou cestu na západ? (Až budou studenti odpovídat, pomozte jim porozumět této zásadě: **Chrámové obřady nám mohou poskytnout ochranu a sílu, když čelíme období těžkostí a protivenství.**)
- Jak vás nebo ty, které znáte, ochraňuje a posiluje během období zkoušek chrámové uctívání?

Povzbud'te studenty, aby se zamysleli nad tím, co by mohli dělat pro to, aby skrze uctívání v domě Páně nacházeli větší duchovní ochranu a sílu.

Nauka a smlouvy 136

Pánovy pokyny těm, kteří se vydávali na cestu na západ

Vyzvěte studenty, aby si v Mapách míst z historie Církve nalistovali mapu č. 6, „Stěhování Církve na západ“, a požádejte je, aby na ní našli Nauvoo a Winter Quarters. Vysvětlete, že kvůli silným deštům a nedostatku zásob trvalo Svatým, kteří odešli z Nauvoo v únoru 1846, čtyři měsíce, než ušli téměř 500 km přes stát Iowa. V této době více než 500 mužů z řad Svatých posledních dnů – kteří se stali známými jako Mormonský batalion – uposlechlo výzvu presidenta Brigham Younga a vstoupilo do armády Spojených států, aby v ní sloužili během války s Mexikem. K některým těmto mužům se připojily i manželka a děti. Jejich služba vynesla peníze, které pomohly chudým členům Církve uskutečnit cestu na západ, avšak mnoho rodin zůstalo po určitou část své cesty na západ bez manžela a otce. Z tohoto důvodu církevní vedoucí rozhodli, že s dalším postupem na západ do Skalistých hor počkají do jara 1847. Svatí se usadili na místě, které nazvali Winter Quarters. Zde Brigham Young obdržel zjevení, které je zaznamenáno v Nauce a smlouvách 136.

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Nauky a smluv 136:1–5. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zaměřili se na to, co řekl Pán Svatým, že mají dělat pro to, aby se připravili na další cestu na západ.

- Jak měly být skupiny zorganizovány? Jak podle vás tato organizace Svatým na jejich cestě pomohla?
- Jak se tato organizace podobá tomu, jak je v dnešní době zorganizována Církev? (Až studenti odpovědí, mohli byste na tabuli napsat tuto pravdu: **Pán organizuje Svaté do skupin, aby se každému dostalo vedení a péče.**)
- Co říká verš 4 o tom, jak Svatí získávají sílu ve své snaze uskutečnit Pánovu vůli?

Vyzvěte studenty, aby si prostudovali Nauku a smlouvy 136:6–11 a zaměřili se na to, jak měli Svatí zorganizovat vzájemnou péči o své potřeby a pomáhat chudým a potřebným během cesty na západ. Po uplynutí dostatečné doby zvažte možnost položit studentům níže uvedené otázky, a tak je vést v diskusi:

- Která slova nebo části textu ve verších 6–11 hovoří o tom, jak měli Svatí pečovat o sebe navzájem a o lidi, kteří byli v nouzi? (Mohli byste zdůraznit slova „přípravy“ a „připravit se“ ve verších 6, 7 a 9. To studenty upozorní na dovednost učit se při studiu písem rozpoznávat opakování.)

- Co Pán podle verše 11 slibuje těm, kteří se snaží pomáhat druhým a připravovat pro ně cestu? (Až budou studenti odpovídat, napište na tabuli tuto zásadu: **Když se snažíme pomáhat druhým a připravovat pro ně cestu, Pán nám požehná.**)
- Kdo připravil cestu pro vás, abyste se mohli těšit z požehnání evangelia? Co tito lidé udělali pro to, aby pro vás tuto cestu připravili?

Mohli byste vysvětlit, že slovo *pionýr* lze definovat jako ten, kdo jde napřed, aby připravil nebo otevřel cestu pro druhé, kteří půjdou za ním, což znamená, že my všichni můžeme být určitým způsobem pionýry. Dejte studentům chvíli na to, aby se zamysleli, co by mohli dělat, aby druhým pomohli a připravili pro ně cestu, aby se mohli těšit z požehnání evangelia. Požádejte několik studentů, aby se o své myšlenky podělili. Vydejte svědectví, že Pán si přeje, abychom se celý život snažili připravovat cestu pro všechny Jeho děti, aby mohly přijmout evangelium a vrátit se k Němu a žít s Ním.

Vysvětlete, že Svatí uposlechli Pánovy příkazy tím, že si vzájemně pomáhali a že připravovali cestu pro ty, kteří šli za nimi. První skupina pionýrů odešla z Winter Quarters 5. dubna 1847. Ušla více než 1 600 km a na konci července 1847 dorazila do údolí Solného jezera. President Brigham Young vstoupil do údolí 24. července 1847 a obdržel potvrzení, že Svatí našli svůj nový domov.

Ukažte následující citát staršího Williama R. Walkera, bývalého člena Sedmdesáti, a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Ať jste potomkem pionýrů, či nikoli, odkaz víry a oběti mormonských pionýrů je i vaším odkazem. Je to vznešené dědictví Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.“ („Žijte věrně podle víry“, *Liahona*, květen 2014, 97.)

- Proč je podle vás důležité, aby každý člen Církve rozuměl tomu, že „odkaz víry a oběti mormonských pionýrů“ je i jeho odkazem, ať už měl jakékoli předky?
- Jak může učení se o cestě mormonských pionýrů inspirovat členy Církve v dnešní době v jejich úsilí sloužit druhým a pomáhat jim na cestě zpět k Nebeskému Otci?

Ukažte tento citát presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008) a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Dnes tu jsme jako příjemci velkého úsilí [pionýrů]. Doufám, že jsme vděční. Doufám, že si hluboko v srdci neseme pocit vděčnosti za všechno, co pro nás vykonali. ...“

Draží bratři a drahé sestry, jsme nesmírně požehnáni! Jak úžasné dědictví máme! Jeho součástí byly oběť, utrpení, smrt, víze, víra a znalost a svědectví o Bohu Věčném Otci a Jeho Synu, vzkříšeném Pánu Ježíši Kristu. ...“

Ty, kteří šli před námi, ctíme nejlépe tím, když sloužíme dobře ve věci pravdy." („True to the Faith“, *Ensign*, May 1997, 66–67.)

Připomeňte studentům, že každý člen Církve byl požehnán druhými, kteří pro něj připravili cestu, aby se mohl těšit z požehnání evangelia. Povzbuďte studenty, aby se zamysleli nad tím, jak by mohli připravit druhé, včetně svého potomstva, na to, aby žili ve víře a poslušnosti Nebeského Otce a Ježíše Krista.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 136.
- Gordon B. Hinckley, „True to the Faith“, *Ensign*, May 1997, 65–67.

LEKCE 25

Utažská válka a masakr v Mountain Meadows

Úvod

Během 50. let 19. století vedlo napětí a nedorozumění mezi Svatými posledních dnů a představiteli vlády Spojených států k Utažské válce, jež proběhla v letech 1857–1858. V září roku 1857 se někteří Svatí posledních dnů z jižní části Utažského teritoria dostali do konfliktu se členy emigrantské výpravy

s krytými vozy, kteří byli na cestě do Kalifornie, a Svatí posledních dnů, motivováni hněvem a strachem, naplánovali a provedli masakr, při kterém bylo zabito přibližně 120 emigrantů. Toto krveprolití je nyní známo jako masakr v Mountain Meadows.

Doplňková četba

- Richard E. Turley Jr., „The Mountain Meadows Massacre“, *Ensign*, Sept. 2007, 17–21.
- „Peace and Violence among 19th-Century Latter-day Saints“, *Gospel Topics*, lds.org/topics.
- Henry B. Eyring, „150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre“, Sept. 11, 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre.

Náměty pro výuku

Napětí mezi prvními Svatými posledních dnů a vládou Spojených států rostlo

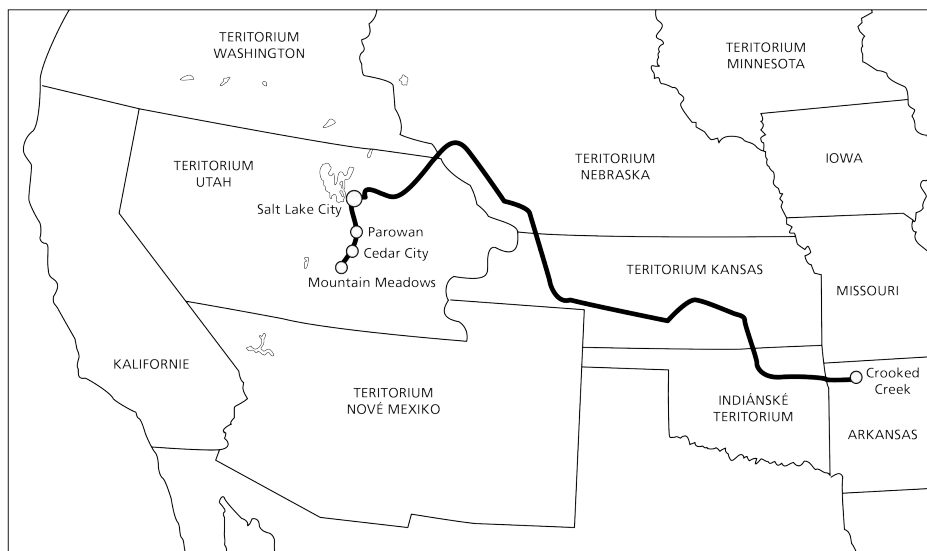

Dejte každému studentovi materiál na rozdání, který se nachází na konci této lekce. Některého z nich požádejte, aby přečetl část nazvanou „Rostoucí napětí vedlo k Utažské válce“.

- Pokud byste byli Svatými posledních dnů v roce 1857 a doslechli se, že se k vašemu městu blíží velké vojsko, čeho byste se asi obávali? (Studenti možná zmíní, že Svatí byli násilně vyhnáni ze států Ohio, Missouri a Illinois; mnozí přišli o cenný majetek a pozemky a jiní byli během pronásledování zabití nebo zemřeli. Zpráva o přicházejícím vojsku vyvolala mezi některými Svatými obavy, že by k podobným událostem mohlo dojít i v Utahu.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl část nazvanou „Přípravy na obranu teritoria“.

Mezi několika Svatými posledních dnů a členy emigrantské výpravy s krytými vozy vznikl konflikt

Ukažte studentům mapu podobnou té zde uvedené nebo ji nakreslete na tabuli.

Některého z nich požádejte, aby přečetl část nazvanou „Konflikt se členy emigrantské výpravy“.

Vyzvěte studenty, aby si vzpomněli na nějaké situace, kdy zažili konflikt s jiným člověkem nebo skupinou lidí. Některého z nich požádejte, aby přečetl 3. Nefiho 12:25. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali zásadu, které učil Ježíš Kristus a podle které se můžeme řídit, když máme s někým neshody.

- Co podle vás znamená „[dohodnout] se s protivníkem svým rychle“?

Abyste studentům pomohli porozumět těmto slovům, mohli byste požádat některého z nich, aby přečetl tato slova staršího Davida E. Sorensena ze Sedmdesáti:

„Spasitel řekl: ‚Vejdí v dobrou vůli s protivníkem svým rychle ...‘, a tak nám přikázal, abychom odstranili své neshody dříve, než naše chvilkové vzplanutí přeroste ve fyzickou nebo citovou krutost a my upadneme do zajetí své zloby“.
(„Odpuštění změní hořkost v lásku“, *Liahona*, květen 2003, 11.)

- Jak byste shrnuli Spasitelovo učení obsažené ve 3. Nefim 12:25? (Zatímco budou studenti odpovídat, napište na tabuli zásadu podobnou této: **Jestliže vyřešíme konflikt s druhými po způsobu Páně, pak se můžeme vyhnout škodlivým důsledkům sporů.**)
- Jak mohli ti, kteří plánovali ublížit členům výpravy krytých vozů, tuto zásadu uplatnit?

Požádejte některého studenta, aby přečetl část nazvanou „Vyhrocení konfliktu“.

- Co měli církevní vedoucí ze Cedar City udělat, když jim William Dame radil, aby nepoužívali milici? Co pak udělali na základě toho, že tuto radu zavrhli? (Poté, co studenti odpovědí, napište na tabuli tuto zásadu: **Jestliže ignorujeme radu udělat něco správného, pak se stáváme náchylnějšími ke špatným, a dokonce hříšným rozhodnutím.**) Mohli byste také poukázat na to, že v soustavě rad, kterými je Církev řízena, se skrývá veliká moudrost.)

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení části nazvané „Útok na emigranty“, a vyzvěte ostatní, aby se zaměřili na to, jak vedoucí ze Cedar City poté, co ignorovali radu, které se jim dostalo, činili i nadále hříšná rozhodnutí.

- Co bylo výsledkem rozhodnutí církevních vedoucích ze Cedar City, že neuposlechnou pokyn velitele milice Williama Damea?
- Jaké možnosti měli v této chvíli ti, kteří byli za útok zodpovědní? (Mohli se buď ke svému jednání přiznat a přijmout následky, nebo se mohli pokusit své zločiny a hříchy zakrýt.)

Vyzvěte studenty, aby přemítali o těchto otázkách:

- Co děláte, když provedete něco špatného? Přiznáte se k tomu, co jste provedli, a přijmete následky, nebo se snažíte svůj hřích zakrýt tím, že se snažíte druhé oklamat?

Několik Svatých posledních dnů naplánovalo a uskutečnilo masakr v Mountain Meadows

Vysvětlete, že členové Církve, kteří byli zapojeni do útoků proti emigrantům, se rozhodli své hříchy zakrýt. Vyzvěte členy třídy, aby se, zatímco se budou studenti střídat ve čtení částí nazvaných „Masakr v Mountain Meadows“ a „Tragické následky“, zaměřili na to, co se v důsledku tohoto rozhodnutí stalo.

Vysvětlete, že k tragickému masakru v Mountain Meadows vedlo rozhodnutí několika vedoucích Svatých posledních dnů a osadníků v jižní části Utažského teritoria. Na rozdíl od tohoto případu vedoucí Církve a teritoria v Salt Lake City vyřešili v roce 1858 konflikt s vládou Spojených států skrze mírové rozhovory a vyjednávání. Během tohoto konfliktu – později nazvaného Utažská válka – se sice vojáci Spojených států a příslušníci utažské milice dopustili projevů agrese, ale nikdy nesvedli žádnou bitvu.

- Jak byste shrnuli rozhodnutí, která vedla k masakru v Mountain Meadows?
- Jakým zásadám se můžete z této tragické události naučit? (Studenti mohou rozpoznat různé zásady, jako například tyto: **Když se rozhodneme své hříchy zakrýt, může nás to vést k páchání dalších hříchů. Když se rozhodneme své hříchy skrývat, může nám to přinést výčitky svědomí a utrpení.**)

Ujistěte studenty, že pokud se vydali na cestu chybného jednání a hříchu, mohou předejít budoucímu zármutku a výčtkám svědomí tím, že se obrátí k Pánu a budou ze svých hříchů činit pokání.

Požádejte některého studenta, aby přečetl část nazvanou „Církevní vedoucí se dozvěděli o masakru“.

Vysvětlete, že kvůli tomu, že za naplánování a provedení masakru v Mountain Meadows bylo zodpovědných několik místních Svatých posledních dnů, u některých lidí tato událost negativně ovlivnila jejich pohled na celou Církev.

- Proč je důležité si uvědomit, že špatné skutky několika členů Církve nemají vliv na to, zda je evangelium pravdivé?

Požádejte některého studenta, aby přečetl slova presidenta Henryho B. Eyringa z Prvního předsednictva, která se nacházejí v části nazvané „150. výročí masakru v Mountain Meadows“.

- Jak bychom měli reagovat, když se dozvíme o případech, kdy členové Církve nežijí podle učení Ježíše Krista?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Helamana 5:12. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, jak si můžeme vypěstovat a udržet svědectví, aby naše víra v obtížných chvílích – například, když se dozvíme o případech, kdy členové Církve nežijí podle učení Ježíše Krista – nebyla otřesena.

- Co můžeme podle Helamana 5:12 udělat pro to, abychom si dokázali vypěstovat a udržet svědectví? (Poté, co studenti odpovědí, byste mohli na tabuli napsat tuto zásadu: **Silné svědectví si můžeme vypěstovat tím, že postavíme svou víru na základě, který tvoří Ježíš Kristus.**)

Abyste tuto zásadu názorně vysvětlili, ukažte studentům tento citát a některého z nich požádejte, aby ho přečetl:

„James Sanders je pravnukem ... jednoho z dětí, které masakr přežilo, a je rovněž členem Církve. ... Bratr Sanders ... řekl, že když se dozvěděl o tom, že jeho předek byl zabit během tohoto masakru, „neovlivnilo to [jeho] víru, protože je založena na Ježíši Kristu, a ne na někom v Církvi.“ (Richard E. Turley Jr., „The Mountain Meadows Massacre“, *Ensign*, Sept. 2007, 21.)

- Jak nás může posilovat víra v Ježíše Krista, když se dozvíme o případech, kdy členové Církve nežijí podle Spasitelova učení?
- Co vám pomáhá budovat víru na základě, který tvoří Ježíš Kristus?

Vydejte svědectví o tom, že je důležité žít podle Spasitelova učení a založit svou víru na Něm a na Jeho evangeliu. Vyzvěte studenty, aby přemítali o tom, jak mohou lépe budovat svou víru na základě, který tvoří Ježíš Kristus, a aby si stanovili cíl, že tak budou činit.

Četba pro studenty

- „Peace and Violence among 19th-Century Latter-day Saints“, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Utažská válka a masakr v Mountain Meadows

Rostoucí napětí vedlo k Utažské válce

Tři roky poté, co první pionýři z řad Svatých posledních dnů dorazili do údolí Solného jezera, zřídila vláda Spojených států Utažské teritorium a jmenovala Brigham Younga jeho prvním guvernérem. V polovině roku 1857 vedoucí Svatých posledních dnů zaslechli zvěsti o tom, že federální vláda nejspíše nahradí Brigham Younga novým guvernérem Utažského teritoria, který se bude opírat o značný počet federálních vojáků. Když 24. července 1857 prezident Brigham Young se skupinou Svatých oslavoval 10. výročí jejich příchodu do údolí Solného jezera, obdržel potvrzení dřívějších zpráv o tom, že do Salt Lake City přichází vojsko.

V předchozích letech došlo mezi Svatými posledních dnů a představiteli vlády Spojených států kvůli různým neshodám a nedorozuměním k rostoucímu napětí. Svatí si přáli, aby jim vládli představitelé, které by si sami vybrali, a odmítali federální pověřence, kteří nesdíleli jejich hodnoty a z nichž někteří byli nečestní, zkažení a nemorální. Někteří představitelé federální vlády se domnívali, že Svatí svými skutky a postoji dávají najevo vzpuru proti vládě Spojených států.

Prezident Spojených států James Buchanan poslal do Salt Lake City vojsko čítající přibližně 2 500 vojáků, aby bezpečně doprovodili do Utahu nového guvernéra a ukončili vzpuru, ke které podle jeho domněnek mezi Svatými došlo. Toto rozhodnutí učinil, aniž by měl o situaci v Utahu správné informace. (Viz *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. [Church Educational System manual, 2003], 368–371.)

Přípravy na obranu teritoria

Prezident Young a další vedoucí Církve v kázáních Svatým popisovali přicházející vojáky jako nepřátele. Obávali se toho, že by vojsko mohlo Svaté vyhnat z Utahu tak, jako byli dříve vyhnáni ze států Ohio, Missouri a Illinois. President Young, který celé roky žádal Svaté, aby si uchovávali zásobu obilí, znovu zopakoval tyto pokyny, aby lidé měli potraviny, pokud by museli před vojskem uprchnout. Jakožto guvernér Utažského teritoria také nařídil teritoriální milici, aby se připravila bránit jejich území.

Konflikt se členy emigrantské výpravy

Výprava emigrantů s krytými vozy putovala na západ – z Arkansasu do Kalifornie – a dorazila do Utahu právě v době, kdy se Svatí posledních dnů připravovali bránit teritorium před přicházejícími vojáky Spojených států. Někteří členové výpravy s krytými vozy byli rozčarovaní z toho, že měli problém nakoupit tolik potřebné obilí od Svatých, kteří dostali pokyn uschovat si obilí pro sebe. Emigranti se také dostali do konfliktu se Svatými, kteří si nepřáli, aby velký počet koní ze spřežení krytých vozů a dobytka spásal krmivo a využíval vodní zdroje, které Svatí potřebovali pro vlastní zvířata.

Toto napětí vyvrcholilo v Cedar City, v poslední utažské osadě na cestě do Kalifornie. Došlo ke střetům mezi několika členy výpravy s krytými vozy a několika Svatými posledních dnů. Někteří členové výpravy s krytými vozy pohrozili, že se připojí k přicházejícímu vládnímu vojsku proti Svatým. I když vedoucí výpravy za tyto výhrůžky své soupeřnické pokáral, někteří vedoucí představitelé a osadníci Cedar City považovali tyto emigranty za nepřátele. Výprava s krytými vozy odjela z města asi hodinu po svém příjezdu, ale někteří osadníci a vedoucí představitelé ze Cedar City ji chtěli pronásledovat a potrestat muže, kteří jim vyhrožovali.

Vyhrocení konfliktu

Kvůli tomu, že Svatí nevyřešili konflikt s emigranty po způsobu Páně, začala být situace mnohem vážnější. Isaac Haight, starosta města Cedar City, major milice a prezident kůlu, si vyžádal svolení od velitele milice, který žil v nedaleké osadě Parowan, aby mohl povolát členy milice a utkat se se členy výpravy s krytými vozy. Velitel milice, který byl členem Církve, William Dame, Isaacu Haightovi udělil

pokyn, aby výhrůžky emigrantů ignoroval. Isaac Haight a další vedoucí představitelé Cedar City se místo toho, aby se tímto pokynem řídili, rozhodli potrestat emigranty tím, že přesvědčili několik místních indiánů, aby na výpravu s krytými vozy zaútočili a ukradli jí dobytek. Isaac Haight požádal Johna D. Leeho, místního člena Církve a majora milice, aby útok vedl. Oba plánovali obvinít z tohoto skutku indiány.

Útok na emigranty

Isaac Haight předložil plán útoku na výpravu s krytými vozy radě místních vedoucích Církve, komunity a milice. Někteří členové rady s plánem zásadně nesouhlasili a zeptali se Isaaca Haighta, zda se ohledně této záležitosti poradil s prezidentem Brighamem Youngem. Bratr Haight řekl, že nikoli, a souhlasil s tím, aby byl do Salt Lake City vyslán posel, James Haslam, s dopisem vysvětlujícím danou situaci a s žádostí o radu, jak mají postupovat. Nicméně vzhledem k tomu, že Salt Lake City se nachází přibližně 400 kilometrů od Cedar City, vyžadovalo by to asi týden jízdy na koni, než by posel dorazil do Salt Lake City a vrátil se zpět do Cedar City s pokyny od presidenta Younga.

Krátce předtím, než Isaac Haight vyslal posla se svým dopisem, John D. Lee a skupina indiánů napadli tábořiště emigrantů v místě zvaném Mountain Meadows. John D. Lee útok vedl, ale skrýval svou totožnost, aby se zdálo, že útok se účastní pouze indiáni. Několik emigrantů bylo zabito nebo zraněno a zbývající členové výpravy útok odrazili a přinutili Leeho a indiány, aby se stáhli. Emigranti, aby se ochránili, rychle vytvořili z krytých vozů neprostupný kruh neboli vozovou hradbu. Během pětidenního obléhání byly na kryté vozy podniknuty další dva útoky.

V jedné chvíli si příslušníci milice ze Cedar City všimli dvou mužů z emigrantské výpravy, kteří stáli na vnější straně vozové hradby. Příslušníci milice na ně vystřelili a jednoho z nich zabili. Druhý muž unikl a lidem v tábořišti sdělil, že do útoků proti nim jsou zapojeni i běloši. Ti, kteří útoky naplánovali, byli nyní ze svého podvodu usvědčeni. Kdyby pak bylo emigrantům umožněno pokračovat v cestě do Kalifornie, roznesly by se zprávy o tom, že za útok na výpravu s krytými vozy jsou zodpovědní Svatí posledních dnů. Spiklenci se obávali, že tyto zprávy by měly pro ně i pro místní obyvatelstvo negativní důsledky.

Masakr v Mountain Meadows

Isaac Haight, John D. Lee a další místní vedoucí Církve a milice ve snaze zabránit tomu, aby se roznesly zprávy o účasti Svatých posledních dnů na útocích na výpravu s krytými vozy, zosnovali plán zabít všechny zbývající emigranty vyjma malých dětí. Na základě tohoto plánu se John D. Lee vydal za emigranty a řekl jim, že milice je před dalšími útoky ochrání a doprovodí je v bezpečí do Cedar City. Když se emigranti vydali pěšky k Cedar City, příslušníci milice se obrátili a začali na ně střílet. Z úkrytů pak vyrazilo několik indiánů najatých osadníků, kteří se k útoku připojili. Z přibližně 140 emigrantů, kteří putovali ve výpravě s krytými vozy, bylo ušetřeno jen 17 malých dětí.

Dva dny po masakru dorazil do Cedar City James Haslam s odpovědí od presidenta Younga, která obsahovala pokyny místním vedoucím, aby umožnili výpravě v míru projít. „Když Haight četl Youngova slova, plakal jako dítě a zmohl se jen na tato slova: ‚Příliš pozdě, příliš pozdě.‘“ (Richard E. Turley Jr., „The Mountain Meadows Massacre“, *Ensign*, Sept. 2007, 20.)

Tragické následky

Masakr v Mountain Meadows vedl nejen ke smrti zhruba 120 lidí, ale také způsobil velké utrpení přeživším dětem a ostatním příbuzným obětí. Několik Svatých posledních dnů si vzalo děti, které masakr přežily, k sobě domů a staralo se o ně. V roce 1859 představitelé federální vlády převzali tyto děti do své péče a vrátili je jejich příbuzným v Arkansasu. Indiáni z kmene Pajutů rovněž trpěli tím, že byli kvůli tomuto zločinu nespravedlivě obviňováni.

Církevní vedoucí se dozvěděli o masakru

„Ačkoli se Brigham Young a další vedoucí Církve v Salt Lake City dozvěděli o masakru krátce poté, co k němu došlo, jejich poznání míry, do jaké se osadníci masakru účastnili, a strašlivých podrobností tohoto zločinu, se prohlubovalo až s postupem času. V roce 1859 uvolnili presidenta kůlu Isaaca Haighta a další prominentní vedoucí Církve v Cedar City, kteří hráli v masakru nějakou roli, z jejich povolání. V roce 1870 vyloučili Isaaca Haighta a Johna D. Leeho z Církve.

V roce 1874 obvinila teritoriální velká porota z podílu na masakru devět mužů. Většina z nich byla nakonec zatčena, ačkoli pouze Lee byl za tento zločin souzen, odsouzen a popraven. Další obviněný muž vystoupil jako korunní svědek [dobrovolně svědčil a podal důkazy proti dalším pachatelům] a jiní mnoho let utíkali před zákonem. Další příslušníci milice, kteří tento masakr spáchali, si s sebou po zbytek života nesli strašlivý pocit viny a zažívali opakující se noční můry, které jim připomínaly, co viděli a provedli.“ (Richard E. Turley Jr., „The Mountain Meadows Massacre“, *Ensign*, Sept. 2007, 20.)

150. výročí masakru v Mountain Meadows

President Henry B. Eyring z Prvního předsednictva řekl:

„Zodpovědnost za [masakr v Mountain Meadows] spočívá na místních vedoucích Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů v oblastech kolem Mountain Meadows, kteří zároveň měli určité postavení ve společnosti a v armádě, a na členech Církve, kteří jednali pod jejich vedením. ...

Evangelium Ježíše Krista, které vyznáváme, zcela odmítá chladnokrevné vraždění mužů, žen a dětí. Toto evangelium ve skutečnosti prosazuje pokoj a odpuštění. To, co [v Mountain Meadows] před tolika lety provedli členové naší Církve, představuje strašlivé a neomluvitelné odchýlení se od křesťanského učení a chování. ... Není pochyb o tom, že Božská spravedlnost uvalí na ty, kteří byli za masakr zodpovědní, náležitý trest. ...

Kéž nám Bůh nebe, jehož jsme všichni synové a dcery, požehná, abychom poctili ty, kteří zde zemřeli, tím, že si navzájem projevíme čistou lásku a ducha odpuštění, kterého ztělesňoval Jeho Jednorozený Syn.“ („150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre“, Sept. 11, 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre.)

LEKCE 26

Zjevení o kněžství

Úvod

V průběhu 20. století, kdy se misionářská práce rozšířila po celém světě, se vedoucí Církve modlili o vedení ohledně omezení týkajících se vysvěcování ke kněžství a chrámových obřadů pro členy Církve s africkými kořeny. 1. června 1978 obdržel prezident Spencer W. Kimball, jeho rádci v Prvním

předsednictvu a členové Kvora Dvanácti apoštolů v chrámu Salt Lake rozhodující zjevení. Během této lekce studenti lépe porozumějí tomu, jak mají s vírou přistupovat k otázkám týkajícím se evangelia, a také se dozvědí něco o okolnostech a pravdách týkajících se tohoto rozhodujícího zjevení.

Doplňková četba

- Gordon B. Hinckley, „Priesthood Restoration“, *Ensign*, Oct. 1988, 69–72.
- „Race and the Priesthood“, *Gospel Topics*, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).
- Ahmad Corbitt, „A Personal Essay on Race and the Priesthood“, parts 1–4, *Perspectives on Church History series*, [history.lds.org/section/perspectives-on-church-history](https://www.history.lds.org/section/perspectives-on-church-history).

Náměty pro výuku

Úvod k Oficiálnímu prohlášení 2

Přistupujte k otázkám týkajícím se evangelia s vírou

Popište členům třídy tuto situaci:

Jednoho dne po škole oslovil Petra jiný člen Církve, který se nedávno začal zaobírat určitými otázkami ohledně církevní nauky. Petr měl pocit, že se mu podařilo příteli do určité míry pomoci, ale pak přemýšlel nad tím, co by mohl příště, až ho v podobné situaci osloví nějaký člen Církve, udělat jinak.

Zeptejte se studentů, jak pomohli členům Církve, kteří se na ně obrátili s upřímnými otázkami ohledně Církve a její nauky.

Ukažte studentům tento citát od presidenta Dietera F. Uchtdorfa z Prvního předsednictva a přečtěte ho:

„Z otázek se rodí svědectví. Někdo se může cítit rozpačitě nebo nezpůsobile, protože má hloubavé otázky týkající se evangelia, ale takový pocit mít nemusí. Kladení otázek není známkou slabosti; je to předzvěst růstu.

Bůh nám přikazuje, abychom usilovali od odpovědi na své otázky, a žádá jen o to, abychom usilovali ‚s upřímným srdcem, s opravdovým záměrem, majíce víru v Krista‘. [Moroni 10:4.] Když tak činíme, může nám být ‚mocí Ducha Svatého‘ projevena pravdivost všech věcí. [Moroni 10:5.]

Nebojte se; ptejte se. Buďte zvědaví, ale nepochybujte! Neustále se pevně držte víry i světla, které jste již obdrželi.“ („Odras ve vodě“ [zasvěčující shromáždění Církevního vzdělávacího systému, 1. listopadu 2009], 7 [ldschurchnewsarchive.com](https://www.ldschurchnewsarchive.com).)

- Co z toho, čemu president Uchtdorf učil, by mohlo pomoci někomu, kdo si klade otázky ohledně naukových, historických a společenských témat týkajících se Církve? (Pomozte studentům porozumět této zásadě: **Budeme-li používat víru v Ježíše Krista, pak na upřímné otázky nakonec budeme moci získat odpovědi od našeho Otce v nebi.**)

Vysvětlíte, že jedno z historických témat, ohledně nichž si někteří členové Církve kladou otázky, vyplývá z církevní zásady platné od poloviny 19. století do roku 1978, kdy černoští členové s africkými kořeny nebyli vysvěcováni ke kněžství. Podle této zásady také nebylo černošským členům obou pohlaví umožněno účastnit se chrámového obdarování ani pečetících obřadů. Požádejte některého studenta, aby přečetl níže uvedenou pasáž, která je součástí úvodu k Oficiálnímu prohlášení 2 (jež se nachází v Nauce a smlouvách). Ostatní vyzvěte, aby se zamysleli nad tím, jak by tyto informace mohly pomoci těm, které toto historické téma znepokojuje.

„Kniha Mormonova učí tomu, že ‚všichni jsou Bohu stejní‘ – černí i bílí, porobení i svobodní, muži i ženy. (2. Nefi 26:33.) Již od počátků Církve jsou v mnoha různých zemích křtěni lidé všech možných ras a národností a žijí jako její věrní členové. Během života Josepha Smitha bylo ke kněžství vysvěceno několik černošských členů Církve. V počátcích historie Církve vedoucí přestali předávat kněžství černošským členům s africkými kořeny. Církevní záznamy neposkytují žádné jasné vysvětlení původu této praxe.“ (Úvod k Oficiálnímu prohlášení 2.)

- Jaké důležité pravdy obsahuje toto prohlášení pro ty, pro které je možná obtížné se s touto záležitostí vyrovnat?

Zdůrazněte větu, která konstatuje: „Církevní záznamy neposkytují žádné jasné vysvětlení původu této praxe.“ I když někteří mohou uvádět různé důvody, proč mužští členové s africkými kořeny nebyli na určitý čas vysvěcováni ke kněžství, tyto důvody nemusí být správné. Požádejte některého studenta, aby přečetl tato slova staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Pokud máte při čtení písem na mysli otázku: ‚Proč Pán přikázal to či ono,‘ zjistíte, že důvody jsou uvedeny v méně než v jednom případě ze sta. Pán nemá ve zvyku udávat důvody. My [smrtelníci] můžeme ke zjevení připojovat své důvody. Můžeme připojovat své důvody k přikázáním. A když to děláme, činíme tak podle svého názoru. Někteří lidé udávali důvody ohledně zjevení, o němž nyní mluvíme [rasa a kněžství], a zjistilo se, že se naprosto mýlili. ...“

Nedělejme tutéž chybu, jakou dělali lidé v minulosti, v tomto případě i v jiných oblastech, když se snažili uvádět pro zjevení důvody. Zjistilo se, že tyto důvody jsou do značné míry vytvořené lidmi.“ (*Life's Lessons Learned* [2011], 68–69.)

- Proč je moudré nespekulovat o tom, z jakých důvodů nebylo jedincům s africkými kořeny před rokem 1978 předáváno kněžství nebo proč neměli přístup k chrámovým obřadům? (Člověk vidí věci z omezené perspektivy a Bůh nám důvody nesdělil.)

Zdůrazněte, že Církev v dnešní době neuznává různé teorie ohledně tohoto tématu, které byly v minulosti šířeny: černá kůže je znamením božské nepřízně či prokletí; černá kůže odráží nespravedlivé činy spáchané v předsmrtném životě; smíšená manželství jsou hříchem; nebo černoši či lidé jakékoli jiné rasy jsou v nějakém ohledu méněcenní. Církevní vedoucí v dnešní době jednoznačně odsuzují veškeré minulé či současné projevy rasismu. (Viz „Race and the Priesthood“, Gospel Topics, lds.org/topics.)

- Jak může člověku při řešení otázek a problémů ohledně omezení týkajícího se vysvěcování ke kněžství, které existovalo před rokem 1978, pomoci jeho víra v Ježíše Krista?

Oficiální prohlášení 2

Kněžství a chrámová požehnání byla nabídnuta všem způsobilým členům Církve

Vysvětlete, že před rokem 1978 poznaly pravdivost znovuzřízeného evangelia tisíce lidí s africkými kořeny. Vedoucí Církve v Salt Lake City obdrželi mnoho dopisů od nepokřtěných obrácených z Nigérie a Ghany, kteří žádali o to, aby byli do Afriky vysláni misionáři. Vedoucí Církve tuto záležitost mnoho let s modlitbou zvažovali, ale pocíťovali, že k vyslání misionářů do Afriky dosud nenastal čas. V Brazílii pomáhali věrní černošští členové stavět chrám São Paulo, jehož výstavba byla oznámena v roce 1975, i když věděli, že do něj nebudou moci vstoupit.

Sdělte studentům, že Oficiální prohlášení 2 obsahuje oficiální oznámení o zjevení, které obdržel prezident Spencer W. Kimball, jeho rádci v Prvním předsednictvu a deset členů Kvora Dvanácti apoštolů. Zjevení bylo přijato 1. června 1978. Požádejte některého studenta, aby přečetl první odstavec pod oslovením „Drazí bratři“. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zaměřili se na to, čeho byli vedoucí Církve podle svých slov svědky.

- Čeho byli vedoucí Církve po celém světě svědky?
- K čemu byli vedoucí Církve inspirováni poté, co byli svědky šíření díla Páně?

Požádejte některého studenta, aby přečetl další odstavec, který začíná slovy „Vědomi si příslibů“. Vyzvěte členy třídy, aby se zaměřili na to, jak vedoucí Církve jednali na základě svých inspirovaných přání. Zeptejte se:

- Jak prezident Spencer W. Kimball a další vedoucí Církve jednali na základě svých inspirovaných přání?
- Co podle prvních tří řádků tohoto odstavce vedoucí Církve věděli o omezení týkajícím se vysvěcování ke kněžství? (Byli si vědomi toho, že v určité době budou mít všichni způsobilí muži příležitost obdržet kněžství.)

Vysvětlete, že již mnoho let před rokem 1978 členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů, kteří si byli vědomi toho, že ke změně stávající situace je zapotřebí zjevení, diskutovali o omezení týkajícím se vysvěcování ke kněžství a ohledně této záležitosti se modlili. Ukažte studentům tato slova presidenta Spencera W. Kimballa (1895–1985) a některého z nich požádejte, aby je přečetl:

„Den za dnem jsem sám s vážností vstupoval do horních místností chrámu, kde jsem Bohu vyléval svou duši a zpravoval Ho o své snaze pohnout se v té otázce vpřed. Chtěl jsem udělat to, co si přál On. Vysvětlil jsem Mu to a řekl jsem: ‚Pane, chci pouze to, co je správné. Neplánujeme žádný okázalý krok vpřed. Chceme jen to, co si přeješ, a chceme to teprve tehdy, až to bude i Tvým přáním.‘“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 238.)

- Čemu nás slova presidenta Kimballa učí o tom, jak proroci usilují o zjevení? (Poté, co studenti odpovědí, byste mohli na tabuli napsat tuto pravdu: **Proroci usilují při řízení Církve o poznání Pánovy vůle.**)

Požádejte některého studenta, aby přečetl další dva odstavce z Oficiálního prohlášení 2, které začínají slovy „On vyslyšel naše modlitby“. Vyzvěte členy třídy, aby vyhledali Pánovu odpověď na modlitby presidenta Kimballa, jeho rádců v Prvním předsednictvu a členů Kvora Dvanácti apoštolů.

- Jak Pán odpověděl na modlitby svého proroka? (Zdůrazněte Pánovo poselství obsažené v tomto zjevení: **Požehnání evangelia Ježíše Krista jsou dostupná všem dětem Nebeského Otce.**)

Abyste studentům pomohli porozumět tomu, jak bylo zjevení zaznamenané v Oficiálním prohlášení 2 přijato, podělte se o tato slova presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008), který byl v den přijetí tohoto zjevení v chrámu přítomen:

„V místnosti vládla posvátná a posvěcená atmosféra. Já osobně jsem měl pocit, jako kdyby se mezi nebeským trůnem a klečícím a prosby vznášejícím prorokem Božím, k němuž se připojili jeho Bratři, otevřel jakýsi průchod. Duch Boží tam byl s námi. A mocí Ducha Svatého tento prorok obdržel ujištění, že to, o co se modlil, je správné, že onen čas nastal a že nyní mají být úžasná požehnání kněžství nabídnuta způsobilým mužům kdekoli na světě, bez ohledu na jejich rodovou

linii. ...

Všichni jsme věděli, že nastal čas na změnu a že toto rozhodnutí přišlo z nebes. Odpověď byla jasná. Vládla mezi námi dokonalá jednota ohledně toho, co jsme zažili a jak jsme tomu porozuměli.“ („Priesthood Restoration“, *Ensign*, Oct. 1988, 70.)

Vysvětlete, že krátce po obdržení tohoto zjevení byli do Afriky vysláni misionáři. Od té doby bylo na tomto kontinentě postaveno několik chrámů, bylo zorganizováno přes sto kůlů a stovky tisíc lidí přijaly obřady evangelia pro sebe i za své zesnulé předky. (Viz například „Mormons in Africa: A Bright Land of Hope“, mormonnewsroom.org; „Emerging with Faith in Africa“, parts 1–3, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world.)

Ukažte studentům tato slova staršího Russella M. Nelsona z Kvora Dvanácti apoštolů a některého z nich požádejte, aby je přečetl:

„Věrní se shromažďují do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů na každém kontinentě a na mořských ostrovech. Když členové ztrácejí sami sebe ve službě svému milovanému Spasiteli, rozdíly v kultuře, jazyku, pohlaví a obličejových rysech ustupují do pozadí. Naplňují se Pavlova slova: ‚Nebo kteřížkoli v Krista pokřtěni jste, Krista jste oblékli.

Neníť ani Žid, ani Řek, ani slouha, ani svobodný, ani muž, ani žena. Nebo všickni vy jedno jste v Kristu Ježíši.‘ [Galatským 3:27–28.]

Pouze díky porozumění pravému otcovství Boha můžeme plně docenit pravé bratrství lidstva. Toto porozumění vede k touze stavět mosty spolupráce místo zdí, které rozdělují.“ („Teach Us Tolerance and Love“, *Ensign*, May 1994, 70.)

- Jak nás evangelium připravuje na to, abychom se sjednotili s lidmi, kteří pocházejí z různých prostředí?
- Kdy jste byli svědky toho, jak se členové Církve z různých prostředí spojili v jednotě a vzájemně spolupracovali?

Na závěr vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, jak by odpověděli, kdyby se jich někdo zeptal na to, proč Církev určitou dobu nevysvěcovala ke kněžství mužů s africkými kořeny. Uveďte, že je vhodné vysvětlit druhým, že nevíme, z jakého důvodu toto omezení týkající se vysvěcování ke kněžství začalo platit, a že bychom měli sdílet pouze pravdy, jež známe, a vydávat o nich svědectví.

Četba pro studenty

- 2. Nefi 26:33; Oficiální prohlášení 2.
- „Race and the Priesthood“, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

LEKCE 27

Připravujte svět na Druhý příchod Ježíše Krista

Úvod

Spasitel se jednoho dne vrátí na zemi v moci a velké slávě. V rámci přípravy na tento velký den jsou Svatí učeni, aby studovali znamení Jeho příchodu a připravili se na něj tím, že budou stát na svatých místech a přijímat „Svatého Ducha za

průvodce svého“. (NaS 45:57.) Pán prohlásil, že Církev a její členové mají zodpovědnost připravovat svět na Druhý příchod Spasitele.

Doplňková četba

- Neil L. Andersen, „Připravujte svět na Druhý příchod“, *Liahona*, květen 2011, 49–52.
- Dallin H. Oaks, „Příprava na Druhý příchod“, *Liahona*, květen 2004, 7–10.
- „Příprava na Druhý příchod Krista“, kapitola 44 v *Učení presidentů Církve: Joseph F. Smith* (2003), 389–397.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 45:15–46, 56–57.

Znamení, která budou předcházet Druhému příchodu

Položte studentům tuto otázku:

- Podle čeho poznáte, že brzy začne pršet?

Vysvětlete, že právě tak, jako existují ukazatele, které nám pomáhají poznat, kdy bude pršet, existují také ukazatele neboli znamení, jež nám pomáhají poznat, kdy nastane Druhý příchod Ježíše Krista. Řekněte studentům, že v Matoušovi 24 je zaznamenáno, že Spasitel se krátce před svou smrtí setkal s apoštoly na hoře Olivetské a popsal jim znamení svého Druhého příchodu. Některé tyto nauky zopakoval v naší době i Joseph Smithovi, jak je to zaznamenáno v Nauce a smlouvách 45. Zdůrazněte jim, že příprava na Druhý příchod Ježíše Krista je v Nauce a smlouvách důležitým tématem. Vyzvěte je, aby při studiu Nauky a smluv věnovali pozornost učení o Druhém příchodu a přemítali o tom, jak se na něj mohou připravit.

Vybídněte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 45:15–17 a zjistili, na co se učedníci Spasitele tázali a jak jim odpověděl.

- Na co se učedníci Ježíše tázali?
- Jaká byla Jeho odpověď?

Abyste studentům pomohli rozpoznat znamení, která budou předcházet Druhému příchodu, napište na tabuli tyto odkazy:

NaS 45:25–27

NaS 45:28–31, 33

NaS 45:40–43

Rozdělte studenty do dvojic a každé dvojici zadejte jednu z pasáží napsaných na tabuli. Vyzvěte je, aby si uvedené verše společně přečetli a vyhledali znamení, která jsou v nich zmíněna. Poukažte na to, že některá znamení se již naplnila nebo se právě naplňují. Ve spojitosti s veršem 30 byste se mohli podělit o tyto informace: „Doba, v níž mají pohané přednost při přijímání evangelia, se nazývá *časy pohanů*. V této době mají lidé nežidovského původu ... příležitost přijmout evangelium a dosáhnout spasení ještě předtím, než bude toto právo, v jakékoli význačné míře, uděleno Židům.“ (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 721–722.)

Po uplynutí dostatečné doby požádejte dvojice, aby se o to, co zjistily, podělily s ostatními členy třídy. Mohli byste studentům navrhnout, aby si daná znamení označili v písmech.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 45:34, zatímco členové třídy budou text sledovat. Poté se zeptejte:

- Když čtete nebo slyšíte o událostech a znameních, jež budou předcházet Druhému příchodu, jste tím někdy znepokojeni? Proč ano, nebo proč ne?
- Jak nám může studium znamení Druhého příchodu Spasitele pomoci překonat v životě obavy či úzkost?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 45:35–38 a zjistili, proč Spasitel zjevil znamení, která budou předcházet Jeho Druhému příchodu.

- Proč je důležité rozpoznat, kdy se naplňují znamení Spasitelova příchodu?

Vyzvěte studenty, aby se při čtení Nauky a smluv 45:32, 39, 56–57 zaměřili na to, jak se připravit na Kristův Druhý příchod. Poté diskutujte o těchto otázkách:

- Co se z těchto veršů dozvídáte o tom, jak se připravit na Druhý příchod? (Zatímco se studenti budou dělit o své myšlenky, zdůrazněte tuto zásadu: **V rámci přípravy na Druhý příchod Ježíše Krista je nezbytné stát na svatých místech a přijímat Svatého Ducha za svého průvodce.**)
- Co musíme dělat, abychom měli Svatého Ducha za svého průvodce?
- Jak může podle vás následovník Ježíše Krista „stát na svatých místech“? (Mezi svatá místa patří chrámy, kaple a domovy. Z domova se může stát svaté místo skrze důslednou osobní a rodinnou modlitbu, studium písem, službu a rodinný domácí večer. To, zda stojíme na svatých místech, souvisí také s tím, jak žijeme. Žijeme-li tak, abychom byli hodni stálého společenství Ducha Svatého, pak stojíme na svatém místě. Zvažte možnost studentům navrhnout, aby si některé tyto myšlenky zapsali na okraj stránky v písmech vedle Nauky a smluv 45:32.)
- Díky čemu jste schopni stát na svatých místech navzdory tomu, že žijete ve zlovolném světě?

- Z jakých důvodů se těšíte na Spasitelův Druhý příchod? Proč jste vděční, že Spasitel znovu přijde?

Nauka a smlouvy 29:7–9; 34:5–7; 39:19–23

Připravujte svět na Druhý příchod

Připomeňte studentům, že název tohoto kurzu zní *Základy Znovuzřízení*. Zeptejte se jich:

- Jakou spojitost či vztah vidíte mezi Znovuzřízením evangelia a Druhým příchodem Ježíše Krista?

Na tabuli napište následující odkazy na verše z písem. Vyzvěte studenty, aby si je prostudovali a zaměřili se na to, jaké mají společné téma:

Nauka a smlouvy 29:7–9

Nauka a smlouvy 34:5–7

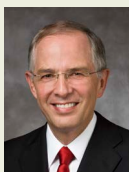
Nauka a smlouvy 39:19–23

Po uplynutí dostatečné doby je požádejte, aby se otočili ke studentovi, který sedí vedle nich, a diskutovali o tom, co mají tyto pasáže z písem společného. Několika z nich se zeptejte, jak by shrnuli poselství uvedené v těchto verších. (Zatímco se studenti budou dělit o své myšlenky, pomozte jim rozpoznat a pochopit tuto zásadu: **Když kážeme druhým evangelium, pomáháme světu připravit se na Druhý příchod Ježíše Krista.**)

Vyzvěte studenty, aby se podívali na 29., 34. a 39. oddíl Nauky a smluv a povšimli si údajů o datu, kdy byla tato zjevení dána. Zeptejte se:

- Jak brzy poté, co byla Církev zorganizována, začal Pán učit zásadě, kterou jste právě rozpoznali?

Požádejte některého studenta, aby přečetl tato slova staršího Neila L. Andersena z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Již od počátečních dnů Znovuzřízení brali Bratři své pověření hlásat evangelium velmi vážně. V roce 1837, pouhých sedm let po zorganizování Církve, v době nouze a pronásledování, byli misionáři vysláni učit evangelium v Anglii. Za několik málo let již misionáři kázali v tak rozmanitých oblastech, jako je Rakousko, Francouzská Polynésie, Indie, Barbados, Chile a Čína.

Pán žehná tomuto dílu a Církev je zakládána po celém světě. ... Slunce nikdy nezapadá nad spravedlivými misionáři, kteří vydávají svědectví o Spasiteli. Pomyslete na duchovní moc 52 000 misionářů, kteří, obdarováni Duchem Páně, odvážně hlásají, že není „žádného jiného jména ani žádné jiné cesty ani prostředku, jímž ... může přijít spasení, pouze ve jménu a skrze jméno Krista“. [Mosiáš 3:17.] ... Svět je připravován na Druhý příchod Spasitele do značné míry díky práci, kterou Pán koná skrze své misionáře.“ („Připravujte svět na Druhý příchod“, *Liahona*, květen 2011, 51.)

Diskutujte o tomto:

- Jak poselství, kterému učí misionáři Církve, připravuje lidi na Druhý příchod Ježíše Krista?
- Proč bylo Znovuzřízení evangelia nezbytné předtím, než bude Spasitel moci opět přijít na zemi?

Ukažte studentům tato slova presidenta Josepha F. Smitha (1838–1918) a některého z nich požádejte, aby je přečetl:

„Evangelium ... učí lidi, aby byli pokorní, věrní, čestní a spravedliví před Pánem i před sebou navzájem a v tom poměru, v jakém jsou jeho zásady uskutečňovány, se rozšíří mír a spravedlivost a budou na zemi utvrzeni, a hřích, svár, krveprolití a zkaženost všeho druhu přestanou existovat a země bude očištěna a bude učiněna vhodným přibýtkem pro nebeské bytosti; a pro Pána, našeho Boha, aby přišel a přebýval na ní, což učiní během milénia.“ (*Učení presidentů Církve:*

Joseph F. Smith [1998], 394.)

„Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů ... považuje za součást svého poslání připravit cestu pro doslovný a slavný příchod Syna Božího na zemi, aby nad ní panoval a aby přebýval se svým lidem.“ (*Učení: Joseph F. Smith*, 395.)

Položte tyto otázky:

- Jaké myšlenky nebo duchovní dojmy týkající se zodpovědnosti Církve a jejích členů pomáhat připravovat svět na Druhý příchod vás během této lekce napadly?
- Jak podle vás snaha pomáhat ostatním připravit se na Druhý příchod pomůže připravit i vás osobně?

Na závěr hodiny požádejte studenty, aby se podělili o to, jak sdílejí poselství Znovuzřízení s těmi, kteří nejsou naší víry.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 29:7–9; 34:5–7; 39:19–23; 45:15–46; 56–57; 88:81–87.
- Neil L. Andersen, „Připravujte svět na Druhý příchod“, *Liahona*, květen 2011, 49–52.

LEKCE 28

Urychlování práce na spasení

Úvod

Církevní vedoucí v posledních letech kladou důraz na Pánovo proctví týkající se toho, že On „[urychlí] dílo své“. (NaS 88:73.) Práce na spasení zahrnuje misionářskou práci členů, udržení obrácených, aktivizaci méně aktivních členů,

chrámovou práci a práci na rodinné historii a výuku evangelia. Tato lekce studentům pomůže lépe porozumět zodpovědnosti, kterou jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů mají, aby se na této práci podíleli.

Doplňková četba

- Dieter F. Uchtdorf, „Chcete snad prospat Znovuzřízení?“ *Liahona*, květen 2014, 58–62.
- „Urychlování práce na spasení“, *Liahona*, říjen 2013, 30–33.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 138:53–56

Pán urychluje své dílo

Řekněte studentům, že president Joseph F. Smith měl krátce před svou smrtí vidění duchovního světa, které je nyní zaznamenáno v Nauce a smlouvách 138. Dozvěděl se, že vedoucí poslední dispensace a „mnozí další“ byli na své pozemské zodpovědnosti připravováni v předsmrtném světě. Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 138:53–56, a vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali zodpovědnosti, které byly těmto vedoucím dány v předsmrtném světě.

- Jaké zodpovědnosti byly dány těmto vedoucím v předsmrtném světě? Jakou přípravu tam obdrželi?
- Jaké zodpovědnosti možná byly dány v předsmrtném světě vám? Jakou přípravu jste možná obdrželi? (Zatímco se studenti budou dělit o své myšlenky, pomozte jim rozpoznat tuto zásadu: **V předsmrtném životě jsme byli připravováni, abychom přišli na zemi v plnosti časů a pracovali na spasení duší lidských.**)

Ukažte studentům tato slova presidenta Thomase S. Monsona a některého z nich požádejte, aby je přečetl:

„Věděli jste, že znovuzřízené Církvi v době, kdy měla 100 kůlů, bylo již 98 let? Ale o necelých 30 let později Církev zorganizovala dalších 100 kůlů. A ani ne za dalších 8 let měla Církev již více než 300 kůlů. Dnes [v roce 2014] jich máme více než 3 000.

Proč dochází k tomuto růstu takto zvýšeným tempem? Je to proto, že jsme známější? Je to proto, že máme hezké kaple?

To vše je důležité, ale důvodem toho, proč Církev v dnešní době roste, je skutečnost, že Pán dal najevo, že tomu tak bude. V Nauce a smlouvách řekl: „Urychlím dílo své v čase jeho.“ [NaS 88:73.]

My, jakožto duchovní děti našeho Nebeského Otce, jsme byli posláni na zemi v tuto dobu, abychom se na urychlování tohoto velikého díla mohli podílet.“ („Hastening the Work“, *Ensign*, June 2014, 4.)

- Proč jsme byli podle presidenta Monsona posláni na zemi právě v tuto dobu? (Zatímco budou studenti odpovídat, pomozte jim porozumět této zásadě: **Máme zodpovědnost podílet se na urychlování díla Nebeského Otce.**)
- V čem například vidíte „urychlování“ Božího díla? (Na tuto otázku existuje mnoho odpovědí – například změna věku pro misionářskou službu, rostoucí počet misionářů, rostoucí počet chrámů a větší počet nástrojů, které usnadňují práci na rodinné historii.)

Poukažte na to, že tyto odpovědi jsou důkazem toho, že Pán urychluje své dílo na obou stranách závoje. Vysvětlete, že církevní vedoucí v dnešní době kladou důraz na pět oblastí souvisejících s prací na spasení a žádají každého z nás, abychom se v rámci těchto oblastí podíleli na urychlování Božího díla v těchto posledních dnech. Ukažte studentům následující slova staršího L. Whitneyho Claytona z předsednictva Sedmdesáti a některého z nich požádejte, aby je přečetl. Vyzvěte členy třídy, aby rozpoznali oněch pět oblastí, které jsou součástí práce na spasení:

„Žijící proroci a apoštolové nás učí, že „členové Círky Ježíše Krista jsou vysláni, „aby pracovali na Jeho vinici pro spasení duší lidských“. (NaS 138:56.) Práce na spasení zahrnuje misionářskou práci členů, udržení obrácených, aktivizaci méně aktivních členů, chrámovou práci a práci na rodinné historii a výuku evangelia.“ [Příručka 2: *Správa Církve* (2010), 5.0.]“ („The Work of Salvation: Then and Now“, *Ensign*, Sept. 2014, 63.)

Zatímco se budou studenti snažit rozpoznat oněch pět oblastí, napište na tabuli:

Misionářská práce členů
Udržení obrácených
Aktivizace méně aktivních členů
Chrámová práce a práce na rodinné historii
Výuka evangelia

Nauka a smlouvy 88:73

Každý z nás může přispět k urychlování Pánova díla

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 88:73, zatímco ostatní členové třídy budou text sledovat. Poté jim vysvětlete, že každý z nás se má snažit o to, aby více přispíval k urychlování Pánova díla. Na závěr

hodiny rozdejte studentům kopie citátů a vysvětlete, že jim pomohou přemýšlet o tom, jak se mohou ve větší míře zapojit. Vyzvěte je, aby si vybrali a přečetli jeden nebo více citátů, které jste jim rozdali, a připravili se zodpovědět uvedené otázky.

Poté, co studentům poskytnete dostatečný čas na četbu a přípravu, zvažte možnost některého z nich požádat, aby přečetl první citát. Poté požádejte několik studentů, aby odpověděli na tři otázky ohledně misionářské práce členů, jež jsou uvedeny na papíře, který jste jim rozdali. Opakujte tuto činnost se všemi pěti citáty.

Pomozte studentům pocítit pravdivost práce na spasení a to, jak je důležité se do ní zapojit, tím, že jim položíte tyto otázky:

- Jaká požehnání jste získali nebo získáváte díky tomu, že se v jedné z těchto oblastí či ve více z nich zapojujete do práce na spasení? Jaké zkušenosti nebo zážitky, které pro vás mají nějaký zvláštní význam, jste měli, když jste se zapojili do jedné z těchto oblastí?

Ukažte studentům následující slova presidenta Dietera F. Uchtdorfa z Prvního předsednictva a některého z nich požádejte, aby je přečetl:

„Až se náš čas ve smrtelnosti naplní, o jaké zážitky se budeme moci podělit ohledně toho, čím jsme toto významné období, v němž jsme žili, obohatili my sami a jak jsme přispěli k rozmachu Pánova díla? Budeme moci říci, že jsme si vyhrnuli rukávy a pracovali celým srdcem, mocí, myslí a silou? Nebo budeme muset přiznat, že jsme plnili spíše roli pozorovatele?“ („Chcete snad prosperovat Znovuzřízení?“ *Liahona*, květen 2014, 59.)

Vyzvěte studenty, aby si naplánovali, co udělají pro to, aby se ve větší míře zapojili do práce na spasení, tím, že jim položíte tyto otázky:

- Kdy jste například byli svědky toho, že druzí pomáhali urychlovat Pánovo dílo?
- Jak plánujete přispívat k urychlování Pánova díla?
- Jak nás naše poznání a svědectví o Znovuzřízení motivuje, abychom se ve větší míře zapojili do práce na spasení?

Požádejte několik studentů, aby se podělili o to, čemu se díky studiu v tomto kurzu naučili o Znovuzřízení evangelia a aby o tom vydali svědectví. Na závěr vydejte svědectví o pravdivosti Znovuzřízení evangelia prostřednictvím Proroka Josepha Smitha.

Četba pro studenty

- Dieter F. Uchtdorf, „Chcete snad prosperovat Znovuzřízení?“ *Liahona*, květen 2014, 58–62.

Urychlování práce na spasení

V souvislosti s každou z pěti oblastí, které jsou součástí práce na spasení, přemíťte o těchto otázkách:

- Jak může vaše snaha v této oblasti Božího díla přivádět druhé k tomu, aby získali požehnání plynoucí ze spasení?
- Jaké zkušenosti máte a jaká požehnání jste získali nebo získáváte díky tomu, že se zapojujete do této oblasti Pánovy práce na spasení?
- Co můžete dělat, bez ohledu na své současné církevní povolání, abyste něčím přispěli v této oblasti práce na spasení?

Misionářská práce členů

Starší Neil L. Andersen z Kvora Dvanácti apoštolů učil:

„Bratři a sestry, tak jak Pán inspiruje více misionářů ke službě, tak také bezesporu probouzí mysl a otevírá srdce většího počtu dobrých a čestných lidí, kteří Jeho misionáře přijmou. Vy je již znáte nebo je poznáte. Jsou mezi členy vaší rodiny a mezi vašimi sousedy. Míjejí vás na ulici, sedí vedle vás ve škole a jsou s vámi v kontaktu na internetu. I vy jste důležitou součástí tohoto rozvíjejícího se zázraku.

Pokud nejste misionáři na plný úvazek s misionářskou jmenovkou přiřpendlenou na oblečení, nyní je čas namalovat si ji na srdce – namalovat si ji ‚ne černidlem, ale Duchem Boha živého‘, jak řekl Pavel. [2. Korintským 3:3.] ... My všichni máme k tomuto zázraku čím přispět.“ („Je to zázrak“, *Liahona*, květen 2013, 78.)

Udržení obrácených

Starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů prohlásil:

„Vy i já musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom zajistili, aby si každý člen Církve vytvořil přátelský vztah s druhými a těšil se ze všech požehnání, která evangelium nabízí.

President Gordon B. Hinckley připomíná vám i mně naši zodpovědnost sloužit jako Pánovi spolupracovníci v uskutečňování záměrů, které Pán s Církví má. President Hinckley při satelitním vysílání řekl:

„Pán na nás vložil pověření učít každé stvoření evangeliu. To bude vyžadovat nejlepší úsilí od každého misionáře – toho, který slouží na plný úvazek, i toho, který slouží v kůlu. Bude to vyžadovat to nejlepší úsilí od každého biskupa, od každého rádce biskupa a od každého člena rady sboru...‘ (‚Vyhledávejte beránky, paste ovce‘, *Liahona*, červenec 1999, 107.) Bude to vyžadovat to nejlepší úsilí od každého člena.“ („Members Are the Key“, *Ensign*, Sept. 2000, 10.)

Aktivizace méně aktivních členů

„Naší rolí je intenzivně se zapojit do láskyplné služby těm, kteří jsou kolem nás – utěšit spolupracovníka v nouzi, pozvat své přátele na křest, pomoci postaršímu sousedovi s jeho prací na zahrádce, pozvat méně aktivní členy na večeri nebo pomoci sousedce s její

rodinnou historií. To vše jsou přirozené, radostné způsoby, jak pozvat méně aktivní členy a ty, kteří nejsou naší víry, do našeho života a následně do světla evangelia. Když s nimi sdílíme zábavné i posvátné chvíle našeho života, může to být ve skutečnosti ten nejefektivnější způsob, jak každý z nás může pracovat na vinici Ježíše Krista ‚pro spasení duší lidských‘. (NaS 138:56.)“ („Urychlování práce na spasení“, *Liahona*, říjen 2013, 36.)

Chrámová práce a práce na rodinné historii

Starší Quentin L. Cook z Kvora Dvanácti apoštolů učil:

„Vedoucí Církve pronesli jasnou výzvu nastupující generaci, aby se zhostila vedení ve využívání technologií k tomu, abychom pocítili ducha Eliášova, vyhledávali své předky a vykonávali za ně chrámové obřady. Většinu těžké práce při urychlování práce na spasení žijících i mrtvých vykonáte vy, mladí lidé.“ („Kořeny a ratolesti“, *Liahona*, květen 2014, 46.)

Výuka evangelia

„Zodpovědnost učit evangelium není omezena na ty, kteří mají oficiální povolání jako učitelé. Je vaší zodpovědností jako členů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, abyste učili evangelium. Máte příležitosti učit jako rodič, syn, dcera, manžel, manželka, bratr, sestra, církevní vedoucí, učitel třídy, domácí učitel, navštěvující učitelka, spolupracovník, soused nebo přítel. Někdy můžete učit otevřeně a přímo tím, co řeknete, a svědectvím, které vydáte. Vždy však učíte příkladem.“ (*Učení – není většího povolání: Příručka s náměty pro výuku evangelia* [1999], 3–4.)

Materiály na rozdání

Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství

„Závěrný kámen při vydávání svědectví o Kristu“

„Kniha Mormonova je závěrným kamenem při vydávání našeho svědectví o Ježíši Kristu, který sám je úhelným kamenem všeho, co děláme. Vydává svědectví o tom, že On skutečně žije. ... Její svědectví o Mistru je jasné, nezředěné a plné moci. ... Většina křesťanského světa dnes zavrhuje božskou podstatu Spasitele. Zpochybňují Jeho zázračné narození, Jeho dokonalý život a to, že skutečně došlo k Jeho slavnému Vzkříšení. Kniha Mormonova učí jasnými a nezpochybnitelnými slovy, že toto vše je pravdivé. Poskytuje také nejúplnější vysvětlení nauky o Usmíření.“ (Ezra Taft Benson, „Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství“, *Liahona*, říjen 2011, 54–55.)

Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství

„Závěrný kámen naší nauky“

„V Knize Mormonově nalezneme plnost těch nauk, které jsou nutné pro naše spasení. A ty jsou vyučovány jasně a prostě, aby se i děti mohly učit cestám spasení a oslavení. Kniha Mormonova nabízí mnohé, co rozšiřuje naše pochopení nauk spasení. Bez ní by většina toho, čemu se učí v jiných písmech, nebyla zdaleka tak jasná a drahocenná.“ (Ezra Taft Benson, „Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství“, *Liahona*, říjen 2011, 55.)

Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství

„Závěrný kámen svědectví“

„Kniha Mormonova je závěrným kamenem svědectví. Právě tak, jako se zřítí klenba, je-li odstraněn závěrný kámen, tak celá Církev stojí nebo padá s pravdivostí Knihy Mormonovy. ... Je-li Kniha Mormonova pravdivá ..., potom musí člověk přijmout tvrzení o Znovuzřízení a vše, co ho doprovází.“ (Ezra Taft Benson, „Kniha Mormonova – závěrný kámen našeho náboženství“, *Liahona*, říjen 2011, 55.)

Vyvážený přístup k historii Církve

Starší Steven E. Snow ze Sedmdesáti řekl:

„Internet nám na dosah ruky nabízí nepřehledné množství informací – dobrých, špatných, pravdivých, nepravdivých – včetně informací o historii Církve. O naší historii si toho můžete přečíst vskutku mnoho, avšak je důležité o ní číst v kontextu a chápat ji v kontextu. U některých informací dostupných on-line spočívá potíže v tom, že jsou vytrženy z kontextu, a vy ve skutečnosti nejste schopni vidět celek.

Informace, které se snaží naši Církev zahanbit, jsou obvykle velmi subjektivní a nespravedlivé. Máme vyhledávat takové zdroje, které popisují naši víru a naši historii objektivněji. Některé internetové stránky jsou plné zášti a vzhledem ke způsobu prezentování informací mohou být senzacechtivé. Vyhledávejte takové zdroje, které pocházejí od uznávaných a respektovaných historiků, ať již jsou členy Církve, či nikoli.

Někteří mladí lidé jsou na internetu překvapeni a šokováni protimormonskými materiály, protože se proti nim dostatečně neopevnili. Možná nevěnovali dostatečný čas duchovní přípravě, která by je připravila a posílila na vše, s čím se mohou setkat. Když pak přijdou životní zkoušky a podlomí jim kolena, je důležité, aby dělali ony základní věci, o kterých vždy mluvíme: pokračovali ve studiu písem a pronášeli smysluplné modlitby k našemu Nebeskému Otci. Právě tyto základní věci připravují lidi na každý druh protivenství, a připraví je i na protimormonské články, s nimiž se na internetu setkají.“ („Balancing Church History“, *New Era*, June 2013, 21–22.)

Vyvážený přístup k historii Církve

Starší Steven E. Snow ze Sedmdesáti řekl:

„Internet nám na dosah ruky nabízí nepřehledné množství informací – dobrých, špatných, pravdivých, nepravdivých – včetně informací o historii Církve. O naší historii si toho můžete přečíst vskutku mnoho, avšak je důležité o ní číst v kontextu a chápat ji v kontextu. U některých informací dostupných on-line spočívá potíže v tom, že jsou vytrženy z kontextu, a vy ve skutečnosti nejste schopni vidět celek.

Informace, které se snaží naši Církev zahanbit, jsou obvykle velmi subjektivní a nespravedlivé. Máme vyhledávat takové zdroje, které popisují naši víru a naši historii objektivněji. Některé internetové stránky jsou plné zášti a vzhledem ke způsobu prezentování informací mohou být senzacechtivé. Vyhledávejte takové zdroje, které pocházejí od uznávaných a respektovaných historiků, ať již jsou členy Církve, či nikoli.

Někteří mladí lidé jsou na internetu překvapeni a šokováni protimormonskými materiály, protože se proti nim dostatečně neopevnili. Možná nevěnovali dostatečný čas duchovní přípravě, která by je připravila a posílila na vše, s čím se mohou setkat. Když pak přijdou životní zkoušky a podlomí jim kolena, je důležité, aby dělali ony základní věci, o kterých vždy mluvíme: pokračovali ve studiu písem a pronášeli smysluplné modlitby k našemu Nebeskému Otci. Právě tyto základní věci připravují lidi na každý druh protivenství, a připraví je i na protimormonské články, s nimiž se na internetu setkají.“ („Balancing Church History“, *New Era*, June 2013, 21–22.)

Rozlišování pravdy od omylu

Ve všech dispensacích evangelia stojí síly zla proti Bohu a Jeho dílu. Avšak Boží dílo nebude zmařeno. V těchto posledních dnech se bude kámen, který je vylomen z hory bez rukou, „valiti ... až naplní celou zemi“. (NaS 65:2.) Jelikož však každý jednotlivý člen Církve může být oklamán, musí každý z nás „bdíti a modliti se vždy“. (3. Nepi 18:18.)

„V tomto osvíceném věku, kdy byla znovuzřízena plnost evangelia, není nutné, abychom, vy nebo já, při hledání pravdy pluli po nezmapovaných mořích nebo cestovali nevyznačenými cestami. Milující Nebeský Otec nám stanovil směr a poskytl nám bezpečného průvodce – a to *poslušnost*. Poznání pravdy i odpovědi na naše nejhlubší otázky k nám přicházejí, jsme-li poslušni příkázání Božích.“ (Thomas S. Monson, „Poslušnost přináší požehnání“, *Liahona*, květen 2013, 89.)

„Draží přátelé, prosím nejprve zpochybněte své pochybnosti, než zpochybníte svou víru. Nikdy nesmíme dopustit, aby nás pochybnosti držely jako rukojmí a oddělovaly nás od božské lásky, pokoje a darů, které přicházejí skrze víru v Pána Ježíše Krista.“ (Dieter F. Uchtdorf, „Pojďte, přidejte se k nám“, *Liahona*, listopad 2013, 23.)

„Satan je velký podvodník, ‚žalobník bratří‘ [Zjevení 12:10], otec všech lží [viz Jan 8:44], který neustále usiluje o to, aby nás oklamal, aby nás tak mohl svrhnout [viz NaS 50:3]. ... U těch, kteří již pravdu přijali, je jeho hlavní taktikou rozsévat seménka pochyb. Například způsobil, aby mnozí členové Církve klopýtli, když objevili informace o Církvi, které se zdají být v rozporu s tím, co již poznali.

Pokud se do takové situace dostanete, pamatujte na to, že v této informační době je mnoho těch, kteří vytvářejí pochybnosti o čemkoli a o všem, kdykoli a kdekoli. ...

A je vždy dobré mít na paměti, že něco není nutně pravda jen kvůli tomu, že je to vytištěno na papíře, je to na internetu, je to často opakováno, nebo to má velkou skupinu následovníků.

Někdy jsou nepravdivá tvrzení či informace prezentovány takovým způsobem, že se zdají být celkem důvěryhodné. ...

To, co se nám nyní může zdát protichůdné, může být zcela pochopitelné, když budeme usilovat o důvěryhodnější infor-

mace a když tyto informace získáme.“ (Dieter F. Uchtdorf, „Co je pravda“ [proslov na zasvěcujícím shromáždění Církevního vzdělávacího systému, 13. ledna 2013], lds.org/broadcasts.)

„Když začneme poměřovat novodobé zvyklosti a názory na základě toho, co víme o Božím plánu, a na základě předpokladů daných ve slově Božím a v učení Jeho žijících proroků, ... [budeme vědět], že z hlediska věčnosti stojíme na bezpečné půdě.“ (Dallin H. Oaks, „As He Thinketh in His Heart“ [večer se starším Dalinem H. Oaksem, 8. února, 2013], lds.org/broadcasts.)

„Ve chvílích obav, pochybností či těžkostí se držte pozice, kterou jste již dobyli, i tehdy, kdy je tato pozice omezená. ... Až nastanou tyto okamžiky a přijdou tyto situace, jejichž řešení není ihned zřejmé, *držte se pevně toho, co již víte, a zůstaňte silní, dokud nepřijde dodatečné poznání*.“ (Jeffrey R. Holland, „Věřím, Pane“, *Liahona*, květen 2013, 93–94.)

„Mohli bychom upřímnému tazateli připomenout, že informace na internetu neprocházejí ‚pravdivostním‘ filtrem. Některé informace, ať znějí jakkoli přesvědčivě, zkrátka nejsou nepravdivé.“ (Neil L. Andersen, „Joseph Smith“, *Liahona*, listopad 2014, 29.)

„Odpovědi na duchovní otázky jsou dány jedincům, kteří nezatvrzují srdce; kteří žádají s vírou a věří, že obdrží; a kteří pilně dodržují příkázání.“ (Paul V. Johnson, „A Pattern for Learning Spiritual Things“ [proslov k učitelům náboženství Církevního vzdělávacího systému, 7. srpna, 2012], si.lds.org.)

„Zkoumat Církev ... očima jejích odpadlíků je jako dotazovat se Jidáše, abychom porozuměli Ježíšovi.“ (Neal A. Maxwell, „All Hell Is Moved“ [zasvěcující shromáždění Univerzity Brigham Younga, 8. listopadu 1977], 3; speeches.byu.edu.)

Zůstaňte silní v dobách protivenství

Odpadlictví v Kirtlandu – potřeba věrně následovat církevní vedoucí

Roku 1837 měli Svátí v Kirtlandu určité finanční problémy. Aby mohli být Svátí finančně soběstačnějšími, Joseph Smith a další založili církevní společnost podobnou bance a nazvali ji Kirtland Safety Society [Kirtlandská pojistná společnost]. Kvůli rozšířené hospodářské krizi zkrachovalo v té době v celých Spojených státech mnoho bankovních institucí. Společnost Kirtland Safety Society na podzim roku 1837 také zkrachovala. Dvě stě investorů v této bance přišlo téměř o všechno, přičemž Joseph Smith utrpěl největší ztráty. I když společnost Kirtland Safety Society nebyla financována Církví, někteří Svátí ji považovali za církevní či Prorokovu banku a ze svých finančních problémů obviňovali Josepha Smitha. Někteří ho dokonce začali nazývat padlým prorokem. Mnozí další, kteří přišli o peníze, si však víru uchovali a zůstali Prorokovi věrní, přestože banka zkrachovala.

Mezi mnoha Svátými se začal šířit duch odpadlictví a hledání chyb na druhých. Do června 1838 opustilo Církev přibližně 200 až 300 odpadlíků, včetně čtyř apoštolů, tří svědků Knihy Mormonovy a jednoho člena Prvního předsednictva. Většina Svátých však reagovala na toto období zkoušky s vírou – podobně jako Brigham Young. Pán je posílil a oni zůstali věrní svému svědectví. Několik členů, kteří opustili Církev v tomto období odpadlictví, se později vrátilo a požádalo o opětovné přijetí do Pánovy Církev. Byli mezi nimi také Oliver Cowdery, Martin Harris, Luke Johnson a Frederick G. Williams.

Během tohoto problematického období v Kirtlandu chtělo několik odpadlíků Josepha Smitha zabít. Joseph Smith byl varován Duchem a v noci 12. ledna 1838 odjel spolu se Sidneyem Rigdonem z města. Nepřátelé je pronásledovali několik dní, ale Pán je ochraňoval. 14. března 1838 dorazili se svými rodinami do Far Westu ve státě Missouri.

Diskutujte ve skupině o těchto otázkách:

- Jakým zásadám se můžeme z těchto událostí naučit ohledně toho, jak máme v životě reagovat na protivenství? Čemu se můžeme naučit z těchto událostí ohledně toho, jak máme reagovat na protivenství vůči Církvi?
- Co můžeme dělat pro to, abychom zůstali věrní církevním vedoucím i tehdy, když je druzí kritizují?
- Jak jste požehnáni za to, že následujete proroka?

Konflikt v severním Missouri – jak se naučit vytrvat v protivenství

V letech 1837 a 1838 začali někteří členové žijící mezi Svátými ve Far Westu, kteří se Církvi odcizili a byli vyloučeni, vést proti Církvi a jejím vedoucím soudní procesy a pronásledovat Církev. V červnu roku 1838 pronesl Sidney Rigdon rozhořčený proslov, který se stal známým jako „Salt Sermon“ [„Kázání o soli“]. Odkazoval se na Matouše 5:13 a řekl, že když sůl ztratí svoji chuť, není už k ničemu a má být vyhozena, čímž naznačoval, že ti, kteří opustili Církev, by měli být z prostředku Svátých vyhnáni. O dva týdny později, 4. července, Sidney Rigdon při dalším proslovu přísahal, že Svátí se budou bránit, i kdyby došlo na „vyhlazovací válku“. Přestože obě tato kázání zjevně protirečila Pánovu nabádání „vznesťe prosbu míru“ (NaS 105:38), byla zveřejněna a vyvolala mezi nečleny velké znepokojení.

V této době utvořil jistý obrácený člen jménem Sampson Avard loupeživou tlupu zvanou Danité, jejíž členové museli složit tajné přísahy. Avard jim přikázal, aby okrádali obyvatele státu Missouri a rabovali, a tvrdil, že tím pomohou budovat království Boží. Avard přesvědčoval své stoupence, že pokyny k tomuto jednání přicházely od Prvního předsednictva. Později se však zjistila pravda, a Avard byl z Církev vyloučen. Avardovo jednání významně poškodilo pověst Církev a přispělo k Prorokovu uvěznění v žaláři v Liberty.

V říjnu 1838 zemřelo při přestřelce mezi několika členy Církev a příslušníky missourské milice několik mužů na obou stranách. Zveličená zpráva o přestřelce se dostala ke guvernérovi státu Missouri Lilburnu W. Boggsovi, který vydal nařízení, jež se později stalo známé jako vyhlazovací dekret: „S mormony se musí zacházet jako s nepřáteli a musejí být vyhlazeni nebo vyhnáni ze státu, bude-li to nutné pro veřejné dobro.“ (Citováno v *History of the Church*, 3:175.) Město Far West bylo brzy poté obklopeno milicí, která svým počtem pětinasobně převyšovala síly Svátých. Joseph Smith a další vedoucí Církev byli uvězněni v žaláři v Liberty, kde strávili celou zimu. Ostatní Svátí byli donuceni ze státu odejít.

Diskutujte ve skupině o těchto otázkách:

- Které zásady, jež můžeme objevit v těchto událostech, nám mohou pomoci lépe vytrvat v protivenství?
- Proč je pro každého z nás důležité řídit se v dobách krize či protivenství příkladem Spasitele? Co se stalo v severním Missouri kvůli tomu, že toto někteří Svátí nečinili?
- Kdy jste byli svědky toho, jak něčí slova či skutky ovlivnily někoho jiného, aby měl vůči Církvi pozitivní postoj?

Výtažky z projevu o Kingu Follettovi

Prorok Joseph Smith (1805–1844) učil:

„Pokud se člověk nenaučí nic jiného než jen jíst, pít a spát a neporozumí žádným úmyslům Božím, pak zvíře rozumí těmům. Ono jí, pije, spí a o Bohu neví nic více; a přesto toho ví tolik, co my, pokud nejsme schopni chápat skrze inspiraci Všemohoucího Boha. Pokud

lidé nerozumějí povaze Boha, nerozumějí sami sobě. ...

Mým prvním záměrem je zjistit povahu jediného moudrého a pravého Boha, a jakou bytostí On je. ...

Bůh sám byl kdysi takový, jako jsme my nyní, a je oslaveným člověkem, a sedí na trůnu tam na nebesích! To je to veliké tajemství. Kdyby se dnes roztrhl závoj, a velký Bůh, který udržuje tento svět na jeho dráze a který udržuje všechny světy a všechny věci svou mocí, byl učiněn viditelným – pravím vám,

kdybyste Ho dnes spatřili, viděli byste Ho v podobě člověka – jako jste vy sami, v celé osobě, obrazu a v naprosté podobě, jako člověka; neboť Adam byl stvořen v naprosté podobě, obrazu a v podobnosti Boží, a obdržel od Něho poučení, a kráčel, hovořil a rozmlouval s Ním tak, jako jeden člověk hovoří a rozmlouvá s druhým.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 40–41.)

„Toto je tudíž život věčný – poznat jediného moudrého a pravého Boha; a musíte se naučit, jak se sami stát bohy a jak být králi a kněžími Boha ... tím, že postupujete od jednoho malého stupně k dalšímu a od jedné malé schopnosti k větší; od milosti k milosti, od oslavení k oslavení, dokud nedospějete ke vzkříšení z mrtvých a nejste schopni dlít ve věčných plamenech a zasednout ve slávě jako ti, kteří sedí na trůnu s věčnou mocí.“ (*Učení: Joseph Smith*, 219.)

Výtažky z projevu o Kingu Follettovi

Prorok Joseph Smith (1805–1844) učil:

„Pokud se člověk nenaučí nic jiného než jen jíst, pít a spát a neporozumí žádným úmyslům Božím, pak zvíře rozumí těmům. Ono jí, pije, spí a o Bohu neví nic více; a přesto toho ví tolik, co my, pokud nejsme schopni chápat skrze inspiraci Všemohoucího Boha. Pokud

lidé nerozumějí povaze Boha, nerozumějí sami sobě. ...

Mým prvním záměrem je zjistit povahu jediného moudrého a pravého Boha, a jakou bytostí On je. ...

Bůh sám byl kdysi takový, jako jsme my nyní, a je oslaveným člověkem, a sedí na trůnu tam na nebesích! To je to veliké tajemství. Kdyby se dnes roztrhl závoj, a velký Bůh, který udržuje tento svět na jeho dráze a který udržuje všechny světy a všechny věci svou mocí, byl učiněn viditelným – pravím vám,

kdybyste Ho dnes spatřili, viděli byste Ho v podobě člověka – jako jste vy sami, v celé osobě, obrazu a v naprosté podobě, jako člověka; neboť Adam byl stvořen v naprosté podobě, obrazu a v podobnosti Boží, a obdržel od Něho poučení, a kráčel, hovořil a rozmlouval s Ním tak, jako jeden člověk hovoří a rozmlouvá s druhým.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 40–41.)

„Toto je tudíž život věčný – poznat jediného moudrého a pravého Boha; a musíte se naučit, jak se sami stát bohy a jak být králi a kněžími Boha ... tím, že postupujete od jednoho malého stupně k dalšímu a od jedné malé schopnosti k větší; od milosti k milosti, od oslavení k oslavení, dokud nedospějete ke vzkříšení z mrtvých a nejste schopni dlít ve věčných plamenech a zasednout ve slávě jako ti, kteří sedí na trůnu s věčnou mocí.“ (*Učení: Joseph Smith*, 219.)

Ženy a kněžství

Starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů řekl:

„Když byl president Joseph Fielding Smith presidentem Kvora Dvanácti apoštolů, řekl v proslovu k Pomocnému sdružení toto: ‚I když sestry nezískávají kněžství, není jim předáváno, neznámá to, že jim Pán nedává pravomoc. ... Některé osobě či sestře může být dána pravomoc vykonávat v Církvi určité

věci, které jsou závazné a naprosto nezbytné pro naše spasení, jako je například práce, kterou naše sestry vykonávají v domě Páně. Je jim dána pravomoc vykonávat některé veliké a úžasné věci, které jsou pro Pána posvátné a které jsou naprosto stejně závazné jako požehnání, jež jsou udílěna skrze muže, kteří jsou nositeli kněžství.‘ [„Relief Society – An Aid to the Priesthood“, *Relief Society Magazine*, Jan. 1959, 4.]

V tomto význačném proslovu president Smith několikrát zopakoval, že ženy získávají pravomoc. Řekl jim: ‚Můžete hovořit s pravomocí, protože vám ji Pán udělil.‘ Uvedl také, že Pomocnému sdružení ‚byla dána moc a pravomoc vykonávat

mnohé věci. Dílo, které jeho členky vykonávají, je konáno s božskou pravomocí.‘ A dílo Církve, ať již ho vykonávají muži či ženy, ať již v chrámu či ve sborech nebo odbočkách, je samozřejmě vykonáváno pod vedením těch, kteří drží klíče kněžství. A tak, když president Smith hovořil o Pomocném sdružení, vysvětlil: ‚[Pán] jim dal tuto skvělou organizaci, v níž mají pravomoc sloužit pod vedením biskupa sboru ... a pečovat o zájmy našich členů z hlediska duchovního i časného.‘ [„Relief Society – An Aid to the Priesthood“, 4–5.] ...

Obvykle nehovoříme o tom, že by ženy měly ve svých církevních povoláních pravomoc kněžství, ale o jakou jinou pravomoc se tedy může jednat? Když je žena – mladá či starší – ustanovena, aby kázala evangelium jako misionářka na plný úvazek, je jí dána kněžská pravomoc, aby plnila úlohu kněžství. Totéž platí, když je žena ustanovena, aby sloužila jako úřednice nebo učitelka v Církvi pod vedením někoho, kdo drží klíče kněžství. Kdokoli slouží v úřadu nebo v povolání, které přijal od někoho, kdo drží klíče kněžství, používá při plnění úkolů, které mu byly svěřeny, kněžskou pravomoc.“ („Klíče a pravomoc kněžství“, *Liahona*, květen 2014, 50–51.)

Ženy a kněžství

Starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů řekl:

„Když byl president Joseph Fielding Smith presidentem Kvora Dvanácti apoštolů, řekl v proslovu k Pomocnému sdružení toto: ‚I když sestry nezískávají kněžství, není jim předáváno, neznámá to, že jim Pán nedává pravomoc. ... Některé osobě či sestře může být dána pravomoc vykonávat v Církvi určité

věci, které jsou závazné a naprosto nezbytné pro naše spasení, jako je například práce, kterou naše sestry vykonávají v domě Páně. Je jim dána pravomoc vykonávat některé veliké a úžasné věci, které jsou pro Pána posvátné a které jsou naprosto stejně závazné jako požehnání, jež jsou udílěna skrze muže, kteří jsou nositeli kněžství.‘ [„Relief Society – An Aid to the Priesthood“, *Relief Society Magazine*, Jan. 1959, 4.]

V tomto význačném proslovu president Smith několikrát zopakoval, že ženy získávají pravomoc. Řekl jim: ‚Můžete hovořit s pravomocí, protože vám ji Pán udělil.‘ Uvedl také, že Pomocnému sdružení ‚byla dána moc a pravomoc vykonávat

mnohé věci. Dílo, které jeho členky vykonávají, je konáno s božskou pravomocí.‘ A dílo Církve, ať již ho vykonávají muži či ženy, ať již v chrámu či ve sborech nebo odbočkách, je samozřejmě vykonáváno pod vedením těch, kteří drží klíče kněžství. A tak, když president Smith hovořil o Pomocném sdružení, vysvětlil: ‚[Pán] jim dal tuto skvělou organizaci, v níž mají pravomoc sloužit pod vedením biskupa sboru ... a pečovat o zájmy našich členů z hlediska duchovního i časného.‘ [„Relief Society – An Aid to the Priesthood“, 4–5.] ...

Obvykle nehovoříme o tom, že by ženy měly ve svých církevních povoláních pravomoc kněžství, ale o jakou jinou pravomoc se tedy může jednat? Když je žena – mladá či starší – ustanovena, aby kázala evangelium jako misionářka na plný úvazek, je jí dána kněžská pravomoc, aby plnila úlohu kněžství. Totéž platí, když je žena ustanovena, aby sloužila jako úřednice nebo učitelka v Církvi pod vedením někoho, kdo drží klíče kněžství. Kdokoli slouží v úřadu nebo v povolání, které přijal od někoho, kdo drží klíče kněžství, používá při plnění úkolů, které mu byly svěřeny, kněžskou pravomoc.“ („Klíče a pravomoc kněžství“, *Liahona*, květen 2014, 50–51.)

Porozumění plurálnímu manželství

Plurální manželství

„Svatí posledních dnů věří, že manželství, které spojuje jednoho muže s jednou ženou, je Pánův stálý zákon. V biblických dobách Pán některým lidem přikázal, aby praktikovali plurální manželství – manželství, které spojuje jednoho muže s více než jednou ženou. Na začátku 40. let 19. století Pán skrze zjevení přikázal Josephu Smithovi, aby praktikování plurálního manželství zavedl mezi členy Církve. Pod vedením presidenta Církve praktikovali někteří Svatí posledních dnů plurální manželství po dobu více než padesát let.“ („Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints“ [„Plurální manželství v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů“], Gospel Topics, lds.org/topics.)

Obtížné přikázání

Eliza R. Snowová (1804–1887), druhá generální presidentka Pomocného sdružení, byla připečetěna k Proroku Josephu Smithovi. Při příležitosti, kdy Prorok Joseph Smith učil zásadě plurálního manželství jejího bratra Lorenza Snowa, si zaznamenala tento zážitek:

„Prorok Joseph otevřel srdce [Lorenzu Snowovi] a popsal mu, jak vyčerpávajícími duševními mukami procházel, když překonával svůj odpor – přirozený důsledek vlivu vzdělání a společenských zvyklostí – při nastolování plurálního manželství. Znal hlas Boží – věděl, že podle přikázání Všemohoucího s tím měl začít – být příkladem a založit celestiální plurální manželství. Věděl, že neměl za úkol bojovat jen s vlastní zaujatostí a předsudky a překonat je, ale i se zaujatostí a s předsudky celého křesťanského světa, který na něho hleděl; ale Bůh, který je nade vším, dal přikázání, a člověk Ho musí uposlechnout. Přesto se Prorok čas od času zdráhal a otálel, dokud vedle něj nestál anděl Boží s taseným mečem a neřekl mu, že pokud nepřikročí k činu a nezřídí plurální manželství, kněžství mu bude odňato a on bude zničen! Toto svědectví nevydal jen mému bratrovi, ale i dalším – je to svědectví, které nelze popřít.“ (*Biography and Family Record of Lorenzo Snow* [1884], 69–70.)

Zkouška víry

Mnozí, kteří měli se zásadou plurálního manželství těžkosti, byli požehnáni potvrzujícím duchovním svědectvím o její pravdivosti.

„Podle Helen Mar Kimballové Joseph Smith prohlásil, že ‚uplatňování této zásady bude tou nejtěžší zkouškou, jejímž prostřednictvím budou Svatí kdy muset vyzkoušet svou víru‘. I když to byla jedna z ‚nejnáročnějších‘ zkoušek jejího života, vydala svědectví o tom, že byla zároveň ‚jedním z největších požehnutí‘. ...

Lucy Walkerová vzpomínala na vnitřní zmatek, který pocítila, když ji Joseph Smith vyběhl, aby se stala jeho manželkou. ‚Vše se proti tomu ve mně do hloubi duše vzbouřilo,‘ napsala. Po několika neklidných nocích, které strávila na kolenou v modlitbě, však pocítila úlevu, když se její pokoj ‚naplnil svatým vlivem‘, který se podobal ‚zářivému svitu slunce‘. Napsala: ‚Mou duši naplnil klidný příjemný pocit pokoje, jaký jsem dosud nepocítila,‘ a ‚celou mou bytost zaplavilo nejvyšší štěstí‘.“ („Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo“ [„Plurální manželství v Kirtlandu a v Nauvoo“], Gospel Topics, lds.org/topics.)

Joseph Smith a plurální manželství

K Josephu Smithovi bylo připečetěno mnoho žen, přesný počet však není znám.

„Během doby, kdy bylo praktikováno plurální manželství, rozlišovali Svatí posledních dnů mezi pečetěním na čas a na věčnost a pečetěním pouze na věčnost. Součástí pečetění na čas a na věčnost byly závazky a vztahy během tohoto života, do nichž obecně patřila možnost sexuálních vztahů. Pečetění pouze na věčnost naznačovalo vztah pouze v příštím životě.

... Některé ženy, které byly připečetěny k Josephu Smithovi, později dosvědčily, že jejich manželství bylo na čas i na věčnost, zatímco jiné naznačily, že jejich vztah byl pouze na věčnost.

Většině žen, které byly připečetěny k Josephu Smithovi, bylo v době, kdy k pečetění došlo, mezi 20 a 40 lety. Nejstarší z nich, Fanny Youngová, bylo 56 let. Nejmladší byla Helen Mar Kimballová, ... která byla k Josephu Smithovi připečetěna několik měsíců před svými 15. narozeninami. Manželství v takovém věku, podle dnešních měřítek nevhodné, bylo v té době zákonné a některé ženy se vdávaly kolem 15. roku. Helen Mar Kimballová o svém připečetění k Josephovi řekla, že bylo ‚pouze na věčnost‘, čímž naznačila, že součástí tohoto poměru nebyly sexuální vztahy. ...

Joseph Smith byl připečetěn i k několika ženám, které byly již vdané. Ani tyto ženy, ani Joseph neposkytl o těchto pečetěních mnoho informací, i když několik žen prohlásilo, že šlo jen o zpečetění na věčnost. Další ženy nezanechaly žádný záznam, takže není známo, zda jejich pečetění bylo na čas a na věčnost, nebo pouze na věčnost.

Pro tento postup existuje několik možných vysvětlení. Tato pečetění mohla poskytnout možnost, jak vytvořit věčné pouto neboli spojení mezi Josephovou rodinou a dalšími rodinami v Církvi. Tyto svazky se šířily jak vertikálně, od rodiče k dítěti, tak horizontálně, od jedné rodiny k druhé. V dnešní době taková věčná pouta vznikají, když sňatek v chrámu uzavřou lidé, kteří jsou zpečetěni i s rodinou, do níž se narodili, čímž

Mučednická smrt Proroka Josepha Smitha

Odpor vůči Prorokovi a Církvi

V červnu 1844 již bylo nepřátelství vůči Církvi velmi silné. Někteří obyvatelé Illinois zvažovali vyhnání Svatých ze státu, jiní osnovali, jak zabít Proroka. Někteří lidé, kteří se spikl proti Prorokovi a Církvi, byli bývalí členové Církve, kteří odpadli. 7. června 1844 William Law, který předtím sloužil jako druhý rádce v Prvním předsednictvu, spolu s dalšími odpadlíky vytiskl první vydání novin nazvaných *Nauvoo Expositor*. Tito lidé ve své snaze popudit veřejnost proti Prorokovi a Církvi pomocí těchto novin pomlouvali Josepha Smitha a další vedoucí Církve. Joseph Smith, který byl starostou Nauvoo, si spolu s většinou městské rady Nauvoo uvědomoval, že tyto pomlouvačné noviny by mohly způsobit, že rozlícené davy rozpoutají ve městě násilnosti. Obvinili noviny *Nauvoo Expositor* z ohrožování veřejného zájmu a přikázali zničit jejich tiskařský lis.

Joseph a Hyrum Smithovi byli falešně obviněni

„V důsledku tohoto zákroku starosty a městské rady [zničení novin *Nauvoo Expositor*] představitelé veřejné správy státu Illinois obžalovali bezdůvodně Proroka, jeho bratra Hyruma a další představitelé města Nauvoo z výtržností. Guvernér státu Illinois, Thomas Ford, nařídil, aby se tito muži podrobili soudu ve městě Carthage ve státě Illinois, které bylo administrativním střediskem kraje, a slíbil jim ochranu. Joseph věděl, že když půjde do Carthage, jeho život bude vážně ohrožen nepřáteli, kteří proti němu brojili a vyhrožovali mu.

Joseph a Hyrum byli přesvědčeni o tom, že lůza má zájem pouze o ně, a tak se rozhodli uprchnout na západ, aby si zachránili život. 23. června se dostali přes řeku Mississippi, ale později téhož dne bratří z Nauvoo Proroka vyhledali a řekli mu, že pokud se nevzdá představitelům veřejné správy v Carthage, napadnou město Nauvoo vojenské jednotky. Prorok s tím souhlasil v naději, že tím vládní představitelé i rozlícené nepřátelé upokojí. 24. června se Joseph a Hyrum Smithovi rozloučili s rodinami a odjeli spolu s dalšími představiteli města Nauvoo do Carthage, kde se následujícího dne dobrovolně vydali představitelům kraje. Poté, co byli bratří z původního obvinění propuštěni na kauci, byli křivě obžalováni z vlastizrady státu Illinois, byli zatčeni a uvězněni v žaláři v Carthage, kde měli čekat na soudní líčení. Starší John Taylor a Willard Richards, jediní členové Dvanácti, kteří v oné době nesloužili na misi, se k nim dobrovolně připojili.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 525–526.)

Mučednická smrt v žaláři v Carthage

Jeden z lidí, kteří Josepha 27. června 1844 navštívili, dal Josephovi revolver. Když se dav snažil proniknout do místnosti, kde byl Prorok s ostatními muži zadržován, byl Hyrum při snaze ochránit ostatní v místnosti zastřelen. Joseph přiskočil ke dveřím, vystrčil ruku za zárubeň a vystřelil z pistole do chodby. Střely vyšly jen ze tří komor ze šesti a zranily několik útočníků z rozlíceného davu. Útočníci napůl zavřenými dveřmi prostrčili pušky a John Taylor se pokusil jejich hlavně odrážet vycházkovou holí.

Když se konflikt u dveří vystupňoval, John Taylor se pokusil uprchnout z místnosti oknem. Když se pokusil vyskočit z okna, byl zasažen výstřelem od dveří do stehna a také na něj vystřelil někdo zvenčí. Padl k zemi, a když se pokusil odplazit se pod postel vedle okna, byl vážně zraněn dalšími třemi výstřely. Mezitím vždy, když se ve dveřích objevily pušky, je Willard Richards odrážel holí.

Joseph Smith se poté rozhodl uprchnout tímtož oknem. Willard Richards dále odrážel útočníky u dveří a Prorok skočil k otevřenému oknu. V té chvíli ho zasáhly kulky jak z vnitřku vězení, tak zvenčí. Vypadl z okna se zvoláním: „Ó Pane, můj Bože!“ a dopadl na zem pod ním. Útočníci, kteří byli uvnitř vězení, se vyhrnuli ven, aby se ujistili, že je Joseph mrtev. I když nikdo z členů Církve do Carthage nemířil, někdo zakřičel: „Mormoni přicházejí!“ a dav se rozprchl.

Pocty vzdané Josephu Smithovi

Starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů řekl:

„Ti, kteří Josepha znali nejlépe a stáli mu ve vedení Církve nejbliže, ho měli velmi rádi a podporovali ho jako proroka. Jeho bratr Hyrum se rozhodl po jeho boku zemřít. John Taylor, který byl také s Josephem, když byl zavražděn, řekl: ‚Svědčím před Bohem, anděly

a lidmi, že [Joseph] byl dobrý, úctyhodný [a] ctnostný muž – ... že jeho charakter v soukromí i na veřejnosti byl bezúhonný – a že žil a zemřel jako muž Boží.‘ (*The Gospel Kingdom* [1987], 355; viz také NaS 135:3.) Brigham Young prohlásil: ‚Nemyslím si, že na zemi žije člověk, který by [Josepha Smitha] znal lépe než já; a já se nebojím říci, že s výjimkou Ježíše Krista na této zemi nikdy nežil ani nežije lepší člověk.‘ [*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 459.]“ („Joseph, the Man and the Prophet“, *Ensign*, May 1996, 73.)

Následnictví v předsednictvu

Setkání s Dvanácti apoštoly, březen 1844

President Wilford Woodruff (1807–1898) vzpomínal:

„Pamatuji si na vůbec poslední řeč, kterou k nám [Joseph Smith] pronesl před svou smrtí. ... Stál přitom na nohou asi tři hodiny. Místnost byla naplněna jakoby stravujícím ohněm, jeho tvář byla jasná jako jantar a byl oděn mocí Boží. Předložil nám naše povinnosti. Předložil nám plnost tohoto velikého díla Božího; a ve své řeči k nám řekl: ‚Mám na svou hlavu zpečetěn každý klíč, každou moc, každou zásadu života a spasení, kterou kdy Bůh dal komukoli, kdo kdy žil na tváři země. A tyto zásady a toto kněžství a moc přináležejí této veliké a poslední dispensaci, kterou Bůh nebes svou rukou ustanovil na zemi. Nyní,‘ řekl mluvě k Dvanácti, ‚jsem na vaši hlavu zpečetil každý klíč, každou moc a každou zásadu, kterou Pán zpečetil na hlavu mou.‘ ...

Poté, co k nám takto promlouval, řekl: ‚Pravím vám, že břímeš tohoto království nyní spočívá na vašich bedrech; musíte ho nést po celém světě, a pokud to neuděláte, budete zatraceni.‘“ (Citováno v *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 529.)

Nárok Sidneyho Rigdona

Sidney Rigdon, první rádce v Prvním předsednictvu, dorazil do Nauvoos z pensylvánského Pittsburgu 3. srpna 1844. Vyžádal si, aby v úterý 6. srpna bylo svoláno mimořádné shromáždění, na němž by si členové Církve mohli zvolit poručníka Církve. Zdálo se, že Sidney Rigdon se snažil svolat toto shromáždění tak, aby právě jeho členové Církve schválili do funkce poručníka Církve ještě předtím, než se z misí na východě Spojených států vrátí všech Dvanáct apoštolů. Naštěstí díky úsilí staršího Willarda Richardse a staršího Parleyho P. Pratta bylo shromáždění přesunuto na čtvrtek 8. srpna, kdy se již do Nauvoos vrátila většina apoštolů.

Sidney Rigdon vystoupil s tvrzením, že kvůli tomu, že byl předtím povolán a ustanoven mluvčím Josepha Smitha (viz NaS 100:9), je jeho zodpovědností „dohlížet na to, aby církev byla řízena řádným způsobem“. (*History of the Church*, 7:229.)

Nárok Jamese Stranga

James Strang, který byl pokřtěn v únoru 1844, po smrti Josepha Smitha tvrdil, že od Josepha obdržel dopis, v němž ho ustanovil svým nástupcem. I když byl tento dopis padělaný, vypadal, že je opravdu podepsán Josephem Smithem, a když ho Strang ukázal členům Církve, některé tím oklamal. Strang také řekl, že ho navštívil anděl a že mu předal klíče.

7. srpen 1844

Starší John Taylor, Willard Richards, Parley P. Pratt, a George A. Smith již byli v Nauvoos, když tam dorazil Sidney Rigdon. Většina zbývajících apoštolů, včetně Brigham Younga, se do Nauvoos vrátila večer 6. srpna 1844. Druhý den ráno, 7. srpna, se apoštolové setkali na radě v domě Johna Taylora. Téhož dne odpoledne se Dvanáct apoštolů sešlo s vysokou radou a s vysokými kněžími. President Young požádal Sidneyho Rigdona, aby oznámil, jaké má pro Svaté poselství. Sidney Rigdon směle prohlásil, že měl vidění a že nikdo nemůže zastoupit Josepha Smitha v jeho roli presidenta Církve. Pak navrhl, aby byl jmenován poručníkem členů Církve.

Když Sidney Rigdon domluvil, Brigham Young (1801–1877) řekl:

„Nezáleží mi na tom, kdo vede církev, ... ale jedno vědět musím, a to, co k tomu říká Bůh. Mám klíče a prostředky k tomu, abych zjistil, jaké má Bůh ohledně této věci úmysly. ...

Joseph předal na naši hlavu všechny klíče a moci přináležející apoštolství, které on sám vlastnil, než byl odňat ze země, a žádný člověk ani skupina lidí se nemohou v tomto světě ani ve světě, který přijde, dostat mezi Josepha a členy Dvanácti.

Joseph velmi často říkal Dvanácti: ‚Já jsem položil základy, a vy na nich musíte stavět, neboť království spočívá na vašich bedrech.‘“ (*History of the Church*, 7:230.)

8. srpen 1844, 10 hodin

8. srpna 1844 v 10 hodin se Svatí v Nauvoos shromáždili a vyslechli Sidneyho Rigdona a jeho nárok na to, aby se stal poručníkem Církve. K tisícům shromážděných Svatých hovořil hodinu a půl a během této doby jim vysvětloval, proč by měl být poručníkem Církve. Několik lidí o jeho proslovu řeklo, že nebyl inspirující.

President Brigham Young promluvil krátce a řekl, že raději by se do Nauvoos vrátil z toho důvodu, aby truchlil kvůli Prorokovi, než aby musel jmenovat nového vedoucího. Oznámil, že téhož dne ve 14 hodin se sejde shromáždění vedoucích a členů. Několik členů Církve později vydalo svědectví, že když Brigham Young mluvil, viděli, jak se změnil jeho vzhled, a slyšeli, jak se mu změnil hlas, takže se vzhledem a hlasem podobal Proroku Josephu Smithovi.

Emily Smith Hoytová vzpomínala: „Ten způsob argumentace, výraz obličeje a tón hlasu mi rozehvěly celou duši. ... Věděla jsem, že Joseph je mrtvý. A přesto jsem se několikrát překvapeně a mimoděk podívala na stůpínek, abych se přesvědčila, že

to není Joseph. Nebyl to on, byl to Brigham Young.“ (Citováno v: Lynne Watkins Jorgensen, „The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness“, *BYU Studies*, vol. 36, no. 4 [1996–1997], 142.)

Wilford Woodruff napsal: „Kdybych ho na vlastní oči neviděl, nikdo by mě nemohl přesvědčit, že to nebyl Joseph Smith, a každý, kdo tyto dva muže znal, o tom může vydat svědectví.“ (*History of the Church*, 7:236.)

8. srpen 1844, 14 hodin

Ve 14 hodin se sešly tisíce Svatých na shromáždění, které, jak věděli, mělo být důležité. Brigham Young hovořil otevřeně o navrhovaném poručnictví Sidneyho Rigdona a o tom, jak se Sidney Rigdon Josephu Smithovi během dvou předchozích let odcizil, a pak řekl:

„Pokud si lidé přejí, aby je vedl prezident Rigdon, mohou ho mít; ale já vám říkám, že klíče království Božího na celém světě má Kvorum Dvanácti.“

Dvanáct je určeno prstem Božím. Zde je Brigham, ochabla někdy jeho kolena? Zachvěly se někdy jeho rty? Zde je Heber [C. Kimball] a ostatní z Dvanácti, nezávislého orgánu, který má klíče kněžství – klíče království Božího, které má předat celému světu: a to je pravda, k čemuž mi dopomáhej Bůh. Stojí vedle Josepha a jsou jako První předsednictvo Církve.“ (*History of the Church*, 7:233.)

Mnoho Svatých se zmínilo o tom, že když Brigham Young onoho odpoledne hovořil, vypadal a zněl jako Joseph Smith. Kromě tohoto zázraku mnoho Svatých také pocítilo svědectví Ducha Svatého, které jim dosvědčovalo, že Brigham Young a Kvorum Dvanácti byli povoláni Bohem, aby vedli Církev. Na závěr tohoto shromáždění Svatí v Nauvoos jednotně vyjádřili podporu Kvoru Dvanácti apoštolů, s Brighamem Youngem v čele, aby tak Církev vedli oni. Ne všichni členové se však nakonec rozhodli, že budou následovat apoštoly. Někteří se místo toho rozhodli následovat jiné jednotlivce, jako byli Sidney Rigdon nebo James Strang, kteří založili každý svou vlastní církev.

Utažská válka a masakr v Mountain Meadows

Rostoucí napětí vedlo k Utažské válce

Tři roky poté, co první pionýři z řad Svatých posledních dnů dorazili do údolí Solného jezera, zřídila vláda Spojených států Utažské teritorium a jmenovala Brigham Younga jeho prvním guvernérem. V polovině roku 1857 vedoucí Svatých posledních dnů zaslechli zvěsti o tom, že federální vláda nejspíše nahradí Brigham Younga novým guvernérem Utažského teritoria, který se bude opírat o značný počet federálních vojáků. Když 24. července 1857 prezident Brigham Young se skupinou Svatých oslavoval 10. výročí jejich příchodu do údolí Solného jezera, obdržel potvrzení dřívějších zpráv o tom, že do Salt Lake City přichází vojsko.

V předchozích letech došlo mezi Svatými posledních dnů a představiteli vlády Spojených států kvůli různým neshodám a nedorozuměním k rostoucímu napětí. Svatí si přáli, aby jim vládl představitel, které by si sami vybrali, a odmítali federální pověřence, kteří nesdíleli jejich hodnoty a z nichž někteří byli nečestní, zkažení a nemorální. Někteří představitelé federální vlády se domnívali, že Svatí svými skutky a postoji dávají najevo vzpouru proti vládě Spojených států.

Prezident Spojených států James Buchanan poslal do Salt Lake City vojsko čítající přibližně 2 500 vojáků, aby bezpečně doprovodili do Utahu nového guvernéra a ukončili vzpouru, ke které podle jeho domněnek mezi Svatými došlo. Toto rozhodnutí učinil, aniž by měl o situaci v Utahu správné informace. (Viz *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. [Church Educational System manual, 2003], 368–371.)

Přípravy na obranu teritoria

Prezident Young a další vedoucí Církve v kázáních Svatým popisovali přicházející vojáky jako nepřátele. Obávali se toho, že by vojsko mohlo Svaté vyhnat z Utahu tak, jako byli dříve vyhnáni ze států Ohio, Missouri a Illinois. Prezident Young, který celé roky žádal Svaté, aby si uchovávali zásobu obilí, znovu zopakoval tyto pokyny, aby lidé měli potraviny, pokud by museli před vojskem uprchnout. Jakožto guvernéř Utažského teritoria také nařídil teritoriální milici, aby se připravila bránit jejich území.

Konflikt se členy emigrantské výpravy

Výprava emigrantů s krytými vozy putovala na západ – z Arkansasu do Kalifornie – a dorazila do Utahu právě v době, kdy se Svatí posledních dnů připravovali bránit teritorium před přicházejícími vojáky Spojených států. Někteří členové výpravy s krytými vozy byli rozčarovaní z toho, že měli

problém nakoupit tolik potřebné obilí od Svatých, kteří dostali pokyn uschovat si obilí pro sebe. Emigranti se také dostali do konfliktu se Svatými, kteří si nepřáli, aby velký počet koní ze spřežení krytých vozů a dobytek spásal krmivo a využíval vodní zdroje, které Svatí potřebovali pro vlastní zvířata.

Toto napětí vyvrcholilo v Cedar City, v poslední utažské osadě na cestě do Kalifornie. Došlo ke střetům mezi několika členy výpravy s krytými vozy a několika Svatými posledních dnů. Někteří členové výpravy s krytými vozy pohrozili, že se připojí k přicházejícímu vládnímu vojsku proti Svatým. I když vedoucí výpravy za tyto výhrůžky své soupeřníky pokáral, někteří vedoucí představitelé a osadníci Cedar City považovali tyto emigranty za nepřátele. Výprava s krytými vozy odjela z města asi hodinu po svém příjezdu, ale někteří osadníci a vedoucí představitelé ze Cedar City ji chtěli pronásledovat a potrestat muže, kteří jim vyhrožovali.

Vyhrocení konfliktu

Kvůli tomu, že Svatí nevyřešili konflikt s emigranty po způsobu Páně, začala být situace mnohem vážnější. Isaac Haight, starosta města Cedar City, major milice a prezident kůlu, si vyžádal svolení od velitele milice, který žil v nedaleké osadě Parowan, aby mohl povolát členy milice a utkat se se členy výpravy s krytými vozy. Velitel milice, který byl členem Církve, William Dame, Isaacu Haightovi udělil pokyn, aby výhrůžky emigrantů ignoroval. Isaac Haight a další vedoucí představitelé Cedar City se místo toho, aby se tímto pokynem řídili, rozhodli potrestat emigranty tím, že přesvědčili několik místních indiánů, aby na výpravu s krytými vozy zaútočili a ukradli jí dobytek. Isaac Haight požádal Johna D. Leeho, místního člena Církve a majora milice, aby útok vedl. Oba plánovali obvinít z tohoto skutku indiány.

Útok na emigranty

Isaac Haight předložil plán útoku na výpravu s krytými vozy radě místních vedoucích Církve, komunity a milice. Někteří členové rady s plánem zásadně nesouhlasili a zeptali se Isaaca Haighta, zda se ohledně této záležitosti poradil s prezidentem Brighamem Youngem. Bratr Haight řekl, že nikoli, a souhlasil s tím, aby byl do Salt Lake City vyslán posel, James Haslam, s dopisem vysvětlujícím danou situaci a s žádostí o radu, jak mají postupovat. Nicméně vzhledem k tomu, že Salt Lake City se nachází přibližně 400 kilometrů od Cedar City, vyžadovalo by to asi týden jízdy na koni, než by posel dorazil do Salt Lake City a vrátil se zpět do Cedar City s pokyny od presidenta Younga.

Krátce předtím, než Isaac Haight vyslal posla se svým dopisem, John D. Lee a skupina indiánů napadli tábořiště emigrantů v místě zvaném Mountain Meadows. John D. Lee útok vedl, ale skrýval svou totožnost, aby se zdálo, že útoku se účastní pouze indiáni. Několik emigrantů bylo zabito nebo zraněno a zbývající členové výpravy útok odrazili a přinutili Leeho a indiány, aby se stáhli. Emigranti, aby se ochránili, rychle vytvořili z krytých vozů neprostupný kruh neboli vozovou hradbu. Během pětidenního obléhání byly na kryté vozy podniknuty další dva útoky.

V jedné chvíli si příslušníci milice ze Cedar City všimli dvou mužů z emigrantské výpravy, kteří stáli na vnější straně vozové hradby. Příslušníci milice na ně vystřelili a jednoho z nich zabili. Druhý muž unikl a lidem v tábořišti sdělil, že do útoku proti nim jsou zapojeni i běloši. Ti, kteří útoky naplánovali, byli nyní ze svého podvodu usvědčeni. Kdyby pak bylo emigrantům umožněno pokračovat v cestě do Kalifornie, roznesly by se zprávy o tom, že za útok na výpravu s krytými vozy jsou zodpovědní Svatí posledních dnů. Spiklenci se obávali, že tyto zprávy by měly pro ně i pro místní obyvatelstvo negativní důsledky.

Masakr v Mountain Meadows

Isaac Haight, John D. Lee a další místní vedoucí Církve a milice ve snaze zabránit tomu, aby se roznesly zprávy o účasti Svatých posledních dnů na útocích na výpravu s krytými vozy, zosnovali plán zabít všechny zbývající emigranty vyjma malých dětí. Na základě tohoto plánu se John D. Lee vydal za emigranty a řekl jim, že milice je před dalšími útoky ochrání a doprovodí je v bezpečí do Cedar City. Když se emigranti vydali pěšky k Cedar City, příslušníci milice se obrátili a začali na ně střílet. Z úkrytů pak vyrazilo několik indiánů najatých osadníků, kteří se k útoku připojili. Z přibližně 140 emigrantů, kteří putovali ve výpravě s krytými vozy, bylo ušetřeno jen 17 malých dětí.

Dva dny po masakru dorazil do Cedar City James Haslam s odpovědí od presidenta Younga, která obsahovala pokyny místním vedoucím, aby umožnili výpravě v míru projít. „Když Haight četl Youngova slova, plakal jako dítě a zmohl se jen na tato slova: ‚Příliš pozdě, příliš pozdě.‘“ (Richard E. Turley Jr., „The Mountain Meadows Massacre“, *Ensign*, Sept. 2007, 20.)

Tragické následky

Masakr v Mountain Meadows vedl nejen ke smrti zhruba 120 lidí, ale také způsobil velké utrpení přeživším dětem a ostatním příbuzným obětí. Několik Svatých posledních dnů si vzalo děti, které masakr přežily, k sobě domů a staralo se

o ně. V roce 1859 představitelé federální vlády převzali tyto děti do své péče a vrátili je jejich příbuzným v Arkansasu. Indiáni z kmene Pajutů rovněž trpěli tím, že byli kvůli tomuto zločinu nespravedlivě obviňováni.

Církevní vedoucí se dozvěděli o masakru

„Ačkoli se Brigham Young a další vedoucí Církve v Salt Lake City dozvěděli o masakru krátce poté, co k němu došlo, jejich poznání míry, do jaké se osadníci masakru účastnili, a strašlivých podrobností tohoto zločinu, se prohlubovalo až s postupem času. V roce 1859 uvolnili presidenta kůlu Isaaca Haighta a další prominentní vedoucí Církve v Cedar City, kteří hráli v masakru nějakou roli, z jejich povolání. V roce 1870 vyloučili Isaaca Haighta a Johna D. Leeho z Církve.

V roce 1874 obvinila teritoriální velká porota z podílu na masakru devět mužů. Většina z nich byla nakonec zatčena, ačkoli pouze Lee byl za tento zločin souzen, odsouzen a popraven. Další obviněný muž vystoupil jako korunní svědek [dobrovolně svědčil a podal důkazy proti dalším pachatelům] a jiní mnoho let utíkali před zákonem. Další příslušníci milice, kteří tento masakr spáchali, si s sebou po zbytek života nesli strašlivý pocit viny a zažívali opakující se noční můry, které jim připomínaly, co viděli a provedli.“ (Richard E. Turley Jr., „The Mountain Meadows Massacre“, *Ensign*, Sept. 2007, 20.)

150. výročí masakru v Mountain Meadows

President Henry B. Eyring z Prvního předsednictva řekl:

„Zodpovědnost za [masakr v Mountain Meadows] spočívá na místních vedoucích Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů v oblastech kolem Mountain Meadows, kteří zároveň měli určité postavení ve společnosti a v armádě, a na členech Církve, kteří jednali pod jejich vedením. ...

Evangelium Ježíše Krista, které vyznáváme, zcela odmítá chladnokrevné vraždění mužů, žen a dětí. Toto evangelium ve skutečnosti prosazuje pokoj a odpuštění. To, co [v Mountain Meadows] před tolika lety provedli členové naší Církve, představuje strašlivé a neomluvitelné odchýlení se od křesťanského učení a chování. ... Není pochyb o tom, že Božská spravedlnost uvalí na ty, kteří byli za masakr zodpovědní, náležitý trest. ...

Kéž nám Bůh nebe, jehož jsme všichni synové a dcery, požehná, abychom poctili ty, kteří zde zemřeli, tím, že si navzájem projevíme čistou lásku a ducha odpuštění, kterého ztělesňoval Jeho Jednorozený Syn.“ („150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre“, Sept. 11, 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre.)

Urychlování práce na spasení

V souvislosti s každou z pěti oblastí, které jsou součástí práce na spasení, přemýšlejte o těchto otázkách:

- Jak může vaše snaha v této oblasti Božího díla přivádět druhé k tomu, aby získali pozeňání plynoucí ze spasení?
- Jaké zkušenosti máte a jaká pozeňání jste získali nebo získáváte díky tomu, že se zapojujete do této oblasti Pánovy práce na spasení?
- Co můžete dělat, bez ohledu na své současné církevní povolání, abyste něčím přispěli v této oblasti práce na spasení?

Misionářská práce členů

Starší Neil L. Andersen z Kvora Dvanácti apoštolů učil:

„Bratři a sestry, tak jak Pán inspiruje více misionářů ke službě, tak také bezesporu probouzí mysl a otevírá srdce většího počtu dobrých a čestných lidí, kteří Jeho misionáře přijmou. Vy je již znáte nebo je poznáte. Jsou mezi členy vaší rodiny a mezi vašimi sousedy.

Míjejí vás na ulici, sedí vedle vás ve škole a jsou s vámi v kontaktu na internetu. I vy jste důležitou součástí tohoto rozvíjejícího se zázraku.

Pokud nejste misionáři na plný úvazek s misionářskou jmenovkou přišpendlenou na oblečení, nyní je čas namalovat si ji na srdce – namalovat si ji „ne černidlem, ale Duchem Boha živého“, jak řekl Pavel. [2. Korintským 3:3.] ... My všichni máme k tomuto zázraku čím přispět.“ („Je to zázrak“, *Liahona*, květen 2013, 78.)

Udržení obrácených

Starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů prohlásil:

„Vy i já musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom zajistili, aby si každý člen Církve vytvořil přátelský vztah s druhými a těšil se ze všech pozeňání, která evangelium nabízí.

President Gordon B. Hinckley připomíná vám i mně naši zodpovědnost sloužit jako Pánovi spolupracovníci v uskutečňování záměrů, které Pán s Církví má. President Hinckley při satelitním vysílání řekl:

„Pán na nás vložil pověření učít každé stvoření evangelium. To bude vyžadovat nejlepší úsilí od každého misionáře – toho, který slouží na plný úvazek, i toho, který slouží v kůlu. Bude to vyžadovat to nejlepší úsilí od každého biskupa, od každého rádce biskupa a od každého člena rady sboru...“ (Vyhledávejte beránky, paste ovce, *Liahona*, červenec 1999, 107.) Bude to vyžadovat to nejlepší úsilí od každého člena.“ („Members Are the Key“, *Ensign*, Sept. 2000, 10.)

Aktivizace méně aktivních členů

„Naší rolí je intenzivně se zapojit do láskyplné služby těm, kteří jsou kolem nás – utěšit spolupracovníka v nouzi, pozvat své přátele na křest, pomoci postaršímu sousedovi s jeho prací na zahrádce, pozvat méně aktivní členy na večeri nebo pomoci sousedce s její rodinnou historií. To vše jsou přirozené, radostné způsoby, jak pozvat méně aktivní členy a ty, kteří nejsou naší víry, do našeho života a následně do světla evangelia. Když s nimi sdílíme zábavné i posvátné chvíle našeho života, může to být ve skutečnosti ten nejefektivnější způsob, jak každý z nás může pracovat na vinici Ježíše Krista ‚pro spasení duší lidských‘. (NaS 138:56.)“ („Urychlování práce na spasení“, *Liahona*, říjen 2013, 36.)

Chrámová práce a práce na rodinné historii

Starší Quentin L. Cook z Kvora Dvanácti apoštolů učil:

„Vedoucí Církve pronesli jasnou výzvu nastupující generaci, aby se zhostila vedení ve využívání technologií k tomu, abychom pocítili ducha Eliášova, vyhledávali své předky a vykonávali za ně chrámové obřady. Většinu těžké práce při urychlování práce na spasení žijících i mrtvých vykonáte vy, mladí lidé.“ („Kořeny a ratolesti“, *Liahona*, květen 2014, 46.)

Výuka evangelia

„Zodpovědnost učít evangelium není omezena na ty, kteří mají oficiální povolání jako učitelé. Je vaší zodpovědností jako členů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, abyste učili evangelium. Máte příležitosti učít jako rodič, syn, dcera, manžel, manželka, bratr, sestra, církevní vedoucí, učitel třídy, domácí učitel, navštěvující učitelka, spolupracovník, soused nebo přítel. Někdy můžete učít otevřeně a přímo tím, co řeknete, a svědectvím, které vydáte. Vždy však učíte příkladem.“ (*Učení – není většího povolání: Příručka s náměty pro výuku evangelia* [1999], 3–4.)

SEMINÁŘE A
INSTITUTY NÁBOŽENSTVÍ

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

CZECH

